

UZTICĪGI TICĪBAI

EVANĢĒLIJA NORĀDES

UZTICĪGI TICĪBAI

EVANĢĒLIJA NORĀDES

Publicējusi
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca
Soltleiksitija, Jūta

Vāks: *Gaisma un patiesība*, Saimons Djūijs
© by Simon Dewey

© 2005 by Intellectual Reserve, Inc.
Visas tiesības saglabātas
Printed in the USA

Angļu val. teksta apstiprinājums: 7/04
Tulkojuma apstiprinājums: 7/04
True to the Faith tulkojums
Latvian 36863 153

AUGSTĀKĀ PREZIDIJA VĒSTĪJUMS

Šī grāmata ir domāta kā palīglīdzeklis, studējot Svēto Rakstus un pēdējo dienu praviešu mācības. Mēs mudinām jūs to lietot, kad jūs studējat un pielietojat evaņģēlija principus. Izmantojiet to kā uzziņu avotu, kad sagatavojat runas, mācāt stundas un atbildat uz jautājumiem par Baznīcu.

Apgūstot evaņģēlija patiesības, pieaugs jūsu izpratne par Debesu Tēva mūžīgo ieceri. Ar šo izpratni kā savas dzīves pamatu jūs varēsiet veikt gudras izvēles, dzīvot saskaņā ar Dieva gribu un rast dzīvē prieku. Jūsu liecība nostiprināsies. Jūs paliksiet uzticīgi ticībai.

Mēs īpaši domājam par jaunatni, jauniem neprecētiem pieaugušajiem un jaunpievērstajiem. Mēs jums apsolām, ka, pateicoties regulārām personīgajām lūgšanām un Svēto Rakstu un evaņģēlija mācību studēšanai, jūs būsit labāk sagatavoti, lai stātos pretī ļaunām ietekmēm, kas cenšas jūs pievilt un nodarīt ļaunu.

Lai šī grāmata jūs stiprina jūsu centienos tuvināties Glābējam un sekot Viņa piemēram.

Augstākais Prezidijs

EVANĢĒLIJA TĒMAS

SAKĀRTOTĀS ALFABĒTISKĀ SECĪBĀ

Aborts

Mūsdienu sabiedrībā aborts kļuvis par parastu rīcību, ko aizstāv ar maldinošiem argumentiem. Ja jūs saskaraties ar jautājumiem, kas saistīti ar abortu, jūs varat būt droši, ja sekojat Tā Kunga gribai. Pēdējo dienu pravieši ir nosodījuši abortu, atsaucoties uz Tā Kunga paziņojumu: „Tev nebūs ... nogalināt, nedz darīt ko līdzīgu tam” (M&D 59:6). Viņu padoms par šo jautājumu ir skaidrs: Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi abortu nedrīkst veikt, mudināt uz to, maksāt par to vai to izkārtot. Ja jūs jebkādā veidā mudināt uz abortu, jūs varat tikt pakļauti Baznīcas disciplīnai.

Baznīcas vadītāji ir teikuši, ka daži izņēmuma apstākļi var abortu attaisnot, piemēram, ja grūtniecība iestājusies asinsgrēka vai izvarošanas rezultātā, kad kompetents ārsts uzskata, ka mātes dzīvībai draud nopietnas briesmas, vai, ja kompetents ārsts uzskata, ka auglim ir nopietni bojājumi, kas bērniņam pēc dzimšanas neļaus izdzīvot. Taču pat šie apstākļi automātisko abortu neattaisno. Tiem, kas saskaras ar šādiem apstākļiem, aborta iespēju jāapsver vienīgi pēc konsultēšanās ar saviem vietējiem Baznīcas vadītājiem un kad saņemts apstiprinājums uz dedzīgu lūgšanu.

Kad bērns ir ieņemts ārpus laulības, labākā izvēle bērna mātei un tēvam ir apprecēties un strādāt, lai nodibinātu mūžīgas ģimenes attiecības. Ja veiksmīgas laulības nav iespējamas, tiem bērns jānodod adopcijai, ieteicams caur *LDS Family Services* (PDS ģimenes pakalpojumi) (skat. „Adopcija,” 3–4).

Adopcija

Bērni ir jāaudzina vecākiem, kas godā savus laulības solījumus un kas sniedz mīlestību un atbalstu. Adopcija var

būt liela svētība daudzajiem bērniem, kas dzimuši bez šīs iespējas.

Kad bērns ir ieņemts ārpus laulības, labākā izvēle bērna mātei un tēvam ir apprecēties un strādāt, lai nodibinātu mūžīgās ģimenes attiecības. Ja veiksmīgas laulības nav iespējamās, tiem bērns jānodod adoptīvai, ieteicams caur *LDS Family Services* (PDS ģimenes pakalpojumi). Zīdaiņa nodošana caur *LDS Family Services*, palīdz neprecētiem vecākiem darīt to labāko sava bērna labā. Tas nodrošina to, ka bērns tiks saistīts templī ar māti un tēvu, un tas palielina izredzes saņemt evaņģēlija svētību visiem tiem, kas ar bērnu saistīti. Adoptīva ir nesavtīgs, mīlošs lēmums, kas svētī dzīvību devušos vecākus, bērnu un ģimeni, kas veic adoptīju.

Ja jūs esat laulājušies un jūs un jūsu dzīvesbiedrs vēlas adoptēt bērnu, pārliecinieties, ka jūs zināt visas tiesiskās valstu un valdības iestāžu prasības, kas saistītas ar adoptīju. Konsultējaties ar saviem priesterības vadītājiem un, ja iespējams, ar *LDS Family Services* personālu. Ja *LDS Family Services* jūsu reģionā neatrodas, sadarbojieties ar saviem priesterības vadītājiem, lai atrastu licencētas, pilnvarotas institūcijas, kas aizsargā gan bērnus, gan vecākus, kas veic adoptīju.

Alkohols (*skat. Gudrības Vārds*)

Apgānīšana

Apgānīšana ir necieņa vai necienīga izturēšanās pret svētām lietām. Tā ir arī pavirša vai necienīga jebkura Dievības locekļa Vārda lietošana. Tā arī ir jebkura veida netīra vai vulgāra valoda, vai uzvedība.

Vienmēr Debesu Tēva, Jēzus Kristus un Svētā Gara Vārdus lietojiet godbijīgi un ar cieņu. Nepareiza Viņu Vārdu lietošana ir grēks. Zaimojoša, vulgāra jeb rupja valoda vai

žesti, kā arī amorāli joki, ir aizvainojoši Tam Kungam un citiem.

Neķītra valoda bojā jūsu garu un jūs degradē. Neļaujiet, lai citi jūs ietekmē lietot neķītru valodu. Tā vietā lietojiet tīru valodu, kas citus pacilā un pamāca. Izvēlieties tādus draugus, kas lieto labu valodu. Rādiet piemēru, kas mudinās apkārtējos lietot tīru valodu. Ja draugi vai paziņas lieto zaimus, laipni tos pamudiniet izvēlēties citus vārdus. Ja tie nemitējas, pieklājīgi dodieties prom vai mainiet tēmu.

Ja jūs esat izveidojuši pieradumu zvērēt, jūs to varat izbeigt. Sāciet ar lēmuma pieņemšanu to izbeigt. Lūdziet pēc palīdzības. Ja jūs tiekat kārdināti lietot zaimojošu valodu, stāviet klusu vai sakiet savu sakāmo savādāk.

Papildu norādes: 3. Moz. 19:12; M&D 63:60–64

Apmeklējuma mācība (*skat.* Sieviešu Palīdzības biedrība)

Skat. arī Atturība; Kārdinājums

Apustulis (*skat.* Baznīcas pārvalde; Praviēši)

Atdzimšana (*skat.* Kristīšana, Pievēršanās, Glābšana)

Atkarība (*skat.* Azartspēles; Pornogrāfija; Gudrības Vārds)

Atklāsme

Atklāsme ir Dieva sazināšanās ar Saviem bērniem. Šī vadība nāk dažādos veidos saskaņā ar atsevišķu cilvēku, ģimeņu un visas Baznīcas vajadzībām un apstākļiem.

Kad Tas Kungs atklāj Savu gribu Baznīcai, Viņš runā caur pravieti. Svētie Raksti satur daudzas šādas atklāsmes—Tā Kunga vārdu caur senatnes un pēdējo dienu praviešiem. Mūsdienās Tas Kungs turpina vadīt Baznīcu, atklājot Savu gribu Saviem izvēlētajiem kalpiem.

Pravieši nav vienīgie cilvēki, kas var saņemt atklāsmi. Saskaņā ar jūsu uzticību jūs varat saņemt atklāsmi, lai jums palīdzētu jūsu konkrētajās vajadzībās, atbildībās un jautājumos un lai jums palīdzētu stiprināt savu liecību.

Sagatavošanās saņemt atklāsmi caur Svēto Garu

Svētie Raksti vēstī par dažādiem atklāsmes veidiem, tādiem kā vīzijas, sapņi un eņģeļu parādības. Šādos veidos Tas Kungs ir atjaunojis Savu evaņģēliju pēdējās dienās un atklājis patiesības attiecībā uz tādām doktrīnām kā pirmsmirstīgā esamība, mirušo pestīšana un trīs slavas valstības. Tomēr vairums atklāsmju Baznīcas vadītāji un locekļi saņem caur Svētā Gara mudinājumiem.

Klusie garīgie pamudinājumi var nelikties tik iespaidīgi kā vīzijas vai eņģeļu apmeklējumi, taču tie ir daudz spēcīgāki un paliekošāki, un dzīvi mainošāki. Svētā Gara liecība dvēselē atstāj tādu iespaidu, kas ir daudz nozīmīgāks nekā jebkas cits, ko jūs varat redzēt vai dzirdēt. Caur šādām atklāsmēm jūs saņemsit paliekošu spēku, lai paliktu uzticīgi evaņģēlijam un palīdzētu citiem darīt to pašu.

Sekojoši padomi palīdzēs jums sagatavoties, lai no Svētā Gara saņemtu pamudinājumus.

Lūdziet pēc vadības. Tas Kungs teica: „Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausieties, tad jums taps atvērts. Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts” (Mat. 7:7–8). Lai atrastu un saņemtu, jums jāmeklē un jālūdz. Ja jūs neklaudevjat, lūdzot debesu Tēvu pēc vadības, atklāsmes durvis jums netiks atvērtas. Taču, ja tu tuvojies savam Tēvam pazemīgā lūgšanā, tu galu galā „saņemsi atklāsmi pēc atklāsmes, zināšanu pēc zināšanas, lai tu varētu zināt noslēpumus un miermīlīgās lietas— to, kas nes prieku, to, kas nes dzīvi mūžīgo” (M&D 42:61).

Esiet godbijīgi. Godbijīgums ir pilnīga cieņa un mīlestība. Kad jūs esat godbijīgi un mierīgi, jūs uzaicināt atklāsmi. Pat ja

viss, kas jums apkārt, atrodas jūklī, jums var būt godbijīga attieksme un jūs varat būt gatavi saņemt vadību no Tā Kunga.

Esiet pazemīgi. Pazemīgums ir cieši radniecīgs ar godbijīgumu. Kad jūs esat pazemīgi, jūs atzīstat savu atkarību no Tā Kunga. Praviētis Mormons mācīja: „Lēnprātības un sirds pazemības dēļ nāk Svētā Gara apmeklējums, šis Mierinātājs piepilda ar cerību un pilnīgu mīlestību” (Moron. 8:26).

Turiet baušļus. Kad jūs turat baušļus, jūs esat sagatavoti saņemt, atpazīt un sekot Svētā Gara pamudinājumiem. Tas Kungs apsolīja: „Tam, kas tur Manas pavēles, Es došu Savas valstības noslēpumus, un tie kļūs viņā par dzīvā ūdens avotu, kas verd mūžīgai dzīvībai” (M&D 63:23).

Cienīgi pieņemiet Svēto Vakarēdienu. Svētā Vakarēdiena lūgšanas māca, kā saņemt pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni. Kad jūs pieņemat Svēto Vakarēdienu, jūs liecināt Dievam, ka jūs vēlaties uzņemties Viņa Dēla Vārdu un ka jūs vienmēr Viņu atcerēsities un turēsiet Viņa baušļus. Debesu Tēvs apsola, ka, ja jūs turat šīs derības, ar jums vienmēr kopā būs Gars. (Skat. M&D 20:77, 79.)

Katru dienu studējiet Svētos Rakstus. Kad jūs uzcītīgi studējat Svētos Rakstus, jūs mācaties no vīriešu un sieviešu piemēriem, kuru dzīves bija svētītas, kad tie sekoja Tā Kunga atklātajai gribai. Jūs arī kļūstat vairāk uztveroši pret Svēto Garu savā dzīvē. Kad jūs lasāt un studējat, jūs varat saņemt atklāsmes par to, kā noteikta Rakstu vieta attiecas uz jums, vai par jebko citu, ko Tas Kungs vēlas jums pavēstīt. Jums vajadzētu studēt Svētos Rakstus katru dienu, jo Svēto Rakstu lasīšana jums palīdz saņemt personīgo atklāsmi.

Atvēliet laiku apdomāšanai. Kad jūs atvēlat laiku, lai apdomātu evaņģēlija patiesības, jūs atverat savu prātu un savu sirdi Svētā Gara vadošajai ietekmei (skat. 1. Nef. 11:1; M&D 76:19; 138:1–11). Apdomāšana novirza jūsu domas no ikdienišķajām pasaules lietām un tuvina jūs Garam.

Kad meklējat specifisku vadību, noskaidrojiet jautājumu savā prātā. Dažkārt atbilde no Tā Kunga nāks vienīgi pēc tam, kad jūs būsit noskaidrojuši jautājumu savā prātā. Tas Kungs izskaidroja šo procesu Oliveram Kauderijam, kurš kalpoja kā Džozefa Smita rakstvedis lielai Mormona Grāmatas tulkojuma daļai. Caur pravieti Džozefu Smitu Tas Kungs runāja uz Oliveru Kauderiju, paskaidrojot, kāpēc Olivers nespēja tulkot Mormona Grāmatu, lai gan viņam tika dota dāvana tulkot: „Lūk, tu neesi sapratis, tu domāji, ka Es tev to došu, kad tu pats nepulēsies, izņemot tikai, kā palūgt Man. Bet, lūk, Es saku tev, ka tev ir jānoskaidro tas savā prātā; tad tev ir jāprasa Man, vai tas ir pareizi, un, ja tas ir pareizi, Es likšu, lai tava sirds tevī degtu; tādējādi tu jutīsi, ka tas ir pareizi” (M&D 9:7–8).

Pacietīgi meklējiet Dieva gribu. Dievs Sevi atklāj „Viņa paša laikā un Viņa paša veidā, un saskaņā ar Viņa paša gribu” (skat. M&D 88:63–68). Atklāsme visdrīzāk pie jums nāks kā „[rindiņa] pēc rindiņas, [priekšraksts] pēc priekšraksta, nedaudz šur un nedaudz tur” (2. Nef. 28:30; skat. arī Jes. 28:10; M&D 98:12). Nemēģiniet garīgās lietas piespiest. Tādā veidā atklāsme nenāk. Esiet pacietīgi un uzticieties Tā Kunga laika aprēķinam.

Svētā Gara pamudinājumu atpazīšana

Mūsdienu pasaules daudzo trokšņu un vēstnešu vidū mums ir jāiemācās atpazīt Svētā Gara pamudinājumus. Daži no galvenajiem veidiem, kā Svētais Gars ar mums sazinās, ir sekojoši:

Viņš runā uz prātu un sirdi mierīgā, klusā balsī. Tas Kungs mācīja: „Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī ar Svēto Garu, kurš nāks pār tevi un kurš mitīs tavā sirdī. Tagad, lūk, šis ir atklāsmes gars” (M&D 8:2–3). Dažreiz Svētais Gars palīdzēs jums saprast evaņģēlija patiesību vai sniegs jums pamudinājumu, kas „šķiet, aizņem [jūsu] prātu un visstiprāk ietekmē

[jūsu] jūtas“ (M&D 128:1). Lai arī šādai atklāsmei uz jums ir spēcīga ietekme, tā gandrīz vienmēr atnāk klusi kā mierīga, ļoti maiga balss (skat. 1. Ķēn. 19:9–12; Hel. 5:30; M&D 85:6).

Viņš mūs mudina caur mūsu sajūtām. Lai arī mēs bieži sazināšanos no Gara aprakstām kā balsi, šī balss ir tāda, ko mēs vairāk izjūtam, nevis dzirdam. Un, kad mēs runājam par ieklausīšanos Svētā Gara pamudinājumos, mēs bieži garīgu pamudinājumu aprakstām, sakot: „Man bija sajūta . . .“ Tā Kunga padoms Oliveram Kauderijam grāmatas Mācība un Derības 9. nodaļā, par ko tiek runāts 8. lpp. māca šo principu. Tomēr dažkārt šis padoms tiek pārprasts. Lasot šo Rakstu vietu, daži Baznīcas locekļi apjūk, baidoties, ka tie nekad nav saņēmuši pamudinājumu no Svētā Gara, jo tie nekad nav jutuši degam sevī sirdi. Ievērojiet Tā Kunga pēdējos vārdus Mācība un Derības 9:8: „Tādējādi tu jutīsi, ka tas ir pareizi.“ Degšana, kas aprakstīta šajā Svēto Rakstu vietā, apzīmē mierinājuma un mierīguma sajūtu, nevis karstuma sajūtu. Jums turpinot meklēt un sekot Tā Kunga gribai savā dzīvē, jūs sāksit atpazīt, kā Svētais Gars ietekmē jūs personīgi.

Viņš sniedz mieru. Svēto Garu bieži dēvē par Mierinātāju (skat. Jāņa 14:26; M&D 39:6). Kad Viņš atklāj jums Tā Kunga gribu, Viņš iedveš „mieru tavā prātā“ (M&D 6:23). Mieru, ko Viņš sniedz, nevar sajaukt ar pasaules ietekmēm vai maldus mācībām. Tas ir miers, ko Glābējs apsolijs, kad Viņš iedrošināja Savus mācekļus, ka Viņš sūtīs Mierinātāju: „Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas“ (Jāņa 14:27).

Papildu norādes: Am. 3:7; Mat. 16:13–18; 1. kor. 2:9–14; 12:3; Jāņa atkl. 19:10; Al. 5:43–48; 17:2–3; M&D 76:5–10; 121:26–33; Ticības apliecinājumi 1:7, 9

Skat. arī Ticība; Svētais Gars; Lūgšana; Godbijīgums; Svētie Raksti; Garīgās dāvanas

Atkrišana

Kad atsevišķi cilvēki vai cilvēku grupas novēršas no evaņģēlija principiem, tie atrodas atkrišanas stāvoklī.

Viscaur pasaules vēsturē ir bijuši vispārējas atkrišanas periodi. Pēc taisnīguma laikiem cilvēki bieži ir kļuvuši bezdievīgi. Viens piemērs ir Lielā Atkrišana, kas notika pēc tam, kad Glābējs bija nodibinājis Savu Baznīcu. Pēc Glābēja un Viņa apustuļu nāves, cilvēki sagrozīja evaņģēlija principus un veica nepilnvarotas izmaiņas Baznīcas organizācijā un priesterības priekšrakstos. Šis plaši izplatītās bezdievības dēļ Tas Kungs atņēma priesterības pilnvaras no zemes.

Lielās Atkrišanas laikā cilvēki bija bez dzīvo praviešu dievišķās vadības. Tika nodibinātas daudzas baznīcas, taču tām nebija priesterības pilnvaru, lai sniegtu cilvēkiem patiesas zināšanas par Dievu Tēvu un Jēzu Kristu. Daļas no Svētajiem Rakstiem tika sagrozītas un pazaudētas, un nevienam nebija pilnvaru piešķirt Svētā Gara dāvanu vai veikt citus priesterības priekšrakstus. Šī atkrišana turpinājās, līdz Debesu Tēvs un Viņa mīļotais Dēls parādījās Džozefam Smitam 1820. gadā un uzsāka evaņģēlija pilnības Atjaunošanu.

Tagad mēs dzīvojam laikā, kad Jēzus Kristus evaņģēlijs ir atjaunots. Taču atšķirībā no Baznīcas pagātnē, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu nepārņems vispārēja atkrišana. Svētie Raksti māca, ka Baznīca nekad vairs netiks iznīcināta (skat. M&D 138:44; skat. arī Dan. 2:44).

Lai gan vairs nebūs citas vispārējas atkrišanas no patiesības, mums katram jāsarģājas no personīgās atkrišanas. Jūs varat sevi pasargāt no personīgās atkrišanas, turot savas derības, paklausot baušļiem, sekojot Baznīcas vadītājiem, pieņemot Svēto Vakarēdienu un pastāvīgi stiprinot savu liecību ar Svēto Rakstu studēšanu katru dienu, lūgšanu un kalpošanu.

Papildu norādes: Jes. 24:5; Am. 8:11–12; Mat. 24:4–14; Ap. d. 20:28–30; 2. Tim. 3:1–5, 14–15; 4:3–4; 1. Nef. 13:24–29; Morm. 1:13–14; M&D 1:15–17; Džozefs Smits—Vēsture 1:17–19.

Skat. arī Baznīcas pārvalde; Priesterība; Evanģēlija Atjaunošana

Atturība

Atturība ir raksturīga ar pazemīgumu un pieklājīgumu attiecībā uz apģērbu, izskatu, valodu un uzvedību. Ja jūs esat atturīgi, jūs sev nepiesaistāt pārmērīgi lielu uzmanību. Tā vietā jūs tiecaties pagodināt „Dievu ar savu miesu” (1. kor. 6:20; skat. arī 19. pantu).

Ja jūs neesat pārliecināti, vai jūsu apģērbs vai izskats ir atturīgs, pavaicājiet sev: „Vai es justos ērti šādā izskatā, ja es atrastos Tā Kunga klātbūtnē?” Jūs varat vaicāt sev līdzīgu jautājumu par jūsu valodu un uzvedību: „Vai es teiktu šos vārdus vai piedalītos šajos pasākumos, ja man līdzās atrastos Tas Kungs?” Godīgas atbildes uz šiem jautājumiem var jūs veicināt izdarīt svarīgas izmaiņas savā dzīvē. Sekojošā informācija jums palīdzēs jūsu centienos būt atturīgiem.

Apģērbs un izskats

Pravieši vienmēr ir ieteikuši mums ģērbties atturīgi. Šis padoms pamatojas patiesībā, ka cilvēka ķermenis ir svēts Dieva veidojums. Cieniet savu ķermeni kā Dieva dāvanu. Ar apģērbu un ārējo izskatu jūs varat parādīt Tam Kungam, ka apzināties, cik dārgs ir jūsu ķermenis.

Jūsu apģērbs izsaka to, kas jūs esat. Tas nodod citiem vēstījumu par jums un ietekmē jūsu un citu cilvēku rīcību. Ar rūpīgi koptu ārieni un atturīgu apģērbu jūs aicināt sev līdzās Garu un pozitīvi ietekmējat apkārtējos.

Pamatā pavēlei būt atturīgiem ir izpratne par svēto radīšanas spēku, spēju pasaulē nest bērnus. Šim spēkam jātiek pielietotam vienīgi starp vīru un sievu. Par izaicinošu apģērbu, kas var stimulēt vēlmes un rīcību, pārkāpjot Tā Kunga šķīstības likumu, uzskatāmi īsi šorti un svārciņi, apspīlēts apģērbs, krekliņi, kas atsedz vidukli.

Papildu tam, ka jāizvairās valkāt ķermeni atsedzošu tērpu, ikvienam jācenšas izvairīties no pārmērībām apģērbā, izskatā vai matu griezumā. Vienmēr esiet glīti, tīri un vairieties būt nevīžīgi vai nepiedienīgi savā apģērbā, izskatā vai manierēs. Nesabojājiet savu izskatu ar tetovējumiem vai ādai caurdurtiem rotājumiem. Ja meitenes vai sievietes vēlas izdurt ausīs caurumiņus, tad vienlaicīgi vajadzētu valkāt tikai vienu neuzkrītošu auskaru pāri.

Vienmēr saglabājiet augstus tikumības standartus. Nepazeminiet savus standartus, lai piesaistītu savam ķermeni uzmanību vai iegūtu citu piekrišanu. Patiesie Jēzus Kristus mācekļi saglabā Tā Kunga standartus neatkarīgi no pašreizējās modes vai ietekmes no citiem.

Valoda un uzvedība

Līdzīgi kā jūsu apģērbs un izskats, arī jūsu valoda un uzvedība pauž jūsu raksturu. Jūsu vārdiem un rīcībām ir izteikta ietekme uz jums un apkārtējiem. Runājiet valodā, kas ir tīra, pozitīva un pacilājoša, un rikoļieties tā, lai apkārtējiem sniegtu laimi. Jūsu centieni būt tikumīgiem vārdos un darbos ļaus Svētajam Garam sniegt lielāku vadību un mierinājumu.

Izvairieties no neķītras valodas un paviršas, negodbijīgas Tā Kunga Vārda lietošanas, kas pasaulē ir tik parasti. Pretojieties jebkuram kārdinājumam uzvesties izaicinoši vai nepiedienīgi. Šādas valodas un uzvedības negodbijīgais raksturs traucēs jūsu spējām saņemt klusos Svētā Gara mudinājumus.

Papildu norādes: M&D 42:40–41; Ticības apliecinājumi 1:13

Skat. arī Ķermeņa caurumošana; Šķīstība; Apgānīšana; Tetovēšana

Augstākais Prezidijs (*skat.* Baznīcas pārvalde; Pravieši)

Augstākie pilnvarotie (*skat.* Baznīcas pārvalde)

Augšāmcelšanās

Ādama un Ievas Krišanas dēļ mēs esam pakļauti fiziskai nāvei, kas ir gara atdalīšana no ķermeņa. Pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Grēku Izpirkšanai, visi cilvēki tiks augšāmcelti—glābti no fiziskās nāves (skat. 1. kor. 15:22). Augšāmcelšanās ir gara apvienošana ar ķermeni pilnīgā, nemirstīgā stāvoklī, kas vairs nepakļaujas slimībai vai nāvei (skat. Al. 11:42–45).

Glābējs bija pirmais cilvēks uz zemes, kas augšāmcēlās. Jaunā Derība satur vairākus pierakstus, kas liecina, ka Viņš piecēlās no kapa (skat. Mat. 28:1–8; Marka 16:1–14; Lūk. 24:1–48; Jāņa 20:1–29; 1. kor. 15:1–8; 2. Pēt. 1:16–17).

Kad augšāmcēlies Kungs parādījās Saviem apustuļiem, Viņš tiem palīdzēja saprast, ka Viņam ir ķermenis no miesas un kauliem. Viņš teica: „Redziet Manas rokas un Manas kājas! Es pats tas esmu. Aptaustait Mani un apskatait; jo garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat Man esam“ (Lūk. 24:39). Pēc Savas augšāmcelšanās Viņš parādījās arī nefijiešiem (skat. 3. Nef. 11:10–17).

Augšāmcelšanās laikā mēs tiksīm „tiesāti atbilstoši saviem darbiem. ... Mēs tiksīm atvesti, lai stāvētu Dieva priekšā, zinādami tāpat, kā mēs zinām tagad, un būdami ar skaidru atmiņu par visu mūsu vainu“ (Al. 11:41, 43). Mūžīgā slava, ko mēs saņemsim, būs atkarīga no mūsu uzticības. Lai arī visi cilvēki tiks augšāmcelti, vienīgi tie, kuri ir nākuši pie Kristus un baudījuši Viņa evaņģēlija pilnību, iemantos paaugstināšanu celestiālajā valstībā.

Izpratne un liecība par augšāmcelšanos var dot jums cerību un perspektīvu, kad jūs sastopaties ar dzīves grūtībām, pārbaudījumiem un uzvarām. Jūs varat rast mierinājumu pārlicībā, ka Glābējs dzīvo un ka caur Viņa veikto Grēku Izpirkšanu „Viņš sarauj nāves saites, ka kaps neuzvarēs un ka nāves dzelonis tiks aprīts cerībā uz godību“ (Al. 22:14).

Azartspēles

Papildu norādes: Jes. 25:8; 26:19; Jāņa 5:25–29; 11:25–26; 1. kor. 15; Ēn. 1:27; Al. 40:23–26; 41; Morm. 9:12–14; M&D 88:15–16; 93:33–34; Moz. 1:39

Skat. arī Jēzus Kristus veikta Grēku Izpirkšana; Nāve, fiziskā; Slavas valstības; Glābšanas iecere; Glābšana; Dvēsele

Azartspēles

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir pret azartspēlēm, tai skaitā, pret loterijām, kuras sponsorē valsts.

Spēlēt azartspēles motivē vēlme iegūt kaut ko par neko. Šī vēlme ir garīgi postoša. Tā vada tos, kas spēlē azartspēles, prom no Glābēja mācībām par mīlestību un kalpošanu, pretinieka savtīguma virzienā. Tā mazina darba tikumu un tautību, kā arī vēlēšanos godīgi pūlēties it visā, ko darām.

Tie, kas nodarbojas ar azartspēlēm, ātri atklāj idejas maldīgumu par to, ka tie var dod nedaudz vai neko un pretī saņemt kaut ko vērtīgu. Tie atklāj, ka iztērē daudz naudas, savu godu un cieņu pret ģimenes locekļiem un draugiem. Būdami apkrāpti un atkarīgi, tie bieži spēlē azartspēles, izmantojot līdzekļus, ko tiem vajadzētu lietot citiem mērķiem, tādiem kā savas ģimenes pamatvajadzību apmierināšanai. Šādi cilvēki dažkārt nonāk tik lielā verdzībā un tik lielā izmisumā, lai nomaksātu parādus, ka tie sāk zagt, zaudējot savu labo reputāciju.

Augstākais Prezidijs ir mūs mudinājis apvienoties kopā ar citiem, lai pretotos jebkuras azartspēļu formas legalizēšanai un finansēšanai no valdības.

Skat. arī Kārdinājums

Ābrahāma derība

Ābrahāms pieņēma evaņģēliju un tika ordinēts augstākajā priesterībā (skat. M&D 84:14; Ābr. 1:2). Vēlāk viņš noslēdza celestiālo laulību, kas ir paaugstināšanas derība (skat. M&D 131:1–4; 132:19, 29). Saistībā ar savām noslēgtajām derībām

viņš no Tā Kunga saņēma lielus solījumus attiecībā uz saviem pēctečiem. To starpā ir sekojoši solījumi:

- Viņa pēcnācēji būs lielā skaitā (skat. 1. Moz. 17:5–6; Ābr. 2:9; 3:14)
- Viņa sēkla jeb pēcnācēji pieņems evaņģēliju un nesīs priesterību (skat. Ābr. 2:9)
- Caur viņa pēcnācēju kalpošanu „tiks visas zemes ģimenes svētītas, tieši ar evaņģēlija svētībām, kas ir glābšanas, patiesi mūžīgās dzīves, svētības“ (Ābr. 2:11)

Kopā visas šīs derības un solījumi, ko Ābrahāms saņēma no Tā Kunga, tiek dēvēti par Ābrahāma derību. Tā ir mūžīga derība, kas attiecas uz visiem Ābrahāma pēcnācējiem (skat. 1. Moz. 17:7). Lai tiktu ieskaitīts Ābrahāma pēcnācējos, cilvēkam jāpaklausa evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem. Tad šāds cilvēks, pat ja tas nav Ābrahāma tiešais pēcnācējs, var saņemt visas Ābrahāma derības svētības (skat. Gal. 3:26–29; 4:1–7; M&D 84:33–40).

Kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi jūs esat derības bērni (skat. 3. Nef. 20:25–26). Jūs esat saņēmuši mūžīgo evaņģēliju un pārmantojuši tos pašus solījumus, kas doti Ābrahāmam, Īzākam un Jēkabam. Jums ir tiesības uz priesterības svētībām un mūžīgo dzīvi saskaņā ar jūsu uzticību, saņemot glābšanas priekšrakstus un turot ar tiem saistītās derības. Jūsu centieni un jūsu pēcnācēju darbi svētīs pasaules tautas.

Skat. arī Derība; Mūžīgā dzīve; Patriarha svētības; Priekšraksti; Priesterība

Ārlaulības sakari (skat. Šķīstība)

Ārona priesterība

Kad pravietis Džozefs Smits tulkoja Mormona Grāmatu, viņš ievēroja, ka tiek minēta kristīšanās grēku piedošanai. 1829. gada 15. maijā viņš un viņa rakstvedis Olivers Kauderijs

devās mežā, lai vaicātu Tam Kungam par kristīšanos. Tiem lūdzot, „vēstnesis nolaidās no debesīm gaismas mākonī.“ Šis vēstnesis bija Jānis Kristītājs, pravietis, kurš pirms daudziem gadsimtiem bija kristījis Jēzu Kristu. Jānis Kristītājs, tagad augšāmcelusies būtne, uzlika savas rokas uz Džozefa un Olivera un katram no tiem piešķīra Ārona priesterību, kas Lielās Atkrišanas laikā bija paņemta prom no zemes. Ar šīm pilnvarām Džozefs un Oliveri varēja viens otru kristīt. (Skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:68–72.)

Mūsdienās Baznīcā Ārona priesterību var saņemt cienīgi vīrieši, sākot no 12 gadu vecuma. Tie saņem daudzas iespējas piedalīties svēto priesterības priekšrakstu veikšanā un kalpot. Kad tie cienīgi pilda savus pienākumus, tie rīkojas Tā Kunga Vārdā, palīdzot citiem saņemt evaņģēlija svētības.

Amati Ārona priesterībā ir bīskaps, priesteris, skolotājs un diakons. Ar prezidējošā priesterības vadītāja (parasti bīskapa vai draudzes prezidenta) atļauju diakoni var pasniegt Svēto Vakarēdienu. Tie palīdz bīskapam vai draudzes prezidentam pārraudzīt Baznīcas locekļus, kalpojot un palīdzot laicīgās lietās, piemēram, vācot gavēšanas ziedojumus. Skolotāji var veikt visus diakona pienākumus, un tie saņem arī citas iespējas kalpot. Tie sagatavo maizi un ūdeni Svētajam Vakarēdienam un kalpo kā mājskolotāji. Priesteri var veikt visus diakona un skolotāja pienākumus. Ar prezidējošā priesterības vadītāja atļauju tie arī var svētīt Svēto Vakarēdienu, kristīt un ordinēt citus priesteru, skolotāja un diakona amatos.

Ārona priesterība ir „pielikums lielākajai jeb Melhisedeka priesterībai“ (M&D 107:14). To bieži dēvē par sagatavošanas priesterību. Kad priesterības nesējs kalpo Ārona priesterībā, tas sagatavojas saņemt Melhisedeka priesterību, saņemt tempļa svētības, kalpot pilnlaika misijā, būt par mīlošu vīru un tēvu un turpināt kalpošanu Tam Kungam visu dzīvi.

Skat. arī Melhisedeka priesterība; Priesterība

Baznīcas disciplinārās padomes

Bīskapiem un draudžu prezidentiem, un stabu, misiju un apgabalu prezidentiem ir dota atbildība palīdzēt Baznīcas locekļiem pārvarēt tikumības pārkāpumus caur grēku nožēlošanu. Ja veikti ļoti smagi tikumības pārkāpumi, tādi kā nopietni civillikuma pārkāpumi, dzīvesbiedra, bērnu ļaunprātīga izmantošana, laulības pārkāpšana, ārlaulības sakari, izvarošana un asinsgrēks, tad bieži nepieciešams oficiāls Baznīcas sods. Oficiāls Baznīcas sods var būt Baznīcas locekļa privilēģiju ierobežošana vai Baznīca locekļa statusa zaudēšana.

Oficiālā soda process sākas, kad prezidējošais priesterības vadītājs sasauca disciplināro padomi. Disciplināro padomju mērķis ir glābt pārkāpēju dvēseles, aizsargāt nevainīgos un pasargāt Baznīcas tīrību, godīgumu un labo slavu.

Baznīcas sods ir iedvesmots process, kas noris samērā ilgā laika periodā. Caur šo procesu un caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu Baznīcas loceklis var saņemt grēku piedošānu, atgūt dvēseles mieru un gūt spēku, lai izvairītos no pārkāpumiem nākotnē. Nav iecerēts, ka Baznīcas disciplinārā rīcība būtu procesa beigas. Tā ir domāta, lai palīdzētu Debesu Tēva bērniem turpināt savos centienos atgriezties pilnā sadraudzībā un saņemt pilnas Baznīcas svētības. Vēlamais rezultāts ir tāds, lai cilvēks veiktu jebkuras izmaiņas, kas nepieciešamas, lai pilnībā nožēlotu grēkus.

Skat. arī Piedošāna; Grēku nožēlošana

Baznīcas pārvalde

Jēzus Kristus ir Baznīcas galva. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas misija ir palīdzēt visiem cilvēkiem nākt pie Viņa (skat. Moron. 10:32). Lai izpildītu šo misiju, Baznīca ir organizēta saskaņā ar paraugu, ko atklājis Tas Kungs „lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, ... kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā“ (Ef. 4:12-13; skat. arī

11. pantu). Sekojošais pārskats sniedz kopsavilkumu par Baznīcas organizāciju.

Mājas un ģimene

Ģimene ir Baznīcas pamatvienība, un mājas ir vissvarīgākā vieta, lai mācītos evaņģēliju. Neviena cita organizācija nevar aizstāt ģimeni. Lai arī Baznīca turpina pieaugt, tās mērķis vienmēr būs atbalstīt un stiprināt ģimenes un atsevišķus cilvēkus to centienos dzīvot pēc evaņģēlija.

Vispārējā pārvalde

Tas Kungs mūsdienās vada Savas derības ļaudis caur Baznīcas prezidentu, ko mēs atbalstām kā pravieti, gaišreģi un atklājēju. Baznīcas prezidents prezidē pār visu Baznīcu. Viņš un viņa padomnieki, kas arī ir pravieši, gaišreģi un atklājēji, veido Augstākā Prezidija kvorumu.

Divpadsmit Apustuļu kvoruma locekļi arī ir pravieši, gaišreģi un atklājēji. Tie kopā ar Augstāko Prezidiju ir īpašie Kristus Vārda liecinieki visā pasaulē (skat. M&D 107:23). Tie rīkojas pēc Augstākā Prezidija norādījumiem, „lai izveidotu baznīcu un vadītu visas tās lietas visās tautās” (M&D 107:33). Tie atver durvis tautām, pasludinot Jēzus Kristus evaņģēliju (skat. M&D 107:35).

Septiņdesmito kvorumu locekļi ir aicināti sludināt evaņģēliju un uzcelt Baznīcu. Tie darbojas pēc Divpadsmit Apustuļu norādījumiem un septiņu brāļu vadībā, kas ir aicināti kalpot kā Septiņdesmito prezidijs. Pirmā un Otrā Septiņdesmito kvorumu locekļi ir nozīmēti par Augstākajiem pilnvarotajiem, un tie var tikt aicināti kalpot jebkurā pasaules vietā.

Prezidējošā bīskapiņa ir visas Baznīcas Ārona priesterības prezidijs. Prezidējošais bīskaps un viņa padomnieki kalpo Augstākā Prezidija vadībā, lai vadītu Baznīcas laicīgās lietas.

Sieviešu Palīdzības biedrības, Jauno Vīriešu, Jauno Sieviešu, Sākumskolas un Svētdienas skolas organizācijām—

tām visām ir vispārēja līmeņa prezidiji, lai sniegtu norādījumus un vadību.

Reģiona pārvalde

Reģions ir lielākais Baznīcas ģeogrāfiskais iedalījums. Augstākais Prezidijs nozīmē Septiņdesmito prezidiju tiešā veidā pārraudzīt izvēlētus Baznīcas reģionus Divpadsmit apustuļu kворuma vadībā. Citos Baznīcas reģionos Augstākais Prezidijs nozīmē reģionu prezidijus prezidēt. Reģiona prezidijs sastāv no prezidenta, kurš parasti ir nozīmēts no Pirmā vai Otrā Septiņdesmito kворuma, un diviem padomniekiem, kas var būt nozīmēti no jebkura Septiņdesmito kворuma. Reģionu prezidiji kalpo Augstākā Prezidija, Divpadsmito kворuma un Septiņdesmito prezidija vadībā.

Daži brāļi ir ordinēti Septiņdesmito amatā, taču nekalpo kā Augstākie pilnvarotie. Tos sauc par reģionu pilnvarotajiem Septiņdesmitajiem, un tie ir nozīmēti citos kворumos, nevis Pirmā vai Otrā Septiņdesmito kворumā, atbilstoši ģeogrāfiskajam novietojumam. Reģions, kuru tie pārrauga, ir ierobežots līdz vispārējam apgabalam, kurā tie dzīvo. Daži no reģiona pilnvarotajiem Septiņdesmitajiem kalpo reģionu prezidijos.

Vietējā pārvalde

Bīskapijas un draudzes. Baznīcas locekļi tiek organizēti kongregācijās, kas bieži kopā satiekas, lai garīgi un sociāli bagātinātos. Lielas kongregācijas sauc par bīskapijām. Katrā bīskapijā prezidē bīskaps, kuram palīdz divi padomnieki.

Mazas kongregācijas sauc par draudzēm. Katrā draudzē prezidē draudzes prezidents, kuram palīdz divi padomnieki. Draudze var tikt organizēta, ja rajonā dzīvo vismaz divas Baznīcas locekļu ģimenes un viens no Baznīcas locekļiem ir cienīgs Melhisedeka priesterības nesējs vai cienīgs priesteris Ārona priesterībā. Draudzi organizē un pārrauga staba, misijas

vai apgabala prezidijs. Draudze var pārtapt par bīskapiju, ja tā atrodas stabā.

Katra bīskapija vai draudze aptver noteiktu ģeogrāfisku rajonu. Tā Kunga darbā bīskapijā vai draudzē piedalās dažādas organizācijas: augsto priesteru grupas; elderu kvorumi; Sieviešu Palīdzības biedrība sievietēm, kuras ir 18 gadus vecas un vecākas; Ārona priesterības kvorumi jauniešiem vīriešiem vecumā no 12 līdz 17 gadiem; Jauno sieviešu programma jaunajām sievietēm vecumā no 12 līdz 17 gadiem; Sākumskola bērniem vecumā no 18 mēnešiem līdz 11 gadiem; un Svētdienas skola visiem Baznīcas locekļiem, sākot no 12 gadiem un vecākiem. Katra no šīm organizācijām pilda svarīgu lomu, mācot evaņģēliju, sniedzot kalpošanu un atbalstot vecākus to svētajā pienākumā palīdzēt saviem bērniem kļūt pievērstiem Jēzus Kristus evaņģēlijam. Šīs organizācijas arī sadarbojas, lai palīdzētu Baznīcas locekļiem dalīties evaņģēlijā ar citiem.

Stabi, misijas un apgabali. Vairums ģeogrāfisko rajonu, kur organizēta Baznīca, tiek sadalīti stabos. Termins „stabs“ nāk no pravieša Jesajas, kurš pravietoja, ka pēdējo dienu Baznīca būs kā telts, kuru droši tur stabi (skat. Jes. 33:20; 54:2). Parasti stabā ir no 5 līdz 12 bīskapijām un draudzēm. Katrā stabā prezidē staba prezidents, kuram palīdz divi padomnieki. Stabu prezidenti atskaitās un saņem norādījumus no Septiņdesmito prezidija vai reģiona prezidija.

Misija ir Baznīcas vienība, kas parasti aptver daudz lielu teritoriju nekā aptver stabs. Katrā misijā prezidē misijas prezidents, kuram palīdz divi padomnieki. Misijas prezidenti tiešā veidā atskaitās Augstākajiem pilnvarotajiem.

Tāpat kā draudze ir mazāks bīskapijas variants, apgabals ir mazāks staba variants. Apgabals tiek organizēts, kad teritorijā atrodas pietiekami daudz draudžu, kur iespējama viegla saziņšanās un ērta satiksme uz apgabala sapulcēm. Pār to prezidēt tiek aicināts apgabala prezidents ar divu padomnieku

palīdzību. Apgabala prezidents atskaitās misijas prezidijam. Apgabals var pāraugt par stabu.

Programmas neprecētajiem Baznīcas locekļiem. Daudzi Baznīcas locekļi nekad nav precējušies vai ir šķīrušies, vai kļuvuši par atraitņiem. Šos Baznīcas locekļus iedala divās grupās: jaunie neprecētie pieaugušie (vecumā no 18 līdz 30) un neprecētie pieaugušie (vecāki par 31 gadu).

Nepastāv vienotas Baznīcas programmas jauniem neprecētiem pieaugušiem un neprecētiem pieaugušiem. Tā vietā, ja attiecīgajā teritorijā dzīvo pietiekami daudz neprecēto Baznīcas locekļu, vietējie priesterības vadītāji tiek mudināti aicināt neprecēto Baznīcas locekļu pārstāvjus, kas darbotos viņu vadībā. Neprecēto Baznīcas locekļu pārstāvji plāno pasākumus, piemēram, dejas, kalpošanas projektus un vakarus. Šie pasākumi sniedz neprecētajiem Baznīcas locekļiem iespējas kopā satikties un citam citu stiprināt. Neprecētie Baznīcas locekļi arī tiek mudināti regulāri satikties ar saviem priesterības vadītājiem, lai apspriestu savas vajadzības un savas iespējas, lai garīgi pilnveidotos un kalpotu.

Papildu norāde: M&D 107

Skat. arī Priesterība; Sieviešu Palīdzības biedrība

Bībele (*Skat. Svētie Raksti*)

Bīskapija (*skat. Baznīcas pārvalde*)

Bīskaps (*skat. Baznīcas pārvalde*)

Celestiālā valstība (*skat. Godības valstības*)

Cerība

Vārds *cerība* dažkārt tiek pārprasts. Ikdienas valodā šim vārdam ir nenoteiktības pieskaņa. Piemēram, mēs varam

teikt, ka ceram uz laika izmaiņām vai uz to, ka mūs apciemos draugs. Tomēr evaņģēlija valodā vārds *cerība* izsaka pārliecībā, nelokāmību un aktivitāti. Pravieši runā par „stigru cerību” (Al. 34:41) un „dzīvu cerību” (1. Pēt. v. 1:3). Pravietis Moronijš mācīja: „Kas tic Dievam, var droši cerēt uz labāku pasauli, jā, patiesi uz vietu pie Dieva labās rokas, šī cerība nāk no ticības, izveido enkuru cilvēku dvēselēm, kas padara tos drošus un nelokāmus, vienmēr labu darbu pārpilnus, vadot tos godināt Dievu” (Et. 12:4).

Kad mums ir cerība, mēs paļaujamies uz Dieva apsolījumiem. Mums ir klusa pārliecība, ka, ja mēs darām „taisnības darbus,” mēs saņemsim „savu algu, patiesi mieru šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē” (M&D 59:23). Mormons mācīja, ka šāda cerība rodas vienīgi, pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Izpiršanai: „Kas ir tas, uz ko jūs cerēsīt? Lūk, es saku jums, ka jums būs cerība caur Kristus Izpiršanu un Viņa augšāmcelšanās spēku tikt uzceltiem mūžīgā dzīvē, un tas ir dēļ jūsu ticības Viņam, saskaņā ar solījumu” (Moron. 7:41).

Kad jūs tiecieties dzīvot pēc evaņģēlija, jūs pieaugat savās spējās, „lai jūs kļūtu bagāti cerībā Svētā Gara spēkā” (Rom. 15:13). Jūsu cerība pieaug, kad jūs lūdzat un meklējat piedošanu no Dieva. Mormona Grāmatā misionārs vārdā Amons apliecināja lamaniešu ķēniņam: „Ja tu nožēlosi visus savus grēkus un metīsies ceļos Dieva priekšā, un piesauksi Viņa Vārdu ticībā, ticot, ka tu saņemsi, tad tu saņemsi to cerību, ko tu vēlies” (Al. 22:16). Jūs arī gūstat cerību, kad jūs studējat Svētos Rakstus un sekojat to mācībām. Apustulis Pāvils mācīja: „Jo viss, kas iepriekš rakstīts, rakstīts mūsu pamācībai, lai mēs, izturīgi būdami bēdās un iepriecū smeldami Rakstos, iegūtu cerību” (Rom. 15:4).

Cerības princips izplešas mūžībā, taču tas arī var jūs atbalstīt ikdienas dzīves grūtībās. „Svētīgs tas,” saka psalmists, „kura palīgs ir Jēkaba Dievs un kura cerība balstās uz To Kungu, viņa Dievu” (Psm. 146:5). Esot ar cerību, jūs varat rast

prieku šajā dzīvē. Jūs varat būt pacietīgi un panest . . . „ciešanas ar stingu cerību, ka kādu dienu jūs atpūsitīties no visām savām bēdām“ (Al. 34:41). Jūs varat virzīties „uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu cerības spožumu un ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve“ (2. Nef. 31:20).

Papildu norādes: Raudu Dz. 3:25–26; 1. kor. 15:19–22; 1. Pēt. v. 3:15; 1. Jāņa v. 3:2–3; Jēk. 4:4–6; Al. 13:28–29; 27:28; Et. 12:32; Moron. 8:26; 9:25; 10:22

Skat. arī Likstas; Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Žēlsirdība; Ticība

Ciāna

Mācība un Derības satur daudzus pantus, kuros Tas Kungs pavēl svētajiem censties „radīt un nostiprināt Ciānas lietu“ (M&D 6:6; skat arī M&D 11:6; 12:6; 14:6).

Vārdam *Ciāna* Svētajos Rakstos ir dažādas nozīmes. Vārda vizizplatītākā nozīme ir „sirdsšķīstie“ (M&D 97:21). Vārdu *Ciāna* bieži lieto šajā nozīmē attiecībā uz Tā Kunga ļaudīm vai uz Baznīcu un tās stabiem (skat. M&D 82:14).

Šis atklāšanas agrīnajās dienās Baznīcas vadītāji deva Baznīcas locekļiem padomu celt Ciānu, emigrējot uz tās centrālo vietu. Mūsdienās mūsu vadītāji dod padomu celt Ciānu tur, kur mēs dzīvojam. Baznīcas locekļiem tiek lūgts palikt savās dzimtajās zemēs un palīdzēt tur nostiprināt Baznīcu. Tiek celti daudzi tempļi, lai Pēdējo Dienu Svētie visā pasaulē varētu saņemt tempļa svētības.

Vārds *Ciāna* var arī attiekties uz noteiktu ģeogrāfisku vietu, sekojoši:

- Uz Ēnoha pilsētu (skat. Moz. 7:18–21)
- Uz seno Jeruzālemes pilsētu (skat. 2. Sam. 5:6–7; 1. Kēn. 8:1; 2. Kēn. 9:28)

- Uz Jauno Jeruzālemi, kas tiks uzcelta Džeksonas apgabālā, Misūri štātā (skat. M&D 45:66–67; 57:1–3; Ticības apliecinājumi 1:10).

Papildu norādes: Jes. 2:2–3; 1. Nef. 13:37; M&D 35:24; 39:13; 45:68–71; 59:3–4; 64:41–43; 90:36–37; 97:18–28; 101:16–18; 105:5; 115:5–6; 136:31

Citu tiesāšana

Dažkārt cilvēki domā, ka nav pareizi citus tiesāt jebkādā veidā. Lai gan tas ir pareizi, ka mums nevajag citus nosodīt vai netaisnīgi tiesāt, mums nepieciešams veidot spriedumus par idejām, situācijām un cilvēkiem savā dzīvē. Tas Kungs ir devis daudzus baušļus, ko mēs nevaram turēt bez spriedumu veikšanas. Piemēram, Viņš ir teicis: „Sargaities no viltus praviešiem, . . . No viņu augļiem jums tos būs pazīt” (Mat. 7:15–16) un „ejiet prom no bezdievīgajiem” (M&D 38:42). Mums nepieciešams veikt spriedumus par cilvēkiem daudzos sev svarīgajos lēmumos, piemēram, izvēloties draugus, balsojot par valsts vadītājiem un izvēloties mūžīgo dzīvesbiedru.

Tiesāšana ir svarīgs veids, kā mēs pielietojam savu rīcības brīvību, un tā prasa lielu rūpību, īpaši, kad mēs veicam spriedumus par citiem cilvēkiem. Visiem jūsu spriedumiem jātiek vadītiem saskaņā ar taisnīgiem standartiem. Atcerieties, ka vienīgi Dievs, kurš pazīst katra atsevišķā cilvēka sirdi, var veikt galīgo spriedumu par cilvēkiem (skat. Jāņa atkl. 20:12; 3. Nef. 27:14; M&D 137:9).

Tas Kungs sniedza brīdinājumu, lai mūs vadītu mūsu spriedumos par citiem: „Ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsit tiesāti; un, ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots. Un kāpēc tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet neieraugi balķi, kas ir tavā pašā acī? Jeb kā tu vari sacīt uz savu brāli: Laid, es izvilksu skabargu no tavas acs—un, lūk, balķis ir tavā pašā acī? Tu, liekuli, papriekš izvelc balķi no savas pašā

acs; un tad tu skaidri redzēsi izvilkt skabargu no sava brāļa acs” (3. Nef. 14:2–5).

Šajos Svēto Rakstu pantos Tas Kungs māca, ka kļūda, ko mēs redzam citā, bieži ir kā maza kriptatiņa cita cilvēka acī, salīdzinot ar mūsu pašu kļūdām, kas ir kā milzīgi balķi mūsu acīs. Dažkārt mēs domājam par citu kļūdām, kad mums tā vietā vajadzētu censties uzlabot pašiem sevi.

Jūsu taisnīgie spriedumi par citiem var sniegt tiem nepieciešamo vadību un dažos gadījumos—aizsardzību jums un jūsu ģimenēm. Pieņemiet jebkuru šādu spriedumu uzmanīgi un ar līdzjūtību. Cik vien tas iespējams, tiesājiet cilvēku situācijas, nevis pašus cilvēkus. Kad vien iespējams, atturieties no spriedumu veikšanas, līdz jums ir atbilstošas zināšanas par faktiem. Vienmēr esiet jūtīgi pret Svēto Garu, kurš var jūs vadīt jūsu lēmumos. Atcerieties Almas padomu savam dēlam Koriantonam: „Skaties, lai tu būtu žēlīgs pret saviem brāļiem; rīkojies taisni, spried taisnīgi un dari labu nepārtraukti” (Al. 41:14).

Papildu norādes: 1. Sam. 16:7; Moron. 7:14–19; M&D 11:12

Skat. arī Žēlsirdība; Piedošana; Mīlestība; Žēlastība

Civilā valdība un likums

Mācība un Derības 134. nodaļa izklāsta Pēdējo Dienu Svēto ticību „attiecībā uz valdībām un likumiem kopumā” (M&D 134, nodaļas ievads). Nodaļā iekļauti sekojoši paziņojumi:

„Mēs ticam, ka valdības tika Dieva iedibinātas cilvēku labumam; un ka Viņš tur cilvēkus atbildīgus par viņu rīcību attiecībā uz tām, gan pieņemot likumus, gan izpildot tos sabiedrības labumam un drošībai....

Mēs ticam, ka visi cilvēki ir saistīti stiprināt un atbalstīt atbilstošās valdības, kur tie dzīvo, kamēr viņi tiek aizsargāti savās dabiskajās un neatsavināmajās tiesībās ar šo valdību likumiem; un ka musināšana un pretošanās ir nepiemērotas katram

tādā veidā aizsargātam pilsonim, un tām jātiek atbilstoši sodītām; un ka visām valdībām ir tiesības ieviest tādus likumus, kādi pēc to domām vislabāk aizsargā sabiedriskās intereses; tajā pašā laikā tomēr turot svētu sirdsapziņas brīvību.

Mēs ticam, ka katram cilvēkam jātiek cienītam savā vietā, arī valdniekiem un miertiesnešiem, viņi ir nolikti nevainīgo aizstāvēšanai un vainīgo sodīšanai; un ka pret likumiem visiem cilvēkiem ir jāizrāda respekts un cieņa, jo bez tiem miers un saskaņa tiks aizstāti ar nekārtību un varmācību; cilvēku likumi ir iedibināti noteiktam mērķim—lai regulētu mūsu kā atsevišķu cilvēku un tautu intereses, starp cilvēku un cilvēku; un dievišķie likumi doti no debesīm un nosaka noteikumus garīgām lietām, ticībai un pielūgšanai, par abiem cilvēkam būs jāatbild savam Radītājam” (M&D 134:1, 5–6).

Viens no galvenajiem Baznīcas un valsts nošķiršanas elementiem ir valdības atbildība atļaut reliģijas brīvību. Pēdējo dienu pravieši šo principu atbalsta, kā tas teikts vienpadsmitajā Ticības Apliecinājumā: „Mēs pieprasām privilēģiju pielūgt Visuvareno Dievu saskaņā ar mūsu sirdsapziņu, un atvēlam visiem cilvēkiem to pašu privilēģiju, lai viņi pielūdz kā, kur, vai ko tie vēlas.” Saistībā ar Baznīcas un valsts nošķirtību, Baznīca neatbalsta nevienu konkrētu politisko partiju vai kandidātu. Tā neatļauj izmantot savas celtnes vai telpas politiskiem nolūkiem. Baznīca nepiedalās politikā, izņemot, ja ir kāds morāles jautājums, kas ir strīda objekts, kā gadījumā Baznīca bieži izsakās.

Lai arī Baznīca ir politiski neitrāla, Baznīcas vadītāji iedrošina Baznīcas locekļus tajā kā pilsoņiem piedalīties. Kā Pēdējo Dienu Svētiem jums vajadzētu saprast savu vietu un nostāju valstī, kurā jūs dzīvojat. Mācieties valsts vēsturi, kultūru un likumus. Ja jums ir iespējas balsot vai piedalīties valdības darbā, aktīvi piedalieties, atbalstot un aizstāvot patiesības, taisnīguma un brīvības principus.

Papildu norādes: M&D 98:10; Ticības apliecinājumi 1:12

Dārgā Pērle *(skat. Svētie Raksti)*

Debesis

Terminam *debesis* Svētajos Rakstos ir divas pamatnozīmes. Pirmkārt, tā attiecas uz vietu, kur dzīvo Dievs, kas ir uzticīgo nākamās mājas (skat. Mos. 2:41). Otrkārt, tā attiecas uz izplatījumu ap zemi (skat. 1. Moz. 1:1).

Papildu norādes: Psm. 11:4; Mat. 6:9; 1. Nef. 1:8; Mos. 3:8; M&D 20:17

Skat. arī Slavas valstības

Debesu Tēvs *(skat. Dievs Tēvs)*

Derība

Derība ir svēta vienošanās starp Dievu un cilvēku vai cilvēku grupu. Dievs dot specifiskus nosacījumus, un Viņš apsola mūs svētīt, ja mēs paklausām šiem nosacījumiem. Kad mēs izvēlamies neturēt derības, mēs nevaram saņemt svētības, un dažos gadījumos mēs ciešam sodu, kas ir sekas mūsu nepaklausībai.

Visi priesterības glābšanas priekšraksti tiek saņemti ar derībām. Piemēram, jūs noslēdzāt derību, kad jūs kristījāties, un jūs atjaunojat šo derību katru reizi, kad jūs pieņemat Svēto Vakarēdienu (skat. Mos. 18:8–10; M&D 20:37, 77, 79). Ja jūs esat saņēmuši Melhisedeka priesterību, jūs esat pieņēmuši priesterības zvērestu un derību (skat. M&D 84:33–34). Tempļa endaumenta un saistīšanas priekšrakstos arī ir ietvertas svētas derības.

Vienmēr atcerieties un godājiet derības, kuras jūs noslēdzat ar To Kungu. Tad jums nevajadzēs saņemt pavēles visās lietās, ko jūs darāt (skat. M&D 58:26–28). Jūs būsit Svētā Gara iedvesmoti, un Kristum līdzīgā izturēšanās būs jūsu rakstura sastāvdaļa. Kā Tas Kungs ir apsolījis, „tu saņemsi atklāsmi pēc

atklāsmes, zināšanu pēc zināšanas, lai tu varētu zināt noslēpumus un mīļmīļīgās lietas—to, kas nes prieku, to, kas nes dzīvi mūžīgi” (M&D 42:61). Jūsu lielākai cerībai vajadzētu būt—saņemot iesvētīšanu, kas rodas no šīs dievišķās vadības, jūsu lielākās bailēm vajadzētu būt—šo svētību zaudēšana.

Papildu norādes: Jer. 31:31–34; Mos. 5; Moron. 10:33; M&D 82:10; 97:8; 98:13–15

Skat. arī Ābrahāma derība; Kristīšana; Laulības; Priekšraksti; Priesterība; Svētais Vakarēdiens; Tempļi

Desmit baušļi

Desmit baušļi ir mūžīgi evaņģēlija principi, kas ir nepieciešami mūsu paaugstināšanai. Tas Kungs tos atklāja Mozum senos laikos (skat. 2. Moz. 20:1–17), un Viņš tos atjaunoja pēdējo dienu atklāsmēs (skat. M&D 42:18–29; 59:5–13; 63:61–62). Desmit baušļi ir būtiska evaņģēlija sastāvdaļa. Paklausība šiem baušļiem bruģē ceļu paklausībai citiem evaņģēlija principiem.

Sekojošā desmit baušļu pārskatā iekļauti īsi paskaidrojumi, kā tos mūsdienās turpināt pielietot mūsu dzīvē.

1. „Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā” (2. Moz. 20:3). Mums vajag darīt „visu ar aci, vērstu tikai uz Dieva godību” (M&D 82:19). Mums vajag mīlēt un kalpot Tam Kungam no visas savas sirds, dvēseles, prāta un spēka (skat. 5. Moz. 6:5; M&D 59:5).
2. „Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu” (2. Moz. 20:4). Šajā bauslī Tas Kungs nosoda elku pielūgšanu. Elkdievībai var būt daudzas formas. Daži cilvēki neklaunās elku tēlu vai statuju priekšā, bet tā vietā aizvieto dzīvo Dievu ar citiem elkiem, tādiem kā nauda, materiāliem īpašumiem, idejām vai prestižu. Viņu dzīvē „viņu bagātības ir viņu dievs”—dievs, kas „aizies bojā kopā ar viņiem” (2. Nef. 9:30).

3. „Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, Vārdu nelietīgi valkāt“ (2. Moz. 20:7). Šī baušļa izskaidrojumu skatīt „Apgānīšana,” 3–4.
4. „Piemini sabata dienu, ka tu to svētī“ (2. Moz. 20:8). Šī baušļa izskaidrojumu skatīt „Sabats,” 152–153.
5. „Godini savu tēvu un savu māti“ (2. Moz. 20:12). Šis bauslis, kas ir spēkā arī tad, kad mēs esam pieauguši. Mums vienmēr vajag meklēt iespējas godināt savus vecākus.
6. „Tev nebūs nokaut“ (2. Moz. 20:13). Izskaidrojumu, kā šis bauslis attiecas uz tiem, kuriem nepieciešams doties karā, skatīt „Karš,” 87–88.
7. „Tev nebūs laulību pārkāpt“ (2. Moz. 20:14). Pēdējo dienu atklāsmē Tas Kungs nosodīja ne tikai laulības pārkāpšanu, bet arī „ko līdzīgu tam“ (M&D 59:6). Ārlaulības sakari, homoseksuālisms un citi seksuālie grēki ir septītā baušļa pārkāpumi. Papildu izskaidrojumam skatīt „Šķīstība,” 169–74.
8. „Tev nebūs zagt“ (2. Moz. 20:15). Zagšana ir negodīguma paveids. Godīguma izskaidrojumu skatīt 56. lpp.
9. „Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku“ (2. Moz. 20:16). Nepatiesas liecības sniegšana ir cits negodīguma paveids. Godīguma izskaidrojumu skatīt 56. lpp.
10. „Tev nebūs iekārot“ (2. Moz. 20:17). Iekārošana jeb kaut kā skaušana, kas pieder citam, kaitē dvēselei. Tā var aizņemt mūsu domas un mocīt mūs ar pastāvīgu nelaimīgumu un neapmierinātību. Tā bieži vada pie citiem grēkiem un finansiāliem parādiem.

Lai gan vairums no desmit baušļiem uzskaita to, ko mums *nevajag* darīt, tie arī mudina uz to, ko mums *vajag* darīt.

Glābējs desmit baušļus apkopoja divos principos—mīlēt To Kungu un mīlēt savus līdzilvēkus.

„Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta.

Šis ir augstākais un pirmais bauslis.

Otrs tam līdzīgs ir: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu“ (Mat. 22:37–39).

Papildu norādes: Mos. 12:33–36; 13:11–24

Skat. arī Ricības brīvība; Šķīstība; Godīgums; Paklausība; Apgānīšana; Godbijīgums; Sabats; Karš; Pielūgšana

Desmitā tiesa

Viena no svētībām būt par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli ir privilēģija maksāt desmito tiesu. Pildot desmitās tiesas likumu, jūs piedalāties Dieva valstības uzcelšanā uz zemes.

Desmitās tiesas definīcija un mērķis

Lai samaksātu pilnu desmito tiesu, jūs dodat Tam Kungam caur Viņa Baznīcu desmito daļu no saviem ienākumiem. Jūs nododat savu desmito tiesu savas bīskapiības vai draudzes prezidija loceklim.

Vietējie vadītāji desmitās tiesas fondus tiešā veidā pārsūta Baznīcas pārvaldei, kur padome nosaka noteiktus veidus, kā lietot šos svētos fondus. Šajā padomē ietilpst Augstākais Prezidijs, Divpadsmit apustuļu kvorums un prezidējošā bīskapija. Darbojoties saskaņā ar atklāsmi, viņi pieņem lēmumus, kā tos vada Tas Kungs. (Skat. M&D 120:1.)

Desmitās tiesas fondi vienmēr tiek izlietoti Tā Kunga mērķiem—celt un uzturēt tempļus un sanāksmju namus, atbalstīt misionāru darbu un turpināt Baznīcas darbu visā pasaulē.

Pilnas desmitās tiesas maksāšanas svētības

Desmitās tiesas likums prasa upurēšanos, taču jūsu paklausība šim likumam sniegs svētības, kas ir daudz lielākas par jebko, no kā jūs jebkad esat atsacījušies. Pravielis Maleahijs mācīja:

„Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!” (Mal. 3:10).

Šīs svētības tiek dotas visiem, kas maksā desmit procentus no saviem ienākumiem, pat ja šis daudzums ir ļoti mazs. Paklausot šim likumam, Tas Kungs jūs svētīs gan garīgi, gan laicīgi.

Apņemšanās maksāt desmito tiesu

Ja jūs vēl neesat izveidojuši ieradumu pastāvīgi maksāt desmito tiesu, jums var būt grūtības ticēt, ka jūs varat atļauties atdot desmito daļu no saviem ienākumiem. Taču uzticīgi desmitās tiesas maksātāji iemācās, ka tie nevar atļauties *nemaksāt* desmito tiesu. Pilnīgi burtiskā un brīnišķīgā veidā debesu logi atveras un pār tiem tiek izlietas svētības.

Atcerieties, ka desmitās tiesas maksāšana nav tik daudz naudas jautājums, cik tas ir ticības jautājums. Uzticieties Tam Kungam. Viņš deva šo bausli mūsu labumam, un Viņš deva solījumu, kas ar to saistīts. Meklējiet spēku Nefija ticībā, kurš teica: „Būsim uzticīgi Tā Kunga pavēļu turēšanā, jo lūk, Viņš ir spēcīgāks par visu zemi” (1. Nef. 4:1).

Skat. arī Gavēšana un gavēšanas ziedojumi

Diakons (*skat. Ārona priesterība; Priesterība*)

Dievība

Pirmajā Ticības Apliecinājumā teikts: „Mēs ticam Dievam, Mūžīgajam Tēvam, un Viņa Dēlam Jēzum Kristum, un Svētajam Garam.“ Šīs trīs personas veido Dievību. Tās prezidē pār šo pasauli un pār visām citām mūsu Debesu Tēva radībām.

Patiesā mācība par Dievību bija pazudusi Atkrišanas laikā, kas sekoja pēc Glābēja kalpošanas uz zemes un Viņa apustuļu nāves. Mācību iesāka atjaunot, kad 14-gadīgais Džozefs Smits redzēja savu Pirmo vīziju (skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:17). No pravieša pieraksta par Pirmo vīziju un no citām viņa mācībām mēs zinām, ka Dievībā ir trīs atsevišķas personas. Tēvam un Dēlam ir taustāmi ķermeņi no miesas un kauliem, un Svētais Gars ir garīga būtne (skat. M&D 130:22).

Lai gan Dievības locekļi ir atsevišķas personas ar noteiktu lomu, tie ir vienoti mērķī un mācībā. Tie ir pilnīgi vienoti Debesu Tēva dievišķās glābšanas ieceres īstenošanā.

Papildu norādes: Mat. 3:13–17; Jāņa 14:6–10; 17:6–23; Ap. d. 7:55–56; 2. Nef. 31:18; Morm. 7:5–7; M&D 76:20–24

Skat. arī Dievs Tēvs; Svētais Gars; Jēzus Kristus

Dievs Tēvs

Dievs Tēvs ir Augstākā Būtne, kuram mēs ticam un kuru mēs pielūdzam. Viņš ir sākotnējais Radītājs, Valdnieks un visu lietu Glabātājs. Viņš ir pilnīgs, visvarens un vizinošs. Viņam „ir ķermenis no miesas un kauliem, tikpat taustāms kā cilvēka“ (M&D 130:22).

Mūsu Debesu Tēvs ir tiesas un spēka, un zināšanu un varas Dievs, taču Viņš arī ir pilnīgas žēlastības, laipnības un žēlsirdības Dievs. Lai arī mēs nezinām „visu lietu nozīmi,“ mēs varam rast mieru drošās zināšanās, ka Viņš mūs mīl (skat. 1. Nef. 11:17).

Mūsu garu Tēvs

Viens no dzīves lielajiem jautājumiem ir „Kas es esmu?“ Mīļa Sākumskolas dziesma palīdz pat maziem bērniem atbildēt uz šo jautājumu. Mēs dziedam: „Es esmu Dieva bērns, Viņš mani sūtīja.“ Zināšanas par to, ka mēs esam Dieva bērni, sniedz spēku, mierinājumu un cerību.

Mēs esam burtiski Dieva bērni, garīgi radīti pirmsmirstīgajā pasaulē. Kā Viņa bērni mēs varam būt pārlicināti, ka mums ir dievišķas, mūžīgas iespējas un ka Viņš mums palīdzēs mūsu dedzīgajos centienos šīs iespējas īstenot.

Augstākais Radītājs

Debesu Tēvs ir Augstākais Radītājs. Caur Jēzu Kristus Viņš radīja debesis un zemi, un visu, kas tur atrodas (skat. Moz. 2:1). Alma teica: „Viss norāda uz to, ka ir Dievs; jā, patiesi zeme un viss, kas ir uz tās virsas, jā, un tās kustība, jā un arī visas planētas, kuras kustas savā noteiktajā kārtībā, liecina, ka ir Augstākais Radītājs“ (Al. 30:44).

Laiku pa laikam domājiet par radības skaistumu: kokiem, ziediem, dzīvniekiem, kalniem, okeāna viļņiem un jaundzimušu bērnu. Atrodiet laiku, lai paraudzītos debesīs, kur zvaigžņu un planētu ceļi ir liecība, ka Dievs rīkojas Savā vareņībā un spēkā (skat. M&D 88:41–47).

Glābšanas ieceres Autors

Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs dzīvotu ar Viņu kopā mūžīgi. Viņa darbs un slava ir „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi“ (Moz. 1:39). Lai tas būtu iespējams, Viņš sagatavojis glābšanas ieceri. Viņš sūtīja Savu mīļoto Dēlu, Jēzu Kristu, lai atraisītu nāves saites un izpirktu pasaules grēkus: „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiezimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet

dabūtu mūžīgo dzīvību” (Jāņa 3:16). Šis upuris ir lielākā mūsu Tēva mīlestības izpausme pret mums.

Dieva Tēva iepazīšana

Kā Dieva bērniem mums ar Viņu ir īpašas attiecības, kas mūs nošķir no visām citām Viņa radībām. Centieties iepazīt savu Debesu Tēvu. Viņš jūs mīl, un Viņš jums ir devis iespēju Viņam tuvoties, kad jūs lūdzat. Jūsu lūgšanas, kas tiek izteiktas pazemībā un sirsnībā, tiek dzirdētas un atbildētas.

Jūs arī varat iepazīt savu Tēvu, mācoties par Viņa mīloto Dēlu un pielietojot evaņģēliju savā dzīvē. Glābējs Saviem mācekļiem mācīja: „Ja jūs Mani būtu pazinuši, jūs būtu pazinuši arī Manu Tēvu. ... Kas Mani ir redzējis, Tas ir redzējis Tēvu” (Jāņa 14:7, 9).

Jūs tuvojaties Dievam Tēvam, kad jūs studējat Svētos Rakstus un pēdējo dienu praviešu vārdus un kad jūs kalpojat. Ja jūs pildāt Dieva gribu un dzīvojat tā, kā Viņš vēlas, lai jūs dzīvotu, jūs kļūstat līdzīgāki Viņam un Viņa Dēlam. Jūs sagatavojat sevi, lai atgrieztos dzīvod Viņu klātbūtnē.

Papildu norādes: Jāņa 14:6, 21–24; 17:3; Mos. 4:9; M&D 132:22–24; Ticības apliecinājumi 1:1

Skat. arī Radīšana; Dievība; Glābšanas iecere

Divpadsmit apustuļu kvorums (*skat.* Baznīcas pārvalde)

Dvēsele

Termins *dvēsele* Svētajos Rakstos ir lietots divos veidos. Pirmkārt, par dvēseli sauc garu, kas savienots ar fizisko ķermeni, vai nu mirstīgajā dzīvē vai pēc augšāmcelšanās (skat. M&D 88:15–16). Otrkārt, par dvēselēm dažkārt dēvē mūsu garus (skat. Al. 40:15–18; Ābr. 3:23).

Skat. arī Glābšanas iecere; Augšāmcelšanās; Gars

Dzimstības kontrole

Kad laulātie pāri ir fiziski spējīgi, tiem ir privilēģija dot mirstīgos ķermeņus Debesu Tēva garīgiem bērniem. Tie piedalās diženajā laimes iecerē, kas ļauj Dieva bērniem saņemt fiziskos ķermeņus un pieredzēt mirstīgo dzīvi.

Ja jūs esat precējušies, jums ar savu dzīvesbiedru vajadzētu apspriest savu svēto atbildību laist pasaulē bērnus un audzināt tos taisnīgumā. To darot, apsveriet dzīvības svētumu un tās nozīmi. Padomājiet par prieku, kas ir tad, kad mājās ir bērni. Apsveriet mūžīgās svētības, kas rodas, ja ir labi pēcnācēji. Ar liecību par šiem principiem jūs ar savu dzīvesbiedru būsit sagatavoti, lai lūgšanu pilni izvēlētos, cik daudz bērnu vēlaties un kad tos vēlaties. Šādi lēmumi ir starp jums diviem un To Kungu.

Kad jūs apspriežat šo svēto jautājumu, atcerieties, ka dzimumattiecības laulības ietvaros ir dievišķi atzītas. Kamēr viens šo attiecību nolūks ir dot fiziskos ķermeņus Dieva bērniem, cits nolūks ir izpaust mīlestību vienam pret otru—saisīt vīru un sievu savstarpējā lojalitātē, uzticībā, uzmanībā un kopējā mērķī.

Džozefs Smits

1820. gada pavasarī 14 gadus vecais Džozefs Smits bija meklējis patieso Jēzus Kristus Baznīcu, kad viņš izlasīja kādu pantu no Bībeles: „Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdams, un viņam taps dots” (Jēk.v. 1:5; skat. arī Džozefs Smits—Vēsture 1:11–12). Būdams ar vienkāršu, nelokāmu ticību, Džozefs sekoja šī panta padomam. Viņš vienatnē devās koku birzī, kur viņš lūdza, lai zinātu, kurai baznīcai viņam būtu jāpievienojas. Atbildot uz viņa lūgšanu, viņam parādījās Dievs Tēvs un Jēzus Kristus. Starp citu, Viņi tam teica, lai tas nepievienotos

nevienai no toreiz pastāvošajām baznīcām. (Skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:13–20)

Kad Džozefs Smits pierādīja, ka ir cienīgs, viņam tika dota dievišķa misija būt par Dieva Pravieti. Caur viņu Tas Kungs paveica lielu un brīnumainu darbu, tai skaitā, Mormona Grāmatas nešanu pasaulē, priesterības atjaunošanu, vērtīgu evaņģēlija patiesību atklāšanu, patiesās Jēzus Kristus Baznīcas organizēšanu un tempļa darba izveidošanu. 1844. gada 27. jūnijā Džozefs un viņa brālis Hairams, uzbrūkot bruņotai bandai, tika nogalināti. Viņi apzīmogoja savas liecības ar savām asinīm.

Lai jūsu liecība par atjaunoto evaņģēliju būtu pilnīga, tajā jābūt ietvertai liecībai par Džozefa Smita dievišķo misiju. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas patiesums balstās uz Pirmās vīzijas un citu atklāsmju, ko Tas Kungs deva pravietim Džozefam, patiesumu. Prezidents Džons Teilors, trešais Baznīcas prezidents, rakstīja: „Tā Kunga pravietis un gaišregis Džozefs Smits ir izdarījis vairāk cilvēku glābšanai šai pasaulē, kā jebkurš cits cilvēks, kas jebkad tanī ir dzīvojis, izņemot tikai Jēzu“ (M&D 135:3).

Papildu norādes: Jes. 29:13–14; 2. Nef. 3:3–15; M&D 5:9–10; 135; Džozefs Smits—Vēsture

Skat. arī Praviēši; Evaņģēlija Atjaunošana

Elders (*skat.* Melhisedeka priesterība; Priesterība)

Elle

Pēdējo dienu atklāsme runā par elli vismaz divās nozīmēs. Pirmkārt, tas ir cits nosaukums garu cietumam, vietai pēcmirstīgajā garu pasaulē „tiem, kuri bija nomiruši savos grēkos bez patiesības zināšanas, jeb pārkāpumos, noraidījuši praviešus“ (M&D 138:32). Tā ir laicīga uzturēšanās vieta, kur gariem tiek mācīts evaņģēlijs un tiem ir iespēja nožēlot grēkus

un pieņemt glābšanas priekšrakstus, kas to labā tiek veikti tempļos (skat. M&D 138:30–35). Tie, kas pieņem evaņģēliju, var mājot paradīzē līdz augšāmcelšanās dienai. Pēc tam, kad tie būs augšāmcelti un tiesāti, tie saņems godības pakāpi, kurai tie ir cienīgi. Tie, kas izvēlas nenožēlot grēkus, bet tomēr nav pazušanas dēli, paliks garu cietumā līdz Tūkstošgadei, kad tie tiks atbrīvoti no elles un soda un tiks augšāmcelti telesiālajā godībā (skat. M&D 76:81–85).

Otrkārt, vārdu *elle* lieto attiecībā uz ārējo tumsību, kas ir mājvieta velnam, viņa eņģeļiem un pazušanas dēļiem (skat. M&D 29:36–38; 76:28–33). Pazušanas dēli ir tie, kuriem „nav piedošanas nedz šinī pasaulē, nedz nākamajā pasaulē— noliegdami Svēto Garu pēc tam, kad viņi to saņēma, un noliegdami Tēva vienpiedzimušo Dēlu, pie sevis situši Viņu krustā un atklāti likuši Viņu kaunā” (M&D 76:34–35; skat. arī 31.–33., 36.–37. pantu). Šādi cilvēki nemantos vietu nevienā no slavas valstībām; tiem paliek elles apstākļi (skat. M&D 76:38; 88:24, 32).

Skat. arī Slavas valstības; Sātans

Endauments (*skat.* Tempļi)

Evaņģēlija Atjaunošana

Kad Jēzus Kristus bija uz zemes, Viņš starp Saviem sekotājiem nodibināja Savu Baznīcu. Pēc Viņa sišanas krustā un pēc Viņa apustuļu nāves, evaņģēlija pilnība tika atņemta no zemes plaši izplatītās atkrišanas dēļ (skat. „Atkrišana,” 9–10). Lielās Atkrišanas gadsimtu laikā daudzi vīrieši un sievietes meklēja evaņģēlija pilnību, taču tie to nespēja atrast. Lai arī daudzi dedzīgi sludināja par Glābēju un par Viņa mācībām, nevienam nebija patiesības pilnības vai priesterības pilnvaru no Dieva.

Lielā Atkrišana bija garīgās tumsības laiks, taču tagad mēs dzīvojam laikā, kad mēs varam izjust „Kristus godības evaņģēlija [gaišumu]“ (2. kor. 4:4; skat. arī M&D 45:28). Evaņģēlija pilnība ir atjaunota, un uz zemes atkal ir patiesā Jēzus Kristus Baznīca. To nevar salīdzināt ne ar vienu citu organizāciju. Baznīca nav reformācijas rezultāts, ko savā spēkā paveikuši labi domājoši vīrieši un sievietes, kas vēlas izmaiņas. Tā ir Baznīcas, ko dibinājis Jēzus Kristus, atjaunošana. Tas ir Debesu Tēva un Viņa Mīlotā Dēla darbs.

Kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi jūs varat saņemt svētības, kas nebija uz zemes gandrīz 2000 gadus. Caur kristīšanas un konfirmācijas priekšrakstiem jūs varat saņemt savu grēku atlaišanu un baudīt Svētā Gara pastāvīgo klātbūtni. Jūs varat dzīvot pēc evaņģēlija tā pilnībā un vienkāršumā. Jūs varat gūt izpratni par Dievības raksturu, Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu, dzīves mērķi uz zemes un par dzīves pēcnāves realitāti. Jums ir privilēģija tapt vadītiem no dzīvajiem praviešiem, kuri mūsdienās māca Dieva gribu. Tempļa priekšraksti dod jums iespēju saņemt vadību un mieru, sagatavoties mūžīgai dzīvei, tapt saistītiem ar savu ģimeni uz mūžību un nodrošināt glābšanas priekšrakstu veikšanu saviem mirušajiem priekštečiem.

Atjaunošanas notikumi

Sekojošais izklāsts apkopo dažus no svarīgākajiem notikumiem attiecībā uz evaņģēlija Atjaunošanu un Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas dibināšanu, ko Tas Kungs ir paziņojis par „vienīgo patieso un dzīvo baznīcu uz visas zemes virsmas“ (M&D 1:30).

1820. gada agrs pavasaris. Meklējot patieso Jēzus Kristus Baznīcu, 14-gadīgais Džozefs Smits lūdza koku birzī blakus savām mājām Palmīrā, Ņujorkā. Atbildot uz viņa pazemīgo lūgšanu, viņu apciemoja Debesu Tēvs

un Jēzus Kristus un pateica viņam, ka tam nav jāpievienojas nevienai no baznīcām, kas tajā laikā bija uz zemes. (Skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:11–19.) Baznīcā mēs uz šo pieredzi atsaucamies kā uz Džozefa Smita Pirmo vīziju.

1823. gada 21.–22. septembris. Džozefu Smitu apciemoja eņģelis vārdā Moronijs. Moronijs pravietoja par nākamajiem notikumiem un pateica Džozefam par Mormona Grāmatas pierakstu, kas uzrakstīts uz zelta plāksnēm. Eņģelis ļāva Džozefam redzēt plāksnes, kas bija apraktas netālajā Kumoras pakalnā. (Skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:27–53.)

1827. gada 22. septembris. Džozefs Smits saņēma zelta plāksnes no Moronija pie Kumoras pakalna pēc tam, kad bija ar Moroniju 22. septembrī ticies iepriekšējos četrus gadus. (Skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:53, 59.)

1829. gada 15. maijs. Izlasījuši par kristīšanos grēku atlaišanai, kad tie strādāja pie zelta plākšņu tulkošanas, Džozefs Smits un Olivers Kauderijs devās uz vientuļu vietu, lai vaicātu par šo tēmu Tam Kungam. Tur, Saskvehannas upes krastos, netālu no Harmonijas, Pensilvānijas štatā, tie saņēma atbildi uz savu lūgšanu. Jānis Kristītājs, augšāmcēlusies būtne, nāca pie tiem kā „vēstnesis . . . no debesīm gaismas mākonī.” Viņš tiem piešķīra Ārona priesterību. Tad, paklausot viņa norādījumiem, Džozefs un Olivers viens otru kristīja un viens otru ordinēja Ārona priesterībā. (Skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:68–72; skat. arī M&D 13.)

1829. gada maijs. Senie apustuļi Pēteris, Jēkabs un Jānis piešķīra Melhisedeka priesterību Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam. (Skat. M&D 128:20.)

1829. gada jūnijs. Vadīts „ar Dieva dāvanu un spēku“ (M&D 135:3), pravietis Džozefs Smits pabeidza Mormona Grāmatas tulkošanu.

1830. gada 26. marts. Pirmie nodrukātie Mormona Grāmatas eksemplāri ir pieejami Palmīrā, Ņujorkā.

1830. gada 6. aprīlis. Fajetas apgabalā, Ņujorkā, tika organizēta Baznīca, sākot ar sešiem locekļiem.

1836. gada 27. marts. Tika iesvētīts Kērtlandes Templis, pirmais Templis, kas uzcelts šajā atklāšanā. Pravietis Džozefs Smits teica iesvētišanas lūgšanu, kas tam tika dota caur atklāsni. (Skat. M&D 109.)

1836. gada 3. aprīlis. Kērtlandes Templī Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam parādās Glābējs. Parādījās arī Mozus, Ēlija un Elija un nodeva priesterības atslēgas Džozefam un Oliveram. Elija atnesa saistīšanas spēka atslēgas, kas dod iespēju ģimenēm tikt saistītām kopā uz mūžību. (Skat. M&D 110.)

Baznīcas liktenis

Vecās Derības pravietis Daniels pravietoja, ka Dievs „cels valsti,“ kas būs „nesagrauta mūžīgi“ un kas „pastāvēs mūžīgi“ (Dan. 2:44). Veicot šo pravietojumu, viņš runāja par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu, Dieva valstību uz zemes mūsdienās. Kopš dienas, kad Baznīca tika organizēta ar sešiem tās locekļiem, tā ir augusi un plaukusi, un tā turpina attīstīties, līdz tā piepildīs „visu zemi“ (Dan. 2:35; skat. arī M&D 65:2). Katru gadu tiek kristīti simtiem tūkstošu cilvēku. Mormona Grāmata ir iztulkota daudzās valodās. Visā pasaulē tiek celti tempļi. Ar Jēzu Kristu kā Baznīcas galvu dzīvie pravieši turpinās vadīt Baznīcas attīstību, līdz zeme būs sagatavota Glābēja Otrajai Atnākšanai.

Pravietis Džozefs Smits runāja par Atjaunošanas svētībām: „Tad nu ko mēs dzirdam evaņģēlijā, ko mēs esam saņēmuši? Liksmības balsi! Žēlastības balsi no debesīm; un patiesības balsi no zemes; priecīgas vēstis mirušajiem; liksmības balsi dzīvajiem un mirušajiem; liela prieka vēstis“ (M&D 128:19).

Papildu norādes: Jes. 2:1–3; 29:13–14; Ap. d. 3:19–21; Jāņa atkl. 14:6–7; 2. Nef. 3:3–15; M&D 128:19–21; 133:36–39, 57–58; Džozefs Smits—Vēsture Skat. arī Atkrišana; Džozefs Smits; Atklāsme; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Evaņģēlija mācīšana

Tas Kungs ir paziņojis: „Es dodu jums pavēli, lai jūs mācītu cits citam Valstības mācību. Māciet uzcītīgi, un Mana labvēlība jūs pavadīs, lai jūs varētu tikt apmācīti pilnīgāk teorijā, principos, mācībā, evaņģēlija likumā, visās lietās, kas piederas Dieva valstībai, kuras jums ir nepieciešams saprast“ (M&D 88:77–78).

Dodot šo bausli, Tas Kungs mums sniedz svētu atbildību. Viņš arī vada mūs uz neskaitāmām iespējām nozīmīgi kalpot. Šādas pieredzes sniedz prieku, palīdzot citiem mācīties un dzīvot pēc evaņģēlija.

Šī pavēle mācīt attiecas uz jums, pat ja jums pašreiz nav Baznīcas aicinājuma būt par skolotāju. Jums dotas iespējas mācīt kā savas ģimenes loceklim, kā mājskolotājam vai apmeklējošai māsai, un pat kā darba kolēģim, kaimiņam un draugam. Dažkārt jūs mācāt ar vārdiem, ko jūs esat sagatavojušies teikt. Dažkārt jūs varat izmantot īsus, neplānotus momentus, kuros jūs varat dalīties ar evaņģēlija patiesībām. Visbiežāk jūs mācāt ar piemēru.

Mācīt tā, kā mācīja Glābējs

Savos centienos mācīt evaņģēliju skatieties uz Jēzu Kristu kā uz savu piemēru. Studējiet pierakstus par Viņa laicīgo kalpošanu un meklējiet iespējas mācīt tā, kā Viņš mācīja. Viņš

izrādīja patiesu mīlestību un rūpes par tiem, kam Viņš kalpoja. Viņš stiprināja katru cilvēku atsevišķi, mācot evaņģēlija principus veidā, kas tiem varētu palīdzēt to īpašajās vajadzībās. Viņš dažos pamodināja vēlēšanos saprast un dzīvot pēc evaņģēlija. Reizēm Viņš uzdeva jautājumus, kas tiem palīdzēja pielietot to, ko tie mācījās. Viņš mācīja glābjošās evaņģēlija patiesības, palīdzot Saviem klausītājiem saprast to, ko tiem vajadzēja zināt un darīt, un lai tie varētu saņemt mūžīgās dzīves dāvanu.

Jums sekojot Glābēja piemēram, jūsu mācīšana citus veidzēs un pacilās, cels ticību un dos tiem pārlicību, sastopoties ar dzīves grūtībām. Tā tos iedrošinās atstāt grēkus un paklausīt baušļiem. Tā palīdzēs tiem nākt pie Kristus un palikt Viņa mīlestībā.

Mācīšana ar Garu

Tas Kungs teica: „Gars tiks dots jums caur ticības lūgšanu; un, ja jūs nesaņemsit Garu, jūs nemācīsīt“ (M&D 42:14). Gars jeb Svētais Gars ir Dievības loceklis. Viens no Gara uzdevumiem ir pasludināt „patiesību . . . par visu“ (Moron. 10:4–5). Vienīgi caur Gara ietekmi evaņģēlija mācīšana var būt pamācoša un iedvesmojoša.

Jūsu privilēģija būt par evaņģēlija skolotāju ir—būt kā instrumentam, caur kuru Svētais Gars var mācīt, liecināt, mierināt un iedvesmot. Kā mācīja pravietis Nefijs: „Kad cilvēks runā ar Svētā Gara spēku, Svētā Gara spēks nes sacīto cilvēku bērnu sirdīs“ (2. Nef. 33:1).

Ja jūs garīgi sagatavojaties, Svētais Gars jums palīdzēs zināt, ko darīt un ko teikt, kad jūs mācāt. Jūs varat sagatavoties, bieži lūdzot, studējot Svētos Rakstus, dzīvojot pēc evaņģēlija un esot pazemīgi.

Mācīšanas paņēmieni

Jūsu mācīšana būs visiedarbīgākā, ja jūs pielietosit atbilstošu paņēmieni dažādību. Piemēram, jūs varat dalīties ar

stāstiem un piemēriem, lai noturētu cilvēku uzmanību, un parādīt, kā evaņģēlija principus pielietot ikdienas dzīvē. Jūs varat lietot attēlus un priekšmetus, lai stiprinātu citu sapratni par Svēto Rakstu pierakstiem un evaņģēlija principiem. Caur mūziku jūs un tie, kurus jūs mācāt, varat uzaicināt Svētā Gara ietekmi un izteikt sajūtas, ko varbūt grūti izteikt citos veidos. Jūs varat uzdot jautājumus, kas ierosina domām bagātu mācīšanos un pārrunas, kas vada uz atbilstīgu dalīšanos ar personīgām pieredzēm. Ar vienkāršām darbībām jūs varat palīdzēt tiem, kas mācās, saglabāt savu uzmanību.

Kad jūs apsverat pielietot noteiktu mācīšanas paņēmieni, pavaicājiet sev sekojošus jautājumus. Vai šis paņēmiens uzaicina Gara ietekmi? Vai tas ir atbilstoši principu, ko es mācu, svētumam? Vai tas pamācīs un stiprinās tos, kurus es mācu?

Atcerieties, ka jūs kā evaņģēlija skolotājs pārstāvat To Kungu. Pārlicinieties, kas viss, ko jūs darāt un sakāt, notiek godbijīgi un ir saskaņā ar Viņa gribu.

Papildu ierosinājumus par evaņģēlija mācīšanu jūs varat meklēt *Teaching, No Greater Call* (36123); Mācīšanas rokasgrāmatā (34595); un 16. nodaļā “Gospel Teaching and Leadership,” grāmatā *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* (35903).

Papildu norādes: Mos. 18:19; Al. 1:26; 17:2–3; 31:5; M&D 11:21

Evaņģēlijs

Šis evaņģēlijs ir mūsu Debesu Tēva laimes iecere. Evaņģēlija centrālā mācība ir Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana.

Pravietis Džozefs Smits teica: „Evaņģēlija vadošie principi un priekšraksti ir: pirmais—ticība Tam Kungam Jēzum Kristus; otrais—grēku nožēlošana; trešais—kristīšana, iegremdējot ūdenī, grēku piedošanai; ceturtais—roku uzlikšana Svētā Gara dāvināšanai” (Ticības Apliecinājumi 1:4).

Savā pilnībā evaņģēlijs ietver visas mācības, principus, likumus, priekšrakstus un derības, kas mums nepieciešami, lai mēs taptu paaugstināti celestiālajā valstībā. Glābējs ir apsolījis, ka, ja mēs izturēsim līdz galam, uzticīgi dzīvojot pēc evaņģēlija, Viņš mūs turēs par nevainīgiem Sava Tēva priekšā tiesas dienā (skat. 3. Nef. 27:16).

Evaņģēlija pilnība ir sludināta visos laikmetos, kad Dieva bērni bija sagatavoti, lai to pieņemtu. Pēdējās dienās jeb laiku pilnības laikmetā evaņģēlijs tika atjaunots caur pravieti Džozefu Smitu.

Papildu norādes: Rom. 1:16–17; 3. Nef. 27:13–22; M&D 11:24; 39:5—6

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Kristīšana; Ticība; Svētais Gars; Jēzus Kristus; Glābšanas iecere; Evaņģēlija Atjaunošana

Gara dāvanas (*skat.* Garīgās dāvanas)

Garīgā nāve (*skat.* Nāve, garīgā)

Garīgās dāvanas

Garīgās dāvanas ir svētības vai spējas, kas ir dotas ar Svētā Gara spēku. Katram uzticīgam Baznīcas loceklim Dievs dāvā vismaz vienu no šīm dāvanām. Kad jūs saņemat šīs dāvanas, tās katru no jums stiprinās un svētīs, un palīdzēs jums kalpot citiem. (Skat. M&D 46:8–12.) Svētie Raksti māca par daudzām Gara dāvanām:

- Zināšanas, „ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls un ka Viņš tika sists krustā par pasaules grēkiem“ (M&D 46:13).
- Spēja ticēt to vārdiem, kas liecina par Jēzu Kristu (skat. M&D 46:14).
- Zināšanas par dažādām kalpošanām (skat. M&D 46:15; skat. arī 1. kor. 12:5). Šo dāvanu lieto, lai pārvaldītu un vadītu Baznīcu.

- Zināšanas par dažādām izpausmēm, kas palīdz mums atšķirt to, vai mācība vai ietekme nāk no Dieva vai no kāda cita avota (skat. M&D 46:16; skat. arī 1. kor. 12:6–7).
- Gudrības vārda dāvana (skat. 1. kor. 12:8; M&D 46:17). Tas neattiecas uz likumu, ko mēs pazīstam kā Gudrības Vārdu. Drīzāk tā ir gudrības dāvana—spējas pielietot zināšanas taisnīgos veidos.
- Atziņas vārda dāvana (skat. 1. kor. 12:8; M&D 46:18).
- Spēja mācīt ar Svētā Gara spēku (skat. Moron. 10:9–10; skat. arī M&D 46:18).
- Ticības dāvana (skat. 1. kor. 12:9; Moron. 10:11).
- Dāvana būt ar ticību tikt izdziedinātam (skat. M&D 46:19).
- Dāvana būt ar ticību, lai dziedinātu (skat. M&D 46:20; skat. arī 1. kor. 12:9; Moron. 10:11).
- „Spēki brīnumus darīt” (1. kor. 12:10; M&D 46:21; skat. arī Moron. 10:12).
- Pravietošanas dāvana (skat. 1. kor. 12:10; Moron. 10:13; M&D 46:22). Jānis, mīļotais, mācīja, ka „Jēzus liecība ir praviešu gars” (Jāņa atkl. 19:10).
- „Redzēt eņģeļus un garus, kas kalpo” (Moron. 10:14).
- „Garu pazišana” (1. kor. 12:10; M&D 46:23).
- Dāvana runāt dažādās valodās vai mēlēs (skat. 1. kor. 12:10; Moron. 10:15; M&D 46:24).
- Mēļu tulkošanas dāvana (skat. 1. kor. 12:10; M&D 46:25; skat. arī Moron. 10:16).

Šīs un citas garīgās dāvanas, kas minētas Svētajos Rakstos, ir tikai daži piemēri daudzajām Gara dāvanām. Tas Kungs jūs var svētīt citos veidos atkarībā no jūsu uzticīguma un jūsu vajadzībām, un no to vajadzībām, kam jūs kalpojat.

Gārmenti

Viņš mums ir pavēlējis uzcītīgi strādāt, lai mēs varētu saņemt garīgās dāvanas:

„Sargieties, lai jūs netiktu pievilti; un lai jūs nevarētu tikt pievilti, tiecieties nopietni pēc labākajām dāvanām, vienmēr atcerēdamies, kādēļ tās tiek dotas;

jo patiesi Es saku jums, tās tiek dotas to labumam, kas mīl Mani un tur visas Manas pavēles, un to, kas tiecas to darīt; lai viss varētu būt par labumu tam, kas meklē vai kas lūdz no Manis“ (M&D 46:8–9; skat. arī 26. pantu).

Papildu norādes: 1. kor. 13; 14:1–33; Moron. 10:17–25; M&D 46:27–33; Ticības Apliecinājumi 1:7

Skat. arī Svētais Gars; Atklāsme

Gārmenti *(skat. Tempļi)*

Gars

Jūs esat Debesu Tēva garīgie bērni, un jūs dzīvojāt kā gari, pirms jūs piedzimāt uz zemes. Savas dzīves laikā uz zemes jūsu gars ir ietērpts jūsu fiziskajā ķermenī, kas piedzimis no mirstīgiem vecākiem.

No Svētajiem Rakstiem mēs mācāmies par garu dabu. Mēs mācāmies, ka „viss gars ir matērija, bet tā ir smalkāka jeb tīrāka, un var tikt atšķirta tikai ar tīrākām acīm“ (M&D 131:7). Mēs lasām, ka „cilvēka gars ir līdzīgs viņa miesai, tāpat arī zvēra un katras citas radības gars, ko Dievs ir radījis“ (M&D 77:2; skat. arī Et. 3:7–16).

Svētie Raksti arī māca, ka fiziskās nāves brīdī gars nemirst. Tas atdalās no ķermeņa un dzīvo pēcmirstīgajā garu pasaulē. Augšāmcelšanās laikā gars no jauna apvienojas ar ķermeni, „lai nekad vairs netiktu šķirti; tam visam kopā kļūstot garīgam un nemirstīgam“ (Al. 11:45).

Papildu norādes: Rom. 8:16–17; 2. Nef. 9:10–13; M&D 93:29, 33

Skat. arī Glābšanas iecere; Augšāmcelšanās; Dvēsele

Garu cietums (skat. Nāve, fiziskā; Elle; Paradīze)

Gavēšana un gavēšanas ziedoјumi

Gavēt nozīmē noteiktu laika periodu brīvprātīgi atturēties no barības un dzēriena. Gavēšana kopā ar sirsnīgu lūgšanu var jums palīdzēt sagatavot sevi un citus, lai saņemtu Dieva svētības.

Gavēšanas mērķi

Reiz Glābējs no bērna izdzina velnu un lietoja šo pieredzi, lai mācītu Saviem mācekļiem par lūgšanas un gavēšanas spēku. Mācekļi Viņam vaicāja: „Kāpēc mēs viņu nevarējām izdzīt?” Jēzus atbildēja: „Jūsu mazticības dēļ; jo patiesi Es jums saku: ja jums ticība ir kā sinepju graudiņš, tad jūs sacīsīt šim kalnam: pārcelies no šejienes uz turieni,—un tas pārcelsies, un nekas jums nebūs neiespējams. Bet šī suga neiziet citādi kā vien ar lūgšanas un gavēšanas palīdzību.” (Skat. Mat. 17:14–21).

Šie Svēto Rakstu panti māca, ka lūgšana un gavēšana var dot papildu spēku tiem, kas dod un saņem priesterības svētības. Šos pantus arī var pielietot jūsu personīgajos centienos dzīvot pēc evaņģēlija. Ja jums ir vājība vai grēks, ko jūs esat centušies pārvarēt, jums var būt nepieciešamība gavēt un lūgt, lai saņemtu palīdzību vai piedošanu, ko jūs vēlaties. Līdzīgi dēmonam, ko izdzina Kristus, jūsu grūtības var būt tādas, kas pazūd vienīgi caur lūgšanu un gavēšanu.

Jūs varat gavēt dažādu iemeslu dēļ. Gavēšana ir veids, kā pielūgt Dievu un izteikt Viņam pateicību (skat. Lūk. 2:37; Al. 45:1). Jūs varat gavēt, kad jūs lūdzat, lai Debesu Tēvs svēti slimos un nomocītos (skat. Mat. 17:14–21). Gavēšana var palīdzēt jums un tiem, ko jūs mīlat, saņemt personīgu liecību un kļūt pievērstiem patiesībai (skat. Al. 5:46; 6:6). Gavējot jūs varat gūt spēku, lai nepadotos kārdinājumam (skat. Jes. 58:6). Jūs varat gavēt, kad jūs tiecaties pazemoties Dieva priekšā un

izrādīt ticību Jēzum Kristum (skat. Omn. 1:26; Hel. 3:35). Jūs varat gavēt, lai saņemtu vadību, kā dalīties ar evaņģēliju, un vairotu Baznīcas aicinājumus (skat. Ap. d. 13:2–3; Al. 17:3, 9; 3. Nef. 27:1–2). Gavēšana var pavadīt taisnīgas bēdas vai sēras (skat. Al. 28:4–6; 30:1–2).

Gavēšanas svētdiena

Baznīca ir noteikusi vienu svētdienu katrā mēnesī, parasti pirmo svētdienu, kā gavēšanas dienu. Atbilstoša gavēšanas svētdienas ievērošana ietver atturēšanos no barības un dzēriena divas maltītes pēc kārtas, gavēšanas un liecību sapulces apmeklēšanu un gavēšanas ziedojuma došanu, lai palīdzētu tiem, kas trūkumā.

Jūsu gavēšanas ziedojumam vajadzētu būt vismaz divu maltīšu, ko jūs neēdat, vērtībā. Ja iespējams, esat devīgi un dodiet daudz vairāk par šo daudzumu.

Papildus tām gavēšanas dienām, ko noteikuši Baznīcas vadītāji, jūs varat gavēt jebkurā citā dienā saskaņā ar jūsu un citu vajadzībām. Tomēr jums nevajadzētu gavēt pārāk bieži vai ilgākus laika periodus.

Patiesa gavēšana

Kalna sprediķī Jēzus mācīja par patiesu gavēšanu. Viņš runāja par liekuļiem, kas, kad tie gavē, „dara savus vaigus nejaukus, lai rādītos ļaudīm kā gavētāji.” Tā vietā, lai arī izrādītu taisnīgumu, jums vajag gavēt „savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās” (Mat. 6:16–18).

Pravielis Jesaja arī mācīja par gavēšanas patieso garu: „Vai drīzāk tā nav gavēšana, kāda Man patīk, proti: kad atraisa jūga važas, kad tos, kam pāri nodarīts, atlaiž svabādībā un noņem no viņu pleciem ikkatru jūgu? Vai ne tā? Kad tu savu maizi lauz izsalkušam un nabagus, kas bez pajumtes,

uzņem savā namā; kad tu redzi kailus un tos apģērb un neatraujies no sava tuvāka“ (Jes. 58:6–7).

Jesaja arī liecināja par svētībām, kas nāk, kad mēs paklausām gavēšanas likumam: „Tad tava gaisma atmirdzēs kā rīta blāzma, tava atdzimšana notiks ātrāk, tava taisnība ies tavā priekšā, un Tā Kunga godība tevi pavadīs. Kad tu sauksi, Tas Kungs tev atbildēs; kad tu sauksi pēc palīdzības, Tas Kungs sacīs: redzi, še Es esmu! . . . kad tu izsalkušam atvērsi savu sirdi un paēdināsi apbēdinātu dvēseli, tad tava gaisma atspīdēs tumsībā, un tava tumsa būs kā gaiša pusdiens. Un Tas Kungs tevi vienmēr vadīs un paēdinās tavu dvēseli arī tukšās vietās un stiprinās tavus locekļus, ka tu būsi kā auglīgs dārzs un kā ūdens avots, kurā ūdens neizsīkst“ (Jes. 58:8–11).

Papildu norādes: 3. Nef. 13:16–18; M&D 59:12–14; 88:76, 119

Skat. arī Lūgšana

Glābšana

Jūsu sarunās ar citiem kristiešiem jums dažkārt var vaicāt: „Vai tu esi glābts?“ Tie, kas uzdod šo jautājumu, parasti to attiecina uz sirsniņu atzīšanos vai paziņošanu, ka jūs esat pieņēmuši Jēzu Kristu kā savu personīgo Kungu un Glābēju. Uzdodot šo jautājumu, tie izrāda savu ticību sekojošiem vārdiem, ko rakstījis apustulis Pāvils:

„Ja tu ar savu muti apliecināsi Jēzu par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu uzmodinājis no miroņiem, tu tiks izglābts. Jo ar sirds ticību panākama taisnība un ar mutes liecību pestīšana“ (Rom. 10:9–10).

Atbilde uz jautājumu: „Vai tu esi glābts?“

Vēstulē romiešiem 10:9-10 vārdi *izglābts* un *pestīšana* apzīmē derības attiecības ar Jēzu Kristu. Caur šīm derības attiecībām, ja mēs esam paklausīgi, mums tiek nodrošināta glābšana no grēka mūžīgajām sekām. Saskaņā ar šo nozīmi

katrs uzticīgs Pēdējo Dienu Svētais ir glābts. Mēs esam pievērsti atjaunotam evaņģēlijam. Caur kristīšanās priekšrakstu mēs esam stājušies derības attiecībās ar Glābēju, uzņemoties Viņa Vārdu. Mēs atjaunojam savas kristīšanās derības, pieņemot Svēto Vakarēdienu.

Vārda *glābšana* dažādās nozīmes

Saskaņā ar Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas doktrīnu vārdiem *glābts* un *glābšana* ir dažādas nozīmes. Saistībā ar šīm nozīmēm jūsu atbilde uz jautājumu: „Vai tu esi glābts?” būs vai nu „jā” vai „jā, bet ar nosacījumiem.” Sekojoši izskaidrojumi apkopo vārda *glābšana* sešas dažādās nozīmes.

Glābšana no fiziskās nāves. Visi cilvēki reiz nomirst. Taču caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpiršanu un augšāmcelšanos visi cilvēki tiks augšāmcelti—glābti no fiziskās nāves. Pāvils liecināja: „Jo, kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti” (1. kor. 15:22).

Glābšana no grēka. Lai taptu attīrīti no grēka caur Glābēja veikto Grēku Izpiršanu, jums jāattīsta ticība Jēzum Kristum, jānožēlo grēki, jātop kristītiem un jāsaņem Svētā Gara dāvana (skat. Ap. d. 2:37–38). Ja jūs esat kristīti un esat saņēmuši Svētā Gara dāvanu caur atbilstošām priesterības pilnvarām, jūs jau esat nosacīti glābti no grēka. Jūs nebūsit pilnībā glābti no grēka, līdz jūs būsit pabeiguši savu dzīvi uz zemes, uzticīgi izturot līdz galam.

Ievērojiet, ka jūs nevarat tikt glābti *savos grēkos*; jūs nevarat saņemt beznosacījuma glābšanu, vienkārši paziņojot savu ticību Kristum, saprotot, ka jūs neizbēgami grēkosit savas atlikušās dzīves laikā (skat. Al. 11:36–37). Caur Dieva labvēlību jūs varat tikt glābti *no saviem grēkiem* (skat. Hel. 5:10–11). Lai saņemtu šo svētību, jums jāattīsta ticība Jēzum Kristum, jātiecas turēt baušļus, jāatmet grēki un jāatjauno savu grēku nožēlošanu un attīrīšanu caur Svētā Vakarēdiena priekšrakstu.

Būt no jauna piedzimušiem. Jums dažkārt var vaicāt, vai jūs esat piedzimuši no jauna. Garīgās atdzimšanas princips Svētajos Rakstos sastopams bieži. Jaunā Derība satur Jēzus mācību, ka mēs nevaram piedzimt no jauna, ja vien mēs neesam atdzimuši ūdenī un Garā, savādāk mēs nevaram tikt Dieva valstībā (skat. Jāņa 3:3, 5). Šī mācība ir apstiprināta Mormona Grāmatā: „Visai cilvēcei, jā, vīriem un sievietēm, visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām ir jāpiedzimst no jauna; jā, jāpiedzimst no Dieva, izmainoties no viņu miesīgā un kritušā stāvokļa uz taisnīguma stāvokli, būdami Dieva pestīti, kļūdami Viņa dēli un meitas; un tā viņi top jaunas radības; un, kamēr viņi to neizdara, viņi nekādā ziņā nevar iemantot Dieva valstību“ (Mos. 27:25–26).

Atdzimšana ir process, kas notiek, kad mēs esam kristīti un esam saņēmuši Svētā Gara dāvanu. Tā nāk kā rezultāts mūsu gatavībai „stāties derībā ar Dievu, lai darītu Viņa gribu un lai paklausītu visās lietās Viņa pavēlēm, ko Viņš mums pavēlēs visās mūsu atlikušajās dienās“ (Mos. 5:5). Tad mūsu „sirdis ir izmainījušās caur ticību Viņa Vārdam; tādēļ [mēs esam] dzimuši no Viņa“ (Mos. 5:7). Ja jūs esat kristīti un esat saņēmuši Svētā Gara dāvanu ar derību uzņemties Jēzus Kristus Vārdu, jūs varat teikt, ka esat atdzimuši no jauna. Un jūs varat atjaunot šo atdzimšanu katru sabatu, kad jūs pieņemat Svēto Vakarēdienu.

Glābšana no nezināšanas. Daudzi cilvēki dzīvo tumsas stāvoklī, nezinot atjaunotā evaņģēlija gaismu. Tie „ir atturēti no patiesības tāpēc, ka viņi nezina, kur to atrast“ (M&D 123:12). Kā Tā Kunga Baznīcas locekļi jūs no šī stāvokļa esat glābti. Jums ir zināšanas par Dievu Tēvu, Jēzu Kristu, dzīves mērķi, Glābšanas ieceri un savu mūžīgo potenciālu. Jūs varat dzīvot kā mācekļi Glābējam, kurš paziņoja: „ES ESMU pasaules gaisma; kas seko Man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma“ (Jāņa 8:12).

Glābšana no otrās nāves. Svētajos Rakstos vietām runāts par glābšanu no otrās nāves. Otrā nāve ir beigu garīgā nāve—kad cilvēks tiek atdalīts no visa taisnīguma un tam ir noliegta vieta jebkurā no slavas valstībām (skat. Al. 12:32; M&D 88:24). Šī otrā nāve nebūs pirms pēdējās tiesas, un tā būs tikai ļoti nedaudziem (skat. M&D 76:31-37). Gandrīz katram cilvēkam, kas jebkad dzīvojis uz zemes, ir nodrošināta glābšana no otrās nāves (skat. M&D 76:40–45).

Mūžīgā dzīve jeb paaugstināšana. Svētajos Rakstos vārdi *glābts* un *glābšana* bieži attiecas uz mūžīgo dzīvi jeb paaugstināšanu (skat. Ābr. 2:11). Mūžīgā dzīve ir zināt Debesu Tēvu un Jēzu Kristu un dzīvot ar Viņiem kopā mūžīgi—iemantot vietu augstākajā celestiālās valstības pakāpē (skat. Jāņa 17:3; M&D 131:1–4; 132:21–24). Lai saņemtu šo lielo dāvanu, mums jādara vairāk kā jānožēlo savi grēki un jātiek kristītiem un konfirmētiem ar atbilstošām priesterības pilnvarām. Vīriešiem jāsaņem Melhisedeka priesterība, un visiem Baznīcas locekļiem jāslēdz un jātur svētās tempļa derības, ieskaitot mūžīgās laulības derību.

Ja mēs lietojam vārdu *glābšana*, kas apzīmē mūžīgo dzīvi, neviens no mums nevar teikt, ka mēs esam glābti mirstīgās dzīves laikā. Šo godības pilno dāvanu varam saņemt vienīgi pēc pēdējās tiesas.

Papildu norādes: Mat. 10:22; Marka 16:16; Ef. 2:8–10; Jēk. v. 2:14–18; 2. Nef. 25:23, 26; Mos. 5:8–15; 3. Nef. 9:21–22; Moron. 10:32–33; Ticības apliecinājumi 1:3

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Kristīšana; Mūžīgā dzīve; Labvēlība; Slavas valstības; Glābšanas iecere

Glābšanas iecere

Pirmsmirstīgajā esamībā Debesu Tēvs sagatavoja ieceri, kas mums ļauj kļūt līdzīgiem Viņam un saņemt prieka pilnību. Svētie Raksti norāda uz šo ieceri kā uz „glābšanas ieceri” (skat.

Al. 24:14; Moz. 6:62), „diženo laimes ieceri“ (Al. 42:8), „pestīšanas ieceri“ (Jēk. 6:8; Al. 12:30) un „žēlastības ieceri“ (skat. Al. 42:15).

Glābšanas iecere ir evaņģēlija pilnība. Tā ietver Radišanu, Krišanu, Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu un visus evaņģēlija likumus, priekšrakstus un doktrīnas. Debesu Tēva iecerē būtiska ir arī izvēles brīvība, spēja izvēlēties un pašiem rīkoties. Pateicoties šai iecerei, mēs varam kļūt pilnīgi caur Izpirkšanu, saņemt prieka pilnību un mūžīgi dzīvot Dieva klātbūtnē. Mūsu ģimenes attiecības var saglabāties cauri mūžībām.

Jūs esat Debesu Tēva ieceres dalībnieki, un jūsu mūžīgo pieredzi var iedalīt trijās galvenās daļās: pirmsmirstīgā dzīvē, mirstīgā dzīvē un dzīvē pēc nāves. Kad jūs sākat izprast šo ieceri, jūs rodat atbildes uz jautājumiem, ko vaicā tik daudz cilvēku: No kurienes mēs nākam? Kādēļ mēs esam šeit? Kurp mēs dodamies pēc šīs dzīves?

Pirmsmirstīgā dzīve

Pirms jūs piedzimāt uz zemes, jūs dzīvojāt kopā ar savu Debesu Tēvu kā Viņa gara bērni. Šajā pirmsmirstīgajā esamībā jūs piedalījāties sapulcē kopā ar citiem Debesu Tēva gara bērniem. Šajā sapulcē Debesu Tēvs iepazīstināja ar Savu diženo laimes ieceri (skat. Ābr. 3:22–26).

Saskaņā ar laimes ieceri, pirms Savas mirstīgās dzīves Jēzus Kristus, Tēva Pirmdzimtais gara Dēls, slēdza derību būt par Glābēju (skat. Moz. 4:2; Ābr. 3:27). Tiem, kas sekoja Debesu Tēvam un Jēzum Kristum, tika ļauts nākt uz zemi, lai piedzīvotu mirstību un attīstītos mūžīgās dzīves virzienā. Lucifers, cits Dieva gara dēls, sacēlās pret ieceri un „mēģināja iznīcināt cilvēka rīcības brīvību“ (Mozus 4:3). Viņš kļuva par Sātanu, un viņš un viņa sekotāji tika padzīti no debesīm un tiem tika atņemtas iespējas saņemt fizisko ķermeni un kļūt mirstīgiem (skat. Moz. 4:4; Ābr. 3:27–28).

Pirmsmirstīgās dzīves laikā jūs attīstījāt savu personību un palielinājāt savas garīgās spējas. Būdami svētīti ar izvēles brīvības dāvanu, jūs pieņēmtāt svarīgus lēmumus, tādus kā lēmumu sekot Debesu Tēva iecerei. Šie lēmumi ietekmēja jūsu dzīvi toreiz un ietekmē pašlaik. Jūs pieaugāt savās gara spējās un mācījāties mīlēt patiesību, un jūs sagatavojāties nākt uz zemi, kur jūs varētu turpināt pilnveidoties.

Mirstīgā dzīve

Tagad jūs piedzīvojat mirstīgo dzīvi. Jūsu gars ir savienots ar jūsu ķermeni, dodot jums iespējas augt un attīstīties tā, kā tas nebija iespējams jūsu pirmsmirstīgajā dzīvē. Šī jūsu esamības daļa ir mācīšanās laiks, kad jūs varat sevi pārbaudīt, izvēlēties nākt pie Kristus un sagatavoties, lai būtu mūžīgās dzīves cienīgi. Tas arī ir laiks, kad jūs varat palīdzēt citiem atrast patiesību un gūt liecību par pestīšanas ieceri.

Dzīve pēc nāves

Kad jūs mirstat, jūsu gars dodas uz garu pasauli un gaida augšāmcelšanos. Augšāmcelšanās laikā jūsu gars un ķermenis no jauna apvienosies, un jūs tapsit tiesāti un uzņemti slavas valstībā. Slava, ko jūs iemantosit, būs atkarīga no jūsu pievēršanās pakāpes un jūsu paklausības Tā Kunga baušļiem (skat. „Slavas valstības,” 157–59. Tā būs atkarīga no veida, kā jūs esat pieņēmuši „Jēzus liecību” (M&D 76:51; skat. arī 74., 79., 101. pantu).

Svētības no zināšanām par pestīšanas ieceri

Liecība par pestīšanas ieceri var jums dot cerību un mērķi, kad jūs cīnāties ar dzīves grūtībām. Jūs varat rast pārlicību zināšanās, ka jūs esat Dieva bērni un ka jūs dzīvojāt Viņa klātbūtnē, pirms jūs piedzimāt uz zemes. Jūs varat rast nozīmi jūsu pašreizējai dzīvei, zinot, ka jūsu rīcības mirstīgās dzīves laikā

ietekmē jūsu mūžīgo dzīvi. Esot ar šīm zināšanām, jūs varat pieņemt svarīgus lēmumus, balstoties uz mūžīgām patiesībām, nevis uz dzīves mainīgajiem apstākļiem. Jūs varat pastāvīgi uzlabot savas attiecības ar ģimenes locekļiem, priecājoties par apsolījumu, ka jūsu ģimene var būt mūžīga. Jūs varat rast prieku savā liecībā par Izpirkšanu un Tā Kunga baušļiem, priekšrakstiem, derībām un doktrīnām, zinot, ka „tas, kas dara taisnības darbus, saņems savu algu, patiesi mieru šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē“ (M&D 59:23).

Papildu norādes: 2. Nef. 2:5–30; 10:23–25; Al. 12:24–37; 22:12–14; 42; Moz. 6:47–62

Skat. arī Rīcības brīvība; Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Radišana; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā; Krišana; Dievs Tēvs; Evaņģēlijs; Debesis; Elle; Jēzus Kristus; Slavas valstības; Paradīze; Augšāmcelšanās

Glābti (skat. Glābšana)

Godbijība

Godbijība ir pilnīga cieņa un mīlestība. Kad jums ir godbijīga attieksme pret Dievu, jūs Viņu cienāt, izsakāt Viņam savu pateicību un paklausāt Viņa baušļiem.

Jums vajadzētu būt godbijīgiem savā uzvedībā, kā arī savā attieksmē. Godbijīga uzvedība ietver lūgšanu, Svēto Rakstu studēšanu, gavēšanu un desmitās tiesas un ziedojumu maksāšanu. Tā ietver piedienīga apģērba valkāšanu un tīras, nesamaitātas valodas lietošanu. Jūsu godbijīguma pakāpe ir redzama pēc tā, kādu jūs izvēlaties mūziku un citu izklaidi, kā jūs runājat par svētām tēmām un kā jūs ģērbjaties un uzvedaties, kad jūs apmeklējat Baznīcu vai templi. Jūs parādāt godbijīgumu pret To Kungu, kad jūs kalpojat citiem cilvēkiem un pret tiem attiecaties laipni un ar cieņu.

Kļūstot godbijīgākiem, jūs savā dzīvē pamanīsiet pārvērtības. Tas Kungs pār jums lielākā mērā izlies Savu Garu. Jūs

būsīt mazāk satraukti un apjukuši. Jūs spēsīt saņemt atklāsīmī, lai palīdzētu risināt personīgās un ģīmenes problēmas.

Līdzīgi kā godbijīgums jūs tuvina Dievam, godbijības trūkums kalpo pretinieka mērķiem. Sātans jūs kārdinās sekot pasaules tieksmēm, uz lielāku troksni, satraukumu un sāncensību, un uz mazāku savaldību un mierīgu pašcieņu. Līdzīgi komandierim, kas gatavojas militāram iebrukumam, viņš mēģinās traucēt sazināšanos starp jums un To Kungu. Uzmanieties no šādām taktikām un centieties būt godbijīgi visā, ko jūs darāt.

Papildu norādes: 3. Moz. 26:2; Psm. 89:5–7; Ebr. 12:28; M&D 59:21; 63:61–62, 64; 109:21

Skat. arī Ticība; Pateicība; Atturība; Lūgšana; Atklāsme; Pielūgšana

Godīgums

Trīspadsmītajā ticības aplīecinājumā paziņots: „Mēs ticam, ka jābūt godīgiem.“ Būt godīgam nozīmē būt nelīekuļotam, patiesam un vienmēr bez viltus.

Kad jūs visādā veidā esat godīgi, jūs varat izjust sirdsapziņas mieru un saglabāt pašcieņu. Jūs veidojat rakstura spēku, kas ļauj jums kalpot Dievam un citiem. Jūs kļūstat uzticības cienīgi Dieva un apkārtējo acīs.

No otras puses, ja jūs esat negodīgi savos vārdos vai rīcībās, jūs kaitējat sev, kā arī bieži kaitējat citiem. Ja jūs melojat, zogat, krāpjaties vai nedarāt pilnu darba apjomu, par ko jums maksā, jūs zaudējat pašcieņu. Jūs zaudējat Svētā Gara vadību. Jūs varat atklāt, ka esat sabojājuši attiecības ar ģīmenes locekļiem un draugiem un ka cilvēki jums vairs neuzticas.

Būt godīgam bieži prasa drosmi un upuri, īpaši, ja citi cenšas jūs pārliecināt attaisnot negodīgu uzvedību. Ja jūs nonākat šādā situācijā, atcerieties, ka ilglaičīgs miers, kas rodas no tā, ka esat godīgi, ir daudz vērtīgāks nekā tūlītējs atviegļojums vai sekošana pūlim.

Papildu norādes: 2. Moz. 20:16; 2. Nef. 9:34; M&D 97:8

Grēks

Kad mēs apzināti nepaklausām Dieva baušļiem, mēs grēkojam. Mēs arī grēkojam, ja mēs nerīkojamies taisnīgi, neskatoties uz mūsu zināšanām par patiesību (skat. Jēk. v. 4:17).

Tas Kungs ir teicis, ka Viņš nevar „raudzīties uz grēku pat ar vismazāko atlaidi” (M&D 1:31). Grēka sekas ir Svētā Gara atņemšana un mūžībā—nespēja dzīvot mūsu Debesu Tēva klātbūtnē, jo „nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu” (1. Nef. 10:21).

Katrs no mums ir pārkāpis baušļus vai nerīkojies saskaņā ar savām zināšanām par patiesību. Apustulis Jānis mācīja: Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos. Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš [Jēzus Kristus] ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības” (1. Jāņa v. 1:8–9). Caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu mēs varam nožēlot grēkus un saņemt savu grēku piedošanu.

Papildu norādes: Rom. 3:23; 6:23; Al. 5:41–42; 11:37; Hel. 5:10–11; M&D 82:1–3; 88:34–35

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Nāve, garīgā; Piedošana; Taisnība; Žēlastība; Paklausība; Grēku nožēlošana; Kārdinājums

Grēku nožēlošana

Grēku nožēlošana ir viens no pirmajiem evaņģēlija principiem (skat. Ticības apliecinājumi 1:4). Tā ir būtiska jūsu laimei šajā dzīvē un visā mūžībā. Grēku nožēlošana ir daudz vairāk nekā savu nepareizo rīcību atzīšana. Tā ir prāta un sirds izmaiņa, kas jums sniedz jaunu priekšstatu par Dievu, par sevi un par pasauli. Tā ietver novēršanos no grēka un vēršanos pie Dieva pēc piedošanas. To motivē mīlestība pret Dievu un sirsnīga vēlēšanās paklausīt Viņa baušļiem.

Vajadzība pēc grēku nožēlošanas

Tas Kungs ir paziņojis, ka „nekas netīrs nevar iemantot debesu valstību“ (Al. 11:37). Jūsu grēki padara jūs netīrus—necienīgus atgriezties un dzīvot jūsu Debesu Tēva klātbūtnē. Tie arī nes jūsu dvēselei ciešanas šajā dzīvē.

Caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu Debesu Tēvs ir nodrošinājis mums vienīgo ceļu, kā saņemt piedošanu par saviem grēkiem (skat. „Piedošana,“ 135–37). Jēzus Kristus izcietā sodu par mūsu grēkiem, lai mēs varētu saņemt piedošanu, ja mēs no sirds nožēlojam. Ja mēs nožēlojam un paļaujamies uz Viņa glābjošo labvēlību, mēs tiekam attīrīti no grēka. Viņš paziņoja:

„Es pavēlu tev nožēlot grēkus—nožēlo, lai Es nesistu tevi ar Savas mutes rīksti un ar Savām dusmām, un ar Savu niknumu, un tavas ciešanas nebūtu smagas—cik smagas, tu nezini, cik skaudras, tu nezini, jā, cik grūti būs paciest, tu nezini.

Jo lūk, Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, lai viņi varētu neciest, ja tie nožēlos grēkus;

bet, ja viņi nenožēlos grēkus, viņiem nāksies ciest tāpat kā Man;

šīs ciešanas lika Man, tieši Dievam, lielākajam no visiem, trīcēt aiz sāpēm un asiņot katrā porā, un ciest gan miesā, gan garā—un gribēju, lai Es varētu nedzert to rūgto biķeri, un izvairīties—

tomēr, gods lai ir Tēvam, un Es baudīju to un pabeidzu Savus sagatavošanas darbus cilvēku bērniem“ (M&D 19:15–19).

Briesmas, atliekot grēku nožēlošanu

Nesniedziet saviem grēkiem loģisku izskaidrojumu vai neatlieciet grēku nožēlošanu. Amuleks brīdināja: „Šī dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos satikt Dievu; jā, lūk, šīs dzīves diena ir diena, lai cilvēki paveiktu savus darbus. ... es lūdzu

jūs, lai jūs neatliktu savu grēku nožēlošanas dienu līdz beigām; jo pēc šīs dzīves dienas, kas ir dota, lai mēs sagatavotos mūžībai, lūk, ja mēs nepilnveidosim savu laiku šinī dzīvē, tad pienāks tumsības nakts, kad nekāds darbs vairs nevarēs tikt izpildīts“ (Al. 34:32–33).

Grēku nožēlošanas sastāvdaļas

Grēku nožēlošana ir sāpīgs process, taču tas vada pie piedošanas un paliekoša miera. Caur pravieti Jesaju Tas Kungs teica: „Kaut jūs grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegš; kaut tie arī būtu kā purpurs, tomēr tie kļūs kā vilna“ (Jes. 1:18). Šajā laiku pilnības laikmetā Tas Kungs apsolīja: „Lūk, tam, kurš nožēlojis savus grēkus, tam tiek piedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs nepieminu“ (M&D 58:42). Grēku nožēlošanā ietilpst sekojošas sastāvdaļas:

Ticība Debesu Tēvam un Jēzum Kristum. Grēka spēks ir liels. Lai kļūtu no tā brīvi, jums jāvēršas pie sava Debesu Tēva un jālūdz ticībā. Sātans var mēģināt jūs pārliecināt, ka jūs neesat cienīgi, lai lūgtu,—ka jūs tā esat sadusmojuši savu Debesu Tēvu, ka Viņš nekad nedzirdēs jūsu lūgšanas. Tie ir meli. Jūsu Debesu Tēvs ir vienmēr gatavs jums palīdzēt, ja jūs pie Viņa nāksit ar grēku nožēlas pilnu sirdi. Viņam ir spēks jūs dziedināt un palīdzēt jums pārvarēt grēku.

Grēku nožēlošana ir rīcība, ko nosaka ticība Jēzum Kristum,—Viņa veiktās Grēku Izpirkšanas spēka atzišana. Atcerieties, ka jūs varat saņemt piedošanu vienīgi saskaņā ar Viņa noteikumiem. Ja jūs pateicīgi atzīstat Viņa veikto Grēku Izpirkšanu un Viņa spēku attīrīt jūs no grēka, jūs varat „izmantot savu ticību grēku nožēlošanai“ (Al. 34:17).

Skumjas par grēku. Lai saņemtu piedošanu, jums vispirms pašiem jāapzinās, ka esat grēkojuši. Ja jūs cenšaties dzīvot pēc evaņģēlija, šāda atzišana vadīs pie dievišķām skumjām, kas „dod atgriešanās svētību“ (2. kor. 7:10). Dievišķās skumjas

nerodas grēka dabīgo seku rezultātā vai baiļu no soda dēļ; drīzāk, tās rodas no zināšanām, ka jūs esat sāpinājuši savu Debesu Tēvu un savu Glābēju. Kad jūs piedzīvojat dievišķās skumjas, jums ir sirsnīga vēlēšanās mainīties un gatavība pakļauties katram piedošanas nosacījumam.

Atzīšanās. „Kas noliedz savu Jauno darbu, tam tas neizdodas, bet, kas tajā atzīstas un turpmāk tā vairs nedara, tas izpelnīsies žēlastību” (Sal. Pam. 28:13). Būtiski piedošanai ir gatavība atklāt savam Debesu Tēvam visu, ko jūs esat darījuši. Nometieties ceļos Viņa priekšā pazemīgā lūgšanā, atzīstot savus grēkus. Atzīstiet savu kaunu un vainu un tad lūdziet pēc palīdzības.

Nopietni pārkāpumi, tādi kā šķīstības likuma pārkāpumi, var apdraudēt jūsu piederību Baznīcai. Tādēļ jums nepieciešams atzīt savus grēkus gan Tam Kungam, gan Viņa pārstāvjiem Baznīcā. To veic ar jūsu bīskapa vai draudzes prezidenta un iespējams—staba vai misijas prezidenta—palīdzību, kuri kalpo kā Baznīcas pārraugi un tiesneši. Lai arī vienīgi Tas Kungs var piedot grēkus, šiem priesterības vadītājiem ir būtiska nozīme grēku nožēlošanas procesā. Tie saglabās jūsu atzīšanos konfidenciālu un jums palīdzēs grēku nožēlošanas procesā. Esiet ar viņiem pilnīgi godīgi. Ja jūs atzīstat daļēji, minot vienīgi mazākās kļūdas, jūs nevarēsiet atrisināt daudz nopietnāku, neuzrādītu pārkāpumu. Jo ātrāk jūs uzsāksit šo procesu, jo ātrāk jūs atradīsiet mieru un prieku, ko sniedz piedošanas brīnums.

Grēka atmešana. Lai arī atzīšanās ir nozīmīga grēku nožēlošanas sastāvdaļa, tas nav pietiekami. Tas Kungs ir teicis: „Bet to jūs varat zināt—ja cilvēks nožēlo savus grēkus—lūk, viņš atzīsies tajos un atmetīs tos” (M&D 58:43).

Saglabājiet nelokāmu, pastāvīgu apņemšanos, ka jūs nekad pārkāpumu neatkārtosit. Ja jūs saglabājat šo apņemšanos, jūs nekad vairs nepiedzīvosit šī grēka sāpes.

Nekavējoties bēdziet no jebkuras bīstamas situācijas. Ja noteikta situācija liek jums grēkot vai var likt jums grēkot, dodieties prom. Jūs nevarat kavēties kārdinājumā un sagaidīt, ka grēku pārvarēsit.

Atlīdzināšana. Jums jāatlīdzina, cik vien tas iespējams, visus tos zaudējumus, ko izraisījušas jūsu rīcības, vienalga vai tas būtu cilvēka īpašums vai cilvēka labā reputācija. Labprātīga atlīdzināšana parāda Tam Kungam, ka jūs darīsiet visu, ko varat, lai nožēlotu grēkus.

Taisnīga dzīvošana. Nav pietiekami vienkārši mēģināt pretoties ļaunumam vai atbrīvot savu dzīvi no grēka. Jums jāpiepilda sava dzīve ar taisnīgumu un jāiesaistās pasākumos, kas sniedz garīgu spēku. Iedziļinieties Svētajos Rakstos. Ik dienas lūdziet To Kungu, lai jums dotu spēku, kas ir lielāks par jūsu pašu spēku. Reizēm gavējiet, lai saņemtu īpašas svētības.

Pilnīga paklausība sniedz jūsu dzīvei pilnīgu evaņģēlija spēku, tai skaitā palielinātu spēku pārvarēt savas vājības. Šajā paklausībā ietilpst darbības, ko jūs varbūt sākotnēji neuzskatījāt par grēku nožēlošanas sastāvdaļu, tādas kā sanāksmju apmeklēšana, desmitās tiesas maksāšana, kalpošana un piedošana citiem. Tas Kungs apsoli: „Tam, kas nožēlo grēkus un pilda Tā Kunga baušļus, tiks piedots” (M&D 1:32).

Papildu norādes: Lūk. 15:11–32; 2. Nef. 9:19–24; Mos. 4:1–3, 10–13; 26:30–31; M&D 18:10–16

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Baznīcas disciplinārās padomes; Ticība; Piedošana; Glābšanas iecere; Grēks; Kārdinājums

Gudrības Vārds

Gudrības Vārds ir veselības likums, ko Tas Kungs ir atklājis mūsu fiziskajam un garīgajam labumam. Šajā atklāsmē, kas pierakstīta Mācība un Derības 89. nodaļā, Tas Kungs mums vēstī, kāda pārtika ir mums laba, lai to ēstu, un to, kas nav laba

mūsu ķermeņiem. Par paklausību Gudrības Vārdam Viņš apsola garīgas un fiziskas svētības.

Gudrības Vārdā Tas Kungs mums pavēl izvairīties no sekojošā:

- Alkoholiskiem dzērieniem (skat. M&D 89:5–7)
- Tabakas (skat. M&D 89:8)
- Tējas un kafijas (skat. M&D 89:9; pēdējo dienu pravieši ir mācījuši, ka „karstie dzērieni“ attiecas uz tēju un kafiju).

Jebkas kaitīgs, ko cilvēki mērķtiecīgi uzņem savā ķermenī, nav saskaņā ar Gudrības Vārdu. Tas īpaši attiecas uz narkotikām, kas var iznīcināt tos, kas no tām kļuvuši atkarīgi. Pilnīgi no tām atturieties. Neeksperimentējiet ar tām. Receptšu zāļu nepareiza lietošana arī var radīt graujošu atkarību.

Tas Kungs paziņo, ka sekojoša pārtika ir laba mūsu ķermeņiem:

- Dārzeni un augļi, kurus vajag lietot „ar piesardzību un pateicību“ (skat. M&D 89:10-11).
- „Dzīvnieku un gaisa putnu“ gaļa, kas „ir jālieto atturīgi“ (skat. M&D 89:12–13).
- Graudaugi, tādi kā kvieši, rīsi un auzas, kas ir dzīvības atbalsts (skat. M&D 89:14–17).

Svētības no Gudrības Vārda ievērošanas

Tiem, kas ievēro Gudrības Vārdu, Tas Kungs apsola:

„Visi svētie, kas atceras turēt un pildīt šos vārdus, staigājot paklausībā pavēlēm, saņems veselību miesā un smadzenes kaulos;

un atradīs gudrību un lielus zināšanu dārgumus, patiesi apslēptus dārgumus;

un skries un nepiekusīs, un staigās un nepagurs.

Un Es, Tas Kungs, dodu viņiem solījumu, ka iznīcināšanas eņģelis paies tiem garām kā Israēla bērniem, un nenogalinās viņus“ (M&D 89:18–21).

Atkarības pārvarēšana

Vislabāk ir pilnībā izvairīties no tā, ko Tas Kungs ir aizliedzis Gudrības Vārdā. Taču, ja jūs esat kļuvuši atkarīgi no jebkuras šīs vielas, jūs varat kļūt brīvi no savas atkarības. Jūs varat pārvarēt atkarību caur personīgiem centieniem, Tā Kunga labvēlības spēku, palīdzību no ģimenes locekļiem un draugiem, un vadību no Baznīcas vadītājiem.

Lūdziet pēc palīdzības un dariet visu, kas ir jūsu spēkos, lai stāvētu pretī kārdinājumiem, kas radušies atkarības dēļ. Jūsu Debesu Tēvs vēlas, lai jūs saņemtu svētības, kas nāk Gudrības Vārda ievērošanas dēļ, un Viņš jūs stiprinās jūsu sirsnīgajos centienos to ievērot.

Papildu norādes: M&D 49:19–21; 59:15–20; 88:124; 89:1–4

Skat. arī Paklausība; Kārdinājums

Ģimene

1995. gada 23. septembrī prezidents Gordons B. Hinklijs, 15-tais Baznīcas prezidents, vispārējā Sieviešu Palīdzības biedrības sapulcē nolasīja sekojošu vēstījumu. Šis iedvesmotais vēstījums ar nosaukumu „Ģimene: Vēstījums Pasaulei“ ir autoritatīva Baznīcas nostādne par ģimeni:

„Mēs, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Augstākais Prezidijs un Divpadsmit Apustuļu Padome, svinīgi paziņojam, ka laulība starp vīrieti un sievieti ir Dieva noteikta un ka ģimenei ir galvenā loma Radītāja iecerē par Viņa bērnu mūžīgo dzīvi.

Visi cilvēki—vīrieši un sievietes—ir radīti pēc Dieva tēla un līdzības. Ikviens ir debesu vecāku mīlēts gara dēls vai

meita, un tādēļ katrs ir apveltīts ar dievišķām īpašībām un likteni. Dzimums ir būtiska pazīme, kas noteic cilvēku pirmsmirstīgā, mirstīgā un pēcnāves dzīvē un Dieva iecerē.

Pirmsmirstīgajā dzīvē gara dēli un meitas zināja un pielūdz Dievu kā savu Mūžīgo Tēvu un pieņēma Viņa ieceri, pēc kuras Viņa bērni varēja iegūt fizisko ķermeni un zemes pieredzi, lai turpinātu pilnveidoties un visbeidzot īstenotu savu dievišķo likteni kā mūžīgās dzīves mantinieki. Dieva iecere laimes iemantošanai ļauj ģimenes attiecībām turpināties pēc nāves. Svētajos tempļos pieejamie svētie priekšraksti un derības dod cilvēkiem iespēju atgriezties pie Dieva un ģimenēm būt vienotām uz mūžību.

Pirmais bauslis, ko Dievs deva Ādamam un Ievai, attiecās uz viņu, kā vīra un sievas, spēju kļūt par vecākiem. Mēs atzīstam, ka Dieva dotais bauslis Saviem bērniem—vairoties un piepildīt zemi—ir spēkā. Turklāt mēs paziņojam, ka Dievs ir pavēlējis, lai svētais radīšanas spēks tiktu izmantots vienīgi starp vīrieti un sievieti, kuri ir likumīgi salaulāti kā vīrs un sieva.

Mēs paziņojam, ka dzīvības radīšana uz zemes notiek caur dievišķu vadību. Mēs apliecinām dzīvības svētumu un tās nozīmi Dieva mūžīgajā iecerē.

Vīram un sievai ir svēts pienākums mīlēt un rūpēties vienam par otru un par saviem bērniem. „Bērni ir Tā Kunga dāvana” (Psalmi 127:3). Vecāku svēts pienākums ir audzināt savus bērnus mīlestībā un taisnīgumā, rūpēties par viņu fiziskajām un garīgajām vajadzībām, mācīt bērniem citam citu mīlēt un kalpot, pildīt Dieva baušļus un būt likuma paklausīgiem pilsoņiem, lai kur viņi arī dzīvotu. Vīriem un sievietēm, mātēm un tēviem, būs jāatbild Dieva priekšā par šo pienākumu pildīšanu.

Ģimene ir Dieva svētīta. Laulība starp vīrieti un sievieti ir būtiska Viņa mūžīgās ieceres daļa. Bērniem ir jādzimst laulībā, un tie jāaudzina tēvam un mātei, kuri godā un pilnīgā uzticībā pilda laulības solījumus. Laime ģimenes dzīvē ir vislabāk

sasniedzama, kad tā balstās uz Tā Kunga Jēzus Kristus mācībām. Veiksmīgas laulības un ģimenes tiek nodibinātas un saglabātas, ja tās balstās uz tādiem principiem kā ticība, lūgšana, grēku nožēlošana, piedošana, cieņa, mīlestība, līdzjūtība, darbs un veselīga atpūta. Saskaņā ar Dieva ieceri tēviem ir jāvada ģimene ar mīlestību un taisnīgumu, un viņu pienākums ir rūpēties par dzīves vajadzību apmierināšanu un savas ģimenes aizsardzību. Mātes galvenokārt ir atbildīgas par savu bērnu audzināšanu. Pildot šos svētos pienākumus, tēviem un mātēm kā līdzvērtīgiem partneriem ir jāpalīdz viens otram. Nespēja, nāve vai citi apstākļi var radīt nepieciešamību pielāgoties šo pienākumu veikšanā. Lielām ģimenēm vajadzības gadījumā ir jāsaņem palīdzība.

Mēs brīdinām, ka cilvēkiem, kuri pārkāpj šķīstības derības, slikti izturas pret dzīvesbiedru vai bērnu, vai arī nepilda ģimenes aprūpes pienākumus, kādu dienu būs jāatbild Dieva priekšā. Turklāt mēs brīdinām, ka ģimenes sairšana atnesīs cilvēkiem, sabiedrībām un tautām nelaiemes, kādas pareģoja senie un mūsdienu pravieši.

Mēs aicinām atbildīgus pilsoņus un valdību amatpersonas visur pasaulē atbalstīt ģimenes, kā sabiedrības pamatvienības, stiprināšanu un saglabāšanu“ (*Ensign*, 1995. g. nov., 102).

Skat. arī Ģimenes mājvakars; Laulība; Tempļi

Ģimenes lūgšana (*skat. Lūgšana*)

Ģimenes mājvakars

Mājas ir vissvarīgākā vieta, kur mācīties evaņģēliju. Neviena cita organizācija nevar aizstāt ģimeni. Pēdējo dienu pravieši atkārtoti aicina vecākus audzināt savus bērnus ar mīlestību un mācīt tiem evaņģēliju.

1915. gadā prezidents Džozefs F. Smits ar saviem padomniekiem no Augstākā Prezidija uzsāka vienotus Baznīcas

centienus, lai stiprinātu ģimeni. Viņi Baznīcā aicināja vecākus sapulcināt savus bērnus reizi nedēļā uz „Ģimenes vakaru.” Ģimenēm vajadzēja rast laiku, lai kopā lūgtu un dziedātu, lasītu Svētos Rakstus, mācītu cits citam evaņģēliju un piedalītos citos pasākumos, kas varētu palielināt ģimenes vienotību.

1970. gadā Džozefs Fildings Smits kopā ar saviem padomniekiem no Augstākā Prezidija vienojās, nozīmējot pirmdienas vakarus kā laiku ģimenes mājvakariem. Kopš tā paziņojuma Baznīca uztur pirmdienas vakarus brīvus no citiem Baznīcas pasākumiem, lai ģimenes varētu pavadīt šo laiku kopā.

Pēdējo dienu pravieši turpina skubināt Baznīcas locekļus, lai ģimenes mājvakars tiem būtu augsta prioritāte. Viņi ir apsolījuši, ka mūsu uzticība šai programmai palīdzēs aizsargāt mūsu ģimenes pret mūsdienu ļaunumiem un sniegs mums milzīgu prieku tagad un cauri mūžībai.

Visiem Baznīcas locekļiem vajadzētu pirmdienas vakaru padarīt par svētu laiku, kas paredzēts ģimenes mājvakaram. Ja esat laulājušies, pavadiet ģimenes mājvakaru kopā ar savu dzīvesbiedru. Ja jums ir bērni, iesaistiet tos ģimenes mājvakarā. Piemērojiet programmu viņu vajadzībām un interesēm, un ļaujiet tiem piedalīties. Pēc tam, kad jūs bērni izaug un pārceļas uz citurieni, turpiniet noturēt ģimenes mājvakarus ar savu dzīvesbiedru.

Ja esat neprecējušies, apsveriet iespēju pavaicāt savam bīskapam vai draudzes prezidentam, lai organizētu mājvakara grupu jums un citiem neprecētajiem Baznīcas locekļiem no jūsu bīskapijas vai draudzes. Viņš varētu aicināt mājvakaru vadītāju, kas ir atbildīgs par programmas organizēšanu un kas pārliecinās, lai ģimenes mājvakari tiktu regulāri noturēti.

Ģimenes mājvakaram tiek ieteikta sekojoša struktūra:

- Ievada dziesma
- Ievada lūgšana
- Svēto Rakstu lasīšana

- Stunda
- Pasākums
- Noslēguma dziesma
- Noslēguma lūgšana
- Cienasts

Kad jūs sagatavojat stundas ģimenes mājvakariem, atcerieties tās pamatot ar Svētajiem Rakstiem, pēdējo dienu praviešu mācībām un personīgo pieredzi un liecību. Šī grāmata var jums palīdzēt izvēlēties tēmas, ko mācīt. Turklāt jūs varat lietot citas Baznīcas publikācijas, tādas kā *Family Home Evening Resource Book* (31106), *Evanģēlija Pamati* (31129), *Ģimenes Rokasgrāmata* (31180), un *Baznīcas žurnālus*.

Skat. arī Ģimene

Ģimenes vēstures darbs un ģenealoģija

1836. gada 3. aprīlī pravietis Elija atnāca pie Džozefa Smita un Olivera Kauderija Kērtlandes templī. Viņš tiem piešķīra priesterības aizzīmogošanas spēku, ar ko ģimenes var sasaistīt kopā uz mūžību. Piešķirot šo spēku, viņš papildīja pravietojumu, ka Tas Kungs viņu sūtīs, „lai piegrieztu tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem” (skat. M&D 110:14–16; skat. arī Mal. 3:24).

Veicot ģimenes vēstures darbu, mēs varam turpināt papildīt šo pravietojumu. Mēs varam mācīties par saviem priekštečiem un vairāk tos iemīlēt. Viņu drosmes un ticības stāsti var sniegt mums iedvesmu. Mēs šo mantojumu varam tālāk nodot saviem bērniem.

Šie ir paliekoši ieguvumi, kas nāk līdz ar ģimenes vēstures darbu, taču tie nav galvenie iemesli Baznīcas milzīgajiem centieniem vākt ģenealoģiskos pierakstus. Visi Baznīcas centieni ģimenes vēstures jomā ir vērsti, lai veidotu vienojošo saikni

starp tēviem un bērniem (skat. M&D 128:18). Šī vienojošā saikne tiek veidota ar priesterības spēku caur svētajiem tempļā priekšrakstiem, ko mēs veicam savu priekšteču labā.

Mirušo pestīšana

Daudzi no mūsu Debesu Tēva bērniem ir miruši bez iespējas saņemt evaņģēlija pilnību. Savā žēlastībā un bezgalīgajā mīlestībā Tas Kungs ir sagatavojis ceļu, lai tie varētu iegūt liecību par evaņģēliju un saņemtu priesterības glābjošos priekšrakstus.

Garu pasaulē evaņģēlijs tiek sludināts tiem, kuri bija nomiruši savos grēkos bez patiesības zināšanas, jeb pārkāpumos, noraidījuši praviešus. Tiem tiek mācīta ticība Dievam, grēku nožēlošana, aizstājoša kristīšanās grēku piedošanai, Svētā Gara dāvana ar roku uzlikšanu un visi citi evaņģēlija principi, kurus tiem ir nepieciešams zināt, lai tie sagatavotos, ka tie varētu kā cilvēki tapt tiesāti miesā, bet dzīvotu saskaņā ar Dievu garā (skat. M&D 138:32–34).

Daudzi garu pasaulē pieņem evaņģēliju. Tomēr viņi nevar veikt priesterības priekšrakstus, jo tiem nav fizisko ķermeņu. Svētajos tempļos mums ir privilēģija veikt priekšrakstus viņu labā. Šie priekšraksti ir kristīšanās, konfirmācija, ordinēšana Melhisedeka priesterībā (vīriešiem), endaments, mūžīgās laulības, bērnu saistīšana ar vecākiem. Tas Kungs atklāja šo darbu pravietim Džozefam Smitam, atjaunojot paražu, kas tika atklāta kristiešiem īsi pēc Jēzus Kristus augšāmcelšanās (skat. 1. kor. 15:29).

Kad mēs veicam priesterības priekšrakstus to labā, kas ir miruši, mēs kļūstam par to glābējiem uz Ciānas kalna (skat. Obadjas 1:21). Mūsu centieni garīgi tuvinās Pestītāja veiktajai Grēku Izpiršanai—mēs veicam glābšanas darbu to labā, kas to paši nespēj veikt.

Mūsu atbildība ģimenes vēstures darbā

Ģimenes vēstures darbā mums ir trīs pamatatbildības:

1. Veikt tempļa priekšrakstus savā labā un palīdzēt tos veikt saviem ģimenes locekļiem.
2. Būt ar derīgu tempļa apmeklējuma rekomendāciju un apmeklēt templi tik bieži cik iespējams.
3. Vākt informāciju par ģimenes vēsturi, lai mēs varētu saviem priekštečiem palīdzēt saņemt tempļa svētības.

Neatkarīgi no tā, kur mēs dzīvojam vai kādi ir mūsu apstākļi, mēs varam vismaz kaut kādā mērā piedalīties tempļa un ģimenes vēstures darbā. Lai gan mēs varbūt nespējam veikt visu, mēs varam darīt kaut ko. Sekojošas idejas var mums palīdzēt šo darbu sākt:

- Pierakstīsim svarīgus savas dzīves aspektus. Pierakstīsim savu dzimšanas datumu un vietu un savas kristīšanās un konfirmācijas datumus. Rakstīsim dienasgrāmatu, lai pierakstītu savas dzīves svarīgos notikumus, ieskaitot personīgās pieredzes, kas stiprinās mūsu bērnu un nākamo paaudžu ticību.
- Mācīsimies par saviem priekštečiem. Sāksim pierakstīt informāciju pēc atmiņas un no mājās pieejamiem avotiem. Pierakstīsim svarīgu informāciju, ko mēs precīzi atceramies vai varam atrast par mūsu brāļiem un māsām, vecākiem, tēvočiem un tantēm, vecvecākiem un vec-vecvecākiem. Ja vien iespējams, iegūsim sertifikātu vai citu dokumentu, tādu kā arhīvu dokumentu kopijas. Savācot vairāk informācijas, mēs varam turpināt meklēt citur, piemēram, valsts arhīvos. Vietējā bīskapijā vai draudzē var būt ģimenes vēstures konsultants, kurš mums var palīdzēt. Tāpat mēs varam apmeklēt Baznīcas oficiālo ģimenes vēstures mājas lapu www.familysearch.org.

- Kad identificējam savus priekštečus, lietosim ciltskoku tabulas un ģimenes grupas pierakstus, lai tur ierakstītu atrasto informāciju. Šīs veidlapas ir nodrukātas uz papīra un atrodas arī Baznīcas izveidotās datorprogrammās, tādās kā *Personal Ancestral File*.

Kad esam savākuši visu nepieciešamo informāciju par saviem priekštečiem, kas miruši, nepieņemot evaņģēliju, pārlicinieties, ka to labā tiek veikts tempļa darbs. Pat ja mēs templim nedzīvojam pietiekami tuvu, lai mēs un mūsu ģimenes locekļi tur varētu veikt tempļa darbu, mēs varam iesniegt priekšteču vārdus templim, lai citi varētu šo darbu paveikt viņu labā. Mēs varam apmeklēt tuvāko ģimenes vēstures centru vai konsultēties ar vietējās bīskapijas vai draudzes ģimenes vēstures speciālistiem, kas zina, kā to labāk izdarīt.

Pravietis Džozefs Smits ir paziņojis, „ka šie ir tie principi saistībā ar mirušajiem un dzīvajiem, kuriem nevar vienkārši paiet garām attiecībā uz mūsu glābšanu. Jo viņu glābšana ir nepieciešama un būtiska mūsu glābšanai, kā Pāvils saka attiecībā uz tēviem—ka viņi bez mums nevar sasniegt pilnību—nedz mēs bez saviem mirušajiem varam sasniegt pilnību” (M&D 128:15). Ar savu līdzdalību ģimenes vēstures darbā mēs un mūsu priekšteči progresējam glābšanas virzienā.

Skat. arī Tempļi

Homoseksuālisms (*skat. Šķīstība*)

Iedzimtais grēks

Ādama un Ievas Krišanas dēļ visi cilvēki dzīvo kritušā stāvoklī, atdalīti no Dieva un pakļauti fiziskai nāvei. Tomēr mēs neesam nosodīti ar „iedzimto grēku“, kā to daudzi dēvē. Citiem vārdiem, mēs neesam atbildīgi par Ādama pārkāpumu Ēdenes dārzā. Pravietis Džozefs Smits teica: „Mēs ticam, ka

cilvēkus sodīs par viņu pašu grēkiem un nevis par Ādama pārkāpumu“ (Ticības apliecinājumi 1:2).

Caur Grēku Izpirkšanu Glābējs samaksāja cenu par pārkāpumu Ēdenes dārzā (skat. Moz. 6:53). Viņš mums ir devis pārliecību par augšāmcelšanos un solījumu, kas pamatojas uz mūsu uzticīgumu, ka mēs varam atgriezties, lai mūžīgi dzīvotu mūsu Debesu Tēva klātbūtnē.

Skat. arī Krišana

Iepriekš izredzēšana

Pirmsmirstīgajā garu pasaulē Dievs nozīmēja noteiktus garus, lai tie veiktu specifisku misiju mirstīgās dzīves laikā. To sauc par iepriekš izredzēšanu.

Iepriekš izredzēšana negarantē, ka cilvēki saņems noteiktus aicinājumus vai atbildības. Šādas iespējas šajā dzīvē rodas, taisnīgi pielietojot rīcības brīvību, tāpat kā iepriekš izredzēšana nākusi taisnīgas pirmsmirstīgās dzīves rezultātā.

Jēzus Kristus tika iepriekš izredzēts, lai veiktu Grēku Izpirkšanu, kļūstot par kopš pasaules radīšanas nokauto Jēru (skat. Atkl. 13:8; skat. arī 1. Pēt. 1:19–21). Svētie Raksti vēstī par citiem, kas tika iepriekš izredzēti. Pravietis Ābrahāms uzzināja par savu iepriekš izredzēšanu, kad tas redzēja vīziju, kurā tas starp gariem pirmsmirstīgā garu pasaulē redzēja daudzus dižciltīgus un dižus. Viņš teica: „Dievs redzēja šīs dvēseles, ka tās bija labas, un Viņš stāvēja to vidū un Viņš sacīja: Šos Es darīšu par Saviem valdniekiem; jo Viņš stāvēja starp tiem, kas bija gari, un Viņš redzēja, ka tie bija labi; un Viņš sacīja uz mani: Ābrahām, tu esi viens no tiem; tu biji izraudzīts, pirms tu piedzimi“ (Ābr. 3:22–23). Tas Kungs sacīja Jeremijam: „Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju un tevi izredzēju par pravieti tautām“ (Jer. 1:5). Jānis Kristītājs tika iepriekš izredzēts, lai sagatavotu ļaudis Glābēja

Izglītība

laicīgai kalpošanai (skat. Jes. 40:3; Lūk. 1:13–17; 1. Nef. 10:7–10).

Mācība par iepriekš izredzēšanu attiecas uz visiem Baznīcas locekļiem, ne tikai uz Glābēju un uz Viņa praviešiem. Pirms zemes radišanas uzticīgām sievietēm tika dotas noteiktas atbildības un uzticīgi vīrieši tika iepriekš izredzēti noteiktiem priesterības pienākumiem. Lai arī jūs neatceraties to laiku, jūs noteikti piekritāt veikt nozīmīgus uzdevumus, kalpojot savam Tēvam. Ja jūs esat cienīgi, jums tiks dotas iespējas veikt uzdevumus, ko jūs toreiz saņēmāt.

Papildu norādes: Al. 13:1–9; M&D 138:53–56

Skat. arī Ricības brīvība; Glābšanas iecere

Izglītība

Tas Kungs ir pavēlējis: „Meklējiet zināšanas, patiesi studējot, un arī ar ticību“ (M&D 88:118). Viņš mums devis padomu mācīties evaņģēliju un gūt izpratni „par lietām gan debesīs, gan uz zemes, un zem zemes; par to, kas ir bijis, kas ir, kam drīz jānotiek, par to, kas ir mājās, par to, kas ir aiz robežām; par kariem un tautu apjukumiem, un par spriedumiem, kas ir pār zemi; un arī zināšanas par valstīm un valstībām,— lai [mēs] varētu būt sagatavoti visās lietās“ (M&D 88:78–80).

Izglītošanās un profesionālā apmācība

Jums vienmēr vajadzētu attīstīt savu prātu un savas rokas, lai jums sekmētos jūsu izvēlētajā jomā. Izmantojiet savu izglītību, lai sniegtu labu ietekmi. Tā darot, jūs kļūsit pazīstami kā godprātīgi cilvēki. Jūs būsiet sagatavoti iespējām, kad tās radīsies, un jūs būsiet ļoti vērtīgi savām ģimenēm, Baznīcai un vietējai sabiedrībai.

Centieties iegūt pēc iespējas labāku izglītību. Tas iespējams koledžās un universitātēs, tehnikumos, mājas izglītībasursos, sabiedrības mācībās un mācoties ar privātskolotāju.

Seminārs un institūts

Visā pasaulē Pēdējo Dienu Svētie vecumā no 14 līdz 18 gadiem piedalās seminārā, kas nodrošina ar ikdienas norādījumiem no Svētiem Rakstiem. Reliģijas institūti Pēdējo Dienu Svētiem nodrošina ikdienas kursus par dažādām evaņģēlija tēmām vecumā no 18 līdz 30 gadiem.

Šis programmas nodrošina garīgu un sociālu atmosfēru, kurā studenti cits ar citu var apvienoties, lai mācītos vairāk par evaņģēliju.

Lai iegūtu informāciju par semināru un institūtu, sazinieties ar vietējo priesterības vadītāju.

Mācīšanās mūža garumā

Turpiniet meklēt izglītošanās iespējas visā savā dzīvē. Tas jums var palīdzēt palikt labi zinošiem savā izvēlētajā profesijā un jūsu citās iemaņās un interesēs. Šajā strauji mainīgajā pasaulē jums ir jāveltī laiks, lai izglītos tagadnei un nākotnei.

Papildus izglītības papildināšanai caur oficiālu apmācību, jūs varat turpināt mācīties, lasot, dodoties uz vērtīgiem kultūras pasākumiem, apmeklējot muzejus un vēsturiskas vietas, un novērojot jums apkārtesošo pasauli.

Papildu norādes: Sal. Pam. 1:5; M&D 130:18–19

Jēzus Kristus

2000. gada 1. janvārī Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums izdeva sekojošu deklarāciju. Ar nosaukumu „Dzīvais Kristus” šī deklarācija sniedz liecību par To Kungu Jēzu Kristu un dod kopsavilkumu par Viņa būtību un dievišķo misiju.

„Pieminot Jēzus Kristus nākšanu pasaulē pirms diviem gadu tūkstošiem, mēs sniedzam savu liecību par Viņa ne ar ko nesalīdzināmās dzīves patiesumu un Viņa Grēku Izpiršanas

upura bezgalīgo vērtību. Neviens cits nav spējis atstāt tik dziļu iespaidu uz visiem, kas jebkad ir dzīvojuši un vēl dzīvos uz zemes.

Viņš bija Vecās Derības Dižais Jehova un Jaunās Derības Mesija. Sava Tēva vadībā Viņš kļuva par zemes radītāju. „Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir“ (Jāņa 1:3). Kaut arī Viņš bija bez grēka, Viņš tapa kristīts, lai tiktu piepildīta visa taisnība. Viņā gāja „apkārt, labu darīdams“ (Ap. d. 10:38), tomēr par to saņēma nicinājumu. Viņa evaņģēlijs bija miera un labas gribas vēsts. Viņš lūdza visus sekot Viņa piemēram. Viņš staigāja pa Palestīnu, dziedinādams slimos, darīdams aklos redzīgus un atmodinādams mirušos. Viņš mācīja patiesības par mūžību, par mūsu pirmslaicīgās esamības realitāti, par zemes dzīves mērķi un par Dieva dēlu un meitu iespējām nākamajā dzīvē.

Viņš iedibināja Svēto Vakarēdienu, kā atgādinājumu par Viņa veikto Grēku Izpiršanas upuri. Viņš tika apcietināts un nepatiesi apsūdzēts, notiesāts, lai izdabātu pūlim, un nolemts nāvei pie krusta Pieres vietā. Viņš atdeva Savu dzīvību, lai izpirktu visas cilvēces grēkus. Viņš ziedoja visu to cilvēku vārdā, kas jebkad dzīvos uz zemes.

Mēs svinīgi liecinām, ka Viņa dzīve, kas bija centrālais notikums visā cilvēces vēsturē, nedz sākās Bētleme, nedz beidzās Pieres vietā. Viņš bija Tēva pirmdzimtais, vienpiedzimušais Dēls miesā, un pasaules Grēku Izpircējs.

Viņš piecēlās no mirušiem „kā pirmais no mirušajiem“ (1. kor. 15:20). Kā Augšāmceltais Kungs Viņš apciemoja tos, ko bija mīlējis Savas dzīves laikā. Viņš kalpoja arī starp citām avīm (skat. Jāņa 10:16) senajā Amerikā. Mūsdienų pasaulē Viņš un Viņa Tēvs parādījās zēnam Džozefam Smitam, pasludinot sen apsolīto svētību piepildījuma laikmetu (skat. Ef. 1:10).

Par dzīvo Kristu pravietis Džozefs Smits raksta: „Viņa acis bija kā uguns liesma; mati uz Viņa galvas bija balti kā tīrs

sniegs; Viņa vaigs spīdēja spožāk par sauli; un Viņa balss bija kā lielu bangojošu ūdeņu skaņa, patiesi Jehovas balss, sakot:

Es esmu pirmais un pēdējais; Es esmu Tas, kurš dzīvo, Es esmu Tas, kurš tika nokauts; Es esmu jūsu aizstāvis Tēva priekšā“ (M&D 110:3–4).

Vēl Praviētis par Viņu pavēstīja: „Un tagad, pēc daudzām liecībām, kas ir dotas par Viņu, šī ir liecība, pēdējā no visām, ko mēs dodam par Viņu,— ka Viņš dzīvo!

Jo mēs redzējām Viņu, patiesi pie Dieva labās rokas; un mēs dzirdējām balsi liecinām, ka Viņš ir Tēva vienpiedzimušais Dēls,—

ka ar Viņu un caur Viņu, un no Viņa, pasaules ir un tika radītas, un to iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva dēliem un meitām“ (M&D 76:22–24).

Mēs svinīgi paziņojam, ka Viņa priesterība un Viņa Baznīca ir atjaunota uz zemes—uzceltas „uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūra akmens ir Kristus Jēzus“ (Ef. 2:20).

Mēs apliecinām, ka kādu dienu Viņš atgriezīsies uz zemes. „Lai parādītos Tā Kunga godība un lai visa cilvēce kopā to redzētu“ (Jes. 40:5). Viņš valdīs kā ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs, un Viņa priekšā lieksies visi ceļi, un visas mēles Viņu godinās. Ikviens no mums stāsies Viņa priekšā, lai tiktu tiesāts pēc saviem darbiem un sirds vēlmēm.

Kā Viņa pienācīgi ordinētie apustuļi, mēs apliecinām, ka Jēzus ir dzīvais Kristus, nemirstīgais Dieva Dēls. Viņš ir varenais Ķēniņš Imanuēls, kurš šodien stāv pie Sava Tēva labās rokas. Viņš ir pasaules gaisma, dzīvība un cerība. Viņa ceļš ir ceļš, kas ved uz laimi šajā dzīvē un mūžīgo dzīvību—nākamajā. Mēs pateicamies Dievam par šo neatkārtojamo dāvanu—Viņa dievišķo Dēlu“ (*Liahona*, 2000. g. apr. 2–3).

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana

Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Kad Jēzus Kristus pēc Savas laicīgās kalpošanas uzkāpa debesīs, divi eņģeļi paziņoja Viņa apustuļiem: „Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam” (Ap. d. 1:11). Kad Glābējs nāks atkal, Viņš nāks spēkā un godībā, esot ar tiesībām uz zemi kā uz Savu valstību. Otrā Atnākšana iezīmēs Tūkstošgades sākumu.

Otrā Atnākšana būs baiļu un bēdu pilns laiks ļaunajiem, taču taisnīgajiem tā būs miera un triumfa diena. Tas Kungs paziņoja:

„Jo tie, kas ir gudri un ir pieņēmuši patiesību, un ņēmuši Svēto Garu par savu ceļvedi, un nav tikuši pievilti—patiesi Es saku jums, tie netiks nocirsti un iemesti ugunī, bet izturēs to dienu.

Un zeme tiem tiks dota mantojumā; un viņi vairošies un kļūs stipri, un viņu bērni augs bez grēka uz glābšanu.

Jo Tas Kungs būs viņu vidū, un Viņa godība būs pār tiem, un Viņš būs viņu ķēniņš un viņu likumu devējs” (M&D 45:57–59).

Tas Kungs nav atklājis precīzu laiku, kad Viņš nāks atkal: „To stundu un dienu neviens cilvēks nezina, nedz eņģeļi debesīs, nedz arī tie uzzinās, līdz Viņš nāks” (M&D 49:7). Taču Viņš Saviem praviešiem atklāja notikumus un zīmes, kas būs pirms Viņa Otrās Atnākšanas. Starp pravietotajiem notikumiem un zīmēm ir:

- Atkrišana no evaņģēlija patiesības (skat. Mat. 24:9–12; 2. tes. 2:1–3)
- Evaņģēlija atjaunošana, ieskaitot Jēzus Kristus Baznīcas atjaunošanu (skat. Ap. d. 3:19–21; Jāņa atkl. 14:6–7; M&D 45:28; 133:36)
- Priesterības atslēgu atjaunošana (skat. Mal. 3:23–24; M&D 110:11–16)

- Mormona Grāmatas iznākšana (skat. Jes. 29:4–18; 3. Nef. 21:1–11)
- Evaņģēlija sludināšana visā pasaulē (skat. Mat. 24:14)
- Ļaunuma, karu un nemieru laiks (skat. Mat. 24:6–7; 2. Tim. 3:1–7; M&D 29:17; 45:26–33; 88:91)
- Zīmes debesīs un uz zemes (skat. Joēla 3:3–4; Mat. 24:29–30; M&D 29:14–16; 45:39–42; 49:23; 88:87–90)

Neuztraucieties par precīzu laiku, kad notiks Glābēja Otrā Atnākšana. Tā vietā dzīvojiet tā, lai jūs būtu sagatavoti, kad vien Viņš nāks. Kad jūs manāt šo pēdējo dienu nelaiemes, atcerieties, ka taisnīgajiem nav jābaidās no Otrās Atnākšanas vai zīmēm, kas notiek iepriekš. Glābēja vārdi Viņa apustuļiem attiecas uz jums: „Neuztraucieties, jo, kad visas šīs lietas notiks, jūs varēsīt zināt, ka solījumi, kas ir doti jums, tiks izpildīti“ (M&D 45:35).

Papildu norādes: Lūk. 21:34–36; 2. Pēt. 3:10–14; M&D 133:42–52; Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs

Skat. arī Tūkstošgade; Glābšanas iecere; Zīmes

Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana

Vārds *izpirkt* nozīmē samierināt jeb atjaunot saskaņu. Pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Grēku Izpirkšanai, mēs varam tapt samierināti ar mūsu Debesu Tēvu (skat. Rom. 5:10–11; 2.Nef. 25:23; Jēk. 4:11). Galu galā mēs varēsīm dzīvot mūžīgi Viņa klātbūtnē, „sasnieguši pilnību caur Jēzu“ (skat. M&D 76:62, 69).

Jēzus Kristus „bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai atpestītu Savu tautu“ (Et. 3:14). Pirmsmirstīgajā garu pasaulē Debesu Tēvs iepazīstināja ar mūžīgo glābšanas ieceri, kurai bija nepieciešama bezgalīga un mūžīga Grēku Izpirkšana. Jēzus, pirms Savas laicīgās dzīves pazīstams kā Jehova, paze-mīgi paziņoja, ka Viņš darītu Tēva gribu, lai piepildītu ieceri

(skat. Moz. 4:2). Tādējādi Viņš tika pirmsordinēts, lai veiktu Grēku Izpirkšanu—nāktu uz zemi, ciestu sodu par grēkiem, mirtu uz krusta un taptu augšāmcelts. Viņš kļuva par „kopš pasaules radīšanas nokauto Jēru“ (Jāņa atkl. 13:8; skat. arī 1. Pēt. v. 1:19–20; Moz. 7:47).

Grēku Izpirkšana ir mūsu Debesu Tēva augstākā mīlestības izpausme pret mums (skat. Jāņa 3:16). Tā arī ir Glābēja mīlestības lielākā izpausme pret Tēvu un pret mums (skat. Jāņa 14:28–31; 15:9–13; 1. Jāņa v. 3:16; M&D 34:3; 138:1–4).

Mūsu vajadzība pēc Grēku Izpirkšanas

Kā Ādama un Ievas pēcnācēji visi cilvēki pārmanto krišanas sekas. Mēs visi piedzīvojam garīgu nāvi, būdami atdalīti no Dieva klātbūtnes, un mēs visi esam pakļauti laicīgajai nāvei, kas ir fiziskā ķermeņa nāve (skat. Al. 42:6–9; M&D 29:41–42).

Savā kritušajā stāvoklī mēs esam pakļauti pretstatiem un kārdinājumiem. Kad mēs padodamies kārdinājumam, mēs attālinām sevi no Dieva un mums trūkst Viņa godības (skat. Rom. 3:23).

Mūžīgais taisnīgums pieprasa, lai krišanas sekas paliktu un lai mēs tiktu sodīti par savām ļaundarībām. Ja nebūtu Grēku Izpirkšanas, garīgā un fiziskā nāve veidotu nepārvaramu šķērslī starp mums un Dievu. Tāpēc, ka mēs nevaram sevi izglābt no krišanas un no saviem grēkiem, mēs būtu mūžīgi atdalīti no mūsu Debesu Tēva, jo „nekas netīrs nevar tur dzīvot . . . Viņa klātbūtnē“ (Moz. 6:57).

Vienīgais veids, kā mēs varam tapt glābti, ir, ja kāds cits mūs izglābj. Mums nepieciešams kāds, kurš var apmierināt taisnīguma prasības—stāvēt mūsu vietā, uzņemoties krišanas nastu un maksājot cenu par mūsu grēkiem. Jēzus Kristus vienmēr ir bijis vienīgais, kurš spēja veikt šādu upuri.

Jēzus Kristus, mūsu vienīgā cerība

Kopš pasaules radīšanas Glābējs ir bijis mūsu vienīgā cerība, lai saņemtu „mieru šajā pasaulē un mūžīgo dzīvi nākamajā pasaulē“ (M&D 59:23).

Vienīgi Viņam bija vara atdot Savu dzīvību un atkal to atgūt. No savas mirstīgās mātes, Marijas, Viņš iemantoja spēju mirt. No sava nemirstīgā Tēva Viņš iemantoja spēku pārvarēt nāvi. Viņš paziņoja: „Jo, itin kā Tēvam ir dzīvība pašam Sevī, tāpat Viņš arī Dēlam ir devis, lai Tam būtu dzīvība pašam Sevī“ (Jāņa 5:26).

Vienīgi Viņš var mūs izpirkt no mūsu grēkiem. Dievs Tēvs deva Viņam šo spēku (skat. Hel. 5:11). Glābējs spēja saņemt šo spēku un veikt Grēku Izpirkšanu, jo Viņš Sevī saglabāja tīru no grēka: „Viņš izcieta kārdinājumus, bet nepaļāvās tiem“ (M&D 20:22). Dzīvojot nevainojamu dzīvi bez grēka, Viņš bija brīvs no taisnīguma prasībām. Tādēļ, ka Viņam bija izpirkšanas spēks un ka Viņš nebija parādā taisnīgumam, Viņš varēja maksāt parādu par tiem, kas nožēlo grēkus. Viņš var teikt:

„Tēvs, redzi Tā, kurš nav darījis grēku, pie kura Tev ir labs prāts, ciešanas un nāvi; redzi Tava Dēla asinis, kas tika izlietas, Tā asinis, kuru Tu atdevi, lai Tu varētu tikt pagodināts;

tādēļ, Tēvs, saudzē šos Manus brāļus, kas tic Manam Vārdam, lai viņi varētu nākt pie Manis un tiem būtu mūžīgā dzīve“ (M&D 45:4–5).

Patiesi „netiks dots neviens cits vārds, ne cits ceļš, ne veids, kā glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem, kā vien iekš un caur Kristus, Tā Visuvarenā Kunga, Vārdu“ (Mos. 3:17).

Grēku Izpirkšanas upuris

Jēzus Grēku Izpirkšanas upuris tika nests Ģetzemanes dārzā un uz Golgātas krusta. Ģetzemanē Viņš pakļāvās Tēva gribai un sāka uz Sevis uzņemt visu cilvēku grēkus. Viņš ir atklājis mazliet no tā, ko Viņš piedzīvoja, kad Viņš maksāja cenu par mūsu grēkiem:

„Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, lai viņi varētu neciest, ja tie nožēlos grēkus;

bet, ja viņi nenožēlos grēkus, viņiem nāksies ciest tāpat kā Man;

šīs ciešanas lika Man, tieši Dievam, lielākajam no visiem, trīcēt aiz sāpēm un asiņot katrā porā, un ciest gan miesā, gan garā—un gribēju, lai Es varētu nedzert to rūgto biķeri, un izvai-
rīties—

tomēr, gods lai ir Tēvam, un Es baudīju to un pabeidzu Savus sagatavošanas darbus cilvēku bērniem“ (M&D 19:16–19; skat. arī Lūk. 22:44; Mos. 3:7).

Glābējs turpināja ciest par mūsu grēkiem, kad Viņš atļāva Sevi sist krustā—„tika pacelts pie krusta un nonāvēts par pasaules grēkiem“ (1. Nef. 11:33).

Viņš atļāva, ka Viņu nonāvē uz krusta. Viņa ķermenis tad tika ievietots kapā, līdz Viņš augšāmcelās un kļuva „kā pirmais no mirušajiem“ (1. kor. 15:20). Caur Savu nāvi un augšāmcelšanos, Viņš pārvarēja fizisko nāvi mūsu visu labā. Vēlāk Viņš teica:

„Es nācu pasaulē, lai darītu Sava Tēva gribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja.

Un Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es varētu tikt pacelts pie krusta; un, pēc tam, kad Es biju ticis pacelts pie krusta, lai Es varētu saistīt visus cilvēkus pie Sevis, lai, kā Es tiku cilvēku pacelts, tāpat arī cilvēki tiktu Tēva pacelti, lai stātos Manā priekšā, lai tiktu tiesāti par saviem darbiem, vai tie būtu labi vai ļauni—

un šī iemesla dēļ Es esmu ticis pacelts; tādēļ, saskaņā ar Tēva spēku, Es saistīšu visus cilvēkus pie Sevis, lai tie varētu tikt tiesāti atbilstoši saviem darbiem.

Un notiks, ka tas, kas nožēlo savus grēkus un top kristīts Manā Vārdā, tiks piepildīts; un, ja tas pastāvēs līdz galam, lūk, viņu Es turēšu par nevainīgu Sava Tēva priekšā tanī dienā, kad Es stāvēšu, lai tiesātu pasauli“ (3. Nef. 27:13–16).

Visas pasaules izpirkšana no krišanas

Caur Grēku Izpirkšanu Jēzus Kristus izpērk visus cilvēkus no krišanas sekām. Visi cilvēki, kas jebkad dzīvojuši uz zemes un kas jebkad dzīvos uz zemes, tiks augšāmcelti un aizvesti atpakaļ Dieva klātbūtnē, lai tiktu tiesāti (skat. 2. Nef. 2:5–10; Hel. 14:15–17). Pateicoties Glābēja žēlastības un izpērkošās labvēlības dāvanai, mēs visi saņemsim nemirstības dāvanu un dzīvosim mūžīgā godībā, augšāmceltos ķermeņos.

Glābšana no mūsu grēkiem

Lai gan mēs esam bez nosacījuma izpirkti no krišanas vispārējām sekām, mēs esam atbildīgi paši par saviem grēkiem. Taču mēs varam saņemt piedošanu un tapt attīrīti no grēka traipa, ja mēs attiecinām uz sevi „Kristus Izpirkšanas asinis” (Mos. 4:2). Mums jāizrāda ticība Jēzum Kristum, jānožēlo grēki, jātop kristītiem grēku atlaišanai un jāsaņem Svētā Gara dāvana. Alma deva padomu:

„Jums ir jānožēlo savi grēki un jāpiedzimst no jauna; jo Gars saka, ja jūs nepiedzimstat no jauna, jūs nevarat iemantot Debesu valstību; tādēļ nāciet un topiet kristīti grēku nožēlošanai, lai jūs varētu tikt mazgāti no saviem grēkiem, lai jums varētu būt ticība Dieva Jēram, kas uzņemas pasaules grēkus, kam ir vara izglābt un šķīstīt no visas netaisnības” (Al. 7:14).

Mūžīgās dzīves dāvana

Glābējs ir paziņojis, ka mūžīgā dzīve ir „lielākā no visām Dieva dāvanām” (M&D 14:7). Lai iegūtu mūžīgo dzīvi, jākļūst cienīgiem atrasties Dieva klātbūtnē, iemantojot vietu celestiālās valstības augstākajā pakāpē. Šī dāvana ir saņemama vienīgi, pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Grēku Izpirkšanai. Mormons teica: „Kas ir tas, uz ko jūs cerēsīt? Lūk, es saku jums, ka jums būs cerība caur Kristus Izpirkšanu un Viņa augšāmcelšanās

spēku tikt uzceltiem mūžīgā dzīvē, un tas ir dēļ jūsu ticības Viņam, saskaņā ar solījumu“ (Moron. 7:41).

Lai saņemtu šo dāvanu, mums jāatbilst noteiktiem nosacījumiem. Mums jāizrāda ticība Jēzum Kristum, jānožēlo savi grēki un uzticīgi jāiztur līdz galam. Mums jāsaņem glābšanas priekšraksti: kristīšana, Svētā Gara dāvana, ordinēšana Melhisedeka priesterībā (vīriešiem), tempļa endauments un laulības saistīšana. Saņemot šos priekšrakstus un turot ar tiem saistītās derības, mēs nākam pie Kristus un galu galā saņemam mūžīgās dzīves dāvanu (skat. Ticības apliecinājumi 1:3).

Savā bezgalīgajā taisnīgumā un žēlastībā Tas Kungs dāvā mūžīgo dzīvi arī visiem, „kuri ir miruši bez zināšanām par šo evaņģēliju, kuri būtu to pieņēmuši, ja viņiem būtu ticis atļauts palikt ilgāk“ un visiem bērniem, „kuri mirst, pirms viņi sasniedz atbildības vecumu“ (M&D 137:7, 10).

Glābējs aicina mūs visus saņemt mūžīgo dzīvi: „Viņš sūta uzaicinājumu visiem cilvēkiem, jo žēlastības rokas ir izstieptas tiem pretim, un Viņš saka: Nožēlojiet grēkus, un Es jūs pieņemšu. Jā, Viņš saka: Nāciet pie Manis un jūs baudīsiet dzīvības koka augli; jā, jūs brīvi ēdīsiet un dzersiet dzīvības maizi un ūdeni“ (Al. 5:33–34).

Miera rašana un dziedināšana caur Grēku Izpirkšanu

Glābēja veiktās Grēku Izpirkšanas svētības sniedzas cauri mūžībai, taču tās arī attiecas uz šo dzīvi. Kad jūs nākat pie Kristus, jūs jutīsiet prieku par to, ka esat tīri Tā Kunga priekšā. Jūs varēsiet piebalsot Almas vārdiem, kurš pēc daudziem grēkiem un sacelšanās, piedzīvoja sāpīgu, taču dziedinošu grēku nožēlošanas procesu. Pēc tam, kad viņam tapa piedots, viņš liecināja:

„Es vairs neatcerējos savas sāpes; jā, es vairs nedomāju, atcerēdamies savus grēkus.

Un ak, kādu prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju; jā, mana dvēsele tika piepildīta ar prieku tikpat ārkārtīgi, kādas bija manas sāpes!

Nevar būt nekā tik skaudra un tik rūgta, kādas bija manas sāpes. ... no otras puses, nevar būt nekā tik skaudra un salda, kāds bija mans prieks“ (Al. 36:19–21).

Papildus piedāvājumam atbrīvojot no grēka sūpēm, Glābējs pārbaudījumu brīžos sniedz mieru. Grēku Izpirkšanas sastāvdaļa bija tā, ka Jēzus uz Sevis uzņēmās visu cilvēku sāpes, slimības un vājības (skat. Al. 7:11–12). Viņš saprot jūsu ciešanas, jo Viņš tās ir pieredzējis. Būdam ar šo pilnīgo izpratni, Viņš zina, kā jums palīdzēt. Jūs varat mest „visu savu zūdišanos uz Viņu, jo Viņš gādā par jums“ (1. Pēt. v. 5:7).

Caur jūsu ticību un taisnīgumu un caur Viņa veikto Grēku Izpirkšanas upuri, visas šīs dzīves netaisnības, ievainojumi un sāpes var tikt pilnībā atlīdzinātas un sakārtotas. Svētības, kas tika liegtas šajā dzīvē, tiks dotas mūžībā. Un, lai gan Viņš var neatvieglināt visas jūsu ciešanas tagad, Viņš jūs svētīs ar mierinājumu un izpratni, un spēku, lai jūs viegli varētu nest savus slogus (skat. Mos. 24:15).

„Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi,“ teica Glābējs: „Es jūs gribu atvieglināt“ (Mat. 11:28). Citā reizē Viņš atkal apsolija Savu mieru, sakot: „Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!“ (Jāņa 16:33). Šie ir Grēku Izpirkšanas apsoliējumi šajā dzīvē un visā mūžībā.

Papildu norādes: Jes. 49:13–16; 53; Mat. 26–28; Marka 14–16; Lūk. 22–24; Jāņa 10:14–15; 11:25–26; 14:6; 15:13; 19–20; 1. kor. 15:20–22; Ebr. 4:14–16; 1. Jāņa v. 1:7; 1. Nef. 10:6; 2. Nef. 2:1–10; 9; 25:23–26; Jēk. 4:12; Mos. 3:1–19; Al. 22:14; 34:5–18; 42; Hel. 5:9–12; 14:13–19; 3. Nef. 9:14–22; 27:13–22; Morm. 9:10–14; Et. 12:27, 41; Moron. 8:5–26; 10:32–33; M&D 18:10–12; 19:15–24; 20:17–34; 45:3–5; 76:40–43; Moz. 1:39

Skat. arī Kristišana; Nāve, fiziskā; Nāve, garīgā; Mūžīgā dzīve; Ticība; Krišana; Piedošana; Dievs Tēvs; Evaņģēlijs; Taisnība; Slavas valstības; Žēlastība; Priekšraksti; Glābšanas iecere; Grēku nožēlošana; Augšamcelšanās; Glābšana

Kafija (skat. Gudrības Vārds)

Kalpošana

Patiesi Jēzus Kristus mācekļi vēlas apkārtējiem cilvēkiem kalpot. Glābējs teica: „No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā“ (Jāņa 13:35).

Kad jūs tikāt kristīti, jūs noslēdzāt derību uzņemties Jēzus Kristus Vārdu. Praviētis Alma šo derību izskaidroja jaunpievērsto grupai, kas vēlējās kristīties. Viņš ievēroja, ka viņu vēlme „nākt Dieva pulkā“ ietvēra vēlēšanos lietderīgi kalpot— „nest viens otra slogus, lai tie kļūtu viegli,“ „sērot ar tiem, kas sēro,“ un „mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums“ (Mos. 18:8–9).

Kad jūs tiecaties kalpot citiem, lūkojieties uz Glābēju kā uz savu piemēru. Lai gan Viņš atnāca uz zemi kā Dieva Dēls, Viņš pazemīgi kalpoja visiem, kas bija ap Viņu. Viņš paziņoja: „Es esmu jūsu vidū kā tāds, kas kalpo“ (Lūk. 22:27).

Glābējs, lai mācītu par kalpošanas nozīmīgumu, lietoja līdzību. Šajā līdzībā Viņš atgriežas uz zemi Savā godībā un atdala taisnīgos no ļaunajiem. Taisnīgajiem Viņš saka: „Nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētitie, iemantojiet Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma. Jo Es biju izsalcis un jūs esat Mani paēdinājuši; Es biju izslāpis un jūs esat Mani dzirdinājuši; Es biju svešinieks un jūs esat Mani uzņēmuši. Es biju plikš un jūs esat Mani apģērbuši; Es biju slims un jūs esat Mani apmeklējuši; Es biju cietumā un jūs esat nākuši pie Manis“ (Mat. 25:34–36).

Taisnīgie, kuri bija neizpratnē par šo paziņojumu, vaicāja: „Kungs, kad mēs esam Tevi redzējuši izsalkušu un Tevi paēdinājuši? Vai izslāpušu un Tevi dzirdinājuši? Kad mēs esam Tevi redzējuši kā svešinieku un Tevi uzņēmuši? Vai pliku un Tevi apģērbuši? Kad mēs esam Tevi redzējuši slimu vai cietumā un nākuši pie Tevis?“ (Mat. 25:37–39).

Tad Tas Kungs atbild: „Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši“ (Mat. 25:40).

Glābējs jūs aicina sevi nodot kalpošanā citiem. Jūsu iespējas darboties ir tik neierobežotas! Katru dienu meklējiet iespējas iepriecināt sirdis, teikt laipnus vārdus, veikt darbus citu labā un to labā, kas nespēj paši darīt, dalīties evaņģēlijā. Esiet uztverīgi pret Gara pamudinājumiem, kas jūs skubina kalpot. Jūs atklāsit, ka patiesa atslēga laimei nozīmē strādāt citu laimes labā.

Papildu norādes: Mat.22:35–40; 25:41–46; Lūk.10:25–37; Gal. 5:13–14; Mos. 2:17

Skat. arī Žēlsirdība; Mīlestība

Kārdinājums

Kā pravietoja apustulis Pāvils, pēdējās dienas ir „grūti laiki“ (2. Tim. 3:1). Pretinieka ietekme ir plaši izplatīta un vili-noša. Taču jūs Sātānu varat sakaut un pārvarēt viņa kārdinā-jumus. Debesu Tēvs ir jums devis rīcības brīvību—spēju izvē-lēties labo vai ļauno. Jūs varat „[pazemoties] Tā Kunga priekšā un [piesaukt] Viņa Svēto Vārdu, un nepārtraukti [būt] modri un [lūgt], lai jūs netiktu kārdināti vairāk par to, ko jūs spējat panest“ (Al. 13:28). Jums labprātīgi paklausot baušļiem, jūsu Debesu Tēvs jūs stiprinās, lai pretotos kārdinājumam.

Sekojoši padomi jums palīdzēs pārvarēt kārdinājumu.

Balstiet savu dzīvi uz Glābēja. Praviētis Helamans deva padomu saviem dēliem: „Atcerieties, atcerieties, ka tas ir uz mūsu Pestītāja klints, kurš ir Kristus, Dieva Dēls, kur jums jāceļ savs pamats, lai, kad velns sūtīs savus stipros vējus, jā, savas bultas virpuļvētrā, jā, kad visa viņa krusa un viņa spē-cīgā vētra gāzīsies uz jums, tai nebūs spēka jūs ievilkt tai cie-šanu un bezgalīgo bēdu bezdibenī, tādēļ ka jūs esat cēluši uz klints, kas ir drošs pamats, pamats, uz kura cilvēki, ja tie ir cēluši, vairs nevar krist“ (Hel. 5:12).

Lūdziet pēc spēka. Kad augšāmcēlies Glābējs atnāca pie nefiešiem, Viņš ļaužu pulkam mācīja: „Jums ir jābūt modriem un vienmēr jālūdz, lai jūs nekristu kārdinājumā, jo Sātans grib jūs iegūt, lai viņš varētu sijāt jūs kā kviešus. Tādēļ jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā“ (3. Nef. 18:18–19). Pēdējās dienās Viņš ir devis līdzīgu padomu: „Lūdz vienmēr, lai tu varētu iznākt kā uzvarētājs; jā, lai tu varētu uzvarēt Sātanu un lai tu varētu izbēgt no Sātana kalpu rokām, kuri atbalsta viņa darbu“ (M&D 10:5).

Katru dienu studējiet Svētos Rakstus. Jums studējot evaņģēlija patiesības un pielietojot tās savā dzīvē, Tas Kungs jūs svētīs ar spēku nepadoties kārdinājumam. Nefijs mācīja: „Kas paklausīs Dieva vārdam un stingri turēsies pie tā, tie nekad neies bojā; ne arī kārdinājumi un pretinieka ugunīgās bultas varēs tos uzveikt, padarot tos aklus un novedot iznīcībā“ (1. Nef. 15:24; skat. arī Hel. 3:29–30).

Piepildiet savu dzīvi ar labestību. Jums ir tik daudz kā laba, ko izvēlēties, ka jums nevajag atbalstīt ļaunumu. Kad jūs savu dzīvi piepildāt ar labestību, jums nav vietas nekam citam.

Izvairieties no kārdinošām vietām un situācijām. Jūs nevarat pilnībā izvairīties no kārdinājumiem, taču jūs varat izvairīties no vietām vai situācijām, kur jūs iespējams kārdināt. Jūs arī varat izvairīties no neatbilstoša materiāla žurnālos, televīzijā, filmās, mūzikā un internetā.

Tiecieties mudināt citus uz labo. Īsi pirms Savām ciešanām Ģetzemanes dārzā, Glābējs aizlūdza par Saviem mācekļiem: „Viņi nav no pasaules, tāpat kā Es neesmu no pasaules. Es nelūdzu, lai Tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai Tu viņus pasargātu no ļauna. Viņi nav no pasaules, tāpat kā Es neesmu no pasaules. Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība. Tāpat kā Tu Mani esi sūtījis pasaulē, arī Es viņus esmu sūtījis pasaulē“ (Jāņa 17:14–18). Kā Jēzus Kristus mācekļi pēdējās dienās jūs varat būt pasaulē, bet nebūt „no pasaules.“ Papildus tam, lai jūs paši izvairītos no kārdinājuma, jūs varat ietekmēt

citus dzīvot labu un pilnvērtīgu dzīvi. Jūs varat rādīt taisnīgu piemēru, būt labi draugi, piedalīties kalpošanā sabiedrības labā un, ja tas ir atbilstoši, publiski aizstāvēt morālās vērtības.

Nekad nekaņējieties savos lēmumos pretoties kārdinājumam. Centieties sekot Glābēja piemēram, kurš „izcieta kārdinājumus, bet nepakļāvās tiem” (M&D 20:22). Kad Sātans kārdināja Jēzu tuksnesī, Tas Kungs nekad nevilcinājās. Viņa atbilde bija ātra un noteikta: „Atkāpies, sātan!” (Mat. 4:10). Ar savām taisnīgajām domām, vārdiem un rīcībām jūs varat pretinieka kārdinājumiem atbildēt ar tādu pat pārliecību. Stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums; tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums” (Jēk. v. 4:7–8).

Papildu norādes: Rom. 12:21; Ef. 6:11–17; Jēk. v. 1:12; M&D 23:1; 31:12; Moz. 1:12–22

Skat. arī Rīcības brīvība; Gavēšana un gavēšanas ziedojumi; Svētais Gars; Kristus gaismā; Grēku nožēlošana; Sātans

Karstie dzērieni (*skat.* Gudrības Vārds)

Karš

Tas Kungs ir teicis, ka pēdējās dienās būs „dzirdams par kariem un karu daudzinašanu, un visa zeme būs satraukta un cilvēku sirdis pamirs izbailēs” (M&D 45:26).

Kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi mēs esam miera ļaudis. Mēs sekojam Glābējam, kurš ir Miera Ķēniņš. Mēs gaidām uz Viņa valdīšanu Tūkstošgadē, kad izbeigsies kari un uz zemes tiks atjaunots miers (*skat.* Jes. 2:4). Tomēr mēs atzīstam, ka šajā pasaulē valdību vadītāji dažkārt karā sūta militārās vienības, lai aizsargātu savas valstis un ideālus.

Pēdējo Dienu Svētajiem, kas atrodas militārā dienestā, nevajag pretrunīgi justies attiecībā uz savu valsti un savu

Dievu. Baznīcā „mēs ticam, ka jāpakļaujas karaļiem, prezidentiem, valdniekiem un miertiesnešiem, paklausot, godājot un atbalstot likumu“ (Ticības apliecinājumi 1:12). Kalpošana militārā dienestā parāda uzticību šim principam.

Ja Pēdējo Dienu Svētie ir aicināti doties kaujā, tie var lūkoties uz kapteiņa Moronija piemēru, lielo militāro vadītāju Mormona Grāmatā. Lai gan viņš bija spēcīgs karotājs, viņš „nepriecājās par asinsizliešanu“ (Al. 48:11). Viņš bija „stingrs ticībā Kristum,“ un vienīgais iemesls, kāpēc viņš karoja, bija „aizsargāt savu tautu, savas tiesības un savu zemi, un savu reliģiju“ (Al. 48:13). Ja Pēdējo Dienu Svētajiem jādodas karā, tiem vajag doties patiesības un taisnīguma garā, ar vēlēšanos darīt labu. Tiem vajag doties ar mīlestību savā sirdī pret visiem Dieva bērniem, arī tiem, kas ir pretējā pusē. Tad, ja no tiem tiks prasīts izliet cita cilvēka asinis, to rīcība nebūs uzskatāma par grēku.

Skat. arī Civilā valdība un likums; Miers

Konfirmācija (*skat.* Svētais Gars; Roku uzlikšana)

Kristīšana

Mormona Grāmatā stāstīts par cilvēku grupu, kuri mācījās evaņģēliju un tapa kristīti vietā, kas tika saukta Mormona. Kopš savas kristīšanās dienas tie uzskatīja Mormonu par brīnišķīgu vietu, jo, kamēr tie tur atradās, tie „nāca pie sava Pestītāja atziņas“ (Mos. 18:30). Būdami stiprināti ar savām liecībām un savām kristīšanās derībām, tie palika uzticīgi Tam Kungam pat spēcīgu pārbaudījumu laikos (*skat.* Mos. 23–24).

Līdzīgi cilvēkiem šajā Mormona Grāmatas pierakstā, jūs varat priecāties, kad jūs atceraties savas kristīšanās derības un Tā Kunga solījumus jums. Jūs varat rast spēku, saņemot kristīšanas priekšrakstu, vienalga, vai esat kristījušies nesen vai pirms daudziem gadiem.

Ieiešana ceļā uz mūžīgo dzīvi

Kristišana ir evaņģēlija pirmais glābšanas priekšraksts (skat. Ticības apliecinājumi 1:4). Caur kristīšanos un konfirmāciju ar priesterības pilnvarām, jūs kļūstat par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem.

Kad jūs esat kristījušies, jūs parādāt savu vēlēšanos sekot Glābēja piemēram. Arī Viņš tapa kristīts, lai gan Viņš bija bez grēka. Kā Viņš paskaidroja Jānim Kristītājam, Viņam vajadzēja tapt kristītam, lai piepildītu visu taisnību" (skat. Mat. 3:13–17).

Visiem, kas tiecas pēc mūžīgās dzīves, jāseko Glābēja piemēram, kristoties un saņemot Svētā Gara dāvanu. Praviētis Nefijs teica, ka Glābējs mums parādīja „vārtus, pa kuriem [mums] ir jāieiet. Jo vārti, pa kuriem [mums] ir jāieiet, ir grēku nožēlošana un kristīšanās ūdenī; un tad nāk [mūsu] grēku piedošana ar uguni un ar Svēto Garu. Un tad [mēs esam] uz šīs šaurās jo šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi" (2. Nef. 31:17–18). Mēs saņemsim mūžīgo dzīvi, ja mēs izturēsim līdz galam, turot savas derības un saņemot citus glābšanas priekšrakstus.

Kristišana ir Tā Kunga ceļš

Glābējs atklāja pareizo kristīšanas metodi pravietiem Džozefam Smitam, izskaidrojot, ka priekšrakstu jāizpilda cilvēkam, kuram ir priesterības pilnvaras, un ka to ir jāveic ar iegremdēšanu:

„Cilvēkam, kurš ir Dieva aicināts un kuram no Jēzus Kristus ir pilnvaras kristīt, jāieiet ūdenī ar cilvēku, kurš pārstāv sevi pašu kristīšanai, un jāsaka, nosaucot viņu vārdā: Būdam pilnvarots no Jēzus Kristus, es kristīju tevi Tēva un Dēla, un Svētā Gara vārdā. Āmen.

Tad viņam ir jāiegremdē to ūdenī un jānāk atkal laukā no ūdens" (M&D 20:73–74).

Iegremdēšana simbolizē cilvēka grēcīgās dzīves nāvi un atdzimšanu garīgā dzīvē, kas veltīta kalpošanai Dievam un

Viņa bērniem. Tā arī simbolizē nāvi un augšāmcelšanos. (Skat. Rom. 6:3–6).

Mazi bērni un kristīšana

No pēdējo dienu atklāsmes mēs zinām, ka mazi bērni ir izpirkti caur Jēzus Kristus žēlastību. Tas Kungs teica: „Viņi nevar grēkot, jo Sātanam nav dota vara kārdināt mazus bērnus, līdz tie kļūst atbildīgi Manā priekšā” (skat. M&D 29:46–47). Viņiem nav jātop kristītiem, līdz tie sasniedz atbildības vecumu, kas ir astoņi gadi, kā Tas Kungs ir atklājis (skat. M&D 68:27; DžST, 1. Moz. 17:11). Ikviens, kas pieprasa, ka maziem bērniem vajag kristīties, „noliedz Kristus žēlastību, un nonievā Viņa veikto Izpirkšanu un Viņa pestīšanas spēku” (Moron. 8:20; skat. arī 8.–19., 21.–24. pantu).

Jūsu kristīšanās derība

Kad jūs kristāties, jūs stājaties derībā ar Dievu. Jūs apsolāt uzņemties Jēzus Kristus Vārdu, turēt Viņa baušļus un kalpot Viņam līdz galam (skat. Mos. 18:8–10; M&D 20:37). Jūs atjaunojat šo derību katru reizi, kad jūs pieņemat Svēto Vakarēdienu (skat. M&D 20:77, 79).

Jēzus Kristus Vārda uzņemšanās. Kad jūs uzņematies Jēzus Kristus Vārdu, jūs sevī saskatāt piederību Viņam. Jūs liekat Viņu un Viņa darbu kā pirmo savā dzīvē. Jūs tiecaties pēc tā, ko Viņš vēlas, nevis pēc tā, ko jūs vēlaties vai ko pasaule jums māca vēlēties.

Mormona Grāmatā ķēniņš Benjamīns izskaidro, kāpēc ir svarīgi uzņemties Glābēja Vārdu:

„Nav neviena cita vārda, ar ko glābšana nāktu; tādēļ es gribētu, lai jūs uzņemtos Kristus Vārdu, visi jūs, kas esat stājušies derībā ar Dievu, ka jūs būsit paklausīgi līdz jūsu dzīves beigām.

Un notiks, ka tas, kas to darīs, atradīsies pie Dieva labās rokas, jo viņš zinās vārdu, ar kuru viņš tiks saukts; jo viņš tiks saukts ar Kristus Vārdu.

Un tad notiks, ka tas, kas neuzņemsies Kristus Vārdu, tiks saukts kādā citā vārdā; tādēļ viņš atradīsies pie Dieva kreisās rokas" (Mos. 5:8–10).

Baušļu turēšana. Jūsu kristīšanās derība ir apņemšanās nākt Dieva valstībā, nošķirot sevi no pasaules un stāvot kā Dieva lieciniekiem „visos laikos un visās lietās, un visās vietās“ (Mos. 18:9). Jūsu centieni stāvēt kā Dieva lieciniekiem ietver visu, ko jūs darāt un sakāt. Centieties vienmēr atcerēties un turēt Dieva baušļus. Turiet tīras savas domas, valodu un rīcības. Kad jūs meklējat izklaidi, piemēram, filmas, televīziju, internetu, mūziku, grāmatas, žurnālus un avīzes, esiet uzmanīgi, lai skatītos, klausītos un lasītu tikai to, kas ir iedvesmojošs. Ģērbieties piedienīgi. Izvēlieties draugus, kas jūs mudina sasniegt savus mūžības mērķus. Izvairieties no amorāluma, pornogrāfijas, azartspēlēm, tabakas, alkohola un nelegālām narkotikām. Esiet cienīgi, lai ieietu templī.

Kalpošana Tam Kungam. Pavēle nošķirties no pasaules lietām nenožīmē, ka jums būtu jāizolējas no citiem cilvēkiem. Kristīšanas derības sastāvdaļa ir kalpošana Tam Kungam, un jūs vislabāk Viņam kalpojat, kad jūs kalpojat saviem līdzcilvēkiem. Kad pravietis Alma mācīja par kristīšanās derību, viņš teica, ka mums jāvēlas „nest [vienam] otra slogus, lai tie kļūtu viegli“ un jābūt gataviem „sērot ar tiem, kas sēro . . . un mierināt tos, kuriem nepieciešams mierinājums“ (Mos. 18:8–9). Sekojot Jēzus Kristus piemēram, esiet laipni un izturieties ar cieņu pret visiem cilvēkiem.

Kristīšanas apsoltās svētības

Kad jūs turat derību, ko jūs noslēdzāt kristoties, Tas Kungs jūs svētīs par jūsu uzticību. Dažas no svētībām, kuras

jūs saņemat, ir—pastāvīgā Svētā Gara klātbūtne, jūsu grēku piedošana un privilēģija būt garīgi atdzimušiem.

Svētā Gara pastāvīgā klātbūtne. Pēc tam, kad jūs kristijāties, viens vai vairāki Melhisedeka priesterības nesēji uzlika savas rokas uz jūsu galvas un deva jums Svētā Gara dāvanu. Šī dāvana dod jums tiesības būt ar pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni, kamēr vien jūs esat cienīgi. Gara pastāvīgā klātbūtne ir viena no lielākajām svētībām, kuru jūs varat saņemt mirstīgajā dzīvē. Gars jūs virzīs taisnīguma un miera ceļos, vadot jūs uz mūžīgo dzīvi.

Grēku piedošana. Tādēļ, ka jūs esat kristījušies, jūs varat saņemt savu grēku atlaišanu. Citiem vārdiem, jūs varat saņemt piedošanu caur Glābēja žēlastību. Esot ar šo svētību, jūs galu galā varat saņemt atļauju dzīvot Debesu Tēva klātbūtnē.

Lai saņemt savu grēku piedošanu, jums jāizrāda ticība Jēzum Kristum, no sirds jānožēlo grēki un vienmēr jācenšas turēt baušļus. Praviētis Mormons mācīja: „Grēku nožēlošanas pirmie augļi ir kristīšanās; un kristīšanās nāk ar ticību uz baušļu pildīšanu; un baušļu pildīšana nes grēku piedošanu” (Moron. 8:25). Jūs „saglabāsiet savu grēku piedošanu,” ja jūs tupināsiet būt pazemīgi Dieva priekšā, piesausiet Viņu katru dienu lūgšanā, paliksiet nelokāmi ticībā un kalposiet tiem, kas ir trūkumā (skat. Mos. 4:11–12, 26).

Būt atdzimušiem. Caur kristīšanas un konfirmācijas priekšrakstu veikšanu, jūs atdzimāt jaunā dzīvē. Glābējs teica Nikodēmam: „Ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā!” (Jāņa 3:5). Tieši tāpat kā zīdains dzimšanas brīdī uzsāk jaunu esamību, jūs uzsākat jaunu dzīvi, kad jūs noslēdzat kristīšanās derību. Jūs varat garīgi pieaugt un kļūt līdzīgāki Glābējam, turot savu kristīšanās derību, pieņemot Svēto Vakarēdienu, lai atjaunotu savas derības, un nožēlojot savus grēkus. Apustulis Pāvils mācīja, ka tad, kad

mēs esam kristījušies, mums vajag dzīvot atjaunotā dzīvē (skat. Rom. 6:4).

Izturēšana līdz galam

Tagad, kad jūs esat kristījušies un saņēmuši Svētā Gara dāvanu, jums jāturpina iet taisnīgumā, jo šie priekšraksti iezīmē vienīgi jūsu atpakaļceļojuma sākumu, lai dzīvotu kopā ar jūsu Debesu Tēvu. Praviētis Nefijs mācīja:

„Pēc tam, kad jūs esat nostājušies uz šīs šaurās jo šaurās takas, es gribētu jautāt, vai viss ir izdarīts? Lūk, es saku jums: Nē! Jo jūs nevarētu nonākt tik tālu savādāk, kā ar Kristus vārdu un ar nesatricināmu ticību Viņam, pilnībā paļaujoties uz Tā nopelniem, kam ir vara izglābt.

Tāpēc jums ir jāvirzās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu cerības spožumu un ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve“ (2. Nef. 31:19–20).

Papildu norādes: Ap. d. 2:37–38; 2. Nef. 31:4–13; Al. 7:14–16; 3. Nef. 11:18–41; 27:13–22; M&D 39:5–6, 10; 76:50–53

Skat. arī Ticība; Svētais Gars; Paklausība; Priesterība; Grēku nožēlošana; Svētais Vakarēdiens

Kristus gaisma

Kristus gaisma „nāk no Dieva klātbūtnes, lai piepildītu izplatījuma bezgalību.“ Tā ir „gaisma, kas ir visā, kas dod dzīvību visam, kas ir likums, ar ko viss tiek pārvaldīts“ (M&D 88:12–13; skat. arī 6.–11. pantu). Šis spēks visus cilvēkus dzīvē mudina uz labo (skat. Jāņa 1:9; M&D 93:2). Svētajos Rakstos Kristus gaismu dažkārt dēvē par Tā Kunga Garu, Dieva Garu, Kristus Garu vai Dzīvības gaismu.

Kristus gaismu nevajadzētu jaukt ar Svēto Garu. Tā nav persona, kāds ir Svētais Gars. Tā ietekme vada cilvēkus meklēt patieso evaņģēliju, tapt kristītiem un saņemt Svētā Gara dāvanu (skat. Jāņa 12:46; Al. 26:14–15).

Sirdsapziņa ir Kristus gaismas izpausme, kas dara mūs spējīgus atšķirt labu no ļauna. Praviētis Mormons mācīja: „Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna; tādēļ es rādu jums spriešanas ceļu; jo katra lieta, kas aicina darīt labu un pārliecina ticēt Kristum, ir sūtīta ar Kristus spēku un dāvanu; tādējādi jūs varat zināt ar pilnīgām zināšanām, ka tā ir no Dieva. ... Un tagad, mani brāļi, redzot, ka jūs zināt gaismu, ar ko jūs varat spriest, šī gaisma ir Kristus gaisma, raugieties, lai jūs nespriestu nepatiesi; jo ar to pašu tiesu, ar kādu jūs tiesājat, arī jūs tapsit tiesāti” (Moron. 7:16, 18).

Papildu norādes: Jāņa 8:12; Al. 28:14

Skat. arī Sirdsapziņa; Svētais Gars

Krišana

Ēdenes dārzā Dievs pavēlēja: „No ikviena dārza koka tu var brīvi ēst, bet no ļauna un laba atziņas koka tev nebūs ēst, tomēr tu pats vari izvēlēties, jo tas tev ir dots; bet atceries, ka Es to aizliedzu, jo tanī dienā, kad tu no tā ēdīsi, tu noteikti mirsi” (Moz. 3:16–17). Tādēļ, ka Ādams un Ieva pārkāpa šo pavēli un nobaudīja laba un ļauna atziņas koka augli, tie tika padzīti no Tā Kunga klātbūtnes (skat. M&D 29:40–41). Citiem vārdiem, tie piedzīvoja garīgo nāvi. Tie turklāt kļuva mirstīgi—pakļauti fiziskai nāvei. Šo fizisko un garīgo nāvi sauc par Krišanu.

Mūsu kritušais stāvoklis

Kā Ādama un Ievas pēcnācēji mēs mirstīgajā dzīvē pārmantojam kritušo stāvokli (skat. Al. 42:5–9, 14). Mēs esam atdalīti no Tā Kunga klātbūtnes un esam pakļauti fiziskai

nāvei. Mēs arī esam ievietoti pretstata stāvoklī, kurā mēs tiekam pārbaudīti ar dzīves grūtībām un pretinieka kārdinājumiem (skat. 2. Nef. 2:11–14; M&D 29:39; Moz. 6:48–49).

Šajā kritušajā stāvoklī mūsos ir pretrunas. Mēs esam Dieva garīgie bērni ar potenciālu iegūt dievišķu dabu (skat. 2. Pēt. v. 1:4). Taču „mēs esam necienīgi [Dieva] priekšā; tāpēc ka dēļ krišanas mūsu daba ir kļuvusi pastāvīgi ļauna” (Et. 3:2). Mums nemitīgi jācenšas pārvarēt netaisnīgas dziņas un vēlmes.

Atkārtojot eņģeļa vārdus, ķēniņš Benjamīns sacīja: „Miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama krišanas.” Ķēniņš Benjamīns brīdināja, ka šajā miesīgajā vai kritušajā stāvoklī katrs cilvēks būtu Dieva ienaidnieks mūžīgi, „kamēr vien viņš neļaujas Svētā Gara mudinājumam un neatmet miesīgo cilvēku, un nekļūst par svēto caur Kristus Tā Kunga Izpirkšanu, un nekļūst kā bērns—pakļāvīgs, lēnprātīgs, pazemīgs, pacietīgs, pilns mīlestības, vēlēdamies pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu uzlikt viņam, patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam” (Mos. 3:19).

Krišanas ieguvumi

Krišana ir Debesu Tēva glābšanas ieceres neatņemama sastāvdaļa (skat. 2. Nef.2:15–16; 9:6). Tai ir divējāds virziens—lejšup, bet tomēr uz priekšu. Papildus fiziskās un garīgās nāves ieviešanai, tā mums deva iespēju piedzimt uz zemes, mācīties un pilnveidoties. Taisnīgi izmantojot savu rīcības brīvību un no sirds nožēlojot savus grēkus, mēs varam nākt pie Kristus un, pateicoties Viņa veiktajai Grēku Izpirkšanai, sagatavoties, lai saņemtu mūžīgās dzīves dāvanu. Pravieties Lehijs mācīja:

„Ja Ādams nebūtu izdarījis pārkāpumu, viņš nebūtu kritīš, bet viņš būtu palicis Ēdenes dārzā. Un visām lietām, kas bija radītas, vajadzētu palikt tajā pašā stāvoklī, kādā tās bija, kad tika radītas; un tā viņām vajadzētu palikt mūžīgi, un nebūtu gala.

Un [Ādamam un Ievai] nebūtu bērnu; tāpēc viņiem būtu jāpaliek nevainībā, esot bez prieka, jo viņi nepazītu bēdas; nedarot neko labu, jo viņi nepazītu grēku.

Bet lūk, viss ir darīts Tā gudrībā, kurš zina visu.

Ādams krita, lai cilvēki varētu būt; un cilvēki ir, lai viņi varētu gūt prieku.

Un Mesija nāks laika pilnībā, lai Viņš varētu atpestīt cilvēku bērnus no krišanas“ (2. Nef. 2:22–26; skat. arī 19.–21., 27. pantu).

Ādams un Ieva izteica savu pateicību par svētībām, kas nāca Krišanas rezultātā:

„Ādams svētīja Dievu un tika piepildīts, un sāka pravietot par zemes ģimenēm, sakot: Svētīts lai top Dieva Vārds, jo mana pārkāpuma dēļ manas acis ir tapušas atvērtas, un šīnī dzīvē man būs prieks, un miesā es atkal redzēšu Dievu.

Un Ieva, viņa sieva, dzirdēja to visu un bija laimīga, sakot: Ja nebūtu mūsu pārkāpuma, mums nekad nebūtu pēcnācēju, un mēs nekad nepazītu ne labu, ne ļaunu, ne mūsu pestīšanas prieku, ne mūžīgo dzīvi, ko Dievs dod visiem paklausīgajiem“ (Moz. 5:10–11).

Izpirkšana no Krišanas

Mūsu kritušās, mirstīgās dabas un mūsu individuālo grēku dēļ mūsu vienīgā cerība ir Jēzus Kristus un glābšanas iecere.

Caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu katrs būs atbrīvots no Krišanas sekām. Mēs tapsim augšāmcelti un mēs tiksīm atvesti atpakaļ Tā Kunga klātbūtnē, lai tiktu tiesāti (skat. 2. Nef. 2:5–10; Al. 11:42–45; Hel. 14:15–17).

Papildus mūsu atpirkšanai no Krišanas vispārīgajām sekām, Glābējs var mūs atpestīt no mūsu pašu grēkiem. Savā kritušajā stāvoklī mēs grēkojam un attālinām sevi no Tā Kunga, nesot sev garīgo nāvi. Kā teica apustulis Pāvils: „Visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības“ (Rom. 3:23).

Ja mēs paliekam savos grēkos, mēs nevaram dzīvot Dieva klātbūtnē, jo „nekas netīrs nevar ... dzīvot Viņa klātbūtnē“ (Moz. 6:57). Varam būt pateicīgi, ka Grēku Izpirkšana „nodibina grēku nožēlošanas nosacījumus“ (Hel. 14:18), padarot par iespējamu, ka mēs varam saņemt piedošanu par saviem grēkiem un dzīvot mūžīgi Dieva klātbūtnē. Alma mācīja: „Cilvēkam tika dāvāts laiks, kurā viņš varētu nožēlot grēkus; tādēļ šī dzīve kļūst par pārbaudes stāvokli; laiku, lai sagatavotos satikt Dievu; laiku, lai sagatavotos tam bezgalīgajam stāvoklim, par ko mēs runājam, kas ir pēc mirušo augšāmcelšanās“ (Al. 12:24).

Pateicība par Glābēja Grēku Izpirkšanas upuri

Līdzīgi, kā mēs patiesi nevēlamies pārtiku, līdz mēs kļūstam izsalkuši, mēs pilnībā nevēlamies mūžīgo glābšanu, līdz mēs atzīstam nepieciešamību pēc Glābēja. Šī atzišana rodas, kad mēs pieaugam savā izpratnē par Krišanu. Kā mācīja pravietis Lehijs: „Visa cilvēce bija zudušā un kritušā stāvoklī, un vienmēr būs, ja vien viņi nepaļausies uz šo Pestītāju“ (1. Nef. 10:6).

Papildu norādes: 1. Moz. 3; Morm. 9:12–14; Moz. 4

Skat. arī Rīcības brīvība; Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Iedzimtais grēks; Glābšanas iecere; Grēks

Krustā sišana (skat. Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Krusts)

Krusts

Krustu daudzās kristiešu baznīcās lieto kā Glābēja nāves un augšāmcelšanās simbolu un kā sirsnīgu ticības izpaudumu. Kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi arī mēs ar godbijību atceramies Glābēja ciešanas. Taču tāpēc, ka Glābējs ir dzīvs, mēs kā savas ticības simbolu nelietojam Viņa nāves simbolu.

Mūsu dzīvei jābūt mūsu ticības izpaušmei. Atceraties, kad tad, kad jūs tikāt kristīti un konfirmēti, jūs noslēdzāt derību uzņemties Jēzus Kristus Vārdu. Kad jūs kolēģi jūs vēros, tiem vajadzētu spēt sajust jūsu mīlestību pret Glābēju un Viņa darbu.

Vienīgie Baznīcas locekļi, kas nēsā krusta simbolu, ir Pēdējo Dienu Svēto kapelāni, kas tos nēsā virs saviem militārajiem formastērpiem, lai parādītu, ka tie ir kristiešu kapelāni.

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpiršana; Augšāmcelšanās

Kvorum (*skat. Priesterība*)

Ķermeņa caurumošana

Pēdējo dienu pravieši stingri atrunā veikt ķermeņa caurumošanu, izņemot, ja tas vajadzīgs medicīnisku iemeslu dēļ. Ja meitenes vai sievietes vēlas, lai viņu ausis būtu caurumotas, tās tiek mudinātas valkāt tikai vienu vienkāršu auskaru pāri.

Tie, kas izvēlas neievērot šo padomu, izrāda necieņu pret sevi un pret Dievu. Tie kādu dienu nožēlos savu izvēli.

Apustulis Pāvils mācīja par mūsu ķermeņu nozīmīgumu un par briesmām, ja tos ar nolūku samaitā: „Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams un ka Dieva Gars jūsos mājō? Ja kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās; jo Dieva nams ir svēts, tas jūs esat“ (1. kor. 3:16–17).

Skat. arī Atturība; Tetovēšana

Labklājība

Katram Baznīcas loceklim saistībā ar labklājību ir divas galvenās atbildības: kļūt pašnodrošinātam un rūpēties par nabadzīgajiem un trūcīgajiem.

Vecākiem ir svēta atbildība rūpēties par savu bērnu fizisko un garīgo labklājību. Bērniem kļūstot vecākiem, tie paši

klūst atbildīgāki par savu labklājību. Vecākiem tiem vajadzētu mācīt labklājības pamata principus, palīdzot tiem sagatavoties klūt pašnodrošinātiem un nākotnē pašiem gādāt par savām ģimenēm. Vecāki bērniem var arī sniegt iespējas palīdzēt rūpēties par nabadzīgajiem un trūcīgajiem.

Ja jūs esat pieauguši Baznīcas locekļi, visi no sekojošajiem padomiem uz jums attiecas tiešā veidā. Ja tu esi jauns vīrietis vai jauna sieviete, vairums no šiem padomiem arī attiecas uz tevi, pat ja tu vēl lielā mērā esi atkarīgs no saviem vecākiem.

Kļūt pašnodrošinātam

Atbildība par jūsu sociālo, emocionālo, garīgo, fizisko un ekonomisko labklājību pirmkārt gulstas uz jums pašiem, otrkārt—uz jūsu ģimeni, un treškārt—uz Baznīcu. Ar Tā Kunga iedvesmu un ar saviem pašu pūliņiem jums jāapgādā sevi un sava ģimene ar dzīves garīgajām un laicīgajām vajadzībām.

Jūs labāk spēsīt parūpēties par sevi un par savu ģimeni, ja jūs esat pašnodrošināti. Jūs varat būt sagatavoti izturēt posta laikus, nekļūstot atkarīgi no citiem.

Jūs varat kļūt pašnodrošināti, ja 1) izmantojat izglītības iespēju priekšrocības; 2) dzīvojat pēc veselīgas pārtikas un higiēnas principiem; 3) sagatavojaties un atrodat piemērotu nodarbošanos; 4) uzkrājat pārtiku un apģērbu, nepārkāpjot valsts likumus; 5) saprātīgi rīkojaties ar saviem līdzekļiem, kas ietver desmitās tiesas un ziedojumu maksāšanu un izvairīšanos no parāda; un 6) attīstāt garīgo, emocionālo un sociālo spēku.

Lai kļūtu pašnodrošināti, jums jābūt vēlmei strādāt. Tas Kungs ir mums pavēlējis strādāt (skat. 1. Moz. 3:19; M&D 42:42). Godājams darbs ir galvenais laimes, pašvērtības un turības avots.

Ja jūs kādu laiku ar saviem centieniem vai ģimenes locekļu atbalstu nespējat apmierināt savas pamatvajadzības, Baznīca var jums palīdzēt. Šādos gadījumos Baznīca bieži sniedz

dzīvošanai nepieciešamos līdzekļus, lai palīdzētu jums un jūsu ģimenei atkal kļūt pašnodrošinātiem.

Rūpēšanās par nabadzīgajiem un trūcīgajiem

Tas Kungs vienmēr Saviem ļaudīm ir pavēlējis rūpēties par nabadzīgajiem un trūcīgajiem. Viņš teica: „Jums ir jāapmeklē nabagi un trūcumcietēji, un jāsniedz tiem palīdzība” (M&D 44:6). Viņš arī pavēlēja: „Atcerieties visās lietās nabagos un trūcumcietējus, slimos un nomocītos, jo tas, kas tā nedara, tas nav Mans māceklis” (M&D 52:40).

Jūs varat rūpēties par nabadzīgajiem un trūcīgajiem daudzos veidos. Viens nozīmīgs veids ir caur gavēšanu un gavēšanas ziedojumu došanu, ko bīskaps vai draudzes prezidents izmanto, lai palīdzētu bīskapijas vai draudzes locekļiem, kas cieš no nabadzības, slimības vai citām grūtībām. Jūs arī varat dot savu laiku un dalīties ar saviem talantiem. Jūs varat kalpot bezpajumtniekiem, nespējīgajiem, atraitnēm un citiem cilvēkiem, kas dzīvo jums kaimiņos un apkārtnē.

Papildus vietējai un individuālai palīdzībai trūcumcietējiem Baznīca sniedz palīdzību cilvēkiem visā pasaulē neatkarīgi no cilvēku ticības, kas cieš no dabas katastrofu sekām, nabadzības, slimībām un citām krīzēm. Baznīca nodrošina dzīvībai nepieciešamos līdzekļus, lai palīdzētu ģimenēm un atsevišķiem cilvēkiem atgūties un strādāt, lai kļūtu pašnodrošināti. Ziedojumi Baznīcas Pastāvīgās Izglītības fondam nodrošina līdzekļus maznodrošinātiem Pēdējo Dienu Svētajiem turpināt savu izglītību. Baznīcas kalpošanas misionāri brīvprātīgi ziedo savu laiku un līdzekļus, lai uzlabotu lasīt un rakstīt prasmi, veicinātu veselību un sniegtu apmācību.

Papildu norādes: Jēk. v. 1:27; Jēk. 2:17–19; M&D 42:31; 104:15–18

Skat. arī Gavēšana un gavēšanas ziedojumi; Kalpošana

Labvēlība

Vārds „*labvēlība*“, kā lietots Svētajos Rakstos, galvenokārt attiecas uz dievišķu palīdzību un spēku, ko mēs saņemam caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu. Apustulis Pēteris mācīja, ka mums vajag augt „mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā“ (2. Pēt. v. 3:18).

Glābšana caur labvēlību

Krišanas dēļ katrs piedzīvos laicīgo nāvi. Caur labvēlību, ko sniedza Glābēja veiktā Grēku Izpirkšana, visi cilvēki augšāmcelsies un saņems nemirstību (skat. 2. Nef. 9:6–13). Taču augšāmcelšanās viena pati nedara mūs mūžīgās dzīves Dieva klātbūtnē cienīgus. Mūsu grēki padara mūs netirus un nepiemērotus dzīvošanai Dieva klātbūtnē, un mums nepieciešama Viņa labvēlība, lai mūs attīrītu un pilnveidotu „pēc tam, kad mēs esam izdarījuši visu, ko varam“ (2. Nef. 25:23).

Frāze „pēc tam, kad mēs esam izdarījuši visu, ko varam“ māca, ka, lai saņemtu Tā Kunga labvēlības pilnību un mēs būtu cienīgi dzīvot kopā ar Viņu, no mūsu puses nepieciešamas pūles. Tas Kungs ir mums pavēlējis paklausīt Viņa evaņģēlijam, tostarp būt ar ticību Viņam, nožēlot savus grēkus, kristies, saņemt Svētā Gara dāvanu un izturēt līdz galam (skat. Jāņa 3:3–5; 3. Nef. 27:16–20; Ticības apliecinājumi 1:3–4). Praviētis Moronijs rakstīja par labvēlību, ko mēs saņemam, kad mēs nākam pie Glābēja un paklausām Viņa mācībām:

„Nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā, un noraidiet jebkādu bezdievību; un, ja jūs noraidīsiet jebkādu bezdievību un mīlēsiet Dievu ar visu savu spēku, prātu un sirdi, tad Viņa labvēlība ir pietiekama jums, lai ar Viņa labvēlību jūs varētu tapt pilnveidoti Kristū; un, ja ar Dieva labvēlību jūs esat pilnveidoti Kristū, jūs nekādi nevarat noraidīt Dieva spēku.

Un vēl, ja jūs ar Dieva labvēlību esat pilnveidoti Kristū un nenoraidāt Viņa spēku, tad jūs esat svētīti Kristū ar Dieva

labvēlību, caur Kristus asins izliešanu, kas ir Tēva derībā, lai piedotu jūsu grēkus, tad jūs kļūstat svēti, neaptraipīti“ (Moron. 10:32–33).

Labvēlības saņemšana jūsu dzīves laikā

Papildus tam, ka labvēlība vajadzīga jūsu pilnīgajai pestīšanai, jums šis iespēju dodošais spēks nepieciešams katrā dzīves dienā. Kad jūs tuvojaties savam Debesu Tēvam uzcītībā, pazemībā un lēnprātībā, Viņš jūs pacels un stiprinās caur Savu labvēlību (skat. Sal. Pam. 3:34; 1. Pēt. v. 5:5; M&D 88:78; 106:7–8). Paļāvība uz Viņa labvēlību ļauj jums pilnveidoties un pieaugt taisnīgumā. Pats Jēzus „nesaņēma uzreiz no pilnības, bet turpināja no labvēlības uz labvēlību, līdz Viņš saņēma pilnību“ (M&D 93:13). Labvēlība sniedz jums iespējas celt Dieva valstību, kalpošanu, ko jūs nevarat veikt vienīgi ar saviem spēkiem vai līdzekļiem (skat. Jāņa 15:5; Fil. 4:13; Ebr. 12:28; Jēk. 4:6–7).

Ja jūs jebkad zaudējat drosmi vai jūtaties pārāk vāji, lai turpinātu dzīvot pēc evaņģēlija, atcerieties spēku, ko jūs varat saņemt caur šo iespēju dodošo labvēlības spēku. Šajos Tā Kunga vārdos jūs varat rast mierinājumu un paļāvību: „Mana labvēlība ir pietiekama visiem cilvēkiem, kas pazemojas Manā priekšā; jo, ja tie pazemojas Manā priekšā un tiem ir ticība Manī, tad Es darīšu, ka vājības kļūs tiem par spēku“ (Et. 12:27).

Papildu norādes: Ap. d. 15:11; Rom. 5:2; 2. Nef. 10:24; 11:5

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Augšāmcelšanās; Glābšana

Laime

Liecinot par Dieva mūžīgajiem nodomiem, pravietis Lehijs mācīja: „Cilvēki ir, lai viņi varētu gūt prieku“ (2. Nef. 2:15, 25).

Debesu Tēvs vēlas, lai mēs atrastu patiesu, paliekošu laimi. Mūsu laime ir mērķis visām svētībām, ko Viņš mums dod,—evaņģēlija mācības, baušļi, priesterības priekšraksti,

ģimenes attiecības, pravieši, templi, radības skaistums un pat iespēja pieredzēt likstas. Viņa ieceri mūsu glābšanai bieži dēvē par „diženo laimes ieceri“ (Al. 42:8). Viņš sūtīja Savu mīļoto Dēlu, lai veiktu Izpirkšanu, tā ka mēs varam būt laimīgi šajā dzīvē un saņemt prieka pilnību mūžībā.

Daudzi cilvēki mēģina rast laimi un piepildījumu darbībā, kas ir pret Tā Kunga baušļiem. Ignorējot Dieva ieceri, kas ir domāta tiem, tie noraida vienīgo patiesās laimes avotu. Tie padodas velnam, kurš „tiekas, lai visi cilvēki varētu būt nelaimīgi līdzīgi viņam pašam“ (2. Nef. 2:27). Galu galā tie mācās, ka paties ir Almas brīdinājums savam dēlam Koriantonam: „Bezdievība nekad nav bijusi laime“ (Al. 41:10).

Citi šajā dzīvē tiekas vienīgi pēc izpriecām. Būdami ar šo, kā savu galveno mērķi, tie ļauj laicīgām izpriecām sevi novirzīt no paliekošas laimes. Tie sev laupa garīgas izaugsmes, kalpošanas un smaga darba paliekošo prieku.

Kad jūs tiecieties būt laimīgi, atcerieties, ka vienīgais ceļš uz patiesu laimi ir dzīvot pēc evaņģēlija. Jūs atradīsiet mierpilnu, mūžīgu laimi, ja jūs cenšaties turēt baušļus, lūdzat pēc spēka, nožēlojat savus grēkus, piedalāties vērtīgos pasākumos un sniedzat derīgu kalpošanu. Jūs iemācīsities justies laimīgi tajos ietvaros, ko noteicis mīlošs Debesu Tēvs.

Jūsu laime var būt lipīga. Kad citi jūs vēros, tie var vēlēties uzzināt jūsu prieka avotu. Tie arī var pieredzēt laimi, kas rodama, dzīvojot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija.

Papildu norādes: Psm. 35:9; 2. Nef. 5:27; Mos. 2:41; 3. Nef. 17:18–20; 4. Nef. 1:15–16; M&D 18:10–16

Skat. arī Misionāru darbs; Glābšanas iecere; Kalpošana

Laulība

Mūsdienu pasaulē daudzi cilvēki neslēdz vai pat izsmej laulības un ģimeni. Starp šādām neskaidrām un postošām balsīm Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums

pastāvīgi apliecina patiesību. Tie „svinīgi paziņo, ka laulība starp vīrieti un sievieti ir Dieva noteikta un ka ģimenei ir galvenā loma Radītāja iecerē par Viņa bērnu mūžīgo dzīvi“ (skat. „Ģimene: Vēstījums pasaulei,“ 53. lpp. šajā grāmatā).

Lielākie dzīves prieki atrodami ģimenē. Lai veidotos ciešas ģimeniskas attiecības, nepieciešama piepūle, taču šāda piepūle sniedz laimi šajā dzīvē un visā mūžībā. Pat ja jums iepriekš nav bijusi laimīga ģimenes dzīve, jūs varat tiekties pēc laimīgas, mūžīgās laulības un mīļām attiecībām ar ģimenes locekļiem.

Jaunā un mūžīgā laulības derība

Pēc mūsu Debesu Tēva laimes ieceres vīrietis un sieviete viens ar otru var tikt saistīti uz laiku un uz visu mūžību. Tiem, kas ir saistīti templī, ir pārlicība, ka to attiecības turpināsies mūžīgi, ja tie paliks uzticīgi savām derībām. Tie zina, ka nekas, pat ne nāve, nevar tos ilgstoši šķirt.

Mūžīgā laulības derība ir nepieciešama paaugstināšanai. Tas Kungs atklāja caur Džozefu Smitu: „Celestijālajā godībā ir trīs debesis vai pakāpes; un, lai iegūtu augstāko, cilvēkam ir jāstājas šajā priesterības kārtā [domājot jauno un mūžīgo laulības derību]; un, ja viņš nestājas, viņš to nevar iegūt. Viņš var stāties citā, bet tas ir viņa valstības gals; viņam nevar būt pieauguma“ (M&D 131:1–4).

Pēc tam, kad pāris ir veicis saistīšanas priekšrakstu un slēdzis svētās derības templī, tam jāturpina uzticībā, lai saņemtu mūžīgās laulības un paaugstināšanas svētības. Tas Kungs teica:

„Ja vīrietis prec sievu caur Manu vārdu, kas ir Mans likums, un ar jauno un mūžīgo derību, un tā tiek aizzīmogota uz tiem ar apsoliājuma Svēto Garu no tā, kurš ir iesvaidīts, kuram Es esmu nozīmējis šīs priesterības atslēgas un šo spēku; . . . un ja jūs pakļausities Manai derībai . . . tiem visās lietās tiks izpildīts viss, ko Mans kalps būs tiem piešķīris, laikā un caur visu mūžību; un tas pilnībā būs spēkā, kad viņi nebūs vairs šai

pasaulē” (M&D 132:19; skaidrojumu par Svēto apsolījuma Garu skatīt 160–61 lpp.)

Sagatavošanās laulībai

Ja jūs esat neprecējies, rūpīgi sagatavojieties laulībai. Atcerieties, ka nekas nevar aizstāt laulības templi. Sagatavojieties laulāties ar pareizo cilvēku pareizajā vietā un pareizajā laikā. Dzīvojiet tā cilvēka, ar kuru jūs cerat laulāties, cienīgi.

Satiecieties vienīgi ar tiem, kam ir augsti standarti un kuru klātbūtnē jūs varat saglabāt savus augstos standartus. Rūpīgi plānojiet pozitīvus un konstruktīvus pasākumus, lai jūs un cilvēks, ar ko tiekaties, nepaliktu vieni bezdarbībā. Palieciet drošās vietās, kur jūs sevi viegli varat kontrolēt. Nepiedalieties sarunās vai pasākumos, kas var pamodināt seksuālas izjūtas.

Meklējiet dzīvesbiedru ar tādu pašu ticību. Meklējiet tādu cilvēku, ko jūs vienmēr varat godāt un cienīt, tādu, kurš papildinās jūsu dzīvi. Pirms precaties, pārlicinieties, ka esat atraduši cilvēku, kuram jūs varat atdot visu savu sirdi, visu savu mīlestību, visu savu uzticību, visu savu lojalitāti.

Padoms tiem, kas nav precējušies

Daži Baznīcas locekļi paliek vieni ne savas vainas dēļ, pat ja tie vēlas precēties. Ja jūs esat šādā stāvoklī, esiet droši, „ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu” (Rom. 8:28). Ja jūs paliekat cienīgi, jums kādu dienu vai nu šinī dzīvē vai nākamā taps dotas mūžīgās ģimenes attiecību svētības. Tas Kungs atkārtoti devis šo solījumu caur Saviem pēdējo dienu praviešiem.

Ja esat neprecējies un vēlaties laulāties, nezaudējiet cerību. Tajā pat laikā neļaujiet sev pārlietu raizēties par savu mērķi. Tā vietā dedzīgi iesaistieties vērtīgos pasākumos. Meklējiet, kā varat kalpot savai ģimenei un vietējai sabiedrībai. Pieņemiet un vairojiet Baznīcas aicinājumus. Saglabājiet

sevi tīru, gan fiziski, gan garīgi. Turpiniet mācīties un attīstīties, un pilnveidot savu personīgo dzīvi.

Laimīgas laulības sasniegšana

Ja esat precējies, atcerieties, ka draudzībai un mīlestībai starp jums un jūsu dzīvesbiedru vajadzētu būt visdārgākajām attiecībām uz zemes. Jūsu dzīvesbiedrs ir vienīgais cilvēks, kuru Tas Kungs ir jums pavēlējis mīlēt no visas savas sirds (skat. M&D 42:22).

Atcerieties, ka laulība savā patiesajā būtībā ir līdzvērtīgas partnerattiecības, kur neviens neizrāda pārākumu pār otru, bet viens otru iedrošina, mierina un palīdz.

Tādēļ, ka laulība ir tik nozīmīgas attiecības dzīvē, tai nepieciešams un vajadzīgs laiks. Nedodiet augstāku prioritāti mazāk svarīgām saistībām. Atrodiet laiku, lai aprunātos un viens otrā ieklausītos. Esiet apdomīgi un cieņas pilni. Bieži izpaužiet maigas jūtas un mīlestību.

Apņemieties, ka nekas jebkad nenāks starp jums un jūsu dzīvesbiedru, kas var sagraut jūsu laulību. Pieņemiet lēmumu, ka jūs laulība sekmēsies par spīti iespējamām grūtībām.

Esiet viens otram uzticīgi. Esiet uzticīgi savām laulības derībām domās, vārdos un darbos. Atcerieties, ka Tas Kungs ir teicis: „Tev būs mīlēt savu sievu no visas sirds, un pieķerties viņai un nevienam citam“ (M&D 42:22). Vārdi „nevienam citam“ māca, ka nevienam cilvēkam, pasākumam vai īpašumam nekad nevajadzētu būt svarīgākām par jūsu attiecībām ar jūsu dzīvesbiedru.

Izvairieties no jebkā, kas var jūs virzīt būt jebkādā veidā neuzticīgiem. Pornogrāfija, neveselīgas fantāzijas un flirts sabojās jūsu raksturu un satrieks jūsu laulības pamatus.

Kopīgi pārvaldiet savas finanses. Sadarbojieties, lai veidotu un pildītu budžetu. Disciplinējiet sevi savos tēriņos un izvairieties no parāda jūga. Gudra rīkošanās ar naudu un brīvība no parāda sekmēs mieru mājās.

Pamatojiet savu dzīvi Jēzus Kristus evaņģēlijā. Palīdziet viens otram turēt derības, ko esat noslēguši. Kopā apmeklējiet Baznīcu un templi. Kopā studējiet Svētos Rakstus. Kopā noietiet ceļos lūgšanā katras dienas sākumā un beigās, lai pateiktos savam Debesu Tēvam viens par otru un būtu vienoti, lūdzot Viņa svētības jūsu dzīvē, jūsu mājā, jūsu mīļajiem un jūsu taisnīgajām vēlmēm. Tad Dievs jūs vadīs un jūsu ikdienas sarunas ar Viņu sniegs mieru un prieku, ko nevar gūt nekur citur. Jūsu attiecības ar gadiem kļūs jaukākas; jūsu mīlestība kļūs stiprāka. Pieaugs jūsu atzinīgie spriedumi vienam par otru.

Papildu norādes: 1. Moz. 1:27–28; 2:18, 21–24; 1. kor. 11:11; Ef. 5:22–33; Moz. 2:27–28; 3:18, 21–24

Skat. arī Šķīstība; Šķiršanās; Ģimene; Tempļi; Vienotība

Laulības pārkāpšana (skat. Šķīstība)

Liecība

Liecība ir garīgs apstiprinājums, ko sniedz Svētais Gars. Liecības pamats ir zināšanas par to, ka Debesu Tēvs dzīvo un mūs mīl; ka Jēzus Kristus dzīvo, ka Viņš ir Dieva Dēls un ka Viņš paveica bezgalīgo Grēku Izpirkšanu; ka Džozefs Smits ir Dieva praviets, kurš tika aicināts atjaunot evaņģēliju; ka mūs šodien vada dzīvs praviets; un ka Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir Glābēja patiesā Baznīca uz zemes. Ar šo pamatu liecība pieaug, ietverot visus evaņģēlija principus.

Liecības iegūšana un stiprināšana

Kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem jums ir svēta iespēja un atbildība iegūt savu liecību. Iegūstot šo liecību, jums ir pienākums to stiprināt savas dzīves laikā. Jūsu laime šajā dzīvē un visā mūžībā ir lielā mērā atkarīga no tā, vai jūs esat „drosmīgi Jēzus liecībā“ (M&D 76:79; skat. arī

51., 74., 101. pantu). Kad jūs darbojaties šajā procesā, atcerieties sekojošus principus.

Liecības meklējumi sākas ar taisnīgu, sirsnīgu vēlēšanos. Jūsu Debesu Tēvs jūs svētīs saskaņā ar jūsu sirds taisnīgajām vēlmēm un jūsu centieniem darīt Viņa gribu. Runājot uz ļaužu grupu, kuriem vēl nebija liecības par evaņģēliju, Alma mācīja: „Ja jūs attapsities un uzmodināsiet savas spējas, lai pārbaudītu manus vārdus, un izmantosit kaut kriptatiņu ticības, jā, pat ja jūs nevarat vairāk, kā vēlēties ticēt, ļaujiet šai vēlmei darboties jūsos, līdz kamēr jūs noticēsiet tik daudz, ka varēsiet atbrīvot vietu kaut daļai no maniem vārdiem” (Al. 32:27).

Liecība nāk caur mierīgu Svētā Gara ietekmi. Liecības rezultāti var būt brīnumaini un tie var izmainīt dzīvi, taču liecības dāvana parasti nāk kā mierīga pārliecība bez iespaidīgām Dieva spēka izpausmēm. Pat Almam, kuru bija apmeklējis eņģelis un kurš bija redzējis Dievu sēžam Savā tronī, vajadzēja gavēt un lūgt, lai viņš varētu saņemt liecību caur Svētā Gara spēku (skat. Al. 5:45–46; 36:8, 22).

Jūsu liecība pakāpeniski caur jūsu pieredzēm pieaugs. Nevieni uzreiz nesaņem pilnīgu liecību. Jūsu liecība kļūs stiprāka caur jūsu pieredzēm. Tā palielināsies, kad jūs izrādīsiet savu vēlēšanos kalpot Baznīcā, lai kur jūs aicinātu. Tā palielināsies, kad jūs pieņemsiet lēmumus turēt baušļus. Pacilājot un stiprinot citus, jūs redzēsiet, ka jūsu liecība turpina attīstīties. Lūdzot un gavējot, studējot Svētos Rakstus, apmeklējot Baznīcas sanāksmes un klausoties citus dalāmiešus savās liecībās, jūs tiksiet svētīti ar iedvesmas brīžiem, kas nostiprinās jūsu liecību. Šādi brīži radīsies jūsu dzīvē, jums cenšoties dzīvot pēc evaņģēlija.

Jūsu liecība pieaugs, ja jūs ar to dalīsities. Pirms dalīties ar savu liecību, negaidiet, līdz tā ir pilnībā izveidojusies. Daļa no liecības attīstības notiek, kad ar to dalās. Īstenībā jūs atklāsiet, ka tad, kad jūs dodat no tā, kas ir jūsu liecība, tā pie jums atgriezīsies—ar uzviju.

Liecības sniegšana

Gavēšanas un liecību sapulcēs un savās sarunās ar ģimenes locekļiem un draugiem, jūs varat sajust pamudinājumu dalīties savā liecībā. Šādos gadījumos atcerieties, ka jums nav jādalās ar garu, iespaidīgu lekciju. Jūsu liecība būs visspēcīgākā, kad tā tiks izteikta kā īsa, sirdī izjusta pārliecība par Glābēju, Viņa mācībām un Atjaunošanu. Lūdziet pēc vadības, un Gars jums palīdzēs zināt, kā izteikt savas sirds sajūtas. Jūs radīsiet lielu prieku, kad jūs palīdzēsiet citiem, daloties cerībā un pārliecībā, ko Tas Kungs sniedzis jums.

Papildu norādes: Jāņa 7:17; 1. kor. 2:9–14; Jēk. v. 1:5–6; Moron. 10:3–5; M&D 6:22–23; 62:3; 88:81

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Gavēšana un gavēšanas ziedojumi; Dievs Tēvs; Svētais Gars; Lūgšana; Atklāsme; Garīgās dāvanas

Likstas

Debesu Tēva glābšanas ieceres sastāvdaļa ir tas, ka mirstīgās dzīves laikā jūs piedzīvojat likstas. Pārbaudījumi, vilšanās, skumjas, slimības un sirdssāpes ir smagas dzīves sastāvdaļas, taču tās jūs var vadīt uz garīgu izaugsmi, attīrīšanos un attīstību, ja jūs vēršaties pie Tā Kunga.

Likstu izcelsme ir dažāda. Jūs varat sastapties ar pārbaudījumiem, kas ir kā sekas jūsu pašu lepnumam un nepaklausībai. No šiem pārbaudījumiem var izvairīties, dzīvojot taisnīgi. Citi pārbaudījumi ir vienkārši dabiska dzīves sastāvdaļa un var rasties tad, kad jūs dzīvojat taisnīgi. Piemēram, jūs varat piedzīvot pārbaudījumus slimības vai nenoteiktības laikā vai tad, kad sastopaties ar tuvu cilvēku nāvi. Likstas dažkārt var rasties dēļ citu cilvēku sliktām izvēlēm un aizvainojošiem vārdiem un darbībām.

Attiekties pret likstām ar ticību

Jūsu panākumi un laime, gan tagad, gan mūžībā, lielā mērā ir atkarīgi no jūsu attieksmes pret dzīves grūtībām.

Pieraksts Mormona Grāmatā attēlo dažādas attieksmes pret likstām. Praviētis Lehijs un viņa ģimene bija ceļojuši pa tuksnesi vairākas dienas, lietojot savus lokus un bultas, lai iegūtu barību. Ģimene sastapās ar grūtībām, kad Lehija dēli nespēja izmantot savus lokus. Lamana un Lemuēla loki pazaudēja savu lokanumu, un Nefija loks salūza. Būdami izsalkuši un noguruši, Lamans un Lemuēls sāka kurnēt pret To Kungu. Pat Lehijs sāka kurnēt. No otras puses, Nefijs atteicās zaudēt drosmi. Viņš devās pie darba. Viņš stāsta: „Es, Nefijs, izgatavoju loku no koka un bultu no taisna zara; tāpēc es apbruņojos ar loku un ar bultu, un ar lingu, un ar akmeņiem. Un es sacīju uz savu tēvu: Kurp man doties, lai dabūtu barību?” Pazemojies Nefija vārdu dēļ, Lehijs vaicāja Tam Kungam, kurp tiem jādodas pēc barības. Tas Kungs atbildēja uz viņa lūgšanu un vadīja Nefiju uz vietu, kur tas varēja iegūt barību. (Skat. 1. Nef. 16:15–31)

Kad daži cilvēki sastopas ar likstām, tie ir līdzīgi Lamanam un Lemuēlam. Tie žēlojas un kļūst žultaini. Tie vaicā tādus jautājumus kā: „Kādēļ tam vajadzēja notikt ar mani? Kāpēc man tas ir jācieš tagad? Ar ko es to esmu izpelnījies?” Taču šiem jautājumiem ir spēks pārvaldīt domas. Šādi jautājumi var aptumšot cilvēku izpratni, izsūkt viņu enerģiju un atņemt tiem pieredzi, ko Tas Kungs vēlas, lai tie saņemtu. Tā vietā, lai attiektos šādi, jums vajadzētu sekot Nefija piemēram. Apdomājiet tādus jautājumus kā: „Kas man jādara? Ko es varu mācīties no šīs pieredzes? Kas man jāmaina? Kam lai es palīdzu? Kā es varu pārbaudījumu laikā atcerēties savas daudzās svētības?”

Pret dažādām likstām nepieciešams attiekties dažādi. Piemēram, ja jūs satriekusi slimība, jums varbūt vienkārši jābūt pacietīgiem un uzticīgiem. Ja jūs ciešat dēļ citu vārdiem

vai rīcības, jums jācenšas piedot tiem, kas jums darijuši pāri. Ja jūs esat ļaunprātīgas izmantošanas upuris, jums nekavējoties jāmeklē palīdzība. Ja pārbaudījumi nākuši jūsu pašu nepaklausības dēļ, jums jāmaina sava uzvedība un pazemīgi jāmeklē piedošana.

Lai gan dažas no jūsu atbildēm par likstām var atšķirties, vienai atbildei jābūt nemainīgai—jūsu uzticība Debesu Tēvam un Jēzum Kristum. Pravietis Alma mācīja: „Tas, kas uzticēsies Dievam, tiks atbalstīts savos pārdzīvojumos un savās grūtībās, un savās ciešanās, un tiks paaugstināts pēdējā dienā” (Al. 36:3).

Uzticēšanās Debesu Tēvam un Jēzum Kristum

Kad jūs uzticiaties Tēvam un Dēlam, jūs esat pārlicināti, ka Viņi jūs absolūti mīl—ka Viņi vēlas, lai jūs būtu laimīgi, un ka Viņi jums palīdzēs garīgi augt. Jūs turat baušļus. Jūs cenšaties uzzināt Viņa gribu, un jūs darāt to, ko Viņi prasa, pat ja jūs vēlaties kaut ko citu. Jūsu lūgšanas pēc atvieglojuma pavada izpratne, ka Debesu Tēvs neatrisinās visus jautājumus uzreiz—ka Viņš jums var atļaut gaidīt, lai jūs turpinātu mācīties un augt. Visā tajā jūs gūstat mierinājumu pārlicībā, ka Glābējs jūsu pārbaudījumus pilnīgi saprot. Viņa veiktajā bezgalīgajā Grēku Izpirkšanā ietilpa tas, ka Viņš uz Sevis uzņēmās „tautas sāpes un slimības.” Viņš uz Sevis uzņēmās „viņu vājības, lai Viņš varētu tikt piepildīts ar žēlastību miesā, lai Viņš varētu zināt miesā, kā palīdzēt Saviem ļaudīm viņu vājībās” (Al. 7:11–12). Tāpēc, ka Viņš ir izcietis jūsu sāpes, Viņš zina, kā jums palīdzēt. Ja jūs uz Viņu ticībā paļaujaties, Viņš jūs stiprinās, lai izturētu jebkuru pārbaudījumu, ar ko jūs sastopaties.

Kad jūs pārbaudījumu brīžos cenšaties uzticēties Tam Kungam, atcerieties sekojošu padomu, kas dots caur pravieti Džozefu Smitu:

„Kas ir uzticīgs bēdās, tā alga būs lielāka debesu valstībā.

Jūs nevarat ieraudzīt ar savām miesīgajām acīm šinī laikā jūsu Dieva nodomu attiecībā uz tām lietām, kas nāks vēlāk, un godību, kas sekos pēc daudzām bēdām.

Jo pēc daudzām bēdām nāk svētības“ (M&D 58:2–4).

Miera un prieka rašana likstu laikā

Jūs varat rast mieru un prieku, pat ja jūs cīnāties ar grūtībām un bēdām. Mormona Grāmatā atrodas pieraksts par taisnīgiem cilvēkiem, kuri mācījās šo patiesību. Ciešot jūgā, būdami pakļauti nežēlīgam valdniekam, tie izlēja savas sirdis Dieva priekšā (skat. Mos. 24:8–12). Tas Kungs atbildēja:

„Paceliet savas galvas un turiet drošu prātu, jo Es zinu to derību, ko jūs esat noslēguši ar Mani; un Es derēšu ar Savu tautu un atbrīvošu viņus no jūga.

Un Es arī atvieglōšu slogus, kas ir uzlikti jūsu pleciem, lai jūs pat nevarētu just tos uz savām mugurām, kaut arī jūs esat jūgā; un to Es darīšu, lai jūs varētu turpmāk stāvēt kā Mani liecinieki, un lai jūs droši varētu zināt, ka Es, Tas Kungs, apmeklēju Savus ļaudis viņu ciešanās“ (Mos. 24:13–14).

Ļaudis atbildēja ar ticību, un „slogi, kas bija uzlikti [tiem], tika atviegloti; jā, Tas Kungs stiprināja viņus, ka viņi viegli varēja nest savus slogus, un viņi visā priecīgi un ar pacietību pakļāvās Tā Kunga gribai“ (Mos. 24:15).

Līdzīgi šiem taisnīgajiem ļaudīm, jūs varat „visā priecīgi un ar pacietību pakļauties Tā Kunga gribai,“ zinot, ka Viņš jūsu stiprinās jūsu pārbaudījumos. Viņš ir apsollis: „Visas lietas, ar ko jums ir sagādātas ciešanas, darbosies kopā jūsu labumam un Mana Vārda godībai (M&D 98:3).

Papildu norādes: Ebr. 4:15–16; 2. Nef. 2:11–24; Mos. 23:21–22; M&D 105:6; 121:7–9; 122

Skat. arī Piedošana; Cerība; Miers; Glābšanas iecere; Grēku nožēlošana

Lūgšana

Jūs esat Dieva bērni. Jūsu Debesu Tēvs jūs mīl un zina jūsu vajadzības, un Viņš vēlas, lai jūs ar Viņu sazinātos caur lūgšanu. Pielūdziet Viņu un nevienu citu. Kungs Jēzus Kristus pavēlēja: „Jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā“ (3. Nef. 18:19).

Ja jūs tuvošanos Dievam lūgšanā padarāt par ieradumu, jūs Viņu iepazīsit un tuvināsit Viņam. Jūsu vēlmes kļūs līdzīgākas Viņa vēlmēm. Jūs spēsiet sev un citiem nodrošināt svētības, ko Viņš jums ir gatavs dot, ja jūs lūgsit ticībā.

Lūgšanas principi

Jūsu Debesu Tēvs ir vienmēr gatavs dzirdēt un atbildēt uz jūsu lūgšanām. Jūsu lūgšanu spēks ir atkarīgs no jums. Kad jūs cenšaties lūgšanu padarīt par savas dzīves sastāvdaļu, atcerieties šo padomu:

Padariet savas lūgšanas jēgpilnas. Praviētis Mormons brīdina, ka, ja kāds „lūdz, un ne ar patiesu sirdi; . . . tas nelīdz tam nenieka, jo Dievs tādus nepieņem“ (Moron. 7:9). Lai padarītu savas lūgšanas jēgpilnas, jums jālūdz sirsnīgi un „ar visu savas sirds spēku“ (Moron. 7:48). Kad jūs lūdzat, esiet uzmanīgi, lai izvairītos no „pļāpšanas“ (skat. Mat. 6:7). Rūpīgi apdomājiet savu attieksmi un vārdus, ko lietojat.

Lietojiet valodu, kas izsaka mīlestību, cieņu, godbijību un tuvību. Šī principa pielietojums ir atšķirīgs dažādām valodām. Ja jūs lūdzat, piemēram, latviski, vērsoties pie Dieva, jums vajadzētu lietot vietniekvārdus *Tu, Tev, Tevi*, nevis *jūs, jums*. Neatkarīgi no valodas princips ir tas pats: kad jūs lūdzat, jums vajadzētu lietot vārdus, kas atbilstoši pauž mīlošas, pielūgsmes pilnas attiecības ar Dievu. Jums varētu būt nelielas grūtības iemācīties lūgšanas valodu, taču, kad jūs lūgsit un lasīsit Svētos Rakstus, jūs pakāpeniski kļūsit pārliecinātāki par to.

Vienmēr pateicieties savam Debesu Tēvam. Jums vajadzētu „ik dienas [dzīvot], pateicoties par tām daudzajām žēlastībām un svētībām, kuras Viņš dāvājis“ (Al. 34:38). Kad jūs atvēlat laiku, lai atcerētos savas svētības, jūs atzīsiet, cik daudz Debesu Tēvs ir darījis jūsu labā. Paudiet savu pateicību Viņam.

Visā, ko jūs darāt, meklējiet Debesu Tēva vadību un spēku. Alma sniedza padomu savam dēlam Helamanam: „Piesauc Dievu visam savam atbalstam; jā, lai viss, ko tu darītu, būtu Tam Kungam, un lai kurp tu arī ietu, lai tas būtu Tai Kungā; jā, lai visas tavas domas būtu vērstas uz To Kungu; jā, lai visa tava sirds mīlestība būtu nolikta Tam Kungam mūžīgi. Apspriedies ar To Kungu visā, ko tu dari, un Viņš tevi virzīs uz labo; jā, kad tu apgulies naktī, apgulies Tai Kungā, lai Viņš sargātu tevi, kad tu gulī; un, kad tu celies no rīta, lai tava sirds ir pilna ar pateicību Dievam; un, ja tu tā darīsi, tu tiksī paaugstināts pēdējā dienā“ (Al. 37:36–37; skat. arī Al. 34:17–26).

Kad jūs lūdzat, atcerieties citu vajadzības. Lūdziet „par jūsu labklājību un arī par to labklājību, kuri ir ap jums“ (Al. 34:27). Lūdziet savu Debesu Tēvu svētīt un mierināt tos, kam tas vajadzīgs. Lūdziet Viņu iedvesmot un stiprināt Baznīcas prezidentu, citus Augstākos pilnvarotos un savus vietējos Baznīcas vadītājus. Lūdziet par ģimenes locekļu un draugu labklājību. Lūdziet par valdības vadītājiem. Lūdziet, lai Tas Kungs iedvesmo un aizsargā misionārus un cilvēkus, ko tie māca.

Meklējiet Svētā Gara vadību, lai jūs zinātu, ko iekļaut savās lūgšanās. Svētais Gars var jūs mācīt lūgt un vadīt, ko jums teikt (skat. Rom. 8:26; 2. Nef. 32:8). Viņš var jums palīdzēt lūgt „atbilstoši Dieva gribai“ (M&D 46:30).

Kad jūs kaut ko lūdzat, dariet visu, ko varat, lai palīdzētu tam piepildīties. Debesu Tēvs sagaida, ka jūs darīsiet vairāk, nekā tikai lūgsiet Viņam svētības. Kad jums jāpieņem kāds svarīgs lēmums, Viņš bieži, pirms jums dos atbildi, prasīs, lai jūs noskaidrotu to savā prātā (skat. M&D 9:7–8). Jūsu lūgšanas pēc vadības būs vienīgi tik efektīvas, cik jūsu centieni uztvert

Svētā Gara pamudinājumus. Jūsu lūgšanas pēc savas un citu labklājības būs veltas, ja jūs „novērsīsities no trūcīgā un kailā, un neapmeklēsīt slimo un nomocīto, un ja jūs nedosit no savas mantas, kas jums būs, tam, kam trūkst” (Al. 34:28).

Ja jūs sagaida sarežģīts uzdevums, Debesu Tēvs priecājas, ja jūs nometaties uz ceļiem un lūdzat pēc palīdzības, un tad pieceļaties un ķeraties pie darba. Viņš jums palīdzēs jūsu taisnīgajos centienos, taču Viņš reti kad darīs kaut ko jūsu labā, ko jūs varat izdarīt paši.

Personīgā lūgšana

Savā Kalna sprediķī Jēzus Kristus deva padomu: „Bet, kad tu Dievu lūdz, tad ej savā kambarī, aizslēdz savas durvis un pielūdz savu Tēvu slepenībā; un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās to tev” (Mat. 6:6). Personīga, privāta lūgšana ir būtiska jūsu garīgās attīstības sastāvdaļa.

Vismaz katru rītu un katru vakaru atrodi vietu, kur nekas jūs netraucē. Pazemībā nometieties ceļos un sazinieties ar savu Debesu Tēvu. Lai gan dažkārt jums vajag lūgt klusi, dažreiz pielieciet papildu pūles, lai lūgtu skaļi (skat. M&D 19:28; 20:51).

Atcerieties, ka lūgšana ir divvirzienu sazināšanās. Kad jūs pabeidzat savas lūgšanas, atvēliet laiku, lai apstātos un klausītos. Dažkārt Debesu Tēvs jums dos padomu, vadīs vai mierinās, kamēr jūs būsīt nometušie ceļos.

Nekad nepieļaujiet domu, ka jūs neesat cienīgi, lai lūgtu. Šī doma nāk no Sātana, kurš vēlas jūs pārliecināt, ka jums nav jālūdz (skat. 2. Nef. 32:8). Ja jums liekas, ka nav jālūdz, lūdziet, līdz jūs vēlēsit lūgt.

Glābējs ir pavēlējis: „Lūdz vienmēr, lai tu varētu iznākt kā uzvarētājs; jā, lai tu varētu uzvarēt Sātanu un lai tu varētu izbēgt no Sātana kalpu rokām, kuri atbalsta viņa darbu” (M&D 10:5). Lai arī jūs nevarat nepārtraukti atrasties uz ceļiem, vienmēr lūdzot personīgi, privāti, jūs varat ļaut, lai jūsu sirdis būtu

„pilnas, nepārtraukti vēršoties lūgšanā pie Viņa“ (Al. 34:27; skat. arī 3. Nef. 20:1). Katras dienas gaitā jūs varat saglabāt pastāvīgu mīlestības izjūtu pret savu Debesu Tēvu un Viņa mīloto Dēlu. Jūs varat klusi izteikt savu pateicību Tēvam un lūgt Viņu, lai Viņš jūs stiprinātu. Kārdinājuma vai fizisku briesmu brīžos jūs varat klusi lūgt pēc Viņa palīdzības.

Ģimenes lūgšana

Papildus pavēlei lūgt personīgi, Glābējs ir mūs mudinājis lūgt kopā ar savu ģimeni. Viņš teica: „Lūdziet Tēvu Manā Vārdā savās ģimenēs, lai jūsu sievas un jūsu bērni varētu tapt svētīti“ (3. Nef. 18:21).

Ja jūs esat precējušies, padariet ģimenes lūgšanu par savas ģimenes dzīves neatņemamu sastāvdaļu. Pazemībā noietiet ceļos kopā katru rītu un katru vakaru. Dodiet katram ģimenes loceklim bieži iespēju teikt lūgšanu. Vienojieties pateicībā par svētībām, ko Debesu Tēvs ir jums devis. Vienojieties ticībā, lai lūgtu pēc svētībām, kas jums nepieciešamas, un aizlūdziet par citiem.

Caur regulārām ģimenes lūgšanām jūs un jūsu ģimenes locekļi tuvināsies Dievam un cits citam. Jūsu bērni mācīsies sazināties ar savu Debesu Tēvu. Jūs visi būsit labāk sagatavoti, lai kalpotu citiem un stāvētu pretī kārdinājumiem. Jūsu mājas būs garīga spēka vieta, patvēruma no pasaules ļaunajām ietekmēm.

Publiska lūgšana

Dažkārt jums var palūgt teikt publisku lūgšanu, iespējams, ka Baznīcas sapulcē vai klasē. Kad jūs saņemat šādu iespēju, atcerieties, ka jūs sazināties ar Debesu Tēvu, nevis publiski uzstājaties. Neraizējieties, ko citi varētu domāt par to, ko jūs sakāt. Tā vietā sakiet vienkāršu, dziļi izjustu lūgšanu.

Atbilžu saņemšana uz lūgšanām

Glābējs mācīja: „Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausīniet, tad jums taps atvērts. Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts“ (Mat. 7:7–8). Nefījiešiem Viņš teica: „Visu, ko jūs lūgsit Tēvam Manā Vārdā, kas ir taisnīgi, ticot, ka jūs saņemsit, lūk, tas jums taps dots“ (3. Nef. 18:20).

Debesu Tēvs dzird jūsu lūgšanas. Viņš ne vienmēr atbild, kā jūs to sagaidāt, taču Viņš atbild—Savā paša laikā un saskaņā ar Savu gribu. Tādēļ, ka Viņš zina, kas jums ir pats labākais, Viņš dažkārt var atbildēt ar *nē*, pat ja jūsu lūgumi ir sirsnīgi.

Atbildes uz lūgšanu nāk daudzos veidos. Tās bieži nāk caur klusu, mierīgu Svētā Gara balsi (skat. „Atklāsme,“ 5–9). Tās var nākt caur jūsu dzīves apstākļiem vai caur jums apkārt esošo cilvēku laipnību. Kad jūs turpināsiet caur lūgšanu tuvoties savam Debesu Tēvam, jūs daudz skaidrāk atpazīsiet Viņa žēlastības pilnās un gudrās atbildes uz jūsu lūgumiem. Jūs atklāsit, ka Viņš ir jūsu „patvēruma un stipruma, tiešām spēcīgs palīgs bēdu laikā“ (Psm. 46:1).

Papildu norādes: Mat. 6:5–15; Jek. v. 1:5–6; Ēn. 1:1–17; Mos. 4:11–12; 3. Nef. 13:6–7; 14:7–8; M&D 19:38; 88:63–65; Džozefs Smits—Vēsture 1:9–19

Skat. arī Ticība; Gavēšana un gavēšanas ziedojumi; Pielūgšana

Ļaunprātīga izmantošana

Ļaunprātīga izmantošana ir tāda attieksme pret citiem vai sevi, kas rada kaitējumu vai aizvainojumu. Tā nodara ļaunumu prātam un garam, kā arī bieži kaitē ķermenim. Tā var radīt apjukumu, šaubas, neuzticību un bailes. Tā ir sabiedrības likumu pārkāpšana, un pilnīgi neatbilst Glābēja mācībām. Tas Kungs nosoda ļaunprātīgu izmantošanu jebkurā tās formā—fiziskā, seksuālā, verbālā vai emocionālā. Cilvēku, kuram piemīt aizskaroša uzvedība, var pakļaut Baznīcas sodam.

Padoms ļaunprātīgiem izmantotājiem

Ja jūs esat bijis jebkādā veidā aizskaroši, jums jānožēlo savi grēki. Lūdziet Tam Kungam piedošanu. Lūdziet piedošanu tiem, kam esat darijuši pāri. Runājiet ar savu bīskapu vai draudzes prezidentu, lai viņš jums varētu palīdzēt grēku nožēlošanas procesā un, ja nepieciešams, varētu palīdzēt saņemt papildu ieteikumus vai citu palīdzību.

Ja jūsu aizskarošo uzvedību izraisījušas dusmas, mācieties tās apvaldīt. Vērsieties pie Tā Kunga lūgšanā un lūdziet Viņu pēc palīdzības. Ar mūžības perspektīvu jūs redzēsīt, ka jūsu dusmas gandrīz vienmēr radušās kā atbilde uz to, kas nav ļoti svarīgs.

Ja jūs esat vainīgs seksuālā izmantošanā, centieties disciplinēt savu prātu. Atcerieties, ka jūsu domām ir spēcīga ietekme uz jūsu dzīvi—kā cilvēks domā savā sirdī, tāds tas ir. Atturieties no pornogrāfijas un jebkā cita, kas var ierosināt amorālu dzimumtieksmi. Lūdziet, „lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti“ (M&D 121:45).

Palīdzība ļaunprātīgas izmantošanas upuriem

Ja jūs esat ļaunprātīgas izmantošanas upuris, nekavējoties meklējiet palīdzību. Runājiet ar savu priesterības vadītāju, parasti—bīskapu vai draudzes prezidentu, taču dažkārt—ar staba vai apgabala prezidija locekli. Viņi var jums palīdzēt zināt, kā rīkoties.

Esiet droši, ka jūs nedrīkst vainot dēļ citu ļaunprātīgās uzvedības. Jums nevajag būt ar vainas sajūtu. Ja jūs esat izvarošanas vai citas seksuālas izmantošanas upuris, vienalga, vai jūs izmantojis paziņa, svešs cilvēks vai pat ģimenes loceklis, jūs neesat vainojams seksuālā grēkā. Ziniet, ka jūs esat nevainīgs un ka jūsu Debesu Tēvs jūs mīl.

Lūdziet pēc miera, kas nāk vienīgi caur Jēzu Kristu un Viņa veikto Grēku Izpirkšanu (skat. Jāņa 14:27; 16:33). Glābējs

piedzīvojis visas jūsu sāpes un ciešanas, pat tās, ko nodarījuši citi, un Viņš zina, kā jums palīdzēt (skat. Al. 7:11–12). Tā vietā, lai meklētu atriebties, domājiet par to, kā varat valdīt, piemēram, par saviem dzīves uzskatiem. Lūdziet pēc spēka, lai piedotu tiem, kas jūs sāpinājuši.

Turpiniet gūt palīdzību no sava priesterības vadītāja, lai viņš jūs varētu vadīt cauri emocionālās dziedināšanās procesam. Pateicoties evaņģēlija svētībām, jūs varat apturēt atkārtotu ļaunprātīgu izmantošanu un tapt atbrīvoti no piedzīvotajām ciešanām.

Papildu norādes: Mat. 18:1–6; M&D 121:34–36

Skat. arī Grēku nožēlošana; Piedošana

Mācība un Derības (skat. Svētie Raksti)

Mājskološana (skat. Priesterība)

Melhisedeka priesterība

„Baznīcā ir divas priesterības, proti—Melhisedeka un Ārona” (M&D 107:1). Melhisedeka priesterība, kas ir „pēc Dieva Dēla kārtas” (M&D 107:3), ir augstākā no tām. Tā „tur virsvadības tiesības, un tai ir vara un pilnvaras pār visiem amatiem baznīcā” (M&D 107:8). Tā arī tur „visu baznīcas garīgo svētību atslēgas” (M&D 107:18). Tā ir nosaukta augstā priestera vārdā, kurš dzīvoja pravieša Ābrahāma laikos (skat. M&D 107:2–4; skat. arī Al. 13:14–19).

Caur Melhisedeka priesterības pilnvarām Baznīcas vadītāji vada Baznīcu un evaņģēlija sludināšanu visā pasaulē. Melhisedeka priesterības priekšrakstos „tiek pasludināts dievišķības spēks” (M&D 84:20).

Šī lielākā priesterība tika dota Ādamam un tā ir bijusi uz zemes vienmēr, kad Tas Kungs atklāja Savu evaņģēliju. Tā tika paņemta no zemes Lielās Atkrišanas laikā, taču tā tika

atjaunota 1829. gada maijā, kad apustuļi Pēteris, Jēkabs un Jānis to piešķīra Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam.

Melhisedeka priesterības amati ir apustulis, septiņdesmitais, patriarhs, augstais priesteris un elders. Augstās priesterības prezidents ir Baznīcas prezidents (skat. M&D 107:64–66).

Baznīcas vīriešiem jābūt cienīgiem Melhisedeka priesterības nesējiem, lai veiktu tempļa endaumentu un tiktu aizzīmogoti ar savām ģimenēm uz mūžību. Tiem ir pilnvaras svētīt slimos un dot īpašas svētības ģimenes locekļiem un citiem. Ar prezidējošo priesterības vadītāju atļauju tie var piešķirt Svētā Gara dāvanu un ordinēt citus cienīgus vīriešus Ārona un Melhisedeka priesterībās.

Kad vīrietis saņem Melhisedeka priesterību, viņš pieņem priesterības zvērestu un derību. Viņš slēdz derību būt uzticīgs, vairot savu aicinājumu, „uzcītīgi pievērst vērību mūžīgās dzīves vārdiem” un dzīvot „ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes.” Tie, kas tur šo derību, tiks iesvētīti ar Garu un saņems visu, kas ir Tēvam. (Skat. M&D 84:33–44.)

Skat. arī Ārona priesterība; Priesterība

Mierinātājs *(skat. Svētais Gars)*

Miers

Daudzi cilvēki domā, ka miers ir tad, kad nav kara. Taču mēs varam sajust mieru pat kara laikā, un mums var nebūt miera pat tad, kad kara nav. Tikai tas, ka nav konflikta, nav pietiekoši, lai mūsu sirdīs būtu miers. Miers nāk caur evaņģēliju—caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu, Svētā Gara izpausmi un personīgo taisnīgumu, sirsnīgu grēku nožēlošanu un uzcītīgu kalpošanu.

Pat tad, kad pasaule jums visapkārt ir nemiera pilna, jūs varat saņemt iekšējā miera svētību. Šī svētība ar jums paliks, ja jūs paliekat uzticīgi savai liecībai par evaņģēliju un ja jūs

atceraties, ka jūsu Debesu Tēvs un Jēzus Kristus jūs mīl un pārrauga.

Papildus tam, ka varat paši sajust mieru, jūs varat nest mieru savā ģimenē, sabiedrībā un pasaulē. Jūs tiecaties pēc miera, kad jūs turat baušļus, kalpojat, rūpējaties par ģimenes locekļiem un kaimiņiem un dalāties ar evaņģēliju. Jūs tiecaties pēc miera, kad vien jūs palīdzat atvieglot cita cilvēka ciešanas.

Sekojošie Glābēja vārdi mums māca, kā mēs varam izjust mieru, ko sniedz evaņģēlijs:

„Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis.

Mieru Es jums atstāju, Savu mieru Es jums dodu; ne kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirdis lai neiztrūkstas un neizbīstas“ (Jāņa 14:26–27).

„Nebaidieties darīt labu, Mani dēli, jo, ko jūs sēsīt, to jūs arī pļausīt; tādēļ, ja jūs sēsīt labu, jūs arī pļausīt labu sev par atalgojumu.

Tādēļ, nebīsties, mazais ganāmpulciņ; dari labu; lai zeme un elle apvienojas pret jums, jo, ja jūs esat celti uz Manas klints, tie nevar uzvarēt.

Lūk, Es jūs nenosodu; ejiet savus ceļus un negrēkojiet vairs; izpildiet prātīgi to darbu, ko Es esmu pavēlējis jums.

Griezieties pie Manis katrā domā, nešaubieties, nebaidieties.

Lūk, brūces, kas caurdurtas Manos sānos, un arī naglu rētas Manās rokās un kājās; esiet uzticīgi, turiet Manas pavēles, un jūs iemantosīt Debesu valstību“ (M&D 6:33–37).

„To visu Es esmu runājis uz jums, lai jums miers būtu Manī. Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!“ (Jāņa 16:33).

Kad jūs atceraties Glābēju un sekojat Viņam, jūs patiešām varat turēt drošu prātu. Jūs varat izjust patiesu, paliekošu mieru visos laikos. Jūs varat rast cerību Glābēja pirmajos

Mīlestība

vārdos Saviem mācekļiem pēc Savas augšāmcelšanās: „Miers ar jums!” (Jāņa 20:19).

Papildu norāde: M&D 59:23

Skat. arī Žēlsirdība; Svētais Gars; Cerība; Jēzus Kristus; Mīlestība; Kalpošana; Karš

Mīlestība

Mīlestība ir dziļas ziedošanās, rūpju un pieķeršanās jūtas. Jēzus Kristus mācekļu iezīme ir mīlestība pret Dievu un līdzcilvēkiem (skat. Mat. 22:35–40; Jāņa 13:34–35; 2. Nef. 31:20). Mēs parādām savu mīlestību pret Debesu Tēvu, turot Viņa baušļus un kalpojot Viņa bērniem. Starp mūsu mīlestības izpausmēm pret citiem var būt—laipnība pret citiem, klausīšanās, sērošana ar citiem, to mierināšana, kalpošana tiem, aizlūgšana, dalīšanās ar evaņģēliju un draudzība.

Mūsu mīlestība pret apkārtējiem palielinās, kad mēs atceramies, ka mēs visi esam Dieva bērni—ka mēs visi esam garīgie brāļi un māsas. Mīlestībai, kas nāk no šīs izpratnes, piemīt spēks pārvarēt visas tautību, ticību un rasu barjeras.

Papildu norādes: 3. Moz. 19:18, 34; 5. Moz. 6:5; Lūk. 6:31–36; Jāņa 15:9–15; 1. Jāņa v. 4:7–21; Mos. 4:14–15; M&D 4:5; 12:8; 112:11; 121:41–45

Skat. arī Žēlsirdība; Žēlastība; Paklausība; Kalpošana

Misionāru darbs

Kad mēs piedzīvojam svētības, dzīvojot pēc evaņģēlija, mēs dabiski vēlamies dalīties šajās svētībās ar citiem. Tas Kungs runāja par prieku, kas nāk mūsu dzīvē, kad mēs dalāmies ar Viņa evaņģēliju:

„Un, ja būs tā, ka jūs strādāsiet visas savas dienas, piesaucot grēku nožēlošanai šos ļaudis, un atvedīsiet kaut vienu dvēseli pie Manis, cik liels būs jūsu prieks ar viņu Mana Tēva valstībā!

Un tagad, ja jūsu prieks būs liels ar vienu dvēseli, ko jūs būsit atveduši pie Manis Mana Tēva valstībā, cik liels būs jūsu prieks, ja jūs atvedīsīt daudzas dvēseles pie Manis!" (M&D 18:15–16).

Katra Baznīcas locekļa pienākums ir būt par misionāru

Tas Kungs ir paziņojis, ka misionāru darbs ir visu Pēdējo Dienu Svēto atbildība (skat. M&D 88:81). Kā Tā Kunga Baznīcas loceklis jūs varat, pateicoties savai labestīgajai dzīvei un savas liecības spēkam, palīdzēt sagatavoties saviem ģimenes locekļiem, draugiem un citām paziņām tikties ar pilnlaika misionāriem.

Visspēcīgākais misionāra vēstījums, ko jūs varat sūtīt, ir jūsu piemērs, dzīvojot laimīgu Pēdējo Dienu Svētā dzīvi. Atcerieties, ka cilvēki nepievienojas Baznīcai vienīgi dēļ evaņģēlija principiem, ko tie mācās. Tie pievienojas, jo tie sajūt kaut ko, kas sāk apmierināt to garīgās vajadzības. Ja jūs savā draudzībā ar tiem esat sirsnīgi, tie spēs sajust jūsu liecības un laimes garu.

Papildus laba piemēra rādīšanai jūs varat būt „arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos” (1. Pēt. 3:15). Jūs varat lūgt pēc iespējām pastāstīt citiem par atjaunoto evaņģēliju. Tad jums vajag būt možiem, jo daudzi cilvēki tiecas pēc patiesības.

Kalpošana pilnlaika misijās

Pēc Savas augšāmcelšanās Tas Kungs Saviem mācekļiem pavēlēja iet un darīt „par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā” (Mat. 28:19). Piepildot šo pavēli, spējīgiem Baznīcas jauniem vīriešiem ir pienākums sagatavoties garīgi, fiziski un emocionāli, lai kalpotu par pilnlaika misionāriem. Arī neprecētām sievietēm un pieaugušiem pāriem ir iespēja kalpot pilnlaika misijās. Ja jūs vēlaties kalpot

pilnlaika misijā, runājiet ar savu bīskapu vai draudzes prezidentu.

Kalpošana jaunajiem Baznīcas locekļiem

Misionāru darbs ir arī palīdzēt un atbalstīt tos, kas pievienojas Baznīcai. Kad jūs apdomājat šo atbildību, atcerieties, ka jaunie Baznīcas locekļi, kad tie pievienojas Baznīcai, var saskarties ar pārbaudījumiem. Lai pildītu jauno apņemšanos, tiem nereti vajag atteikties no veciem ieradumiem un atstāt vecos draugus un paziņas. Turklāt Baznīca piedāvā jaunu dzīvesveidu, kas var likties atšķirīgs un pieprasošs.

Katram jaunam Baznīcas loceklim nepieciešamas trīs lietas: draugs, atbildība un barošana ar „labo Dieva vārdu” (Moron. 6:4). Jūs varat piedalīties šajos centienos, lai sniegtu attiecīgu palīdzību. Jūs vienmēr varat būt draugs. Pat ja jūsu amats neatļauj dot Baznīcas aicinājumus vai atbildības, jūs varat kalpot kopā ar jaunajiem Baznīcas locekļiem. Un jūs varat meklēt iespējas, lai dalītos Dieva vārdā ar jaunajiem locekļiem.

Papildu norādes: Marka 16:15; Al. 26:1–16; M&D 4; 60:2; 84:88; 123:12

Mormona Grāmata (skat. Svētie Raksti)

Mūžīgā dzīve

Tas Kungs ir paziņojis: „Šis ir Mans darbs un Mana godība—īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Moz. 1:39). Nemirstība nozīmē dzīvot mūžīgi kā augšāmceltai būtnēi. Pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Izpirkšanai, ikviens saņems šo dāvanu. Mūžīgā dzīve jeb paaugstināšana nozīmē iemantot vietu celestiālās valstības augstākajā pakāpē, kur mēs dzīvosim Dieva klātbūtnē un turpināsim būt kopā ar ģimenēm (skat. M&D 131:1–4). Tāpat kā nemirstību, šo dāvanu iespējams saņemt, pateicoties Jēzus Kristus veiktajai

Izpirkšanai. Tomēr, tai nepieciešama mūsu paklausība „evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem“ (Ticības apliecinājumi 1:3).

Palikšana uz takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi

Kad jūs kristijāties un saņēmat Svētā Gara dāvanu, jūs nostājāties uz takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi. Praviētis Nefijs mācīja:

„Jo vārti, pa kuriem jums ir jāieiet, ir grēku nožēlošana un kristīšanās ūdenī; un tad nāk jūsu grēku piedošana ar uguni un ar Svēto Garu.

Un tad jūs esat uz šīs šaurās jo šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi; jā, jūs esat iegājuši pa vārtiem; jūs esat darijuši saskaņā ar Tēva un Dēla baušļiem, un jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kas liecina par Tēvu un Dēlu, izpildot solījumu, ko Viņš ir devis, ka, ja jūs iesit pa šo ceļu, jūs to saņemsit“ (2. Nef. 31:17–18).

Nefijs uzsvēra, ka pēc tam, kad mēs esam uzgājuši šīs „šaurās jo šaurās takas,“ mums vajag izturēt ticībā līdz galam:

„Pēc tam, kad jūs esat nostājušies uz šīs šaurās jo šaurās takas, es gribētu jautāt, vai viss ir izdarīts? Lūk, es saku jums: Nē! Jo jūs nevarētu nonākt tik tālu savādāk, kā ar Kristus vārdu un ar nesatricināmu ticību Viņam, pilnībā paļaujoties uz Tā nopelniem, kam ir vara izglābt.

Tāpēc jums ir jāvirzās uz priekšu ar nelokāmību Kristū, esot ar pilnīgu cerības spožumu un ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem. Tāpēc, ja jūs virzīsities uz priekšu, baudot Kristus vārdu, un pastāvēsit līdz galam, lūk, tā saka Tēvs: Jums būs mūžīgā dzīve“ (2. Nef. 31:19–20).

Tad nu pēc tam, kad jūs esat kristījušies un konfirmēti, lielā mērā jūsu attīstība mūžīgās dzīves virzienā ir atkarīga, vai jūs saņemat citus glābšanas priekšrakstus: vīriešiem—ordinēšanu Melhisedeka priesterībā; vīriešiem un sievietēm—tempļa endaumentu un laulības saistišanu. Kad jūs veicat šos

priekšrakstus un turat ar tiem saistītās derības, jūs sagatavojat sevi, lai iemantotu celestiālās valstības augstāko pakāpi.

Sasniedzami

Kad jūs apdomājat savu attīstību par „šauru jo šauru taku,” esiet pārliecināti, ka mūžīgā dzīve ir jums sasniedzama. Tas Kungs vēlas, lai jūs pie Viņa atgrieztos, un Viņš nekad neprasīs no jums neko tādu, ko jūs nevarat izpildīt. Visi Viņa baušļi ir domāti tam, lai veicinātu jūsu laimi. Kad jūs izrādāt ticību un kalpojat Viņam ar visu savu spēku, Viņš dod jums izturību un parūpējas par to, lai jūs varētu izpildīt jebko, ko Viņš jums pavēlējis (skat. 1. Nef. 3:7). Atcerieties, ka, ja jūs ļoti cenšaties un nožēlojat savus grēkus, Jēzus Kristus veiktā Izpirkšana atsvērs jūsu vājības, netaisnības, ievainojumus un sāpes, ko jūs piedzīvojat savā dzīvē: „Mēs zinām, ka tā ir Dieva labvēlība, ka mēs topam izglābti, pēc tam, kad mēs esam izdarījuši visu, ko varam” (2. Nef. 25:23).

Papildu norādes: Jāņa 3:16; 17:3; 2. Nef. 9:39; Moron. 7:41; M&D 14:7; 50:5
Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Žēlastība; Slavas valstības

Narkotikas *(skat. Gudrības Vārds)*

Nāve, fiziskā

Fiziskā nāve ir gara atdalīšanās no mirstīgā ķermeņa. Fizisko nāvi pasaulē atnesa Ādama Krišana (skat. Moz. 6:48).

Nāve ir būtiska Debesu Tēva glābšanas ieceres sastāvdaļa (skat. 2. Nef. 9:6). Lai mēs kļūtu līdzīgi savam Mūžīgajam Tēvam, mums jāpieredz nāve un vēlāk jāsaņem pilnīgi, augšāmcelti ķermeņi.

Kad fiziskais ķermenis nomirst, gars turpina dzīvot. Garu pasaulē taisnīgo gari „tiks uzņemti laimes stāvoklī, kas tiek saukts par paradīzi, atpūtas stāvoklī, miera stāvoklī, kur tie atpūtīsies no visām savām raizēm un no visām rūpēm, un

bēdām" (Al. 40:12). Vieta, ko dēvē par garu cietumu, ir paredzēta „tiem, kuri bija nomiruši savos grēkos bez patiesības zināšanas, jeb pārkāpumos, noraidījuši praviešus" (M&D 138:32). Gariem cietumā tiek „mācīta ticība Dievam, grēku nožēlošana, aizstājošā kristīšana grēku piedošanai, Svētā Gara dāvināšana ar roku uzlikšanu, un visi citi evaņģēlija principi, kurus tiem [ir] nepieciešams zināt" (M&D 138:33–34). Ja tie pieņem evaņģēlija principus, nožēlo savus grēkus un pieņem priekšrakstus, kas viņu labā tiek veikti tempļos, tie tiks uzņemti paradīzē.

Jēzus Kristus veiktās Grēku Izpirkšanas un augšāmcelšanās dēļ, fiziskā nāve ir tikai pārejoša: „Jo, kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti" (1. kor. 15:22). Ikviens tiks augšāmcelts, tas ir, katra cilvēka gars tiks no jauna savienots ar viņa vai viņas ķermeni—„to īstā un pilnīgā ķermeni" un vairs nebūs pakļauts nāvei (Al. 40:23; skat. arī Al. 11:44–45).

Iespējams, ka jūs esat piedzīvojuši sāpes, kas rodas, ja nomirst kāds ģimenes loceklis vai draugs. Šādos brīžos ir dabiski izjust skumjas. Patiesībā sēras ir viena no dziļākām mīlestības izpausmēm. Tas Kungs sacīja: „Tev būs dzīvot kopā mīlestībā, tā ka tu raudāsi par to, kas mirs, zaudēšanu" (M&D 42:45). Nāves brīdī nebūtu skumjas, ja mūsu dzīvē nebūtu mīlestības.

Pat, ja jūs sērojat par savu tuvinieku nāvi, jūs varat saņemt mierinājumu caur augšāmcelšanās apsolījumu un pārliecību, ka ģimenes var būt kopā mūžīgi. Jūs varat redzēt „to lielo iemeslu bēdāties, un arī priecāties—bēdāties dēļ nāves un iznīcības starp cilvēkiem, un priecāties dēļ Kristus gaismas dzīvībai" (Al. 28:14; skat. arī 9.–13. pantu).

Papildus tam, ka varat saņemt mierinājumu, kad nomirst mūsu tuvinieki, jūs varat dzīvot mierā ar zināšanām, ka arī jūs galā nomirsit. Dzīvojot pēc evaņģēlija, jūs varat atcerēties Tā Kunga apsolījumu: „Tie, kas mirst Manī, nebaudīs nāvi, jo tā tiem būs salda" (M&D 42:46).

Nāve, garīgā

Papildu norādes: Jes. 25:8; 1. kor. 15:51–58; 2. Nef. 9:6–15; Mos. 16:6–8
Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Paradīze; Glābšanas iecere; Augšāmcēlšanās

Nāve, garīgā

Garīgā nāve ir atšķiršana no Dieva. Svētie Raksti māca par diviem garīgās nāves iemesliem. Pirmais iemesls ir Krišana un otrs ir mūsu pašu nepaklausība.

Mormona Grāmatas pravietis Samuēls mācīja: „Visa cilvēce dēļ Ādama Krišanas, būdama padzīta no Tā Kunga vaiga, tiek uzskatīta par mirušu attiecībā gan uz laicīgām, gan garīgām lietām” (Hel. 14:16). Mūsu zemes dzīves laikā mēs esam nošķirti no Dieva klātbūtnes. Caur Grēku Izpirkšanu Jēzus Kristus izpirka katru cilvēku no šīs garīgās nāves. Samuēls liecināja, ka Glābēja augšāmcēlšanās „atpestī visu cilvēci no pirmās nāves—garīgās nāves;... Bet lūk, Kristus augšāmcēlšanās atpestī cilvēci, jā, patiesi visu cilvēci un atved to atpakaļ Tā Kunga vaiga priekšā” (Hel. 14:16–17). Pravietis Lehijs mācīja, ka, pateicoties Grēku Izpirkšanai, „visi cilvēki nāks pie Dieva; tāpēc viņi stāvēs Viņa priekšā, lai tiktu Viņa tiesāti saskaņā ar patiesību un svētumu, kas ir Viņā” (2. Nef. 2:10).

Papildu garīgā nāve nāk mūsu pašu nepaklausības rezultātā. Mūsu grēki padara mūs netirus un nespējīgus dzīvot Dieva klātbūtnē (skat. Rom. 3:23; Al. 12:12–16, 32; Hel. 14:18; Moz. 6:57). (skat. Al. 13:27–30; Hel. 14:19; Ticības apliecinājumi 1:3).

Papildu norādes: 1. Nef. 15:33–35; Al. 40:26; 42:23

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Ticība; Krišana; Paklausība; Grēku nožēlošana; Grēks

Paaugstināšana (*skat. Mūžīgā dzīve*)

Padome debesīs (*skat. Glābšanas iecere*)

Paklausība

Pirmsmirstīgajā esamībā Debesu Tēvs prezidēja lielajā Debesu Padomē. Tur mēs mācījāmies Viņa ieceri mūsu glābšanai, kas ietver pārbaudes laiku uz zemes: „Mēs izveidosim zemi, uz kuras šie varētu dzīvot; un mēs ar to viņus pārbaudīsim, lai redzētu, vai viņi darīs visu, ko Tas Kungs viņu Dievs tiem pavēlēs“ (Ābr. 3:24–25). Viens no iemesliem, kāpēc mēs esam uz zemes, ir parādīt savu vēlēšanos paklausīt Debesu Tēva baušļiem.

Daudzi cilvēki domā, ka baušļi ir apgrūtinoši un ka tie ierobežo brīvību un personisko izaugsmi. Taču Glābējs mācīja, ka patiesa brīvība rodama vienīgi, ja sekojam Viņam: „Ja jūs paliekat Manos vārdos, jūs patiesi esat Mani mācekļi, un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus“ (Jāņa 8:31–32). Dievs dod baušļus mūsu labumam. Tie ir mīloši norādījumi mūsu laimei un mūsu fiziskai un garīgai labklājībai.

Pravietis Džozefs Smits mācīja, ka paklausība baušļiem vada pie Dieva svētībām. Viņš teica: „Ir likums, neatsaucami izdots debesīs pirms šīs pasaules radīšanas, ar ko ir noteiktas visas svētības—un, kad mēs iegūstam jebkuru svētību no Dieva, tas ir caur paklausību tam likumam, ar ko tā ir noteikta“ (M&D 130:20–21). Arī ķēniņš Benjamīns mācīja šo principu: „Es vēlos, lai jūs padomātu par to, kuri tur Dieva baušļus, svētīto un laimīgo stāvokli. Jo lūk, viņi ir svētīti visās lietās gan laicīgi, gan garīgi; un, ja viņi iztur uzticīgi līdz galam, viņi tiek uzņemti debesīs, lai tādējādi viņi varētu dzīvot ar Dievu nebeidzamā laimes stāvoklī. Ak, atcerieties, atcerieties, ka šīs lietas ir patiesas, jo Dievs Tas Kungs to ir sacījis“ (Mos. 2:41).

Mūsu paklausība baušļiem ir mūsu mīlestības izpausme pret Debesu Tēvu un Jēzu Kristu. Glābējs teica: „Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles“ (Jāņa 14:15). Vēlāk Viņš paziņoja: „Ja jūs turēsiet Manus baušļus, jūs paliksiet Manā mīlestībā, itin

Pamatdarbi

kā Es esmu turējis Sava Tēva baušļus un palieku Viņa mīlestībā” (Jāņa 15:10).

Papildu norādes: Joz. 24:14–15; Sal. Māc. 12:13; Mat. 7:21; Jāņa 7:17; 1. Nef. 3:7; M&D 58:21–22; 82:8–10

Skat. arī Rīcības brīvība; Glābšanas iecere

Pamatdarbi (skat. Svētie Raksti)

Paradīze

Termins *paradīze* Svētajos Rakstos ir lietots dažādās nozīmēs. Pirmkārt, tas apzīmē miera un laimes vietu pēcmirstīgajā garu pasaulē, kas saglabāta tiem, kas kristījušies un kas palikuši uzticīgi (skat. Al. 40:12; Moron. 10:34). Cilvēkiem garu cietumā ir iespēja mācīties Jēzus Kristus evaņģēliju, nožēlot savus grēkus un saņemt kristīšanās un konfirmācijas priekšrakstus caur darbu, ko mēs veicam tempļos (skat. M&D 138:30–35). Kad tie to dara, tie var ieiet paradīzē.

Otra nozīme vārdam *paradīze* atrodama Lūkas pierakstā par Glābēja krustā sišanu. Kad Jēzus bija pie krusta, zaglis, kurš arī bija sists krustā, teica: „Jēzu, piemini mani, kad Tu nāksi Savā valstībā!” (Lūk. 23:42). Saskaņā ar Lūkas 23:43, Tas Kungs atbildēja: „Patiesi Es tev saku: šodien tu būsi ar Mani paradīzē.” Praviētis Džozefs Smits skaidroja, ka šis ir nepareizs tulkojums; Tas Kungs patiesībā teica, ka zaglis būs kopā ar Viņu garu pasaulē.

Vārds *paradīze* arī atrodams 2. vēstulē korintiešiem 12:4, kur, iespējams, tas attiecas uz celestiālo valstību. Desmitajā Ticības apliecinājumā vārds *paradīzes* raksturo zemes godību Tūkstošgades laikā.

Skat. arī Nāve, garīgā; Glābšanas iecere; Augšāmcelšanās

Parāds

Caur pravieti Džozefu Smitu Tas Kungs reiz sacīja svēto grupai: „Tā ir Mana griba, lai jūs samaksātu visus savus parādus“ (M&D 104:78). Kopš Baznīcas agrīnajām dienām Tā Kunga pravieši ir atkārtoti mūs brīdinājuši izvairīties no parāda jūga.

Vienas no lielajām parāda briesmām ir procenti, kas to pavada. Dažiem kredīta veidiem, tādiem kā kredītkartes, ir īpaši augstas procentu likmes. Kad jūs esat parādā, jūs atklājat, ka procentiem nav žēlastības. Tie turpina uzkrāties neatkarīgi no jūsu situācijas—vienalga vai strādājat vai esat bez darba, veseli vai slimi. Tie nekad neizzūd, līdz parāds ir nomaksāts. Nepieviļaties no kredītu piedāvājumiem, pat ja tie liek parādam izskatīties pievilcīgam, apsotot zemas procentu likmes vai bezprocentu kredītu uz noteiktu laika periodu.

Apsveriet savu finansiālo stāvokli. Disciplinējiet sevi iepērkoties, izvairoties no parāda cik vien jūs spējat. Vairumā gadījumu jūs varat izvairīties no parāda, prātīgi izlietojot savus līdzekļus. Ja jūs izdzīvojaties parādā, kaut vai par samērīgu summu, lai iegādātos vienkāršu māju vai pabeigtu savu izglītību, centieties to atmaksāt pēc iespējas ātrāk un atbrīvojiet sevi no jūga. Kad jūs būsiet nomaksājuši savus parādus un uzkrājuši nedaudz līdzekļu, jūs būsiet sagatavojušies finansiālām vētrām, kas var nākt. Jums būs patvērums savai ģimenei un sirdsmiers.

Papildu norādes: Lūk. 16:10–11; M&D 19:35

Pateicība

Tas Kungs ir apsolījis: „Tas, kurš pieņem visu ar pateicību, tiks darīts godības pilns“ (M&D 78:19). Pateicība ir pacilājoša, paaugstinoša attieksme. Iespējams, ka jūs no savas pieredzes varat teikt, ka jūs esat laimīgāki, kad jūsu sirdis ir pateicība. Jūs nevarat būt sarūgtināti, atriebīgi vai nelietīgi, kad jūs esat pateicīgi.

Esiet pateicīgi par brīnišķīgajām svētībām, kas jums dotas. Esiet pateicīgi par milzīgajām iespējām, kas jums dotas. Esiet pateicīgi saviem vecākiem. Lai viņi zina, ka jūs esat pateicīgi. Pateicieties saviem draugiem un saviem skolotājiem. Izsakiet pateicību katram, kas jums sniedz pakalpojumu vai palīdz jebkāda veidā.

Pateicieties savam Debesu Tēvam par Viņa labestību pret jums. Jūs varat izpaust savu pateicību Dievam, atzīstot Viņa roku visās lietās, pateicoties Viņam par visu, ko Viņš jums dod, turot Viņa baušļus un kalpojot citiem. Pateicieties Viņam par Viņa mīļoto Dēlu, Jēzu Kristu. Izpaudiet pateicību par Glābēja lielisko piemēru, par Viņa mācībām, par Viņa izstiepto roku, lai paceltu un palīdzētu, par Viņa veikto bezgalīgo Izpirkšanu.

Pateicieties Tam Kungam par Viņa atjaunoto Baznīcu. Pateicieties Viņam par visu, ko tā jums sniedz. Pateicieties Viņam par draugiem un par ģimeni. Lai pateicības gars vada un svētī jūs ik dienu un nakti. Centieties būt pateicīgi. Jūs atklāsiet, ka tas dod brīnišķīgus rezultātus.

Papildu norādes: Psm. 100:3–4; Lūk. 17:11–19; Mos. 2:19–22; Al. 34:38; M&D 59:7

Patiesības Gars (*skat. Svētais Gars*)

Patriarhālās svētības

Patriarhālās svētības dod ordinēti patriarhi cienīgiem Baznīcas locekļiem. Jūsu patriarhālā svētība dara zināmu jūsu izcelsmi no Israēla nama un satur personīgu Tā Kunga padomu jums.

Kad jūs studējat savu patriarhālo svētību un sekojat padomiem, ko tā satur, tā sniedz vadību, mierinājumu un aizsardzību. Lai noskaidrotu, kā saņemt patriarhālo svētību, runājiet ar savu bīskapu vai draudzes prezidentu.

Izcelsmes paziņošana

Jūsu patriarhālajā svētībā ir ietverts paziņojums par jūsu izcelsmi, nosakot, ka jūs esat no Israēla—Ābrahāma pēcnācēja—nama, piederību noteiktai Jēkaba ciltij. Daudzi Pēdējo Dienu Svētie ir no Efraima cilts, cilts, kurai kā galvenā atbildība ir dota vadīt Tā Kunga pēdējo dienu darbu.

Tādēļ, ka katram no mums ir jauktas izcelsmes, diviem tās pašās ģimenes locekļiem var tikt paziņota piederība dažādām Israēla ciltīm.

Nav svarīgi, vai jūsu piederība Israēla namam ir pēc izcelsmes vai caur adopciju. Kā Baznīcas locekļi jūs esat pieskaitīti Ābrahāma pēcnācējiem un esat mantinieki visiem solījumiem un svētībām, kas ietvertas Ābrahāma derībā (skat. „Ābrahāma derība,” 14–15.

Mācīšanās no savas patriarhālās svētības

Kad jūs esat saņēmuši savu patriarhālo svētību, jums to vajadzētu lasīt pazemīgi, lūgšanu pilniem un bieži. Tā ir personīga atklāsmē no jūsu Debesu Tēva, kurš zina jūsu spēkus, vajības un mūžības potenciālu. Caur jūsu patriarhālo svētību Viņš jums palīdzēs mācīties par to, ko Viņš no jums sagaida. Jūsu svētība var saturēt apsolījumus, aizrādījumus un brīdinājumus. Laikam ritot, jūs atzīsiet atklāsmes spēku, kas tajā ietverta.

Kad jūs sekojat padomiem savā svētībā, jums būs mazāka iespēja paklupt vai tapt maldinātiem. Ja jūs nesekojat padomiem, jūs nevarēsiet saņemt apsolītās svētības.

Lai gan jūsu patriarhālā svētība satur iedvesmotus padomus un apsolījumus, jums nevajadzētu sagaidīt, ka tā atbildēs uz visiem jūsu jautājumiem vai sīki izklāstīs visu, kas notiks jūsu dzīvē. Ja jūsu svētībā nav minēts svarīgs notikums, tāds kā pilnlaika misija vai laulības, jums nevajadzētu uzskatīt, ka jūs nesaņemsit šādu iespēju.

Līdzīgi, jums nevajadzētu uzskatīt, ka viss, kas minēts jūsu patriarhālajā svētībā, piepildīsies šajā dzīvē. Patriarhālā svētība ir mūžīga un tās apsolījumi var attiekties uz mūžībām. Esiet droši, ka, ja jūs esat cienīgi, visi solījumi piepildīsies Tā Kunga noteiktajā laikā. Tie, kas nepiepildās šajā dzīvē, piepildīsies nākamajā.

Jūsu patriarhālā svētība ir svēta un personīga. Jūs tajā varat dalīties ar saviem tuvākajiem ģimenes locekļiem, taču jums to nevajadzētu skaļi lasīt publiski vai ļaut citiem to lasīt vai izskaidrot. Pat jūsu bīskapam vai draudzes prezidentam to nevajadzētu izskaidrot.

Paglabāriet savās sirdīs savas patriarhālās svētības dārgos vārdus. Apdomājiet tos un dzīvojiet tā, lai jūs būtu cienīgi saņemt apsoltās svētības šajā dzīvē un nākamajā.

Pazemība

Būt pazemīgam nozīmē pateicīgi atzīt savu atkarību no Tā Kunga—saprast, ka jums pastāvīgi nepieciešams Viņa atbalsts. Pazemība ir atzīšana, ka jūsu talanti un spējas ir dāvanas no Dieva. Tā nav vājuma, kautrības vai baiļu pazīme; tā ir rādītājs tam, ka jūs zināt, kur atrodas patiesais spēks. Jūs varat būt gan pazemīgs un bezbailīgs. Jūs varat būt pazemīgs un drosmīgs.

Jēzus Kristus ir lielākais pazemīguma piemērs. Savas laicīgās kalpošanas laikā Viņš vienmēr atzina, ka spēks Viņam radās, pateicoties Viņa atkarībai no Sava Tēva. Viņš teica: „Es no Sevis nespēju darīt nekā. ... Es nemeklēju Savu gribu, bet Tā gribu, kas Mani ir sūtījis“ (Jāņa 5:30).

Tas Kungs jūs stiprinās, ja jūs būsit pazemīgi Viņa priekšā. Jēkabs mācīja: „Dievs stājas pretim lepniem, bet pazemīgiem dod žēlastību. ... Zemojieties Tā Kunga priekšā, tad Viņš jūs paaugstinās“ (Jēk. v. 4:6, 10).

Papildu norādes: Mat. 18:4; 23:12; 26:39; Lūk. 22:42; 1. Pēt. v. 5:5–6; Mos. 4:11–12; 15:6–7; Al. 5:27–28; Hel. 3:33–35; Et. 12:27; M&D 12:8; 67:10; 112:10; 136:32–33

Personīga atklāsme (skat. Atklāsme)

Piedošana

Svētajos Rakstos piedošana tiek lietota divās nozīmēs. Tas Kungs mums pavēl nožēlot grēkus un meklēt Viņa piedošānu. Viņš arī mums pavēl piedot tiem, kas mūs aizvaino vai sāpina. Tā Kunga lūgšanā Jēzus mums dod padomu lūgt Debesu Tēvam piedot mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem (skat. Mat. 6:12).

Meklēt piedošānu no Tā Kunga

Grēks ir smaga nasta. Tas dod vainas sajūtu un ciešanas, zinot, ka esam rīkojušies pret mūsu Debesu Tēva gribu. Tas sniedz ilgstošus sirdsapziņas pārmetumus, kad mēs saprotam, ka mūsu rīcību dēļ mēs esam sāpinājuši citus un traucējuši sev saņemt svētības, ko mūsu Tēvs bija mums gatavs dot.

Pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Grēku Izpirkšanai, mēs varam saņemt piedošānu par saviem grēkiem, no visas sirds un pilnīgi tos nožēlojot. Grēcīgums sniedz ciešanas un sāpes, taču Tā Kunga piedošana sniedz atvieglojumu, mierinājumu un prieku. Tas Kungs ir apsolījis:

„Lūk, tam, kurš nožēlojis savus grēkus, tam tiek piedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs nepieminu“ (M&D 58:42).

„Kaut jūs grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliks balti kā sniegs; kaut tie arī būtu kā purpurs, tomēr tie kļūs kā vilna“ (Jes. 1:18).

Jūs varat pieredzēt šo brīnumu, vienalga, vai jums vajag nožēlot nopietnus grēkus vai ikdienas vājības. Tāpat kā Glābējs lūdza cilvēkiem senos laikos, Viņš lūdž jums šodien:

„Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.

Nemiet uz sevi Manu jūgu, mācieties no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm.

Jo Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla" (Mat. 11:28–30).

„Vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenožēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs dziedināt?

Jā, patiesi Es saku jums, ja jūs nāksit pie Manis, jums būs mūžīgā dzīve. Lūk, Mana žēlastības roka ir izstiepta pret jums, un katru, kas nāks, to Es pieņemšu; un svētīti ir tie, kas nāk pie Manis" (3. Nef. 9:13–14).

Grēku nožēlošanas izskaidrojumu skatīt „Grēku nožēlošana," 57–61.

Piedot citiem

Papildus tam, ka mums jātiecas pēc piedošanas par saviem grēkiem, mums jāvēlas piedot citiem. Tas Kungs teica: „Jums vajag piedot cits citam; jo tas, kas nepiedod savam brālim viņa pārkāpumus, paliek nosodīts Tā Kunga priekšā; jo viņā paliek lielāks grēks. Es, Tas Kungs, piedošu tam, kuram Es piedošu, bet no jums tiek prasīts piedot visiem cilvēkiem" (M&D 64:9–10).

Ikdienas dzīves gaitās jūs noteikti saņemsit pārestību no citiem cilvēkiem—dažkārt nejauši un dažkārt tišuprāt. Šādās situācijās ir viegli aizvainoties vai sadusmoties, vai atriebties, taču tas nav Tā Kunga ceļš. Glābējs deva padomu: „Mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā" (Mat. 5:44). Viņš sniedza pilnīgu piedošanas piemēru, kad Viņš bija uz krusta. Viņš lūdza par romiešu kareivjiem, kas viņu bija situši krustā: „Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara" (Lūk. 23:34).

Lūdziet pēc spēka, lai piedotu tiem, kas jums darījuši pāri. Atbrīvojaties no dusmu, rūgtuma un atriebības jūtām. Saskatiet citos cilvēkos labo tā vietā, lai koncentrētos uz citu kļūdām, tādējādi palielinot to vājības. Atļaujiet Dievam būt tiesnesim par citu kaitīgajām rīcībām. Var būt grūti atbrīvoties

no pāridarījuma sajūtas, taču jūs to spējat ar Tā Kunga palīdzību. Jūs atklāsīt, ka piedošana var dziedēt drausmīgas rētas, aizstājot strīdu indi un naidu ar mieru un mīlestību, ko var sniegt vienīgi Dievs.

Papildu norādes: Mat. 6:14–15; 18:21–22; 1. Nef. 7:16–21

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Citu tiesāšana; Grēku nožēlošana

Pielūgšana

Pielūgt Dievu nozīmē sniegt Viņam savu mīlestību, godbijīgumu, kalpošanu un pieķeršanos. Tas Kungs pavēlēja Mozum: „Pielūdz Dievu, jo vienīgi Viņam tev būs kalpot” (Moz. 1:15). Šajā atklāšanā Viņš ir pavēlējis: „Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, un ar visu savu spēku, prātu un izturību; un Jēzus Kristus Vārdā tev būs Viņam kalpot” (M&D 59:5). Ja jūs jebkuru personu vai lietu uzskatāt augstāku par Dieva mīlestību, jūs praktizējat maldīgu pielūgšanu jeb elkdievību (skat. 2. Moz. 20:3–6).

Lūgšana ir viens no veidiem, kā jūs varat pielūgt Tēvu. Alma mācīja savu dēlu Helamanu: „Piesauc Dievu visam savam atbalstam; jā, lai viss, ko tu darītu, būtu Tam Kungam, un lai kurp tu arī ietu, lai tas būtu Tai Kungā; jā, lai visas tavas domas būtu vērstas uz To Kungu; jā, lai visa tava sirds mīlestība būtu nolikta Tam Kungam mūžīgi” (Al. 37:36).

Jums vajag apmeklēt Baznīcas sapulces pielūgšanas garā. Tas Kungs ir pavēlējis: „Lai tu varētu pilnīgāk turēt sevi pasaules neaptraipītu, tev ir jāiet lūgšanas namā un jāpiesien savi Svētie Vakarēdieni Manā svētajā dienā; jo patiesi, šī ir diena, kas tev nolikta, lai tu atpūstos no saviem darbiem un lai veltītu savu pielūgsmi Visaugstākajam” (M&D 59:9–10).

Piedalīšanās priesterības priekšrakstu veikšanā arī ir pielūgšanas sastāvdaļa. Kad jūs godbijīgi pieņemat Svēto Vakarēdienu un apmeklējat tempļi, jūs atceraties un pielūdzat

savu Debesu Tēvu un paužat savu pateicību Viņa Dēlam, Jēzum Kristum.

Papildus ārējai pielūgšanas izpausmju izrādīšanai jums vajag būt ar pielūgsmes pilnu attieksmi, lai kurp jūs dotos, un visā, ko jūs darāt. Alma mācīja šo principu ļaužu grupai, kuri bija izdzīti no savas pielūgšanas vietas. Viņš tiem palīdzēja saprast, ka patiesa pielūgšana nav ierobežota tikai ar vienu nedēļas dienu (skat. Al. 32:11). Runājot uz to pašu ļaužu grupu, Almas pārinieks Amuleks tos iedrošināja pielūgt „Dievu, lai arī kur [tie] būtu, garā un patiesībā” (Al. 34:38).

Papildu norādes: Psm. 95:6–7; Mos. 18:25; Al. 33:2–11; M&D 20:17–19, 29; Ticības apliecinājumi 1:11

Skat. arī Gavēšana un gavēšanas ziedojumi; Dievs Tēvs; Mīlestība; Lūgšana; Sabats

Pievēršanās

„Miesas tieksme ved nāvē,” paziņoja apustulis Pāvils, „bet Gara tieksme—uz dzīvību un mieru” (Rom. 8:6; skat. arī 2. Nef. 9:39). Mūsu kritušajā stāvoklī mēs bieži cīnāmies ar kārdinājumu, un mēs dažkārt padodamies miesas gribai un ļaunumam, kas ir tanī (skat. 2. Nef. 2:29; skat. arī „Krišana,” 94–97 šajā grāmatā). Lai spētu saņemt mūžīgās dzīves svētību, mums jābūt ar „Gara tieksmi” un jāpārvar savas netaisnīgās vēlmes. Mums nepieciešams mainīties. Vēl precīzāk, mums nepieciešams *tikt mainītiem* jeb pievērstiem caur Glābēja veikto Grēku Izpirkšanu un caur Svētā Gara spēku. Šo procesu sauc par pievērsanu.

Pievēršanā ietilpst uzvedības izmaiņa, taču tā ir vairāk nekā uzvedības izmaiņa; tā ir mūsu būtības izmaiņa. Tā ir tik nozīmīga izmaiņa, ka Tas Kungs un Viņa pravieši uz to atsaucas kā uz atdzimšanu, sirds izmaiņu un kristīšanos ar uguni. Tas Kungs sacīja:

„Nebrīnies, ka visai cilvēcei, jā, vīriem un sievietēm, visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām ir jāpiedzimst no jauna; jā, jāpiedzimst no Dieva, izmainoties no viņu miesīgā un kriptušā stāvokļa uz taisnīguma stāvokli, būdami Dieva pestīti, kļūdami Viņa dēli un meitas;

un tā viņi top jaunas radības; un, kamēr viņi to neizdara, viņi nekādā ziņā nevar iemantot Dieva valstību“ (Mos. 27:25–26).

Pievēršanās process

Pievēršanās ir process, nevis tikai gadījums. Jūs kļūstat pievērsts savu taisnīgo centieniem, sekot Glābējam, rezultātā. Starp šiem centieniem ir ticības izrādīšana Jēzum Kristum, grēku nožēlošana, kristīšanās, Svētā Gara dāvanas saņemšana un izturība līdz galam ticībā.

Lai arī pievēršanās ir brīnumaina un tā izmaina dzīvi, tas ir klusi notiekošs brīnums. Eņģeļu apmeklējumi un citi iespaidīgi notikumi nenodrošina pievēršanos. Pat Alma, kurš redzēja eņģeļus, kļuva pievērsts vienīgi pēc tam, kad viņš bija „gavējis un lūdzis daudzas dienas,“ lai iegūtu liecību par patiesību (Al. 5:46). Un Pāvils, kurš redzēja augšāmcēlušos Glābēju, mācīja, ka „neviens nevar teikt: Kungs ir Jēzus,—kā vien Svētajā Garā“ (1. kor. 12:3).

Tāpēc, ka pievēršanās ir kluss, pastāvīgs process, jūs varat tapt pievērsti pašlaik un to neapzināties. Jūs varat būt līdzīgi lamaniešiem, „kas dēļ savas ticības [Kristum] savas pievēršanās laikā tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapzinājās to“ (3. Nef. 9:20). Jūsu pastāvīgie centieni izrādīt ticību un sekot Glābējam radīs lielāku pievēršanos.

Pievērsto cilvēku īpašības

Mormona Grāmata sniedz aprakstus par cilvēkiem, kas ir pievērsti Tam Kungam:

Tie vēlas darīt labu. Ķēniņš Benjamīns paziņoja: „pateicoties Tā Visuvarenā Kunga Garam, kas radījis mūsos jeb mūsu sirdīs varenu pārmaiņu, ka mums vairs nav tieksmes darīt ļaunu, bet nepārtraukti darīt labu“ (Mos. 5:2). Alma runāja par cilvēkiem, kas „nevarēja raudzīties uz grēku savādāk, kā vien ar riebumu“ (Al. 13:12).

Tie nedumpojas pret To Kungu. Mormons stāstīja par lamaniešu grupu, kuri bija ļauni un asinskāri, taču tie „tika pievērsti Tam Kungam“ (Al. 23:6). Šie cilvēki nomainīja savu vārdu uz anti-nefij-lehijieši un „kļuva par taisnīgiem ļaudīm; viņi nolika savus nemiera ieročus, ka viņi vairs necinījās pret Dievu, nedz arī pret kādu no saviem brāļiem“ (Al. 23:7).

Tie dalās ar evaņģēliju. Ēnoss, Alma vecākais, Alma jaunākais, Mosijas dēli, Amuleks un Zizroms veltīja sevi evaņģēlija sludināšanai pēc tam, kad tie kļuva pievērsti Tam Kungam (skat. Ēn. 1:26; Mos. 18:1; Mos. 27:32–37; Al. 10:1–12; 15:12).

Tie ir piepildīti ar mīlestību. Pēc tam, kad augšāmcelies Glābējs apmeklēja cilvēkus Amerikā, „visi ļaudis bija pievērsti Tam Kungam uz visas zemes virsas, gan nefijieši, gan lamanieši, un tur nebija strīdu un domstarpību viņu starpā, un katrs cilvēks godīgi rīkojās pret citiem....

Un notika, ka nebija strīdu tai zemē dēļ Dieva mīlestības, kas mājāja ļaužu sirdīs.

Un tur nebija nedz skaudības, nedz strīdu, nedz nekārtību, nedz netiklības, nedz melu, nedz slepkavību, nedz jebkāda veida izlaidības; un noteikti nevarēja būt laimīgāku ļaužu starp visiem ļaudīm, kas bija tikuši radīti ar Dieva roku.

Tur nebija nedz laupītāju, nedz slepkavu, nedz lamaniešu, nedz jebkādu citu -iešu; bet viņi visi kā viens bija Kristus bērni un Dieva valstības mantinieki“ (4. Nef. 1:2, 15–17).

Tiekšanās pēc lielākas pievērsšanās

Jūsu galvenā atbildība ir jūsu pašu pievērsšanās. Nevienam nevar tikt pievērsti jūsu vietā, un nevienam nevar jūs piespiest

pievērsties. Tomēr, citi var jums palīdzēt pievērsšanās procesā. Mācieties no ģimenes locekļu taisnīgajiem piemēriem, Baznīcas vadītājiem un skolotājiem, un vīriešiem un sievietēm Svētajos Rakstos.

Jūsu spējas piedzīvot sirds vareno izmaiņu pieaugs, ja jūs centīsities sekot Glābēja pilnīgajam piemēram. Studējiet Svētos Rakstus, lūdziet ticībā, turiet baušļus un pastāvīgi meklējiet Svētā Gara klātbūtni. Ja jūs turpināsiet pievērsšanās procesu, jūs saņemsit „varenu lielu prieku,” kā ķēniņa Benjamīna ļaudis, kad Gars radīja viņu „sirdīs varenu pārmaiņu” (skat. Mos. 5:2, 4). Jūs varēsiet sekot ķēniņa Benjamīna padomam: „Lai jūs būtu nelokāmi un nesatricināmi, vienmēr labu darbu pārpilni, lai Kristus, Dievs Tas Kungs Visuvarēnais, varētu jūs apzīmogat kā Savus, lai jūs varētu tikt aizvesti debesīs, lai jūs varētu iegūt nebeidzamo pestīšanu un mūžīgo dzīvi” (Mos. 5:15).

Papildu norādes: Mat. 18:3; Lūk. 22:32; Al. 5:7–14

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Kristīšana; Svētais Gars; Glābšana

Pirmsmirstīgā esamība (*skat.* Glābšanas iecere)

Pornogrāfija

Pornogrāfija ir jebkurš materiāls, kas apraksta vai attēlo cilvēka ķermeni vai seksuālu uzvedību veidā, kas izraisa seksuālas izjūtas. Tā tiek izplatīta caur daudziem plašsaziņas līdzekļiem, ieskaitot žurnālus, grāmatas, televīziju, filmas, mūziku un internetu. Tā ir kaitīga garam, tāpat kā tabaka, alkohols un narkotikas ir kaitīgas ķermenim. Pornogrāfiska materiāla izmantošana jebkādā veidā ir Dieva baušļa pārkāpums. „Tev nebūs . . . pārkāpt laulību, . . . nedz darīt ko līdzīgu tam” (M&D 59:6). Tā var vadīt pie citiem nopietniem grēkiem. Baznīcas locekļiem jāizvairās no pornogrāfijas jebkurā tās formā un jābūt pret tās ražošanu, izplatīšanu un lietošanu.

Pornogrāfija traģiski rada atkarību. Līdzīgi citām atkarībām tā rosina cilvēkus eksperimentēt un meklēt spēcīgāku uzbudinājumu. Ja jūs ar to eksperimentējat un ļaujat tapt notvertam tās lamatās, tā jūs iznīcinās, degradējot jūsu prātu, sirdi un garu. Tā jums laupīs jūsu pašcienu un izjūtu par dzīves skaistumu. Tā jūs izpostīs un vadīs jūs uz ļaunām domām un iespējami ļaunām rīcībām. Tā drausmīgi sabojās jūsu ģimenes attiecības.

Tādēļ, ka pornogrāfija izraisa atkarību un tā var nodarīt ļaunumu jūsu ķermenim un garam, Dieva kalpotāji ir mūs atkārtoti brīdinājuši izsargāties no tās. Ja jūs esat noķerti pornogrāfijas lamatās, nekavējoties pārtrauciet un meklējiet palīdzību. Caur grēku nožēlošanu jūs varat saņemt piedošanu un rast cerību evaņģēlijā. Dodieties pie sava bīskapa vai draudzes prezidenta, lai saņemtu padomu, kā pārvarēt jūsu problēmu, un meklējiet dziedināšanu caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu. Lūdziet, lai Tas Kungs jums dod spēku pārvarēt šo drausmīgo atkarību.

Papildu norādes: Mat. 5:27–28; Rom. 6:12; Al. 39:9; M&D 42:23

Skat. arī Šķīstība; Kārdinājums

Pravieši

Kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi mēs esam svētīti ar to, ka mūs vada dzīvi pravieši—iedvesmoti vīri, kas ir aicināti runāt Tā Kunga Vārdā, tāpat kā Mozus, Jesaja, Pēteris, Pāvils, Nefijs, Mormons un citi Svēto Rakstu pravieši. Mēs atbalstām Baznīcas prezidentu kā mūsu pravieti, gaišreģi un atklājēju—vienīgo cilvēku uz zemes, kurš saņem atklāsmi, lai vadītu visu Baznīcu. Mēs arī atbalstām Augstākā Prezidija padomniekus un Divpadsmit apustuļu kvoruma locekļus kā praviešus, gaišreģus un atklājējus.

Tāpat kā pravieši senatnē, arī mūsdienu pravieši liecina par Jēzu Kristu un māca Viņa evaņģēliju. Tie dara zināmu

Dieva gribu un patieso būtību. Tie runā drosmīgi un skaidri, atmaskojot grēku un brīdinot par tā sekām. Dažkārt tie var būt iedvesmoti, lai pravietotu par nākotnes notikumiem mūsu labumam.

Jūs vienmēr varat uzticēties dzīvajiem praviešiem. Viņu mācības atspoguļo Tā Kunga gribu, kurš paziņoja: „Ko Es, Tas Kungs, esmu runājis, Es esmu runājis, un Es neattaisnojos, un kaut arī debesis un zeme zudīs, Mani vārdi nezudīs, bet tiks visi piepildīti vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats“ (M&D 1:38).

Jūsu lielākā drošība gūstama, pilnībā sekojot Tā Kunga vārdiem, kas doti caur Viņa praviešiem, īpaši—pašreizējo Baznīcas prezidentu. Tas Kungs brīdina, ka tie, kas ignorē dzīvo praviešu vārdus, kritīs (skat. M&D 1:14–16). Viņš apsola lielas svētības tiem, kas seko Baznīcas prezidentam:

„Tu pievērsīsī vērību visiem viņa vārdiem un pavēlēm, ko viņš dos jums, kā viņš tos saņem, staigādams visā svētumā Manā priekšā;

jo viņa vārdu jūs pieņemsit kā no Manas paša mutes, visā pacietībā un ticībā.

Jo jums tā darot, elles vārtiem nebūs jūs uzvarēt; jā, un Dievs Tas Kungs izklīdinās tumsības spēkus jūsu priekšā un satricinās debesis jūsu labumam un Viņa Vārda godībai“ (M&D 21:4–6).

Papildu norādes: 2. Laiku 20:20; Am. 3:7; Ef. 2:19–20; 1. Nef. 22:1–2; Mos. 13:33–35; M&D 107:91–92; Ticības apliecinājumi 1:6

Pravietojums (skat. Atklāsme; Garīgās dāvanas)

Priekšraksti

Baznīcā priekšrakstu veikšana ir svēta, oficiāla darbība, ko veic ar priesterības pilnvarām. Daži priekšraksti ir nepieciešami mūsu paaugstināšanai. Šos priekšrakstus dēvē par

glābšanas priekšrakstiem. Tie ir kristīšanās, konfirmācija, ordinēšana Melhisedeka priesterībā (vīriešiem), tempļa endauments un laulības aizzīmogošana. Veicot katru no šiem priekšrakstiem, mēs noslēdzam svētas derības ar To Kungu.

Citus priekšrakstus, tādus kā bērnu svētīšana, eļļas iesvētīšana, slimo dziedināšana, arī veic ar priesterības pilnvarām. Lai arī tie nav būtiski mūsu glābšanai, tie ir svarīgi, lai mūs mierinātu, vadītu un iedrošinātu.

Priekšraksti un derības palīdz mums atcerēties, kas mēs esam. Tie mums atgādina par mūsu pienākumu pret Dievu. Tas Kungs tos ir nozīmējis, lai mums palīdzētu nākt pie Viņa un saņemt mūžīgo dzīvi. Kad mēs tos godājam, Viņš mūs stiprina.

Jums var būt daudzas iespējas piedalīties priesterības priekšrakstu veikšanā. Kad vien jums ir tāda iespēja, dariet visu, ko spējat, lai sevi sagatavotu, neatkarīgi no tā, vai jūs priekšrakstu veicat vai to saņemat. Jūs varat sagatavoties, lūdzot, gavējot, apspriežoties ar priesterības vadītājiem un studējot Svētos Rakstus un pēdējo dienu praviešu vārdus. Ja jūs esat priesterības nesējs, jums vienmēr vajadzētu būt garīgi sagatavotam, lai izpildītu priekšrakstu. Dzīvojiet tīru, cienīgu dzīvi un tiecieties saņemt pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni.

Papildu norādes: M&D 84:19–21; Ticības apliecinājumi 1:3–5

Skat. arī Derība; Evaņģēlijs; Priesterība

Priesterība

Priesterība ir Dieva mūžīgais spēks un pilnvaras. Caur priesterību Dieva radīja un pārvalda debesis un zemi. Caur šo spēku Viņš pestī un paaugstina Savus bērnus, īstenojot „cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Moz. 1:39).

Priesterības pilnvaras dotas vīriešiem uz zemes

Dievs dod priesterību vīriešiem, kas ir cienīgi Baznīcas locekļi, lai tie varētu rīkoties Viņa Vārdā, lai glābtu Viņa bērnus. Priesterības nesējiem var tikt dotas pilnvaras sludināt evaņģēliju, veikt glābšanas priekšrakstus un vadīt Dieva valstību uz zemes.

Baznīcas vīrieši var uzsākt savu priesterības kalpošanu, kad tie sasnieguši 12 gadu vecumu. Sākumā tie nes Ārona priesterību, un vēlāk tie ir sagatavoti, lai tiem taptu piešķirta Melhisedeka priesterība. Dažādos savas dzīves posmos un atkarībā no tā, kā tie sevi sagatavo, lai saņemtu dažādās atbildības, tie ieņem dažādus priesterības amatus, tādus kā diakons, skolotājs vai priesteris Ārona priesterībā un elders vai augstais priesteris Melhisedeka priesterībā. (Sīkākai informācijai par Ārona un Melhisedeka priesterībām skatīt 15–16 un 119–20).

Lai vīriešu kārtas Baznīcas loceklis varētu nest priesterību, pilnvarotam priesterības nesējam tam tā jāpiešķir ar amatu attiecīgā priesterībā (skat. Ebr. 5:4; M&D 42:11; Ticības apliecinājumi 1:5).

Lai gan priesterības pilnvaras tiek piešķirtas vienīgi cienīgiem Baznīcas vīriešiem, priesterības svētības ir pieejamas visiem—vīriešiem, sievietēm un bērniem. Mēs visi gūstam labumu no ietekmes, kas nāk caur taisnīgiem priesterības vadītājiem, un mums visiem ir privilēģija saņemt priesterības glābjošos priekšrakstus.

Priesterība un ģimene

Vissvarīgākā priesterības pielietošana notiek ģimenē. Katram vīram un tēvam, kas ir Baznīcā, vajadzētu censties būt cienīgam, lai nestu Melhisedeka priesterību. Kopā ar savu sievu kā līdzvērtīgu partneri viņš prezidē taisnīgumā un mīlestībā, kalpojot kā ģimenes garīgais vadītājs. Viņš vada

ģimenes regulārās lūgšanas, Svēto Rakstu studēšanu un ģimenes mājvakarus. Viņš strādā kopā ar savu sievu, lai mācītu savus bērnus un palīdzētu tiem sagatavoties saņemt glābšanas priekšrakstus (skat. M&D 68:25–28). Viņš dod priesterības svētības vadībai, dziedināšanai un mierinājumam.

Daudziem Baznīcas locekļiem mājās nav Melhisedeka priesterības nesēju. Tomēr, caur mājskolotāju un priesterības vadītāju kalpošanu, visi Baznīcas locekļi var pieredzēt priesterības spēka svētības savā dzīvē.

Priesterības kvorumi

Priesterības kvorums ir organizēta brāļu grupa, kuriem ir vienāds priesterības amats. Galvenie kvorumu uzdevumi ir kalpot citiem, veidot vienotību un brālību un savstarpēji mācīt doktrīnas, principus un pienākumus.

Kvorumi pastāv visos Baznīcas organizācijas līmeņos. Baznīcas prezidents un viņa padomnieki veido Augstākā Prezidija kvorumu. Arī Divpadsmit apustuļi veido kvorumu. Kvorumos ir organizēti gan Septiņdesmitie, gan Augstākie pilnvarotie, gan reģiona pilnvarotie. Katrs staba prezidents prezidē augsto priesteru kvorumā, ko veido visi staba augstie priesteri. Katrā bīskapijā vai draudzē parasti ir elderu, priesteru, skolotāju un diakonu kvorumi. Augstie priesteri arī ir organizēti bīskapijās, kalpojot augsto priesteru grupās.

Mājskološana

Kopš brīža, kad priesterības nesēji ir ordinēti skolotāja amatā, tiem ir iespēja un atbildība kalpot par mājskolotājiem. Šādā veidā tie darbojas, lai izpildītu savu pienākumu „vienmēr uzraudzīt baznīcas locekļus, un būt ar tiem un stiprināt tos” (M&D 20:53).

Mājskolotājiem ir svēts pienākums būt par pirmavotu Baznīcā, lai palīdzētu atsevišķiem cilvēkiem un ģimenēm. Tie

apmeklē tiem nozīmētās ģimenes vismaz reizi mēnesī. Kalpojot un apmeklējot tiem nozīmētos Baznīcas locekļus, tie atbalsta vecākus to pienākumos, māca evaņģēliju katram ģimenes loceklim, veido sadraudzības un palīdz Baznīcas locekļiem sagatavoties, lai saņemtu tempļa priekšrakstus un dzīvotu evaņģēlija svētību cienīgi.

Bīskapiju un draudžu vadītāji pārliecinās, lai katrai ģimenei vai atsevišķam cilvēkam būtu nozīmēti mājskolotāji. Tie kopā ar mājskolotājiem palīdz apmierināt katra Baznīcas locekļa garīgās un laicīgās vajadzības.

Priesterības atslēgas

Baznīcā priesterības pilnvaru izmantošanu vada tie, kas tur priesterības atslēgas (skat. M&D 65:2; 124:123). Tiem, kas tur priesterības atslēgas, ir tiesības prezidēt un vadīt Baznīcā savas kompetences ietvaros. Piemēram, bīskaps tur priesterības atslēgas, kas ļauj viņam prezidēt savā bīskapijā. Tādēļ, kad bīskapijā kāds bērns ir sagatavots kristībām, cilvēkam, kas vēlas bērnu kristīt, ir no bīskapa jāsaņem atļauja.

Jēzus Kristus tur visas priesterības atslēgas. Viņš ir devis Saviem Apustuļiem atslēgas, kas nepieciešamas, lai pārvaldītu Viņa Baznīcu. Vienīgi vecākais apustulis, Baznīcas prezidents var lietot (vai pilnvarot citu cilvēku lietot) šīs atslēgas, lai pārvaldītu visu Baznīcu (skat. M&D 43:1–4; 81:2; 132:7).

Baznīcas prezidents deleģē priesterības atslēgas citiem priesterības nesējiem, lai tie varētu prezidēt savās atbildības jomās. Priesterības atslēgas tiek piešķirtas tempļu, misiju, stabu un apgabalu prezidentiem; bīskapiem; draudžu prezidentiem; un kворumu prezidentiem. Cilvēks, kurš kalpo kādā no šiem aicinājumiem, tur atslēgas, līdz tas tiek no aicinājuma atbrīvots. Padomnieki atslēgas nesaņem, taču tie saņem pilnvaras un atbildību ar aicinājumu un nozīmējumu.

Priesterības taisnīga pielietošana

Ja jūs esat priesterības nesēji, atcerieties, ka priesterībai vajadzētu būt jūsu sastāvdaļai visos laikos un visos apstākļos. Tā nav kā apmetnis, ko jūs varat uzvilkt un novilkt, kad vēlaties. Katra ordinēšana priesterības amatā ir aicinājums kalpot dzīves garumā, ar apsoliņumu, ka Tas Kungs jūs sagatavos, lai veiktu Viņa darbu saskaņā ar jūsu uzticību.

Jums jābūt cienīgiem, lai saņemtu un pielietotu priesterības spēku. Vārdi, ko jūs runājat, un jūsu ikdienas uzvedība ietekmē jūsu kalpošanas spējas. Jūsu uzvedībai sabiedrībā jābūt nevainojamai. Jūsu uzvedība vientulībā ir pat vēl svarīgāka. Caur pravieti Džozefu Smitu Tas Kungs paziņoja, ka „priesterības tiesības ir nesaraujami saistītas ar debesu spēkiem, un ka debesu spēki nevar tikt pārvaldīti vai vadīti savādāk kā tikai uz taisnīguma principiem” (M&D 121:36). Viņš brīdināja priesterības nesējus:

„Kad mēs cenšamies apslēpt savus grēkus vai apmierināt savu lepnību, savu tukšo godkāri, vai kontrolēt, pārvaldīt vai piespiest cilvēku bērnu dvēseles jebkurā netaisnīguma pakāpē, lūk, debesis attālinās; Tā Kunga Gars tiek apbēdināts; un, kad tas ir prom, āmen tā cilvēka priesterībai vai pilnvarām. Lūk, pirms vēl viņš to aptver, viņš tiek atstāts savā ziņā” (M&D 121:37–38).

Jūs nevarat izmantot nekādu spēku vai ietekmi ar priesterību, kā vien „ar pārliecināšanu, pacietību, ar maigumu un lēnprātību, un ar neviltotu mīlestību; ar laipnību un tīrām zināšanām, kas ļoti paplašinās dvēseli bez liekulības, un bez viltus.” Ja jūs Svētais Gars iedvesmo kādam pārnest, pēc tam izrādiēt „vēl lielāku mīlestību pret to, kam tu esi pārmetis, lai viņš tevi neuzskatītu par savu ienaidnieku; lai viņš varētu zināt, ka tava uzticība ir stiprāka par nāves saitēm” (M&D 121:41–44).

Kad jūs pielietojat priesterību taisnīgumā un mīlestībā, jūs radīsiet prieku, kalpojot kā instrumenti Tā Kunga rokās. Viņš teica:

„Lai arī tava sirds ir pilna žēlsirdības pret visiem cilvēkiem, un pret ticības saimi, un lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti; un tad tava paļāvība kļūs stipra Dieva klātbūtnē; un priesterības mācība pilēs tavā dvēselē kā rasa no debesīm.

Svētais Gars būs tavš pastāvīgais pavadonis, un tavš zizlis nemainīgs taisnīguma un patiesības zizlis; un tava valdīšana būs mūžīga valdīšana, un bez piespiedu līdzekļiem tā plūdīs pie tevis mūžīgi mūžos“ (M&D 121:45–46).

Papildu norādes: Jāņa 15:16; Ap. d. 8:14–20; Jēk.v. 5:14–15; M&D 13; 20; 84; 107; Džozefs Smits—Vēsture 1:68–73

Skat. arī Ārona priesterība; Baznīcas pārvalde; Melhisedeka priesterība; Priekšraksti; Evaņģēlija Atjaunošana

Priesterības atslēgas (*skat.* Priesterība)

Priesteris (*skat.* Ārona priesterība; Baznīcas pārvalde; Priesterība)

Radišana

Debesu Tēva vadībā Jēzus Kristus radija debesis un zemi (*skat.* Mos. 3:8; Moz. 2:1). No Svētiem Rakstiem, kas atklāti caur pravieti Džozefu Smitu, mēs uzzinām, ka Radišanas darbā Tas Kungs organizēja elementus, kas jau pastāvēja (*skat.* Ābr. 3:24). Viņš neradija pasauli „no nekā“, kā daži cilvēki tic.

Svētie Raksti arī māca, ka Ādams bija pirmais cilvēks no visiem cilvēkiem (*skat.* Moz. 1:34). Dievs radija Ādamu un Ievu pēc Sava tēla un pēc Viņa Vienpiedzimušā tēla (*skat.* Moz. 2:26–27).

Radišana ir Debesu Tēva glābšanas ieceres neatņemama sastāvdaļa. Tā dod katram no mums iespēju nākt virs zemes, kur mēs saņemam fizisko ķermeni un izmantojam savu rīcības brīvību. Pirmslaicīgajā Dievu Padomē tika izteikts sekojošs paziņojums: „Mēs iesim lejā, jo tur ir vieta, un mēs ņemsim no šiem materiāliem, un mēs izveidosim zemi, uz kuras šie varētu

dzīvot; un mēs ar to viņus pārbaudīsim, lai redzētu, vai viņi darīs visu, ko Tas Kungs, viņu Dievs, tiem pavēlēs” (Ābr. 3:24–25).

Mēs esam Dieva garīgie bērni, un mūsu ķermeņi ir radīti pēc Viņa tēla. Lai parādītu savu pateicību par šīm svētībām, mēs varam rūpēties par saviem ķermeņiem, paklausot Gudrības Vārdam un citiem baušļiem, kas attiecas uz mūsu garīgo un fizisko veselību (skat. M&D 89; skat. arī M&D 88:124). Mēs arī varam cienīt citus cilvēkus kā Dieva bērnus.

Kā tie, kas gūst labumu no visa radības skaistuma, mēs varam rūpēties par zemi un palīdzēt to saglabāt nākamajām paaudzēm.

Papildu norādes: 1. Moz. 1–2; Ebr. 1:1–2; 1. Nef. 17:36; M&D 38:1–3; 59:16–20; Moz. 1–3; Ābr. 4–5

Skat. arī Dievs Tēvs; Jēzus Kristus; Glābšanas iecere

Reģiona pilnvarotais Septiņdesmitais (*skat. Baznīcas pārvalde*)

Rīcības brīvība

Jūsu Debesu Tēvs ir devis jums rīcības brīvību; spēju izvēlēties un rīkoties pašiem. Rīcības brīvība ir būtiska glābšanas iecerē. Bez tās jūs nespētu mācīties vai pilnveidoties, vai sekot Glābējam. Ar to jūs esat „brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi caur lielo visu cilvēku Starpnieku, vai izvēlēties gūstu un nāvi, saskaņā ar velna gūstu un varu” (2. Nef. 2:27).

Jums bija spēja izvēlēties, pat pirms jūs piedzimāt. Pirmslaicīgajā Debesu Padomē Debesu Tēvs iepazīstināja ar Savu ieceri, kas ietvēra rīcības brīvības principu. Luciferam sacēlās un „mēģināja iznīcināt cilvēka rīcības brīvību” (Moz. 4:3). Rezultātā Luciferam un visiem tiem, kas tam sekoja, tika liegta privilēģija saņemt mirstīgu ķermeni. Jūsu atrašanās uz zemes apstiprina to, ka jūs izvēlējāties sekot Debesu Tēva iecerei.

Mirstīgajā dzīvē jūs turpināt būt ar rīcības brīvību. Tas, kā jūs lietojat šo dāvanu, nosaka jūsu laimi vai bēdas šajā dzīvē un nākamajā. Jūs esat brīvi izvēlēties un rīkoties, taču jūs neesat brīvi izvēlēties savu rīcību sekas. Sekas var nebūt tūlītējas, taču tās seko vienmēr. Labā un taisnīguma izvēles vada uz laimi, mieru un mūžīgo dzīvi, kamēr grēka un ļaunuma izvēles galu galā rada sirdssāpes un postu.

Jūs esat atbildīgi par izvēlēm, kuras jūs veicat. Jums nevajag vainot savus apstākļus, savu ģimeni vai savus draugus, ja jūs izvēlaties nepaklausīt Dieva baušļiem. Jūs esat Dieva bērni ar lielu spēku. Jums piemīt spējas izvēlēties taisnīgumu un laimi, neatkarīgi no saviem apstākļiem.

Jūs arī esat atbildīgi par to, kā attīstāt savas spējas un talantus, ko Debesu Tēvs jums devis. Jūs esat atbildīgi Viņa priekšā par to, ko jūs darāt ar savām spējām un kā jūs izmantojat savu laiku. Neizniekojiet savu laiku. Esiet ar vēlmi smagi strādāt. Izvēlieties darīt daudz ko labu pēc savas brīvās izvēles.

Papildu norādes: 1. Moz. 11:26–28; 30:15–20; Joz. 24:14–15; 2. Nef. 2; Hel. 14:30–31; M&D 58:26–28; 101:78

Skat. arī Paklausība; Glābšanas iecere, Kārdinājums

Roku uzlikšana

Roku uzlikšana ir procedūra, ko atklājis Tas Kungs, lai veiktu daudzus priesterības priekšrakstus, tādus kā, konfirmācija, ordinēšana, Baznīcas locekļu iecelšana kalpošanai aicinājumos, slimo svētīšana un citu priesterības svētību došana (skat. M&D 42:44; Ticības apliecinājumi 1:4–5). Tie, kam ir atbilstošas priesterības pilnvaras, uzliek savas rokas uz cilvēka galvas, kurš saņem priekšrakstu. To darot, tie kalpo kā instrumenti, caur kuriem Tas Kungs svētī Savus bērnus (skat. M&D 36:2).

Priesterības nesēji vienmēr tā ir rīkojušies. Ādams ordinēja savus taisnīgos vīriešu kārtas pēcnācējus ar roku uzlikšanu

(skat. M&D 107:40–50). Kad Jēkabs izteica svētības Efraimam un Manasem, viņš uzlika savas rokas uz to galvām (skat. 1. Moz. 48:14–19). Alma „iecēla priesterus un vecajus . . . uzliekot tiem savas rokas saskaņā ar Dieva kārtu” (Al. 6:1). Apustuļi Pēteris un Jānis dāvāja Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu (skat. Ap. d. 8:14–17). Šajā atklāšanas laikā Jānis Kristītājs ar roku uzlikšanu piešķīra Ārona priesterību Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam (skat. Džozefs Smits—Vēsture 1:68–69).

Papildu norādes: 4. Moz. 27:18–23; Ap. d. 19:1–6; 1. Tim. 4:14; M&D 33:15; 35:6

Skat. arī Svētais Gars; Priesterība

Sabats

Sabats ir Tā Kunga diena, kas nolikta katru nedēļu atpūtai un pielūgšanai. Vecās Derības laikos Dieva derības ļaudis ievēroja sabatu septītajā nedēļas dienā, jo Dievs atpūtās septītajā dienā, kad Viņš bija radījis zemi. Tas Kungs ir uzsvēris sabata ievērošanas nozīmīgumu desmit baušļos:

„Piemini sabata dienu, ka tu to svētī.

Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus.

Bet septītā diena ir sabats Tam Kungam, tavam Dievam, tad nebūs tev nekādu darbu darīt, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam, nedz tam svešiniekam, kas ir tavos vārtos.

Jo sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tur atrodams, un septītajā dienā Tas Kungs atdušējās; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu, lai tā būtu svēta” (2. Moz. 20:8–11).

Pēc Jēzus Kristus augšāmcelšanās, kas notika nedēļas pirmajā dienā, Tā Kunga mācekļi sāka ievērot sabatu nedēļas pirmajā dienā, svētdienā (skat. Ap. d. 20:7).

Pēdējās dienās Tas Kungs ir mums pavēlējis turpināt ievērot sabbatu. Viņš ir apsolījis, ka, ja mēs ievērosim šo bausli, mēs saņemsim zemes pilnību (skat. M&D 59:16–20).

Tāpēc, ka sabats ir svēta diena, to jāatvērē cienīgiem un svētiem pasākumiem. Nav pietiekami atturēties no darba un izklaides. Patiesībā, ja mēs sabbatā tikai laiskojamies, neko nedarīdami, mēs šo dienu neturam svētu. Atklāsmē, kas dota Džozefam Smitam 1831. gadā, Tas Kungs pavēlēja: „Lai tu varētu pilnīgāk turēt sevi pasaules neaptraipītu, tev ir jāiet lūgšanas namā un jāpienes savi Svētie Vakarēdieni Manā svētajā dienā; jo patiesi, šī ir diena, kas tev nolikta, lai tu atpūstos no saviem darbiem un lai veltītu savu pielūgsmi Visaugstākajam” (M&D 59:9–10). Saskaņā ar šo atklāsmi mēs katru nedēļu apmeklējam Svētā Vakarēdiena sapulci. Citi sabata dienas pasākumi var ietvert lūgšanu, meditāciju, Svēto Rakstu un pēdējo dienu praviešu mācību studēšanu, vēstuļu rakstīšanu ģimenes locekļiem un draugiem, vērtīgas literatūras lasīšanu, slimo un nomocīto apmeklēšanu un citu Baznīcas sanāksmju apmeklēšanu.

Papildu norādes: 2. Moz. 31:16–17; Mos. 18:23; M&D 59:11–14; 68:29

Skat. arī Godbjība; Svētais Vakarēdiens; Pielūgšana

Sātans

Sātans, arī saukts par pretinieku vai velnu, ir taisnīguma un to, kas cenšas sekot Dievam, ienaidnieks. Viņš ir Dieva garīgais dēls, kas reiz bija eņģelis, kam „bija vara Dieva klātbūtnē” (M&D 76:25; skat. arī Jes. 14:12; M&D 76:26–27). Taču pirmsmirstīgajā Debesu padomē Lucifers, kā toreiz sauca Sātānu, sacēlās pret Debesu Tēvu un glābšanas ieceri. Šajā dumpī pret Dievu Sātans „mēģināja iznīcināt cilvēka rīcības brīvību” (Mozus 4:3). Viņš teica: „Es atpestīšu visu cilvēci, ka neviena dvēsele netiks pazaudēta, un es to noteikti izdarīšu, tādēļ dod man Savu godu” (Moz. 4:1).

Sātans pārlicināja „trešo daļu no debesu pulkiem” novērsties no Tēva (M&D 29:36). Šī dumpja rezultātā Sātans un viņa sekotāji tika nošķirti no Dieva klātbūtnes un tiem tika atņemta svētība saņemt fizisko ķermeni (skat. Jāņa atkl. 12:9). Tiem arī tika atņemta iespēja saņemt mantojumu kādā no slavas valstībām.

Debesu Tēvs ļauj Sātanam un Sātana sekotājiem mūs kārdināt, kas ir kā sastāvdaļa mūsu mirstīgās dzīves pieredzei (skat. 2. Nef. 2:11–14; M&D 29:39). Tādēļ, ka Sātans „tiecas, lai visi cilvēki varētu būt nelaimīgi līdzīgi viņam pašam” (2. Nef. 2:27), viņš un viņa sekotāji cenšas mūs vadīt prom no taisnīguma. Viņš vada savu visspraigāko pretestību pret svarīgākajiem Debesu Tēva laimes ieceres aspektiem. Piemēram, viņš tiecas apšaubīt Glābēju un priesterību, viest šaubas par Izpiršanas spēku, viltot atklāsmi, novērst mūs no patiesības un noliegt personīgo atbildību. Viņš mēģina graut ģimeni, izjaucot dabiskās dzimumu lomas, veicinot seksuālās attiecības ārpus laulībām, izsmejot laulības un atrunājot laulātus pieaugušos, kuri varētu savus bērnus audzināt taisnīgumā, radīt bērnus.

Jums nav jāpadodas Sātana kārdinājumiem. Jums piemīt spēks izvēlēties labo, nevis ļauno, un jūs vienmēr varat meklēt Tā Kunga palīdzību caur lūgšanu. (Skat. „Kārdinājums,” 85–87).

Papildu norādes: Jes. 14:12–17; 1. Nef. 15:23–24; 2. Nef. 2:16–18; Moron. 7:12; M&D 10:5; 29:36–40, 46–47; 76:25–29

Seksuālā netikumība (skat. Šķīstība)

Septiņdesmitais (skat. Baznīcas pārvalde)

Septiņdesmito kvorums (skat. Baznīcas pārvalde)

Sieviešu Palīdzības biedrība

Sieviešu Palīdzības biedrību dibināja pravietis Džozefs Smits 1842. gada 17. martā Navū, Ilinoisas štatā. Tās dibināšanas dienās Sieviešu Palīdzības biedrībai bija divi galvenie mērķi: sniegt atvieglojumu nabadzīgajiem un trūkumcietējiem un glābt dvēseles. Organizācija turpina pastāvēt mūsdienās, paliekot uzticīga šiem sākotnējiem vadošajiem principiem. Visā pasaulē Sieviešu Palīdzības biedrības māsas strādā kopā ar priesterības nesējiem, lai veiktu Baznīcas misiju. Tās cita citu atbalsta, kad tās:

- Nostiprina savu liecību par Jēzu Kristu caur lūgšanu un Svēto Rakstu studēšanu
- Meklē garīgu spēku, sekojot Svētā Gara mudinājumiem
- Veltī sevi laulību, ģimeņu un māju stiprināšanai
- Rod cildenumu būt mātei un prieku sievišķībā
- Priecājas kalpot un veikt labus darbus
- Mīl dzīvi un mācīšanos
- Aizstāv patiesību un taisnīgumu
- Atbalsta priesterību kā Dieva pilnvaras uz zemes
- Priecājas par tempļa svētībām
- Izprot savu dievišķo sūtību un tiecas pēc paaugstināšanas

Ja jūs esat Sieviešu Palīdzības biedrībā, viens no veidiem, kā jūs varat piedalīties organizācijas misijā, ir pieņemt nozīmējumu kalpot kā apmeklējošai mātai. Kad jūs apmeklējat un kalpojat nozīmētajām māsām, atvēliet laiku, lai mācītu evaņģēliju un veidotu sadraudzības. Papildus kalpošanai atsevišķiem cilvēkiem, jūs varat būtiski ietekmēt ģimeņu stiprināšanu.

Bīskapiju un draudžu vadītāji pārliecinās, lai katrai mātai, kas 18 gadus veca vai vecāka, būtu nozīmētas apmeklējošas

māsas. Priesterības un Sieviešu Palīdzības biedrības vadītāji apspriežas ar apmeklējošām māsām, lai palīdzētu apmierināt katras māsas garīgās un laicīgās vajadzības.

Kā Sieviešu Palīdzības biedrības māsas jūs esat vispasaules māsu radniecības locekles, kas ir vienotas savā uzticībā Jēzum Kristum. Jūs apvienojaties kopā ar citām Dieva meitām kā sievietes, kuras ir ticīgas, tikumīgas, ar redzējumu un žēlsirdību, ar drošām zināšanām, ka dzīvei ir jēga, mērķis un virziens. Caur savu līdzdalību Sieviešu Palīdzības biedrībā jums ir iespējas izbaudīt māsu vienotību un sadraudzību, sniegt nozīmīgu kalpošanu, dalīties savās liecībās un savos talantos, un garīgi pilnveidoties.

Sirdsapziņa

Visi cilvēki piedzimst ar spējām atšķirt pareizo no nepareizā. Šīs spējas, ko sauc par sirdsapziņu, ir Kristus gaismas izpausme (skat. Moron. 7:15–19).

Jūsu sirdsapziņa ir kā aizsargs, kas jums palīdz izvairīties no situācijām, kas ir garīgi kaitīgas. Kad jūs paklausāt baušļiem un veicat taisnīgas izvēles, jūs izjūtat sirdsapziņas mieru.

Kad jūs grēkojat, jūs izjūtat nožēlu vai vainu, līdzīgi kā jūs izjūtat fiziskas sāpes, kad esat ievainoti. Tā ir jūsu sirdsapziņas dabiska atbilde uz grēku, un tā var jūs mudināt nožēlot.

Grēku nožēlošana un piedošana atjauno jūsu sirdsapziņas mieru. No otras puses, ja jūs ignorējat savu sirdsapziņu un nenožēlojat grēkus, jūsu sirdsapziņa tiks sabojāta, it kā tā būtu „ar kauna zīmi iededzināta“ (1. Tim. 4:2).

Mācieties sekot savai sirdsapziņai. Tā ir svarīga jūsu rīcības brīvības izmantošanas daļa. Jo vairāk jūs sekojat savai sirdsapziņai, jo tā kļūst stiprāka. Jūtīga sirdsapziņa ir veselīga gara pazīme.

Papildu norādes: Mos. 4:1–3; M&D 84:45–47

Skat. arī Rīcības brīvība; Kristus gaismas; Paklausība, Kārdinājums

Slavas valstības

Pateicoties Jēzus Kristus veiktajai Grēku Izpirkšanai, visi cilvēki tiks augšāmcelti (skat. Al. 11:42–45). Pēc tam, kad mēs būsīm augšāmcelti, mēs stāvēsim Tā Kunga priekšā, lai taptu tiesāti (skat. Jāņa atkl. 20:12; 3. Nef. 27:14). Katrs no mums tiks nozīmēts mūžīgā mājas vietā noteiktā slavas valstībā. Tas Kungs mācīja šo principu, kad Viņš teica: „Mana Tēva namā ir daudz mājokļu” (Jāņa 14:2).

Pastāv trīs slavas valstības: celestiālā valstība, terestriālā valstība un telestiālā valstība. Slava, ko jūs iemantosīt, būs atkarīga no jūsu pievēršanas dziļuma, ko izpauž jūsu paklausība Tā Kunga baušļiem. Tā būs atkarīga no veida, kā jūs esat pieņēmuši „Jēzus liecību” (M&D 76:51; skat. arī 74., 79., 101. pantu).

Celestiālā valstība

Celestiālā valstība ir augstākā no trim slavas valstībām. Tie, kas būs šajā valstībā, mūžīgi dzīvos Dieva Tēva un Viņa Dēla Jēzus Kristus klātbūtnē. Šim vajadzētu būt jūsu mērķim: iemantot celestiālo valstību un palīdzēt arī citiem saņemt šo lielo svētību. Šādu mērķi nevar sasniegt ar vienu mēģinājumu; tas ir rezultāts taisnīgumam dzīves ilgumā un mērķa pastāvīgumam.

Celestiālā valstība ir vieta, kas sagatavota tiem, kas „pieņēma Jēzus liecību” un „sasnieguši pilnību caur Jēzu, Jaunās Derības starpnieku, kurš veica šo pilnīgo Izpirkšanu, caur Savu asiņu izliešanu” (M&D 76:51, 69). Lai iemantotu šo dāvanu, mums jāveic glābšanas priekšraksti, jātur baušļi un jānožēlo savi grēki. Sīkākam izskaidrojumam par tiem, kas iemantos celestiālo slavu, skatīt Mācību un Derības 76:50–70, 92–96).

1836. gada janvārī pravietis Džozefs Smits saņēma atklāsmi, kas paplašināja viņa izpratni par prasībām, lai iemantotu celestiālo slavu. Viņam atvērās debesis, un viņš

ieraudzija celestiālo valstību. Viņš brīnījās, kad viņš tur ieraudzija savu brāli Alvinu, lai gan Alvins bija miris pirms kristīšanas grēku piedošanai. (Skat. M&D 137:1–6.) Tad Tā Kunga balss nāca pie pravieša Džozefa:

„Visi, kuri ir miruši bez zināšanām par šo evaņģēliju, kuri būtu to pieņēmuši, ja viņiem būtu ticis atļauts palikt ilgāk, būs Dieva celestiālās valstības mantinieki;

arī visi, kuri no šī brīža mirst bez zināšanām par to, kuri būtu to pieņēmuši ar visu savu sirdi, būs tās valstības manti-
nieki;

jo Es, Tas Kungs, tiesāšu visus cilvēkus pēc viņu darbiem, atbilstoši viņu sirds vēlmēm“ (M&D 137:7–9).

Piebilstot šai atklāsmei, pravietis Džozefs teica: „Es arī redzēju, ka visi bērni, pirms viņi sasniedz atbildības vecumu, tiek izglābti debesu celestiālajā valstībā“ (M&D 137:10).

No citas atklāsmes pravietim Džozefam mēs mācāmies, ka celestiālajā valstībā ir trīs pakāpes. Lai taptu paaugstināti augstākajā pakāpē un mūžīgi turpinātu ģimenes attiecības, mums jāstājas jaunajā un mūžīgajā laulības derībā un jābūt uzticīgiem šai derībai. Citiem vārdiem, tempļa laulības ir prasība, lai iegūtu celestiālās valstības augstāko pakāpi. (Skat. M&D 131:1–4.) Visiem, kas ir cienīgi stāties jaunajā un mūžīgajā laulības derībā, tāda iespēja būs, vai nu šajā dzīvē vai nākamajā.

Terestriālā valstība

Tie, kas iemantos terestriālo slavu, saņems „no Dēla klātbūtnes, bet ne no Tēva pilnības. Tādēļ viņiem ir terestriāli ķermeņi, un nevis celestiāli ķermeņi, un atšķiras godībā kā mēness atšķiras no saules“ (M&D 76:77–78). Vispārīgi runājot, indivīdi terestriālajā valstībā būs godājami cilvēki, „kas bija cilvēku viltības apžilbināti“ (M&D 76:75). Šajā grupā tiks iekļauti Baznīcas locekļi, kas „nav drosmīgi Jēzus liecībā“ (M&D 76:79). Šajā grupā arī tiks iekļauti tie, kas noraidīja iespēju pieņemt evaņģēliju mirstīgās dzīves laikā, taču kas to

vēlāk pieņēmuši pēcmirstīgajā garu pasaulē (skat. M&D 76:73–74). Lai vairāk mācītos par tiem, kas iemantos terestriālo slavu, skatīt Mācību un Derības 76:71–80, 91, 97.

Telestiālā valstība

Telestiālā slava paredzēta tiem cilvēkiem, kas „nepieņēma nedz Kristus evaņģēliju, nedz liecību par Jēzu” (M&D 76:82). Šie cilvēki saņems savu slavu pēc tam, kad tie tiks izpirkti no garu cietuma, ko dažkārt dēvē par elli (skat. M&D 76:84, 106). Sīkāks izskaidrojums par tiem, kas iemantos telestiālo slavu, atrodams Mācībā un Derībās 76:81–90, 98–106, 109–112.

Pazušana

Daži cilvēki nebūs cienīgi dzīvot nevienā no slavas valstībām. Tos sauks „pazušanas dēli,” un tiem būs „jādzīvo valstībā, kas nav godības valstība” (M&D 76:32; 88:24). Tas būs stāvoklis „tiem, kas pazīst [Dieva] varu un ir bijuši tās dalībnieki, un ļāvuši uzvarēt sevi caur velna spēku, un nolieguši patiesību un izaicinājuši [Dieva] varu” (M&D 76:32; skat. arī 30., 32.–49. pantu).

Papildu norādes: 1. kor. 15:40–42; M&D 88:20–39; 130:18–19

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpiršana; Mūžīgā dzīve; Debesis; Elle; Glābšanas iecere

Smits Džozefs, jaunākais (*skat.* Džozefs Smits)

Stabs (*skat.* Baznīcas pārvalde)

Svētā Gara dāvana (*skat.* Svētais Gars)

Svētā Vakarēdiena sapulce (*skat.* Sabats; Svētais Vakarēdiens; Upuris)

Svētais Gars

Svētais Gars ir trešais Dievības loceklis. Viņš ir garīga būtne, bez ķermeņa no miesas un kauliem (skat. M&D 130:22). Uz viņu bieži atsaucas kā uz Garu, Svēto Garu, Dieva Garu, Tā Kunga Garu vai Mierinātāju.

Svētā Gara lomas

Svētais Gars darbojas pilnīgā vienotībā ar Debesu Tēvu un Jēzu Kristu, pildot vairākas lomas, lai palīdzētu mums dzīvot taisnīgi un saņemt evaņģēlija svētības.

Viņš „liecina par Tēvu un Dēlu“ (2. Nef. 31:18) un atklāj un māca „patiesību par visu“ (Moron. 10:5). Jūs varat saņemt stipru liecību par Debesu Tēvu un Jēzu Kristu vienīgi ar Svētā Gara spēku. Viņa sazināšanās ar jūsu garu ir daudz skaidrāka nekā jebkura sazināšanās, ko jūs varat veikt caur savām dabiskajām maņām.

Kad jūs cenšaties palikt uz ceļa, kas vada uz mūžīgo dzīvi, Svētais Gars „rādīs jums visu, kas jums jādara“ (skat. 2. Nef. 32:1–5). Viņš var jūs vadīt jūsu lēmumos un jūs aizsargāt no fiziskām un garīgām briesmām.

Caur Viņu jūs varat saņemt Gara dāvanas savā un to labā, ko jūs mīlat un kam jūs kalpojat (skat. M&D 46:9–11).

Viņš ir Mierinātājs (Jāņa 14:26). Līdzīgi kā mīloša vecāka mierinošā balss var apklusināt raudošu bērnu, Gara čuksti var mierināt jūsu bailes, apklusināt jūsu dzīves satraukumus un jūs mierināt, kad jūs skumstat. Svētais Gars var jūs piepildīt „ar cerību un pilnīgu mīlestību“ un mācīt „valstības miermīlīgās lietas“ (Moron. 8:26; M&D 36:2).

Caur Viņa spēku jūs topat svētīti, kad jūs nožēlojat grēkus, saņemat kristīšanās un konfirmācijas priekšrakstus un paliekat uzticīgi savām derībām (skat. Mos. 5:1–6; 3. Nef. 27:20; Moz. 6:64–68).

Viņš ir Svētais apsolījuma Gars (skat. Ef. 1:13; M&D 132:7, 18–19, 26). Kā tāds Viņš apstiprina, ka priesterības priekšraksti,

ko jūs esat saņēmuši, un derības, ko jūs esat noslēguši, ir Dievam pieņemami. Šis apstiprinājums ir atkarīgs no jūsu nepārtrauktas uzticības.

Svētā Gara dāvana

Godīgi patiesības meklētāji var sajust Svētā Gara ietekmi, kas tos vada pie Jēzus Kristus un Viņa evaņģēlija. Tomēr svētību pilnība, ko var saņemt caur Svēto Garu, ir pieejama vienīgi tiem, kas saņēmuši Svētā Gara dāvanu un ir cienīgi.

Pēc tam, kad jūs kristījāties pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā, viens vai vairāki Melhisedeka priesterības nesēji uzlika savas rokas uz jūsu galvas, svētā priesterības priekšrakstā konfirmēja jūs par Baznīcas locekli. Šajā priekšrakstā, ko sauc par konfirmāciju, jums tika dota Svētā Gara dāvana.

Svētā Gara dāvana atšķiras no Svētā Gara ietekmes. Pirms savām kristībām jūs laiku pa laikam varējāt sajust Svētā Gara ietekmi, un caur šo ietekmi jūs varējāt saņemt liecību par patiesību. Tagad, kad jums ir Svētā Gara dāvana, jums ir tiesības uz šī Dievības locekļa pastāvīgu klātbūtni, ja jūs turat baušļus.

Pilna Svētā Gara dāvanas baudīšana ietver atklāsmes un mierinājuma saņemšanu, kalpošanu un citu svētīšanu caur garīgām dāvanām, un attīrīšanu no grēka un to, ka topat piemēroti paaugstināšanai celestiālajā valstībā. Šīs svētības ir atkarīgas no jūsu cienīguma; tās nāk pamazām laikā, kad jūs tām esat gatavi. Kad jūs saskaņojat savu dzīvi ar Dieva gribu, jūs pakāpeniski saņemat Svēto Garu lielākā mērā. Praviētis Džozefs Smits paziņoja, ka Dieva valstības noslēpumus „var redzēt un saprast tikai ar Svēto Garu, ko Dievs dāvā tiem, kas mīl Viņu un šķīstās Viņa priekšā” (skat. M&D 76:114–116).

Atcerieties, ka „Tā Kunga Gars nemīt nešķīstos tempļos” (Hel. 4:24). Lai arī jūs esat saņēmuši Svētā Gara dāvanu, Gars

būs kopā ar jums vienīgi tad, kad jūs turat baušļus. Viņš attālināsies, ja jūs Viņu aizvainosit ar zaimiem, netīrību, nepaklausību, pretošanos vai citiem grēkiem. Saglabājiet sevi tīru. Piepildiet savu dzīvi ar labo, lai jūs būtu cienīgi būt ar pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni.

Papildu norādes: Mat. 3:11; Jāņa 15:26; 16:13; Ap. d. 2:38; 8:12–17; 19:1–6; 1. kor. 2:9–14; 12:3; Gal. 5:22–23; 1. Nef. 10:17–19; 2. Nef. 31:17; M&D 8:2–3; 39:20–24; 68:25–28; 121:46; Ticības apliecinājumi 1:4

Skat. arī Kristīšana; Dievība; Roku uzlikšana; Atklāsme; Garīgās dāvanas

Svētais Vakarēdiens

Naktī pirms Savas krustā sišanas Jēzus Kristus satikās ar Saviem apustuļiem un iedibināja Svēto Vakarēdienu. „Un, maizi ņēmis, Viņš pateicās, pārlauza to un tiem to deva, sacīdams: Tā ir Mana miesa, kas par jums top dota. To darait Mani pieminēdami! Tāpat arī biķeri pēc vakarēdiena, sacīdams: Šis biķeris ir jaunā derība Manās asinīs, kas par jums top izlietas” (Lūk. 22:19–20). Pēc Savas augšāmcelšanās Viņš Svēto Vakarēdienu iedibināja starp nefijiešiem (skat. 3. Nef. 18:1–11).

Mūsdienās mēs baudām maizi un ūdeni, pieminot Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanas upuri. Šī priekšraksta veikšana ir būtiska mūsu pielūgšanas un mūsu garīgās attīstības sastāvdaļa. Jo vairāk mēs domājam par tā nozīmīgumu, jo tas kļūst mums svētāks.

Glābēja un Viņa veiktās Grēku Izpirkšanas atceršanās

Svētais Vakarēdiens sniedz jums iespēju ar pateicību pieminēt Dieva Dēla dzīvi, kalpošanu un veikto Izpirkšanu.

Salauztā maize simbolizē Viņa miesu. Jūs varat domāt par Viņa fiziskajām ciešanām—īpaši par Viņa ciešanām uz krusta. Jūs varat atcerēties, ka, pateicoties Viņa žēlastībai un labvēlībai, visi cilvēki taps augšāmcelti un tiem tiks dota mūžīgās dzīves iespēja—būt kopā ar Dievu.

Redzot mazo ūdens trauciņu, jūs varat atcerēties, ka Glābējs izlēja Savas asinis stiprās garīgās ciešanās un sāpēs, kas sākās Ģetzemanes dārzā. Tur Viņš sacīja: „Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei” (Mat. 26:38). Pakļaujoties Tēva gribai, Viņš izcieta vairāk, nekā mēs spējam aptvert: „Asinis [nāca] no katras poras, tik lielas [bija] Viņa ciešanas par Viņa ļauzu ļaundarībām un negantībām” (Mos. 3:7). Jūs varat atcerēties, ka caur Savu asins izliešanu Jēzus Kristus izglāba jūs un visus cilvēkus no tā, ko Svētos Rakstos dēvē par Ādama pārkāpuma „pirmo grēku” (Moz. 6:54). Jūs varat atcerēties, ka Viņš arī izcieta par visu Debesu Tēva bērnu grēkiem, bēdām un sāpēm, nodrošinot pestīšanu no grēka tiem, kas grēkus nožēlo un dzīvo pēc evaņģēlija (skat. 2. Nef. 9:21–23).

Derību atjaunošana un apsolītās svētības

Kad jūs pieņemat Svēto Vakarēdienu, jūs liecināt Dievam, ka jūsu piemiņa par Viņa Dēlu būs ilgāka par šī svētā priekšraksta veikšanas īso brīdi. Jūs apsolāt vienmēr Viņu atcerēties. Jūs liecināt, ka jūs vēlaties uzņemt Jēzus Kristus Vārdu un ka jūs turēsiet Viņa baušļus. Pieņemot Svēto Vakarēdienu un uzņemoties šīs saistības, jūs atjaunojat savas kristīšanās derības (skat. Mos. 18:8–10; M&D 20:37).

Kad jūs turat savu kristīšanās derību, jūs saņemat lielas svētības. Kad jūs to atjaunojat, Tas Kungs atjauno apsolīto jūsu grēku atlaišanu. Attīrīti no grēka, jūs kļūstat spējīgi sajust, ka „Viņa Gars varētu vienmēr būt ar [jums]” (M&D 20:77). Gara pastāvīgā klātbūtne ir viena no lielākajām dāvanām, ko jūs varat saņemt mirstīgās dzīves laikā. Gars jūs virzīs taisnīguma un miera ceļos, vadot jūs uz mūžīgo dzīvi kopā ar jūsu Debesu Tēvu un Jēzu Kristu.

Cienīga pieņemšana

Katru nedēļu sagatavojoties Svētajam Vakarēdienam, atvēliet laiku, lai pārbaudītu savu dzīvi un nožēlotu savus grēkus.

Lai pieņemtu Svēto Vakarēdienu, jums nav nepieciešams būt pilnīgiem, taču jūsu sirdī jābūt pazemīguma un grēku nožēlas garam. Katru nedēļu jums vajadzētu sagatavoties šī svētā priekšraksta veikšanai ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu (skat. 3. Nef. 9:20).

Ja jūs pieņemat Svēto Vakarēdienu ar godbijīgumu un nopietnību, tas kļūst par iknedēļas iespēju pašanalīzei, grēku nožēlošanai un jaunai apņēmībai—spēka avotu un pastāvīgu atgādinājumu par Glābēja veikto Grēku Izpirkšanu.

Papildu norādes: 1. kor. 11:23–29; Moron. 4–5; M&D 20:75–79; 27:2

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Derība

Svētdiena (*skat.* Sabats; Pielūgšana)

Svētie Raksti

Kad svēti Dieva vīri raksta vai runā ar Svētā Gara spēku, to vārdi „būs Svētie Raksti, būs Tā Kunga griba, būs Tā Kunga prāts, būs Tā Kunga vārds, būs Tā Kunga balss un Dieva spēks glābšanai” (M&D 68:4). Oficiālie, kanonizētie Baznīcas Svētie Raksti, ko bieži dēvē par pamatdarbiem, ir Bībele, Mormona Grāmata, Mācība un Derības un Dārgā Pērle. Šīs Svēto Rakstu grāmatas ir aprakstītas 166.–68. lpp.

Svēto Rakstu ik dienas studēšanas nozīmīgums

Galvenais Svēto Rakstu mērķis ir liecināt par Kristu, palīdzot mums nākt pie Viņa un saņemt mūžīgo dzīvi (skat. Jāņa 5:39; 20:31; 1. Nef. 6:4; Mos. 13:33–35). Praviētis Mormons liecināja:

„Katrš, kurš grib, var tverties pie Dieva vārda, kas ir dzīvs un spēcīgs, kas sadalīs gabalos visa velna viltības un lamatas un ievilināšanas ieceres, un vedīs Kristus cilvēku pa šauru jo šauru ceļu pāri mūžīgajam bēdu bezdibēnim, kurš ir sagatavots, lai aprītu ļaunos—

un aizvedīs viņu dvēseles, jā, viņu nemirstīgās dvēseles pie Dieva labās rokas Debesu valstībā, lai sēdētu kopā ar Ābrahāmu un Īzāku, un ar Jēkabu, un ar visiem mūsu svētajiem tēviem, un lai vairs neaizietu“ (Hel. 3:29–30).

Pēdējo dienu pravieši sniedz mums padomu studēt Svētos Rakstus katru dienu, gan individuāli, gan kopā ar savu ģimeni. Tie mūs mudina, kā Nefijs mudināja savus brāļus, pielīdzināt Svētos Rakstus attiecībā uz sevi, meklējot veidus, kā svētos senatnes pierakstus pielīdzināt attiecībā uz mūsu dzīvi mūsdienās (skat. 1. Nef. 19:23–24). Tie mūs pārliecina pētīt rakstus (skat. Jāņa 5:39) un baudīt „Kristus vārdus“ (2. Nef. 32:3).

Jūs daudz gūsit, ja sekosit šim padomam. Ik dienas jēgpilna Svēto Rakstu studēšana palīdz mums labāk uztvert Svētā Gara pamudinājumus. Tā attīsta mūsu ticību, nostiprina mūs pret kārdinājumiem un palīdz mums tuvināties Debesu Tēvam un Viņa mīļotajam Dēlam.

Izveidojiet plānu savām personīgajām Svēto Rakstu studijām. Katru dienu atvēliet noteiktu laiku, lai studētu Svētos Rakstus. Šajā laikā uzmanīgi lasiet, esot vērīgi pret Gara pamudinājumiem. Lūdziet savam Debesu Tēvam, lai jums palīdzētu uzzināt, ko Viņš vēlas, lai jūs iemācītos un darītu.

Savas dzīves laikā turpiniet lasīt Svētos Rakstus, īpaši Mormona Grāmatu. Jūs no jauna atklāsiet Svēto Rakstu dārgumus atkal un atkal, atrodot jaunu nozīmi un to pielietojumu, kad jūs tos studējat dažādos dzīves posmos.

Ja jūs esat precējušies, katru dienu atvēliet laiku, lai lasītu Svētos Rakstus kopā ar ģimeni. Šie centieni var nebūt viegli, taču tie sniegs brīnišķīgus, mūžīgus rezultātus. Gara vadībā plānojiet lasīt Svētos Rakstus tā, lai tas būtu atbilstoši jūsu ģimenes vajadzībām. Nebaidieties lasīt Svētos Rakstus maziem bērniem. Šo svēto pierakstu valodai piemīt spēks aizskart pat ļoti mazus bērnus.

Bībele

Bībele ir iedalīta divās daļās: Vecā Derība un Jaunā Derība. Vecā Derība ir svēts pieraksts par Dieva darbiem ar Viņa derības ļaudīm Svētajā zemē. Tajā ietverti tādu praviešu kā Mozus, Jozuas, Jesajas, Jeremijas un Daniēla mācības. Jaunajā Derībā pierakstīta Glābēja dzimšana, laicīgā kalpošana un veiktā Grēku Izpirkšana. Tā noslēdzas ar Glābēja mācekļu kalpošanu.

Tādēļ, ka Bībele ir tulkota daudzas reizes, tā ir nodrukāta dažādās versijās. Latviski Baznīca kā Svētos Rakstus ir apstiprinājusi Latvijas Bībeles Biedrības izdotās Bībeles 1965. gada izdevuma revidēto tekstu.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā mēs cienām Bībeli un tās svētās mācības. Mēs varam saņemt spēku un mierinājumu no Bībeles pierakstiem par Dieva darbiem ar Viņa ļaudīm.

Mormona Grāmata: vēl viena liecība par Jēzu Kristu

Mormona Grāmata šajā atklāšanas laikā nāca ar Tā Kunga gribu. Tas ir pieraksts par Dieva darbiem ar ļaudīm, kas dzīvoja senajā Amerikā. Tā Kunga pravieši oriģinālos pierakstus iegravēja uz zelta plāksnēm. Tas Kungs paziņoja, ka Mormona Grāmata satur „Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību” (M&D 20:9; skat. arī M&D 42:12).

1827. gada 22. septembrī eņģelis, vārdā Moronijs—pēdējais Mormona Grāmatas pravietis—nodeva šos pierakstus pravietim Džozefam Smitam. Ar Dieva dāvanu un spēku pravietis Džozefs pierakstu pārtulkoja angļu valodā. Kopš tā laika Mormona Grāmata ir pārtulkota daudzās citās valodās.

Galvenais Mormona Grāmatas uzdevums ir pārliecināt visus cilvēkus, „ka Jēzus ir Kristus, Mūžīgais Dievs, kurš pasludina Sevi visām tautām” (Mormona Grāmatas titullapa). Tā māca, ka visiem cilvēkiem „ir jānāk pie Viņa, vai arī tie nevar tikt izglābti” (1. Nef. 13:40). Džozefs Smits teica, ka Mormona

Grāmata ir „mūsu reliģijas noslēgakmens, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam, nekā pēc jebkuras citas grāmatas“ (Mormona Grāmatas ievads).

Mormona Grāmata ir cits liecinieks par patiesībām, kas mācītas Bībelē. Tā arī atjauno „skaidras un pašas vērtīgākās“ patiesības, kas pazudušas no Bībeles tulkojumu kļūdu dēļ vai „izņemtas“ nolūkā „sagrozīt Tā Kunga patiesos ceļus“ (skat. 1. Nef. 13:24–27, 38–41). Bībele un Mormona Grāmata „saaugs kopā, lai satriektu nepatiesās mācības un izbeigtu ķildas, un nodibinātu mieru“ (2. Nef. 3:12).

Mormona Grāmatas noslēgumā pravietis Mormons mūs māca, kā mēs varam zināt, vai grāmata ir patiesa: „Kad jūs saņemsit šos pierakstus, es gribētu pārliecināt jūs, lai jūs vaicātu Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Kristus Vārdā, vai šie pieraksti ir patiesi; un, ja jūs vaicāsit sirsnīgi, ar patiesu nolūku, būdami ar ticību Kristū, Viņš pasludinās jums patiesību par tiem ar Svētā Gara spēku“ (Moron. 10:4; skat. arī 3. un 5. pantu).

Mācība un Derības

Mācība un Derības satur atklāsmes, kas dotas pravietim Džozefam Smitam. Tajā arī ietvertas dažas atklāsmes, kas dotas citiem pēdējo dienu praviešiem. Šī Svēto Rakstu grāmata ir unikāla, jo tā nav seno dokumentu tulkojums. Tas ir atklāsmju apkopojums, ko Tas Kungs devis Saviem izvēlētajiem praviešiem pēdējās dienās.

Pravietis Džozefs Smits grāmatu Mācība un Derības nosauca kā „Baznīcas pamatu šajās pēdējās dienās, un labumu pasaulei, kas parāda, ka mūsu Glābēja valstības noslēpumu atslēgas atkal ir uzticētas cilvēkam“ (M&D 70. nodaļas ievads).

Dārgā Pērle

Dārgā Pērle satur Mozus grāmatu, Ābrahāma grāmatu, pravieša Džozefa Smita iedvesmoto Mateja evaņģēlija 24. nodaļas tulkojumu un dažus pravieša Džozefa pierakstus.

Mozus grāmata ir neliels izraksts no Džozefa Smita iedvesmotā Bībeles tulkojuma. Tas ir pilnīgāks pieraksts par Mozus rakstiem, kas atrodami 1. Mozus grāmatā Vecās Derības sākumā. Tā satur daudzas doktrīnas un mācības, kas pazudušas no Bībeles, un sniedz papildu informāciju par glābšanas ieceri, zemes radišanu un Tā Kunga darbiem ar Ādamu un Ēnohu.

Ābrahāma grāmata ir seno pierakstu tulkojums, rakstīti uz papirusa, kas nonāca Baznīcas īpašumā 1835. gadā. Praviētis Džozefs Smits pārtulkoja šos pierakstus caur atklāsmi. Šī grāmata satur patiesības par pirmslaicīgo Debesu Padomi, zemes radišanu, Dieva dabu un priesterību.

Džozefs Smits—Mateja evaņģēlijs papildina mūsu zināšanas par Glābēja mācībām attiecībā uz Viņa Otro Atnākšanu.

Dārgajā Pērlē ietverti šādi Džozefa Smita raksti:

- Džozefs Smits—Vēsture, kas ir izraksts no pravieša veidotās vēstures par Baznīcu. Tas ir stāstījums par notikumiem, kas vadīja uz Baznīcas atjaunošanu, ieskaitot Pirmo vīziju, Moronija apmeklējumus pie pravieša Džozefa, zelta plākšņu iegūšanu un Ārona priesterības atjaunošanu.
- Ticības apliecinājumi, kurus praviētis Džozefs Smits uzrakstīja kā dažus ticības un doktrīnas pamata paziņojumus.

Papildu norādes: Rom. 15:4; 2. Tim. 3:15–17; 2. Nef. 25:26; Al. 17:2–3; 3. Nef. 23:1–5; M&D 18:33–36; Ticības apliecinājumi 1:8

Skat. arī Praviēši; Evaņģēlija Atjaunošana; Atklāsme

Šķiršanās

„Ģimene: Vēstījums Pasaulei“ teikts, ka Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums „svinīgi paziņo, ka laulība starp vīrieti un sievieti ir Dieva noteikta un ka ģimenei

ir galvenā loma Radītāja iecerē par Viņa bērnu mūžīgo dzīvi“ (skat. 63. lpp. šajā grāmatā). Par spīti šīm patiesībām, šķiršanās kļuvusi par ikdienišķu lietu daudzās sabiedrībās un ir pieaugusi pat starp Baznīcas locekļiem. Šī pieaugošā sērga nav no Dieva, bet drīzāk ir pretinieka darbs.

Katram laulātam pārim vajadzētu kopā censties, lai būtu cienīgi saņemt mūžīgās laulības svētības. Ja jūs esat precējušies un jūs un jūsu dzīvesbiedrs piedzīvojat grūtības, atcerieties, ka zāles lielākai daļai laulības stresa nav šķiršanās jeb atdalīšanās. Zāles ir rodamas Jēzus Kristus evaņģēlijā—grēku nožēlošanā, piedošanā, godprātīgumā un mīlestībā. Tās rodas attieksmē, izturoties pret savu dzīvesbiedru, kā jūs vēlaties, lai pret jums izturas (skat. Mat. 7:12). Kad jūs kopīgi cenšaties atrisināt problēmas, jūs varat kopā vaicāt padomu savam bīskapam vai draudzes prezidentam.

Skat. arī Ķēlīstība; Ģimene; Mīlestība; Laulība; Tempļi

Šķīstība

Šķīstība ir seksuāla tīrība, stāvoklis, kas „Dievam labpatīk“ (Jēk. 2:7). Lai būtu šķīsti, jums jābūt morāli tīriem savās domās, vārdos un rīcībās. Jums nedrīkst būt nekādas dzimumattiecības, pirms jūs esat likumīgi laulāti. Kad jūs esat laulāti, jums jābūt pilnīgi uzticīgiem savam vīram vai savai sievai.

Fiziskā intimitāte starp vīru un sievu ir skaista un svēta. To noteicis Dievs, lai radītu bērnus un lai laulības ietvaros izpaustu mīlestību.

Mūsdienu pasaulē Sātans ir vedinājis daudzus cilvēkus ticēt, ka dzimumsakari ārpus laulības ir pieņemami. Taču Dieva redzējumā tas ir nopietns grēks. Tā ir Viņa spēka, ko Viņš mums devis, lai radītu dzīvību, ļaunprātīga izmantošana. Praviētis Alma mācīja, ka seksuālie grēki ir daudz smagāki par jebkuriem citiem grēkiem, izņemot slepkavību un Svētā Gara noliegšanu (skat. Al. 39:3–5).

Dažreiz cilvēki cenšas sevi pārliecināt, ka dzimumattiecības ārpus laulības ir pieņemamas, ja cilvēki viens otru mīl. Tā nav patiesība. Šķīstības likuma pārkāpšana un citu mudināšana to darīt nav mīlestības izpausme. Cilvēki, kuri viens otru mīl, nekad neaizskars otra laimi un drošību apmaiņā pret pārējo personīgu baudu.

Kad cilvēki viens par otru pietiekami rūpējas, lai turētu šķīstības likumu, viņu mīlestība, uzticība un apņemšanās pieaug, kā rezultātā rodas lielāka laime un vienotība. Pretēji, attiecības, kuru pamatā ir seksuāla netikumība ātri izjūk. Tie, kas iesaistās seksuālā netikumībā, bieži izjūt bailes, vainu un kaunu. Pozitīvās sajūtas, kas reiz pastāvēja cilvēku attiecībās, drīz aizstāj rūgtums, greizsirdība un naids.

Mūsu Debesu Tēvs ir devis mums šķīstības likumu mūsu aizsardzībai. Paklausība šim likumam ir būtiski svarīga iekšējam mieram un rakstura spēkam, kā arī laimei mājās. Ja jūs sevi saglabājat seksuāli tīru, jūs izvairīsities no garīgiem un emocionāliem kaitējumiem, kas vienmēr rodas no dališanās fiziskā tuvībā ar kādu citu ārpus laulības. Jūs būsiet jūtīgs pret Svētā Gara vadību, spēku, mierinājumu un aizsardzību, un jūs izpildīsiet svarīgo prasību, lai saņemtu tempļa apmeklējuma rekomendāciju un piedalītos tempļa priekšrakstos.

Seksuālie grēki

Tas Kungs un Viņa pravieši nosoda seksuālo amorālumu. Visas dzimumattiecības ārpus laulības ir šķīstības likuma pārkāpums un ir gan fiziski, gan garīgi bīstamas tiem, kas tajās iesaistās.

Desmit baušļos ietverts bauslis, ka mums nebūs pārkāpt laulību, kas ir dzimumsakari starp precētu vīrieti un kādu citu, nevis viņa sievu, vai starp precētu sievieti un kādu citu, nevis viņas vīru (skat. 2. Moz. 20:14). Apustulis Pāvils teica, ka tā ir „Dieva grība,” lai mēs atturētos no netiklības, kas ir dzimumattiecības starp neprecētu cilvēku un kādu citu (skat.

1. tes. 4:3). Pēdējo dienu pravieši atkārtoti izsakās pret šiem grēkiem un par ļaunprātīgas seksuālas izmantošanas ļaunumu.

Tāpat kā citi šķīstības likuma pārkāpumi, nopietns grēks ir homoseksuāla darbība. Tā ir pretēja cilvēces seksualitātes nolūkiem (skat. Rom. 1:24–32). Tā izkropļo mīlošas attiecības un traucē cilvēkiem saņemt svētības, kas atrodamas ģimenes dzīvē un evaņģēlija glābšanas priekšrakstos.

Vienīgi atturēšanās no dzimumattiecībām ārpus laulības nav pietiekami, lai atbilstu Tā Kunga personīgās tīrības standartam. Tas Kungs no Saviem mācekļiem pieprasa augstu morāles standartu, tai skaitā, pilnīgu uzticību savam dzīvesbiedram domās un rīcībā. Kalna sprediķī Viņš teica: „Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev nebūs laulību pārkāpt. Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī“ (Mat. 5:27–28). Pēdējās dienās Viņš ir teicis: „Tev nebūs ... pārkāpt laulību, ... nedz darīt ko līdzīgu tam“ (M&D 59:6). Un viņš ir no jauna uzsvēris principu, ko Viņš mācīja Kalna sprediķī: „Tas, kas uzlūko sievieti, to iekārodams, jeb, ja kādi pārkāpj laulību savās sirdīs, viņiem nebūs Gara, bet viņi noliegs ticību un bīsies“ (M&D 63:16). Šie brīdinājumi attiecas uz visiem cilvēkiem—gan precētiem, gan neprecētiem.

Ja jūs esat veicis seksuālo grēku, runājiet ar savu bīskapu vai draudzes prezidentu, lai viņš varētu jums palīdzēt grēku nožēlošanas procesā (skat. „Grēku nožēlošana,“ 57–61).

Ja jūs atklājat, ka cīnāties ar seksuāla rakstura kārdinājumiem, ieskaitot jūtas pret jūsu pašu dzimumu, nepadodieties šiem kārdinājumiem. Esiet droši, ka jūs varat izvēlēties izvairīties no šādas uzvedības. Jūs varat saņemt Tā Kunga palīdzību, ja jūs lūdzat pēc spēka un cenšaties problēmu pārvarēt. Šajā procesā jums vajadzētu lūgt padomu savam bīskapam vai draudzes prezidentam. Viņš jums palīdzēs.

Šķīstības likuma turēšana

Neatkarīgi no tā, cik stiprs var likties kārdinājums, Tas Kungs jums palīdzēs tam pretoties, ja jūs izvēlaties Viņam sekot. Apustulis Pāvils paziņoja: „Jūs piemeklējis vēl tikai cilvēcis pārbaudījums; Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest” (1. kor. 10:13). Sekojoši padomi var jums palīdzēt pārvarēt biežus un uzkrītošus kārdinājumus, kas ir mūsdienu pasaulē:

Izvēlieties būt šķīsti tagad. Jums nepieciešams pieņemt šo lēmumu tikai vienreiz. Pieņemiet lēmumu tagad, pirms rodas kārdinājums, un lai jūsu lēmums ir tik nemainīgs un ar tik stingru apņemšanos, ka to nekad nevar satricināt. Izlemiet tagad, ka jūs nekad neko nedarīsīt ārpus laulības, kas pamodinātu spēcīgas emocijas, kurām jātiek izteiktām vienīgi laulībā. Nepamodiniet šīs emocijas cita cilvēka ķermenī vai savā ķermenī. Izlemiet tagad, ka jūs būsit pilnīgi uzticīgi savam dzīvesbiedram.

Kontrolējiet savas domas. Nevienš neveic seksuālu grēku vienā mirklī. Amorālas rīcības vienmēr sākas ar neķītrām domām. Ja jūs ļaujat savām domām uzkavēties pie piedauzīgām vai amorālām lietām, jūs jau esat spēruši pirmo soli amoralitātes virzienā. Nekavējoties izvairieties no situācijām, kas var novest pie grēka. Lūdziet pēc pastāvīga spēka, lai pretotos kārdinājumam un kontrolētu savas domas. Padariet to par savu ikdienas lūgšanu sastāvdaļu.

Izvairieties no pornogrāfijas. Neskatieties, nelasiet vai neklausieties neko, kas attēlo vai apraksta cilvēka ķermeni vai seksuālu uzvedību tādā veidā, kas var pamodināt seksuālas izjūtas. Pornogrāfiski materiāli rada atkarību un tie ir postoši. Tie var laupīt jūsu pašcieņu un izjūtu par dzīves skaistumu. Tie var jūs saārdīt un vadīt jūs uz ļaunām domām un ļaunprātīgu uzvedību.

Ja jūs esat neprecējušies un ejat uz satikšanos, vienmēr pret šo cilvēku izturieties ar cieņu. Nekad neizturaties pret viņu kā pret objektu, ko izmantot miesaskārīgām vēlmēm. Rūpīgi plānojiet pozitīvus un konstruktīvus pasākumus, lai jūs un cilvēks, ar ko tiekaties, nepaliktu vieni bezdarbībā. Palieciet drošās vietās, kur jūs sevi viegli varat kontrolēt. Nepiedalieties sarunās vai pasākumos, kas var pamodināt seksuālas izjūtas. Neuzsāciet kaislīgu skūpstīšanos, neguliet kopā vai virsū citam cilvēkam un neaizskariet cita cilvēka ķermeņa privātās, svētās daļas, apģērbtas vai neapģērbtas. Neļaujiet nevienam rīkoties šādi ar jums.

Ja jūs esat precējušies, esiet uzticīgi savam dzīvesbiedram savās domās, vārdos un rīcībās. Tas Kungs ir teicis: „Tev būs mīlēt savu sievu no visas sirds, un pieķerties viņai un nevienam citam. Un tas, kas uzlūko sievieti ar iekāri, aizliegs ticību; un tam nebūs Gara; un, ja viņš nenožēlos grēkus, viņš tiks padzīts” (M&D 42:22–23). Nekad neflirtējiet jebkādā veidā. Cik vien tas iespējams, izvairieties palikt divatā ar kādu no pretējā dzimuma. Pavaicājiet sev, vai jūsu dzīvesbiedrs būtu apmierināts, ja viņš vai viņa uzzinātu par jūsu vārdiem vai rīcībām. Atcerieties apustuļa Pāvila padomu: „Atraujaties no visa, kas ļauns” (1. tes. 5:22). Kad jūs izvairāties no šādiem apstākļiem, kārdinājumam nav iespējas pieaugt.

Piedošana tam, kas nožēlo grēkus

Labākais ceļš ir pilnīga morālā tīrība. Nav pareizi veikt seksuālus grēkus ar domu, ka jūs vēlāk tos vienkārši nožēlosit. Šāda attieksme pati par sevi ir grēks, izrādot necieņu pret To Kungu un derībām, ko esat noslēguši ar Viņu. Tomēr, ja jūs esat veikuši seksuālus grēkus, Tas Kungs piedāvā piedošanu, ja jūs nožēlojat.

Grēku nožēlošana ir grūta, taču tā ir iespējama. Jūs atkal varat kļūt tiri (skat. Jes. 1:18). Grēka izmisumu var nomainīt

piedošanas saldais miers. Lai mācītos, kas jums jādara, lai nožēlotu grēkus, skatīt „Grēku nožēlošana,” 57–61.

Pilnveidojieties, lai sagatavotos dienai, kad būsiet cienīgi ieiet templī, vadoties no psalmista vārdiem:

„Kas drīkst kāpt Tā Kunga kalnā, un kas stāvēs Viņa svētajā vietā?

Kam nenoziedzīgas rokas un skaidra sirds” (Psm. 24:3–4).

Papildu norādes: 2. Moz. 20:14; 1. kor. 6:18–20; Al. 38:12; 3. Nef. 12:27–30
Skat. arī Laulības; Pornogrāfija

Tā Kunga Gars (*skat.* Svētais Gars; Kristus gaisma)

Tabaka (*Skat.* Gudrības Vārds)

Taisnība

Taisnība ir nemainīgs likums, kas rīcībai gādā sekas. Pateicoties taisnības likumam, jūs saņemat svētības, kad jūs paklausāt Dieva baušļiem (*skat.* M&D 130:21–22). Taisnības likums arī pieprasa, ka par katru grēku, ko jūs veicat, būtu sods. Tas pieprasa, ka nekam netīram nevar pieļaut dzīvot kopā ar Dievu (*skat.* 1. Nef. 10:21).

Kad Glābējs veica Grēku Izpirkšanu, Viņš uz Sevis uzņēmas mūsu grēkus. Viņš spēja izpildīt „likuma prasības par visiem” (2. Nef. 2:7), jo Viņš pakļāva Sevi likuma sodam, kas tika prasīts par mūsu grēkiem. Tā darot, Viņš apmierināja tiesas prasības un izrādīja žēlastību pret visiem tiem, kas nožēlo grēkus un seko Viņam (*skat.* Mos. 15:9; Al. 34:14–16). Tādēļ, ka Viņš ir samaksājis cenu par mūsu grēkiem, mums nevajadzēs ciest šo sodu, ja mēs grēkus nožēlojam (*skat.* M&D 19:15–20).

Papildu norādes: 2. Nef. 9:26; Al. 42

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Žēlastība; Grēku nožēlošana

Tēja (*skat.* Gudrības Vārds)

Telestiālā valstība (*skat.* Godības valstības)

Tempļi

Tempļi ir burtiski Tā Kunga nami. Tās ir svētas pielūgšanas vietas, kuras var apmeklēt Tas Kungs. Svētumā ar tempļiem vienīgi var salīdzināt mājas.

Viscaur vēsturē Tas Kungs ir pavēlējis Saviem ļaudīm celt tempļus. Mūsdienās Baznīca atsaucas Tā Kunga aicinājumam celt tempļus visā pasaulē, padarot tempļa svētības daudz pieejamākas lielam skaitam mūsu Debesu Tēva bērnu.

Priekšraksti dzīvajiem

Galvenais tempļu mērķis ir nodrošināt to priekšrakstu veikšanu, kas nepieciešami mūsu paaugstināšanai celestiālajā valstībā. Tempļa priekšraksti vada pie lielākām svētībām caur Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu. Visam, ko mēs darām Baznīcā—mūsu sapulcēm un pasākumiem, mūsu misionāru centieniem, stundām, ko mēs mācām, un dziesmām, kuras mēs dziedam—vajadzētu mūs vērst uz Glābēju un darbu, ko mēs veicam svētajos tempļos.

Viens no priekšrakstiem, ko mēs saņemam veikšanai tempļī, ir endauments. Vārds *endauments* nozīmē „dāvana,” un tempļa endauments patiešām ir dāvana no Dieva. Šis priekšraksts sastāv no virknes norādījumu, un tas ietver derības, ko mēs slēdzam, lai dzīvotu taisnīgi un izpildītu evaņģēlija prasības. Endauments palīdz mums koncentrēties uz Glābēju, Viņa lomam mūsu Debesu Tēva iecerē, un uz mūsu apņemšanos sekot Viņam.

Cita tempļa priekšraksta veikšana ir celestiālās laulības, kurās vīrs un sieva tiek viens ar otru saistīti uz mūžību. Saistīšana, ko veic tempļī, saglabājas mūžīgi, ja vīrs un sieva paliek uzticīgi tām derībām, ko tie noslēguši.

Bērni, kas piedzimst vecākiem, kas ir saistīti templī, ir dziemuši derībā. Šie bērni automātiski kļūst par mūžīgās ģimenes sastāvdaļu. Bērni, kas nav dzimuši derībā, arī var kļūt par mūžīgās ģimenes sastāvdaļu, kad to īstie vai audžu vecāki tiek viens ar otru saistīti. Priekšrakstu, pēc kura bērnus piesaista vecākiem, veic templī.

Ja jūs esat saņēmuši un veikuši tempļa priekšrakstus, vienmēr atcerieties tās derības, ko jūs esat noslēguši. Atgriezieties templī tik bieži, cik vien jūs varat. Ja jūs esat tēvs vai māte, māciet saviem bērniem par tempļa nozīmīgumu. Palīdziet tiem sagatavoties, lai tie būtu cienīgi ieietu templī.

Ja jūs neesat veikuši tempļa priekšrakstus, sāciet tagad tiem sagatavoties. Kad rodas iespēja, dodieties uz templi, lai piedalītos kristīšanas un konfirmācijas priekšrakstu veikšanā mirušo labā.

Priekšrakstu veikšana mirušajiem

Cilvēki, kas nomiruši, esot bez būtiskajiem evaņģēlija priekšrakstiem, var šos priekšrakstus saņemt caur darbu, kas tiek veikts tempļos. Jūs varat veikt šo darbu savu priekšteču un citu mirušo labā. Darbojoties to labā, jūs varat tapt kristīti un konfirmēti, veikt endaumentu un piedalīties vīra un sievas un bērnu pie vecākiem saistīšanā.

Jums vajag aktīvi meklēt savu mirušo priekšteču pierakstus, lai to labā varētu veikt tempļa darbu.

Plašākai informācijai par tempļa darbu mirušo labā un par ģimenes vēstures darbu skatīt „Ģimenes vēstures darbs un ģenealoģija,” 67–70).

Cienīgums, lai ieietu templī

Lai ieietu templī, jums jābūt cienīgiem. Jūs varat apliecināt savu cienīgumu divās intervijās: vienā—ar savas bīskapības locekli vai savu draudzes prezidentu un otrā—ar savu staba prezidija locekli vai misijas prezidentu. Jūsu priesterības

vadītāji saglabās šīs intervijas privātas un konfidenciālas. Katrā no šīm intervijām priesterības vadītājs jums vaicās par jūsu personīgo uzvedību un cienīgumu. Jums vaicās par jūsu liecību par Debesu Tēvu un Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanu un jums vaicās, vai jūs atbalstāt Baznīcas vispārējos un vietējos vadītājus. Jums vaicās apstiprināt, ka esat morāli tīri un ka jūs ievērojat Gudrības Vārdu, maksājat pilnu desmito tiesu, dzīvojat saskaņā ar Baznīcas mācībām, un neuzturat nekādas saistības vai attiecības ar atkritēju grupām.

Ja jūs intervijās sniedzat pieņemamas atbildes un ja jūs un jūsu priesterības vadītāji uzskata, ka esat cienīgi, lai ieietu templī, jūs saņemsit tempļa apmeklējuma rekomendāciju. Jūs un jūsu priesterības vadītāji parakstīs rekomendāciju, kas jums ļaus ieiet templī nākamajos divus gadus, ja jūs paliekat cienīgi.

Tempļa apmeklējuma rekomendācijas intervijas sniedz jums lielisku iespēju pārbaudīt savu cienīgumu un dzīvesveidu. Ja kaut kas jūsu dzīvē nav kārtībā, runājiet ar savu bīskapu vai draudzes prezidentu krietni pirms savas intervijas tempļa apmeklējuma rekomendācijas iegūšanai. Viņš jums spēs palīdzēt, lai jūs sagatavotos būt cienīgs iegūt tempļa apmeklējuma rekomendāciju.

Tempļa apgērbs

Kad jūs ejat uz templi, jums vajadzētu valkāt savas labākās drēbes tāpat kā tad, kad jūs dodaties uz Baznīcu. Kad jūs esat tempļa iekštelpās, jūs apmaināt savas drēbes pret baltām tempļa drānām. Šī drēbju apmaiņa notiek ģērbtuvē, kur jūs lietojat aizslēdzamu skapīti un nodalītu pārgērbšanās vietu. Templī rūpīgi tiek uzturēta atturība.

Kad jūs savas drēbes ieliekat slēdzamā skapīti, jūs tur varat atstāt visus savus pasaulīgos traucēkļus. Ģērbušies baltās drānās, jūs varat izjust vienotību un līdzvērtību ar citiem cilvēkiem templī, jo ikviens, kas jums apkārt, ir ģērbies līdzīgi.

Tempļa gārmenta valkāšana

Kad jūs saņemat endaumentu, jums ir svētība visu savu dzīvi valkāt tempļa gārmentu. Jums tas ir jāvalkā saskaņā ar norādījumiem, ko dod endaumentā. Atcerieties, ka svētības, kas saistītas ar šo svēto privilēģiju, ir atkarīgas no jūsu cienīguma un jūsu uzticīguma, turot tempļa derības.

Gārments sniedz pastāvīgu atgādinājumu par derībām, ko jūs esat noslēguši templī. Jums vienmēr pret to jāattiecas ar cieņu. Jums nevajag to izrādīt citiem, kas nesaprot tā nozīmīgumu, un jums nevajag to pielāgot dažādiem ģērbšanās stiliem. Kad jūs to pareizi valkājat, tas sniedz aizsardzību pret kārdinājumu un ļaunumu. Gārmenta valkāšana ir iekšējas apņemšanās sekot Glābējam ārēja izpausme.

Svētības no tempļa apmeklēšanas

Papildus tam, ka templis ir vieta, kur tiek veikti svēti priesterības priekšraksti, tā ir miera un atklāsmes vieta. Kad jūs esat satraukti vai kad jūs nomoka izšķirošu lēmumu pieņemšana, jūs savas rūpes varat paņemt līdzī uz templi. Tur jūs varat saņemt garīgu vadību.

Dažkārt jūs varat justies, ka nespējat skaidri domāt, jo jūsu prāts ir tik ļoti noslogots ar problēmām un daudzko citu, kas pieprasa jūsu uzmanību. Templī šo problēmu putekli var nosēsties, migla un dūmaka var izklīst, un jūs varat saprast to, ko jūs nesapratāt iepriekš. Jūs varat rast jaunus veidus, kā atrisināt grūtības, ar kurām jūs saskaraties.

Tas Kungs jūs svētīs, kad jūs izpildīsiet svēto tempļa priekšrakstu darbu. Un svētības, ko Viņš jums sniedz, nav tikai tās, ko varat saņemt, kamēr esat templī. Viņš jūs svētīs visos jūsu dzīves aspektos. Jūsu darbs templī jūs stiprinās un jūs garīgi attīrīs.

Papildu norādes: Jes. 2:1–3; M&D 88:119; 109–110; 124:39–41

Skat. arī Derība; Ģimenes vēstures darbs un ģeoloģija; Laulība; Priekšraksti; Glābšanas iecere

Terestriālā valstība (skat. Godības valstības)

Tetovēšana

Pēdējo dienu pravieši stingri atrunā veikt ķermeņa tetovēšanu. Tie, kas neievēro šo padomu, izrāda necieņu pret sevi un pret Dievu. Apustulis Pāvils mācīja par mūsu ķermeņu nozīmīgumu un par briesmām, ja tos ar nolūku samaitā: „Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams un ka Dieva Gars jūsos mājō? Ja kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās; jo Dieva nams ir svēts, tas jūs esat” (1. kor. 3:16–17).

Ja jums ir tetovējums, jūs pastāvīgi nēsājat atgādinājumu par savu izdarīto kļūdu. Jūs varat apsvērt iespēju to noņemt.

Skat. arī Ķermeņa caurumošana

Ticība

Apustulis Pāvils mācīja, ka „ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām” (Ebr. 11:1). Alma sniedza līdzīgu izteikumu: „Ja jums ir ticība, jūs cerat uz to, kas nav redzams, bet kas ir paties” (Al. 32:21).

Ticība ir rīcības un spēka princips. Kad vien jūs tiecaties pēc cienīga mērķa, jūs izrādāt ticību. Jūs parādāt savu cerību par kaut ko, ko vēl nevarat redzēt.

Ticība Tam Kungam Jēzum Kristum

Lai jūsu ticība jūs vadītu uz glābšanu, tās centrā jābūt Tam Kungam Jēzum Kristum (skat. Ap. d. 4:10–12; Mos. 3:17; Moron. 7:24–26; Ticības apliecinājumi 1:4). Jūs varat izrādīt ticību Kristum, kad jums ir pārliecība, ka Viņš pastāv, pareizs priekšstats par Viņa raksturu un zināšanas, ka jūs cenšaties dzīvot saskaņā ar Viņa gribu.

Ticēt Jēzum Kristum nozīmē pilnībā uz Viņu paļauties—uzticēties Viņa bezgalīgajam spēkam, saprātam un mīlestībai. Tas ietver ticību Viņa mācībām. Tas nozīmē ticēt, pat ja jūs

neizprotat visu, ko Viņš dara. Atcerieties, ka tādēļ, ka Viņš piedzīvojis visas jūsu sāpes, ciešanas un vājības, Viņš zina, kā jums palīdzēt pacelties pāri ikdienas grūtībām (skat. Al. 7:11–12; M&D 122:8). Viņš ir uzvarējis pasauli (skat. Jāņa 16:33) un sagatavojis ceļu, lai mēs iegūtu mūžīgo dzīvi. Viņš vienmēr ir gatavs jums palīdzēt, ja jūs atceraties Viņa lūgumu: „Griezieties pie Manis katrā domā, nešaubieties, nebaidieties“ (M&D 6:36).

Dzīvot ar ticību

Ticība ir vairāk nekā pasīva pārlicība. Jūs izpaužat savu ticību caur rīcību—caur savu dzīvesveidu.

Glābējs apsolīja: „Ja jums būs ticība Manī, jums būs spēks darīt visu, kas ir noderīgs Manī“ (Moron. 7:33). Ticība Jēzum Kristum var jūs motivēt sekot Viņa pilnīgajam piemēram (skat. Jāņa 14:12). Jūsu ticība var jūs rosināt veikt labus darbus, paklausīt baušļiem un nožēlot savus grēkus (skat. Jēk. v. 2:18; 1. Nef. 3:7; Al. 34:17). Jūsu ticība var jums palīdzēt pārvarēt kārdinājumu. Alma savam dēlam Helamanam deva padomu: „Māci viņiem izturēt katru velna kārdinājumu ar viņu ticību Tam Kungam Jēzum Kristum“ (Al. 37:33).

Tas Kungs jūsu dzīvē veiks vareņus brīnumus saskaņā ar jūsu ticību (skat. 2. Nef. 26:13). Ticība Jēzum Kristum jums palīdz saņemt garīgu un fizisku dziedināšanu, pateicoties Viņa veiktajai Grēku Izpirkšanai (skat. 3. Nef. 9:13–14). Kad nāks pārbaudījumu laiki, ticība var jums dot spēku doties uz priekšu un ar drosmi stāties pretī jūsu grūtībām. Pat ja nākotne liekas nenoteikta, jūsu ticība Glābējam var jums sniegt mieru (skat. Rom. 5:1; Hel. 5:47).

Ticības palielināšana

Ticība ir dāvana no Dieva, taču jums jāuztur sava ticība, lai tā būtu stipra. Ticība ir līdzīga jūsu rokas muskulim. Kad

jūs to vingrināt, tas paliek stiprs. Ja jūs to ieliekat pārsējā un tur to atstājat, tas paliek vājš.

Jūs varat palielināt ticības dāvanu, lūdzot Debesu Tēvu Jēzus Kristus Vārdā. Kad jūs izpaužat savu pateicību jūsu Tēvam un kad jūs izlūdzaties no Viņa svētības, kas nepieciešamas jums un citiem, jūs tuvināsit Viņam. Jūs tuvināsit Glābējam, kura veiktā Grēku Izpirkšana padara par iespējamu to, lai jūs izlūgtos žēlastību (skat. Al. 33:11). Jūs arī uztversit Svētā Gara kluso vadību.

Jūs varat stiprināt savu ticību, turot baušļus. Līdzīgi citām Dieva svētībām, ticību iegūst un tā palielinās caur individuālu paklausību un taisnīgu rīcību. Ja jūs vēlaties bagātināt savu ticību līdz visaugstākajai pakāpei, jums jātur derības, kuras esat noslēguši.

Jūs arī varat attīstīt savu ticību, studējot Svētos Rakstus un pēdējo dienu praviešu vārdus. Praviētis Alma mācīja, ka Dieva vārds palīdz stiprināt ticību. Salīdzinādams vārdu ar sēklu, viņš teica, ka vēlme ticēt var atbrīvot jūsos vietu, lai vārds varētu tapt iedēstīts jūsu sirdī. Tad jūs jutīsiet, ka vārds ir labs, jo tas sāks paplašināt jūsu dvēseli un apgaismot jūsu sapratni. Tas stiprinās jūsu ticību. Ja jūs pastāvīgi uzturat vārdu savā sirdī „ar lielu uzcītību un pacietību, raudzīdamies pēc tā augļiem, tas iesakņosies; un lūk, tas būs koks, kas ieaug mūžīgajā dzīvībā.” (Skat. Al. 32:26–43).

Papildu norādes: Ebr. 11; Jēk. v.1:5–6; 2:14–26; Et. 12:4–27; Moron. 7:20–48; M&D 63:7–11; 90:24

Skat. arī Kristīšana; Dievs Tēvs; Jēzus Kristus; Grēku nožēlošana

Ticības apliecinājumi

Ticības apliecinājumi izklāsta 13 pamatpunktus, kuriem tic Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi. Praviētis Džozefs Smits tos pirmoreiz uzrakstīja vēstulē Džonam

Ventvorsam, avīzes redaktoram, atbildot uz Ventvorsa kunga lūgumu uzzināt, kam tic Baznīcas locekļi. Vēlāk tie tika publicēti Baznīcas periodiskajos izdevumos. Tagad tos uzskata par Svētiem Rakstiem un tie ir iekļauti grāmatā *Dārgā Pērle*.

Tūkstošgade

Tūkstošgade ir 1000 gadu laika posms. Kad mēs runājam par tūkstošgadi, mēs to attiecinām uz 1000 gadiem, kas būs pēc Glābēja Otrās Atnākšanas (skat. Jāņa atkl. 20:4; M&D 29:11). Tūkstošgades laikā „Kristus personiski valdīs uz zemes” (Ticības apliecinājumi 1:10).

Tūkstošgade būs taisnīguma un miera laiks uz zemes. Tas Kungs ir atklājis, ka „tanī dienā cilvēka naidīgums un zvēru naidīgums, jā, visas miesas naidīgums beigsies Mana vaiga priekšā” (M&D 101:26; skat. arī Jes. 11:6–9). Sātans tiks „sasiets, ka viņam nebūs vietas cilvēku bērnu sirdīs” (M&D 45:55; skat. arī Jāņa atkl. 20:1–3).

Tūkstošgades laikā visi cilvēki uz zemes būs labi un taisni, taču daudzi nebūs saņēmuši evaņģēlija pilnību. Tādēļ Baznīcas locekļi piedalīsies misionāru darbā.

Baznīcas locekļi Tūkstošgades laikā piedalīsies arī tempļa darbā. Svētie turpinās būvēt tempļus un veikt priekšrakstus savu mirušo radnieku labā. Vadīti ar atklāsmi, tie sagatavos pierakstus par saviem priekštečiem līdz pat Ādamam un Ievai.

Līdz 1000 gadu beigām turpināsies pilnīgs taisnīgums un miers, kad Sātans „tiks atraisīts uz īsu brīdi, lai viņš varētu sapulcināt kopā savus karapulkus.” Sātana karapulki cīnīsies pret debesu pulkiem, kurus vadīs Mihaēls jeb Ādams. Sātans un viņa sekotāji tiks sakauti un padzīti uz visiem laikiem. (Skat. M&D 88:111–115.)

Papildu norādes: M&D 45:55–59; 101:22–34; 133:25

Skat. arī Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Upuris

Upurēt nozīmē atteikties no kaut kā, kas mums vērtīgs, lielākas vērtības labā. Kā Pēdējo Dienu Svētiem mums ir iespēja Tam Kungam un Viņa valstībai upurēt pasaulīgās lietas. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem vajadzētu būt ar vēlmi upurēt jebko, ko prasa Tas Kungs. Ja mums netiktu prasīts upurēt, mēs nekad nevarētu attīstīt ticību, kas nepieciešama mūžīgai glābšanai.

Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana ir lielais un mūžīgais upuris, kas ir evaņģēlija pamats (skat. Al. 34:8–16). Pirms Glābējs veica Izpirkšanu, Viņa derības ļaudis upurēja dzīvniekus, kas simbolizēja Viņa upuri. Šī prakse tiem palīdzēja raudzīties uz priekšu—uz Izpirkšanu (skat. Moz. 5:4–8). Pavēle veikt dzīvnieku upurēšanu beidzās, kad mira Jēzus Kristus. Mūsdienās Baznīcā mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, atceroties Glābēja veikto Grēku Izpirkšanas upuri.

Papildus tam, lai atcerētos Jēzus Kristus veikto Grēku Izpirkšanas upuri, mums jāsniedz pašiem savs upuris: salauzta sirds un nožēlas pilns gars. Glābējs teica: „Jums vairs nevajag upurēt Man ar asins izliešanu; jā, jūsu ziedojumi un jūsu dedzināmie upuri ir jāizbeidz . . . Un jūs upurēsīt Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, to Es kristīšu ar uguni un ar Svēto Garu“ (3. Nef. 9:19–20).

Būt ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu nozīmē būt pazemīgiem un atsaucīgiem pret Dieva gribu un to, kurus Viņš ir aicinājis vadīt Viņa Baznīcu, padomiem. Tas arī nozīmē izjust dziļu nožēlu par grēku un sirsnīgu vēlēšanos nožēlot. Praviētis Lehijs uzsvēra šī upura sniegšanas nozīmīgumu: „Lūk, [Kristus] ziedo Sevi kā upuri par grēku, lai izpildītu likuma prasības par visiem tiem, kam ir salauzta sirds un nožēlas pilns gars; un ne par vienu citu likuma prasības nevar tikt izpildītas“ (2. Nef. 2:7). Ja mēs nesniedzam salauztas sirds

un nožēlas pilna gara upuri, mēs nevaram pilnībā saņemt svētības, kas nāk, pateicoties Izpirkšanai.

Ja jūs vēlaties upurēt, kā Tas Kungs pavēlējis, Viņš jūs pieņems. Viņš mācīja: „Visiem no tiem, kas zina, ka viņu sirdis ir godīgas, un ir salauztas, un viņu gari ir nožēlas pilni, un vēlas ievērot savas derības ar upuri—jā, katru upuri, ko Es, Tas Kungs, pavēlēšu—Viņi ir Manis pieņemti“ (M&D 97:8). Esot ar mūžības perspektīvu, jūs varat saprast, ka atteikšanās no pasaules lietām patiesībā nav nekāds upuris. Svētības, ko jūs saņemat, ir lielākas par jebko, no kā jūs jebkad esat atteikušies.

Papildu norādes: Mat. 19:16–22; M&D 59:8

Skat. arī Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana; Mīlestība; Paklausība; Grēku nožēlošana; Svētais Vakarēdiens; Kalpošana

Skat. arī Rīcības brīvība; Grēks; Kārdinājums

Valdība (*skat.* Civilā valdība un likums)

Velns (*skat.* Sātans)

Vienotība

Īsi pirms Glābējs veica Grēku Izpirkšanu, Viņš aizlūdza par Saviem mācekļiem, kurus Viņš bija sūtījis pasaulē mācīt evaņģēliju. Viņš arī aizlūdza par tiem, kuri Viņam ticēs Viņa mācekļu vārdu dēļ. Viņš lūdza pēc vienotības: „Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis“ (Jāņa 17:21).

No šīs lūgšanas mēs mācāmies, kā evaņģēlijs mūs vieno ar Debesu Tēvu un Jēzu Kristu un savstarpēji. Kad mēs dzīvojam pēc evaņģēlija, saņemot glābšanas priekšrakstus un turot savas derības, izmainās mūsu raksturi. Glābēja veiktā Grēku Izpirkšana dara mūs svētus, un mēs varam dzīvot vienotībā, izjutot mieru šajā dzīvē un sagatavojoties mūžīgi dzīvot kopā ar Tēvu un Viņa Dēlu.

Tas Kungs ir teicis: „Ja jūs neesat vienoti, jūs neesat Mani“ (M&D 38:27). Jūs varat tiekties pēc vienotības un to veicināt savā ģimenē un Baznīcā. Ja esat laulājušies, jūs un jūsu dzīvesbiedrs varat būt vienoti mērķī un rīcībā. Jūs varat ļaut, lai jūsu unikālās rakstura īpašības savstarpēji cita citu papildina, kad jūs kopā saskaraties ar grūtībām un pieaugat mīlestībā un izpratnē. Jūs arī varat būt vienoti ar citiem ģimenes locekļiem un ar Baznīcas locekļiem, kopā kalpojot, cits citu mācot un cits citu iedrošinot. Jūs varat kļūt vienoti ar Baznīcas prezidentu un citiem Baznīcas vadītājiem, kad jūs studējat to vārdus un sekojat to padomiem.

Baznīcai pieaugot visā pasaulē, visi Pēdējo Dienu Svētie var būt vienoti. Mūsu sirdis var būt sasaistītas vienotībā un mīlestībā citam pret citu (skat. Mos. 18:21). Mēs augstu vērtējam kultūru dažādību un individuālās atšķirības, taču mums arī jātiecas pēc vienotības ticībā, kas rodama, kad mēs sekojam iedvesmotiem vadītājiem un atceramies, ka mēs visi esam tā paša Tēva bērni (skat. Ef. 4:3–6, 11–13).

Skat. arī Mīlestība; Laulība; Paklausība; Kalpošana; Ciāna

Ziedojumi (*skat. Gavēšana un gavēšanas ziedojumi; Desmitā tiesa*)

Zīmes

Zīmes ir notikumi vai pieredzes, kas demonstrē Dieva spēku. Bieži tās ir brīnumainas. Tās nosaka un paziņo par lieliem notikumiem, tādiem kā Glābēja dzimšanu, nāvi un Otro Atnākšanu. Tās mums atgādina par derībām, ko Tas Kungs ar mums noslēdzis. Zīmes arī var liecināt par dievišķu aicinājumu vai nozīmēt Tā Kunga nepieņemšanu.

Daži cilvēki paziņo, ka tie ticētu Dievam vai Viņa darbam, ja tie spētu saņemt zīmi. Taču tas Kungs ir teicis: „Ticība nenāk ar zīmēm, bet zīmes seko tiem, kas tic“ (M&D 63:9). Šādas

zīmes tiek dotas tiem, kas ir uzticīgi un paklausīgi, lai tos stiprinātu savā ticībā.

Papildu norādes: Mat. 12:38–39; Marka 13:22–27; Lūk. 2:8–17; Al. 30:43–52; Hel. 14; 3. Nef. 1:13–21; 8:2–25; Et. 12:6; M&D 63:7–12

Skat. arī Ticība; Paklausība; Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

Zvērēšana (*skat.* Apgānīšana)

Žēlastība

Mūsu Debesu Tēvs zina par mūsu vājībām un grēkiem. Viņš izrāda žēlastību, kad Viņš piedod mums mūsu grēkus un palīdz mums atgriezties dzīvot Viņa klātbūtnē.

Var likties, ka šāda žēlastība ir pretrunā ar taisnības likumu, kas prasa, ka nekas netīrs nevar dzīvot kopā ar Dievu (skat. 1. Nef. 10:21). Taču Jēzus Kristus veiktā Grēku Izpirkšana padara iespējamu to, ka Dievs var būt „pilnīgs, taisns Dievs, un arī žēlīgs Dievs“ (Al. 42:15).

Dieva žēlastības saņemšana

Glābējs apmierināja taisnības prasības, kad Viņš stāvēja mūsu vietā un izcieta sodu par mūsu grēkiem. Pateicoties šai pašai dziedīgajai rīcībai, Tēvs var žēlastībā novērst sodu no mums un uzņemt mūs Savā klātbūtnē. Lai saņemt piedošanu no Tā Kunga, mums sirsnīgi jānožēlo savi grēki. Kā mācīja pravietis Alma: „Taisnība izpilda visas savas prasības un arī žēlastība pieprasa visu, kas ir viņas pašas; un tā tikai tas, kas patiesi nožēlojis grēkus, tiek izglābts“ (Al. 42:24; skat. arī 22.–23., 25. pantu).

Grēka piedošana nav vienīgā žēlastības dāvana no Debesu Tēva un Jēzus Kristus. Katra svētība, ko jūs saņemat, ir žēlastības izpausme, lielāka nekā jūs varētu paši nopelnīt. Mormons mācīja: „Viss, kas ir labs, nāk no Kristus; citādi cilvēki bija krituši, un nekas labs pie tiem nevarēja nākt“

(Moron. 7:24). Piemēram, jūs esat dievišķās žēlastības saņēmēji, kad Debesu Tēvs dzird un atbild uz jūsu lūgšanām, kad jūs saņemat vadību no Svētā Gara un kad jūs caur priesterības spēku tiek atdziedināti no slimības. Lai arī visas šāda veida svētības nāk jūsu paklausības dēļ, jūs nekad tās nevarētu saņemt, vienīgi pateicoties saviem centieniem. Tās ir žēlastības dāvanas no mīloša un līdzjūtīga Tēva.

Žēlastības izrādīšana citiem

Runājot uz Saviem mācekļiem, Glābējs pavēlēja: „Tāpēc esiet žēlīgi, kā jūsu Tēvs ir žēlīgs“ (Lūk. 6:36). Jūs varat sekot mūsu Debesu Tēva žēlastības piemēram savās attiecībās ar citiem. Centieties atbrīvot savu dzīvi no augstprātības, lepnuma un iedomības. Meklējiet iespējas izrādīt līdzjūtību, cieņu, būt piedodošiem, lēnprātīgiem un pacietīgiem, pat ja jūs zināt par citu trūkumiem. Kad jūs tā darāt, jūsu piemērs mudinās citus būt žēlsirdīgākiem un jums būs lielākas tiesības uz Dieva žēlastību.

Papildu norādes: Mat. 5:7; Lūk. 10:25–37; Al. 34:14–16

Skat. arī Žēlsirdība; Piedošana; Labvēlība; Taisnība

Žēlsirdība

Žēlsirdība ir „tīrā Kristus mīlestība“ jeb „mūžīgā mīlestība“ (Moron. 7:47; 8:17). Pravietis Mormons mācīja: „Žēlsirdība pacieš daudz, un ir laipna, un neskauž, un nav uzpūtīga, nemeklē savu labumu, nav viegli aizkaitināma, nepieņem ļaunu un nepriecājas par nekrietnību, bet priecājas par patiesību, panes visu, tic visam, cer uz visu, iztur visu“ (Moron. 7:45; skat. arī 1. kor. 13:4–7).

Jēzus Kristus ir pilnīgs žēlsirdības piemērs. Savā laicīgajā kalpošanā Viņš vienmēr „gājis apkārt, labu darīdams,“ mācot evaņģēliju un izrādot maigu līdzjūtību pret nabagiem,

sirgstošajiem un noskumušajiem (skat. Mat. 4:23; Marka 6:5; Ap. d. 10:38). Augstākā žēlsirdības izpausme bija Viņa veiktā bezgalīgā Grēku Izpirkšana. Viņš teica: „Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem“ (Jāņa 15:13). Tā bija visdziženākā līdzcietības, laipnības un pašaizliedzības rīcība, kas mums jebkad būs zināma. Saprotot Glābēja nezūdošo mīlestību, jūs varat izrādīt ticību un nožēlot savus grēkus, būdami pārliecināti, ka Viņš jums piedos un jūs stiprinās jūsu centienos dzīvot pēc evaņģēlija.

Glābējs vēlas, lai jūs pieņemtu Viņa mīlestību, un Viņš arī vēlas, lai jūs dalītos tajā ar citiem. Viņš Saviem mācekļiem paziņoja: „Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis, lai arī jūs tāpat cits citu mīlētu. No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā“ (Jāņa 13:34–35). Savās attiecībās ar ģimenes locekļiem un citiem raugieties uz Glābēju kā uz savu piemēru. Ticieties mīlēt, kā Viņš mīl,—ar īstu līdzjūtību, pacietību un žēlastību.

Ja jūs turpināsiet saņemt Glābēja pilnīgo mīlestību un jūs izrādīsiet Kristum līdzīgo mīlestību pret citiem, jūs atklāsiet, ka jūsu mīlestība pieaug. Jūs izjutīsiet prieku, kalpojot Tam Kungam. Svētais Gars būs pastāvīgi kopā ar jums, vadot jūs jūsu kalpošanā un jūsu attiecībās ar citiem. Jūs būsiet sagatavoti satikties ar To Kungu tiesā, kad Viņš jums atlīdzinās saskaņā ar jūsu veltīšanos Viņa darbam. Mormons mācīja:

„Ja jums nav žēlsirdības, jūs neesat nekas, jo žēlsirdība nekad nebeidzas. Tādēļ palieciet pie žēlsirdības, kas ir lielākā no visām, jo viss reiz beigsies—

bet žēlsirdība ir tūrā Kristus mīlestība, un tā paliek mūžīgi; un, kas tiks atrasts pēdējā dienā, kam tā būs, tam labi klāsies.

Tādēļ, mani mīlotie brāļi, lūdziet Tēvu ar visu savas sirds spēku, lai jūs varētu tikt piepildīti ar šo mīlestību, ko Viņš ir dāvājis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, sekotāji; lai jūs varētu kļūt par Dieva dēliem; lai, kad Viņš

parādīsies, mēs būtu līdzīgi Viņam, jo mēs redzēsim Viņu, kāds Viņš ir; lai mums varētu būt šī cerība; lai mēs varētu tikt attīrīti tāpat kā Viņš ir tīrs“ (Moron. 7:46–48).

Papildu norādes: Mat. 25:31–46; 1. Jāņa v. 4:18; Et. 12:33–34; M&D 12:8; 34:3; 121:45

Skat. arī Mīlestība; Kalpošana

